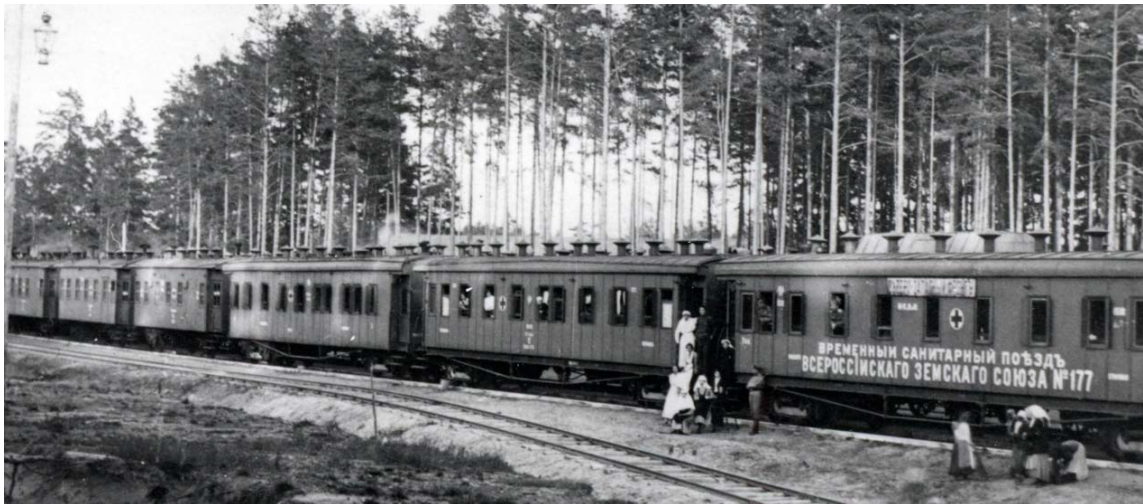

De Ieschicht von Dom Klaas

Peter J. Klassen

Draft July 7, 2019

Peter J. Klassen

De Jeschicht von Oom Klaas

An electronic file will be available at www.plautdietsch-copre.ca

Based on:

P. J. Klassen, *Die Jeschichte des Ohm Klaas*, Regina, 141 pp., 1947.

Reprinted - *Die Mennonitische Post* - Steinbach, 1986.

Acknowledgement:

The permission granted by *Die Mennonitische Post* to post this translation is gratefully acknowledged.

Photo Credit:

Page 1 - CA MHC 044-818.0 – Russian hospital train during wartime.

Gerhard Lorenz Collection, Mennonite Historical Archives, Winnipeg - with permission.

Acknowledgement: The provision of Plautdietsch language software by A. Stöckl is gratefully acknowledged.

Translation from High German to Plautdietsch of 'Zacharias orthography without the n':
D. E. Copre.

All rights reserved.
Ottawa, 2019.

Enhault

Väawuat	4
1. Nachtwajchta Anna	6
2. Klaas un Anna	16
3. Annenhof	22
4. Oom Klaas	26
5. Fru Liese	30
6. Greta	34
7. Jasch	36
8. De Droom	42
9. Tscheka	45
10. Stälasch em Hus	50
11. Abram	54
12. De Heel	59
13. Sascha	62
14. Unjairdischa Gank	65
15. Beese Jeista	71
16. Sowjet Wolispolom	75
17. Utwaundrunk	83
Bibliografie	91

Väawuat

Peter J. Klassen

Peter J. Klassen was born in Spat, Crimea in 1889. He attended high school there, trained as a teacher, and later returned to teach at his former school. Married with a large family, six boys and five girls, he faced poverty for much of his life. Recognizing the Marxist intention to destroy Christianity in Russia, the Klassen family immigrated to Canada in 1925. He bought a farm in Saskatchewan, and became a Minister in his congregation.

As an eyewitness to major historic events, and exposed to major social issues, Klassen developed a burning desire to write. He arduously developed his writing skills, and found that his work was in demand by the Mennonite community. Despite struggling with Ministerial duties, health issues and the need to support a large family, he succeeded in becoming the major Mennonite writer of his age. This status he would retain until the emergence of Arnold Dyck years later.

Considering that he performed writing and publishing functions, Klassen produced an impressive body of work. His books, mainly in High German, were aimed at both youthful and adult readers. He was one of the few Mennonite writers of his era to earn money from his work. One of his most popular books was *Die Jeschicht des Ohm Klaas*, a love story set in the time of WWI and its aftermath.

Approaching retirement age, Klassen sold his farm in Saskatchewan, and moved to BC. He spent the years of his retirement there and died in 1953.

De Jeschicht von Oom Klaas

This complex novel of Mennonites en Tsarist and communist Russia can be divided into four main parts. The first two parts cover the years of Klaas' youth and deal with the two major loves of his life, Anna and Liese. The last two parts deal with the ministry of the mature Klaas and two major events of Mennonite history, the Marxist revolution and the emigration to America.

Peter J. Klassen

Peter J. Klassen wort 1889 in Spat en de Kjrimm jebuare. Doa besocht hee daut Gymnasium, wort aus Liera utjebilt un kaum dan lota aus Liera to siene verhäaje School trigj. Befriet un met eene groote Famielje, sas Junges un fief Mejales, wort hee foaken en siem Läwe met Oamoot betroffe. En Aunerkjanunk daut de Marxiste daut Christendom in Russlaunt utrode wulle, waundad de Famielje Klassen 1925 no Kanada ut. Hee koft eene Foarm en Saskatchewan un wort aus Prädja en siene Jemeent jewält.

Aus Uage Zeij von groote jeschichtliche Erieejnise un met groote Jesalschoftliche Probleme beschaffticht, entwekjeld Klassen eenen brennenden Wensch Bieekja to schriewe. Hee bilt iewrich siene Fäichkjeiten doafaa opp, un funk daut siene Oabeit von de Mennonite iewrich Nojefroacht wort. Oppwool hee met Jemeent Flichte, Jesuntheits Probleme un de Needichkkeit, eene groote Famileje to ernääre to kjamfe haud, jelunk et am, de bediedensta mennonitische Schrefstala von siene Tiet to woare. Disen Rum hilt hee bat Arnold Dyck Joare lota no väare kaum.

En Betracht daut hee Schiew- un Rutjäwa Oppgowe woa naum, stald Klassen een riesjet Woakj opp. Siene Bieekja, meistens en Huachdietsch, rechte sikj beid aun erwosne un jugentliche Läsasch. Hee wia eena von de weinje mennonitische Schrefstalasch von siene Tiet, dee met siene Oabeit Jelt vedeende. Eent von siene leefste Bieekja wia *Die Jeschicht des Ohm Klaas*, eene Romauntische Jeschicht von de Tiet vom leeschten Weltkjrigh un siene Folje.

Jääjen Rustaunt Ella vekoft Klassen siene Foarm en Saskatchewan un trock no BC. Doa vebrocht hee siene Rustaunt Joare un storf 1953.

De Jeschicht von Oom Klaas

Dise komplizieede Schrefst von de Mennonite en de Tiede von dän Zaar un de Komministe en Russlaunt kaun en vea Hauptpoat enjedeelt woare. De ieeschte twee Poat haundle sikj met de Jugent Joare von Klaas un de beid groote Leewe von sien Läwe, Anna un Liese. De latste twee Poat befote sikj met däm Relijeesen Deenst von dän erwosnen Klaas un twee wichtiche Erieejnise von de

mennonitische Jeschicht, de marxistische Rewoluzion un de Utwaundrunk no Amerika.

The story of Klaas' courtship of the divine Anna, who in addition to possessing great physical beauty has the proverbial heart of gold, is one of most romantic in Mennonite literature. To the reader's astonishment and despair, Anna disappears early from the story and a disheartened Klaas flees from his home village in despair, only to emerge as a wealthy land owner in a distant part of Russia some years later.

Klaas becomes the commercial head of a group of entrepreneurs who purchase a Russian estate and make good on their own in a colony in Siberia. As the original Mennonite settlers from Prussia had done, they have established their colony without spiritual leadership. One Sunday, Klaas invites the colonists to a religious service and finds himself drafted into the Ministry. Oom Klaas is then urged by the Elder to find a new wife and in this way meets the second of his great loves, Liese.

When war breaks out with Germany, men from Klaas' congregation are drafted as medical orderlies. They are based in Moscow where they are subject to severe temptations. With Russia losing the war, the Marxists see a chance to seize power from the Tsar by instigating race and class hatred. They see the total destruction of Russian society as a necessary step in their attempt at world domination. Wealthy Mennonites, as supporters of the Tsar and the Christian Church, become pariahs, and are persecuted for their wealth and Christian values.

Oom Klaas is hard pressed to lead his flock. He finds that he must make a difficult decision, whether to serve his congregation or protect his family. When the area is attacked by Marxist shock troops, the colonists are dispossessed of the rich farms they have built up. Impoverished, and seeing Russian society reshaped in the worldly image of the Marxists, they struggle to save their Christian values and just to survive. Finally, Oom Klaas herds his flock to safety in Moscow, from where they can emigrate to the West.

De Jeschicht von Klaas sien friee von de jetliche Anna, dee toop met äare groote kjarpaliche Scheenheit daut sprechwuatlische Hoat ut Golt haft, es eene von de romauntische en de mennonitische Schrefte. Toom Läsa sien Erstaune veschwinjt de Anna tiedich von de Jeschicht un een vezoachta Klaas flicht von sien Heimat Darp. Eenje Joare lota wiet auf en een aundret Poat von Russlaunt dukt hee opp aus een rikja Launt leejendeema.

Klaas woat fuaz de Leida von eene kjliene Grupp von Mennonite, dee eene groote rusche Wirtschoft aunschaufe un sikj en eene Dochtakolonie selbststendich moake. Soo aus de ieeschtemma mennonitische Siedlasch von Preissen, habe see äare Kolonie one jeistliche Fierunk aunjefonge. Een Sindach lot Klaas aule Koloniste to eenem Gottesdeenst en un woat dan langsam aus Prädja enjetrocke. Oom Klaas woat vom Ältesten oppjefoddad, eene niee Fru to finje, un traft opp dise Wies de tweede von siene groote Leewe, de Liese.

Wan de Kjrlich met Dietschlaunt aufangt woare de Mana von Klaas siene Jemeent aus Sanitäta in Moskau enjesat, wua see boolt en veschiedne Vesieekjunge faule. Aus schljachte Tiede fa Russlaunt em Kjrlich kome, seene de Marxiste een Schans, däm Zaar to entmachte, endäm see Raus un Klauss Hauss aunsteffe. See seene de gaunze Venichtunk von de rusche Jesalschoft aus een needja Schrett en äare Proow, de Welt Harschoft to erlange. Woolhabende Mennonite dee däm Zaar un de christliche Kjoakj unjastett haude woare aus Stauts Fiend vekloacht un woare wäajen äarem Rikjdom un äaren christlichen Gloowe vefolcht.

Oom Klaas woat et schwoa, siene Häad to fiere. Oppeenst mott hee eene wichtje Entscheidunk trafe, entwäda siene Jemeent to deene ooda sikj om de Sechaheit von siene Famielje to kjemre. Wan de Marxiste Schock Truppe de Jäajent aunjriepe, woat Oom Klaas un de aundre Koloniste von äare rikje Foarme, dee see oppjebut habe, entieejent. Aul gaunz veprachat, motte de Mennonite noch mea liede om äare kjristliche Wieete to behoole, un om bloos to äwaläwe. Schlieslich leit Oom Klaas siene Häad to Sechaheit en Moskau, von wua see utwaundre kjenne.

De Jeshicht von Om Klaas

Nachtwajhta Anna

Nicolai Peters Wiege stunt en däm grooten Hus vom jratsten un rikjsten Buarehoff en eenem von de Darpa von de Molotschna Kolonie en Sied-Russlaunt.

Hee wia daut eensje Kjint von woolhabende Elre, dee dän oppjewakjten un begoften jungen Klaaskje, aus hee jenant wort, rajcht betuttade un vedorwe.

Aules, waut Klaaskje wenscht un wull, sad hee bie siene Elre derch, wan nich met Bitte un Schmeichle, dan met schrakjlichen Jebrell un väle Trone ooda toagen Trotz.

Haude nich Schoole, Kommarode un daut Läwe em Darp, soo wie siene aunjebuare Karakta leejenschofte Enfluss jehaut, wia Klaaskje een ajchta, nutzloosa Mutta Sänkje jeworde; de Bildunk vone Elre, bäta jesajcht, Vedoawunk, wia doatoo aunjedone.

Bloos en eenem Deel bleef sien Voda faust jäajenäwa Klaaskje siene Wensche un Welle un uk de Mama. See, sooboolt äa Klaaskje besondre Siede opptrock, emma opp siene Sied jewast wia, wia en disem Faul jäajen am - Klaaskje vespäld un must nojäwe. Met drettieen Joare haud hee nämlich de Darp School foadich jemoakt, wia aus leeschta derch de Eksamen jekome un nu wull hee wieda liere. Hee wull eene Zentraul School besieekje, Liera woare, oba sien Voda säd, "Nuscht doavon! Mien Klaas haft daut nich needich. Hee kjiricht mol eene voll-jebude, goot-besade, Schuldefrie Wirtschoft, un bat hee toom Befrieie kjemt, ligje noch tieen dusent Rubel fa am en de Bank!"

Un de Mutta jamarieed, "Ach nä, Klaas! (Aus Klaaskje de School beendet haud, heet hee Klaas.) Soo gaunz auleen die unja framde Mensche schekje! Un dan de Kost bie framde Lied, dee dienen Jeschmak nich kjane! Wan du oppeenst krank wurscht un ekj nich bie die wia, kunst du stoawe! Nä, mien Klaas, du blifst Tus un needich hast du et je nich, opp Vedeerst ruttogone un doarom Liera to woare! Papa kjaft die een Riedpieet, un ekj kjeep die eene Trakjharmonie un Schlietschoo, un dan es aules goot!"

Klaas must sikj schekje, aul siene Tookunft Plons oppjäwe, un en de Footstaupe von sien Voda träde: Bua woare!

Daut wia Klaas siene ieeschte un jratste Enteschunk, dee am daut Läwe brocht, dee hee niemols gaunz äwakome kunn, wan uk daut Riedpieet, de Trakjharmonie un aundre Jlijkmoake, un Ersaz Meddel äaren Zwakj fa de ieeschte Tiet nich gaunz vefälde.

* * * * *

Joare kaume un jinje. Ut däm Klaaskje wia een Klaas jeworde. Daut kjräajelje "Klaaskje", daut hee sikj von Kommarode un aundre em Darp noch lang Jedult haud, leet hee sikj iernstlich nich mea jefaulde.

Aus erwosna junga Maun wort hee Klaas jenant, un jenant wort hee foaken em Darp. Wia irjent een Schowanak aunjegone worde, Klaas wia secha doabie, wan hee nich uk de Aunfiera wia.

Un doch wia hee beleeft em Darp bie de Oolasch un bie de Junges, un de Mejales. De Mejales reeten sikj om am, woo et em Darp heet; wiels Klaas wia een trauma un groota Kjieedel - waut siene Fuste pakte, daut kaum met, ooda daut reet ooda bruak. Doatoo kjrieech hee eenmol de baste Wirtschoft em Darp un mea aus jenuach Boajelt, noch eene soone Wirtschoft to kjeepe, un bowenäwa kunn hee sikj junk befrieie. Aus eensjet Kjint von siene Elre haud hee soojenandet ieeschtet Famielje Rajcht. Hee wia vom Forstei Deenst, dän de Mennonite ennestäd daut Millitäädeenst en Russlaunt to leiste haude, frie jelote.

Un Klaas?

Klaas gauf weinich ooda Nuscht om de Mejales drom! Hee gauf weinich drom, daut see, nom lote no, opp am, ver siene Tietjenosse hilde un am schmeichelde. Wia hee kluak jenuach to weete, daut maunche Mejal siene Wirtschoft mea en de Uage stuak, aus siene Persoon?

Jenuach, kjeene von de Darps Scheene funk Jnod en siene Uage. To aule Mejales wia hee jlijk frintlich, hoof kjeene vää un sad kjeene trigj. Emma to Schowanak un Spos reed, kunn hee sikj maunchet toolote, waut eenem aundren von de Tiet Poatnasch veleicht Schacht jejäwt haud, un waut von de Mejales von aundre Kjieedels sea schljacht jenome worde wia. Aundatwääjes wiste oba aule, daut Klaas nie sien Wuat bruak, bie eenfache Spose niemols

metjinkj un bie Oneenichkjeite emma opp de Sied von de Schwake kjeem, un Rajcht senne leet, selfst wan hee nojäwe must, wua hee Onrajcht haud. Wia hee oba em Rajcht un siene Wieed veschluage nich jenuach, dan leet hee siene Fuste metsprääkje un de Sproak mucht kjeena twee mol hiere.

Wiels hee de Zentraul School nich besieekje kunn, oba Liere bejjerich un Weeten darschtich wia, leet am sien Voda noch dree Joare biem Darp Liera Stunde näme en de Winta Moonate; dan erkjläad de Liera, hee kunn Klaas nuscht mea liere; de Jung wist jrod soo väl aus hee.

Don funk Klaas aun to läse. Sien Voda wia selfst een hetzicha Läsa, un wan Klaas Bieekja bestale wull, soo gauf de Voda wellich daut Jelt hää. Hee wia nich weinich stolt opp sienen Klaas, dee met sastieen Joare daut met däm Liera oppnäme kunn.

Soo wia Klaas aun Kjenne un Weete aul siene Tietjenosse wiet veropp un daut gauf am en de Jugent Jesalschoft eene jewesse besondere Stalunk.

Eenmol wort hee en de Jugent Jesalschoft jenerkjt un jefroacht, wää siene Leefste wia.

“Daut weet ekj nich, hab et noch nich utjefunge,” gauf hee lachent to Auntwuat. “Oba wan jie aule envestone sent, dan well ekj daut vondoag hia utfinje un dan kaun see selfst sikj aus mien Schauz bekjane.”

See schneffelde irjent eene von siene Resse un Spose un erkjläade sikj aule envestone.

“Goot, ekj go nu enne Väaleew un dan kome de Mejales eenseln to mie doa han, wua ekj jiede froage woa. Hia ver aulen kaun ekj daut nich! Woone ekj dan jekust hab, dee doaf dan hia ver aule saje, daut ekj äa goot sie. Envestone, Mejales?”

Lachent jinje see aule opp disen Spos en.

Eene no de aundre jinje de Mejales enne Väaleew un kaume no sea korte Tiet, maunche met Jlekj strolende Uage, aundre met faust oppenaunda jebäte Täne, aus wulle see daut Lache väabeeje, wada trigj.

Kjeene haud sikj froage ooda saje lote, no Klaas to gone. Aus oba de Rieej aun de latste kaum, stiepad see sikj gaunz entschiede.

“Mie es de Klaas nich goot!” säd see. “Un mie von am noare lote, nä, doatoo sie ekj nich to habe!”

Schlieslich no väl betobre, daut Späl doch nich to vedoawe, jinkj see doch. Daut äa daut Späl wäda Spos noch Freid muak, soo aus de aundre Mejales, wia vom Toon von äare Stem to hiere un kunn Maun von äa Jesecht läse.

Kaum wia de Dää hinja äa too jemoakt, soo wort et aul to Jerecht äwa äa jesäte un de

Stock äwa äa jebroake. Soo een stolta Mensch! Nuscht to biete un Nuscht to knake un deit sikj doch soo dikj!”

De Anna! Stellet Wota haft deepet Grunt! Dit sull nu wada waut besondret väastale! See trakjt sikj je jeweenlich von aule Jesalschoft Späle trigj un well fromm senne!”

Soo un änlich jinkj et noch lenjre Tiet fuat, wiels de Anna bleef väl lenja bie Klaas aus eene von de aundre Mejales.

Aus Anna to Klaas enne Väaleew kaum, muak hee daut met äa, soo aus hee daut met de aundre Mejales jedone haud, un fruach: “Wurscht du Jo saje, wan ekj die bedde deed, miene Fru to woare?”

Een beskje onjeduldich wacht hee opp de Auntwuat, dee opp sikj wachte leet.

“Ekj wudd Nä saje,” klunk et am entjääjen, un ut Anna äare scheene bleiwe Uage rande langsam twee Trone un rolde äwa äare fresche, jugentliche Bake. Oba hinja de Trone strolde de Uage en eenem Glaunz un Fia, soo aus Klaas et noch nich jeseene haud.

Fuaz träd hee eenen Schrett trigj.

One Zoage un Schluare haude aule Mejales, woone hee dise Froag vää jelajcht haud, dee met “Jo!” beantwuat un am frintlent daut Mul toom Kusse jebode; un dise Anna, dän Oola Nachtwajchta Dikj siene Dochta, de oamste Mejal em Darp, säd: “Nä!”

Oajalich wull Klaas sikj wajchwenje, oba äa Blekj hilt am. Vewundat gload hee äa aun.

Doa stunt see ver am, opprecht un stolt, bloos een bät kjlanda aus hee. See wia schlank jewosse, ädel jeformt, fein-jeschnäde daut Jesecht, de Leppe oppenaunda jeprast, soo aus see een Weedoag dulde deed. Om dän Kopp wia eene Kroon von blonde Hoa rom jewekjelt; twee dikje Zoppe wiere ver dän Kopp jebunge. Korte Krolkjes folle oppem Stiern un bedakjte de Uare, daut bloos de kjliene Uare Leppkje rootlich derch blenkjade.

Daut schlichte Kjeet ut Kortun hoof äare natieedliche Scheenheit noch vää.

Wua hee bloos siene Uage jehaut haud aul dise Joare, daut hee de Anna gaunz äwaseene haud! Doa stunt see ver am, daut scheenste Mejal, daut hee mol jeseene haud!

Un äare Uage -- soone Uage. Uage, dee soo blenkjade un soo strolde, soone Uage gauf et bloos eenmol opp de Welt, bloos de Anna haud soone!

Wada kjikjt hee en de Uage, dee sien Blekj hilde, un fruach iernst: “Un wuarom nich ‘Jo’, Anna?”

“Wiels du mie nich goot best!”

“Un wan ekj die goot sie?”

“Du hast mie bat vondoag nie rajcht aunjekjikjt; doaram räd nich von goot sennel!”

“Waut nich es, kaun kome.”

“Daut jleew ekj nich. Nacht Wajchtasch Anna, dee soo oam es, daut see bie aule Lied deene mott, wia hechstens doatoo Goot, daut aul äa Äwamoot aun äa utleet, wan see daut tooleet. Doa see soo nich to habe es, blift see aus oame Mejal sette. Äa iernstlich goot to senne ooda soogoa to befriee, felt kjeenem en.”

“Eenem doch!”

“Wäm?”

“Mie, Anna! Ekj well mie met die befriee, wan du mie nemst!”

“Du, Klaas?”

“Jo, ekj!”

“Oba du best mie doch goanich goot, Klaas!”

“Ekj sie noch nie eenen Menschen soo goot jewast aus die; sie noch nie eene Mejal goot jewast, oba ekj sie die goot.”

“Seit wan jleefst du dan, daut du mie goot best?”

“Seit jlik nu, wua ekj die toom ieeschten Mol en de Uage jekjikjt hab.”

“Na, Klaas,” roopt nu eene Stemm von de Sommastow, “es woll goa Nachtwajchta Anna diene Leefste, daut du see soo lang un soo väl to Froage hast? Ooda es see to stolt, die eenen Kuss to jäwe? Wan jie nich boolt kome, moak ekj de Däa op.”

“Fuaz,” säd Klaas un dan to Anna: “Aule Mejales, dee ekj fruach, säde ‘Jo’. Bie mie wieret een Spos, eene un de aundre habe daut veleicht iernst jenome un sikj aulalei enjebilt. Die froag ekj opprechtich en aule lernst: welst du miene Fru woare? Best du mie goot, Anna?”

En disem Moment wort de Däa opjemoakt. Anna schloof aun Klaas vebie, un ea hee daut enwort, wia see bie de Hinjadäa erut. Klaas oba stunt soo aus faust jenoagelt. Hee sach bloos noch Anna äaren Blekj, met däm see am aunjeseene haud, aus hee äa jefroacht haud, aus see am goot wia.

“Best du auleen hia?”

“Wua es Anna? Wuarom kjemst du soo lang nich?” schald et am derch de opjemoakte Däa von de Sommastow entjäajen.

Aus hee enenn kaum säd hee: “Anna must gone. Reimasch habe Jast jekjräaje, see must Koffe koake.”

“Un nu mol erut met de Sproak un bekjane, jie Mejales!” roopt Hauns Rahn, Klaas sien basta Frint, lachent.

“Wäa es siene Leefste?”

“Ekj,” säd Jreeta Faust un wort root. “Du?”

roopt eene aundre.

“Klaas haft doch mie jekust!”

“Un mie uk,” roopte miere tojlikj.

Schodenfrooet Lache von de Kjieedels un oajrichet Fuschle von de Mejales foljde disem Roop. Klaas haud de Mejales, woone am jieren habe wulle, jekust un toom baste jehoole; wada eenmol!

Woone von de Jekuste hee nu oba am leefsten haud, wulle de Kjieedels weete, un “Aule!” behaupt hee un lacht doabie. Bie sikj selfst oba säd hee: “Un Nachtwajchta siene Anna, leewa aus junt aule toop!”

Lang lach Klaas aun disem Owent schloploos opp sienem Loaga un roojd sikj onruich von eene Sied opp de aundre. Nachtwajchta siene Anna kjeem am nich ut dän Senn un äaren latsten Blekj, kunn hee nich vejäte.

Trigj waundade siene Jedanke en de Jedajchnise von de Kjinja Tiet, de Schooljoare un de ieeschte Jugent, äwa un aulawäajes wia de Anna met, un doabie een leewa, trua Kommarod jewast. Wiere see oba Nobasch Kjinja!

Sien Voda siene Buastäd, de Peters-Wirtschaft, wia de ieeschte vom Enj vom Darp aun de Fluss Sied. Een Wajch fieed von de Gaus, delenjd de Jrens von Peters äa Goade, von eene Mulbäa Hakj beschautet, nom Fluss, dee jrod hinja Peters äa Goade eenen boageformjen Kjneks muak. En de Medd von disen Haulf Kulla, dee opp dree Siede vom Fluss bejrenz t wia un ver vom Woolt, lach een kjliena Hoff, een soojenanda Aunwona Hoff. Doa wond seit Joare en sienem ieejnen Huskje de Descha Meista Jakob Dick.

Aus hee noch junk jewast wia, dan haud daut oola Sprechwuat: ‘Hauntwoakj haft Goldnen Boddem’ noch siene volle Bediedunk jehaut. Descha Dick haud one Sorje jeläft met siene Fru un äarem eensjen Kjint, de Anna.

Klaas Peters un Anna Dick wiere Spälkommarode, von Denkjestiet, un äare beid Elre wiere nich bloos Nobasch, sonda Frind, un de beid Kjinja feelde sikj hia un doa aus Tus. Wiels Mama Peters een Dochtakje vesajcht jebläwe wia, schloot see de Anna en äa Hoat, aus wudd see äa ieejnet Kjint; un Voda Dick, dee nuscht jierna wenscht aus eenen Sän, dän hee oba nie habe wudd, wiels siene Fru von Anna äare Jeburt leident wia, äwa scheddad dän Klaas met truhoatje Leew.

Dach fa Dach, von tiedich bat lot, wiere Klaaskje un Anna toop; un selden beholde Jeschwista sikj soo goot, aus see sikj vedruage. Aul en de School gauf Klaas sikj aus

Anna äa Beschitza opp; hee leet daut sikj uk jefaulde, wan see Anna siene Brut nande un am doamet nerktje. Un wee däm, dee to Anna too dichtbie kaum! Dän naum hee dän Kaumf met dree Joare elre Schiela opp un vekjield dee. Fa Anna wia Klaas aules daut, waut een driesta, lostja un browa Junge fa eene kjiene Mejal senne kunn: äa Helt, Ritta un Väabilt.

Un de Elre leete de Kjinja soo bliewe, wiels et bloos Kjinjaspell wia. "Miene Dochta" nand Mama Peters de Anna, un "Mien Jung" Papa Dick dän Klaas, oba niemols "Klaaskje", uk nich aus Klaas noch gaunz kjlien wia. "Mien Jung es een gaunza Kjieedel, kjeen Klaaskje," säd hee emma. Soo wia daut eitel Fräd un Sonneschien jewast, bat äwa Descha Dick daut Onjlekj enenn bruak.

Daut wia aun eenen Sindach, aule Lied wiere en de Kjoakj, aus sien Huskje Fia funk un bat opp dän Grunt doljebrent wia, aus de Spretza kaume.

Daut wia een hoda Schlach fa dän Hauntwoakja, oba hee bieejd sienem Moot nich. Dreehundat Rubel kjrieech hee vonne Fia Vesechrunk, vea hundat haud hee en de Bank ligje un dree hundat borjd hee sikj von sienem Frint un Noba Abram Peters, Klaas sien Voda.

Met Help vom gaunzen Darp, daut en Schoawoakj Oabeit de Bren Städ oppriemde un nieet Bu Materiöl too brochte, uk sonst noch holp, wiels Descha Dick wia aus Meista aunjeseene un aus Noba em Darp goot jeliel, stunt boolt opp de Bren Städ een jrätret un bätret Hus fa an foadich.

Dree hundat Rubel Schulde wiere fa eenen flietichen Hauntwoakja nich soo väl, daut hee sikj butadäm Sorje to moake haud. Uk Descha Dick sach froo un Hopninjvoll en de Tookunft. Sien Schulthar, Abram Peters, haud am bedied, daut et met däm Trigjtöle vom Kjrediet kjeene lel haud. Wan hee bloos pinklich jiedret haulwet Joa de Zinse betold, kunn Peters am noch dusent Rubel borje un hee kunn sikj Jesalschoftsfrind un Lia Junge näme un eene Putzmäl enne Städ oppstale. Disen Plon haud Descha Dick aul lang jehaut, to disem Zwakj jespoat un toopjehoole, oba daut Fia haud dän Plon wiet no hinje jeschowe. Peters sien Aunjebott troff am dicht aun; no Niejoa haud Dick daut aul utfiere wult."

Selden kjemt een Onjlekj auleen! Descha Dick haud sikj biem bue von sien Hus eenen Spletta unja dän Noagel vom rajchten Wies Finja jedräwe un daut fa eene Kjlienichkheit jehoole. Hee haud dän Spletta rut jekjräaje, dän Finja en Terpentin jetieekjent, daut haud jekjnäpe, un doamet de Kur fa beendicht

erkjläad.

Doch, de Finja schwua opp; daut gauf eene beese Blootvejeftunk un, aus Descha Dick no eenen tweeunhaulf Moonate Oppen Staunt en een Krankenhaus entlote wort, doa kjeem hee, jrod to Wienachte, one de rajchte Haunt no Hus; bat haulf von dän Alboage haude de Doktasch am dän Oarm aufjenome. Nich jenuach von Onjlekjs! Dree Wäakje lota druage see siene Fru, Anna äare Mutta, to Grauf.

Foaken haud Mama Peters biem Kranken Loaga von Frindine un Nobasche jewacht, om Anna optoleesen, un de Anna noch leewa jewonne en dise Tiet, aus see sach, woo Leew voll un tru see äare Mutta fläajd, wan uk see ieejentlich noch bloos een Kjint wia.

Un aus de Anna opp däm Kjoakjhoff lud oppjeschluchzt haud, aus de ieeschte Soode lud un hoat opp äare Mutta äa Soakj folle, doa haud Mama Peters äa beschizent omjefote un jesajcht, "Nu best du gaunz miene Dochta!"

Kjeen Dach wia vegone, aun däm Mutta Peters nich äare Dochta besocht, om to treeste un to halpe, un Anna vedruach daut Scheide von de Mutta leichta, aus aule jedocht haude. Daut Anna äare Mutta äa Kjint aul lang opp daut Scheide reedjemoakt un to däm grooten Dokta un Halpa hanjewäse haud, daut wiste de Lied nich.

Descha Dick oba velua bie disen hoaden Schekjsols Schlach Moot un Läwes Freid, de Hopninj fa de Tookunft, dän Jleewe aun de eewje Leewe un dän Moot un daut Vetrue to sienem Gott.

"Wurom? Woo saul et nu woare?" Met dise twee Froage wand hee sikj aun jiedren un aule.

Un daut gauf de Lied nich Wunda, daut de Maun vezoagd un däm Vetwiewle dichtbie wia; hee wia Oabeits onfäich, de Fru doot, de Anna junk, meist noch een Kjint; doatoo 300 Rubel Schulde aum Hus un 150 Rubels de Doktasch un em Krankenhaus schuldich.

Oba de Anna, daut Kjint, de fieftieenjoasche, velua nich Moot, Hopninj un Jleewe, un äa Kjintlichen Gottvetrue rajcht äaren jeschloagnen Voda sooväl opp, daut hee wada to hope aunfunk, aus Anna am äaren Tookunft Plon vääläd.

See wull sikj eenen Deenst sieekje un wudd sooväl vedeene, daut see sikj kjleede kunn - de Mutta äare Kjleeda wiere je uk noch doa - un de Zinse fa daut jeborchte Kaptol aun Peters un noch uk de Doktasch, un de Krankenhaus Rääkjnunk betole. De Voda kunn Heena, een poa Schwienkje un eene Koo hoole; em Somma daut Jemmies un leedschocke Felt rein hoole un em Winta wudde sikj aul noch kjiene

Jeläajenheite fa Vedeerst finje. Mea un mea wudd see jrata woare, mea vedeene un de Schult aun Peters betole kjenne. Wiere see bloos leescht eenmol met de Schulde foadich, dan brukt see nich lenja to deene, dan wudd see Voda vesorje un fläaje; un woo scheen wudd dan daut Läwe senne, to twee em Huskje un one Sorje!

Een ädlet Sot haud Anna äare fromme Mutta en daut Hoat von äa Kjint jeplaunt; un daut druach nu välfeltich ädle Frucht.

Anna socht un funk boolt eenen Deerst. Fliet, Truheit un Opprechtichkheit jewonne äa daut Vetrue von äare Deerst Jäwasch, dee met wool vedeende Low aundre Lied beendrukt.

Boolt wia see sea velangt aus Fläajasche bie Kranke un aus Help en Kjinja Rikje Famielje, wan de Mutta vom Hus krank wia. See vestunt et, met de Kjinja omtogonen un jewonn sikj de Leew un daut Vetrue von de Kjinja sea schwind. Un de Elre von de Kjinja, wan see daut sage, woo de Kjinja aun de Anna hinje, jewonn see uk un see vetrude äa äare Kjinja un Hushault. Foaken wia Anna fa miere Stale lang em Verut bestalt, wua Voda Storch erwacht wort; daut heet von ar: "Opp Nachtwajchta Anna kaun Maun sikj gaunz velote!"

'Nachtwajchta Anna?'

Jo, 'Nachtwajchta Anna.' Un daut kjeem soo: aus Descha Dick sach, woo brow siene kjliene Anna dän Kaumf oms Doasenne oppnaum, wull hee nich trigj stone ver sienem Kjint un dee eene Haunt un dän jesunden Kjarpa mässich rue lote un tooseene, woo sien Kjint fa am oabeid.

De Aumt von Nachtwajchta em Darp wia to besate. Descha Dick befruach sikj om dän Aumt un erhilt am. De Loon wia mau kjlien, sas Rubel em Moonat, oba de Nachtwajchta erhilt von de Jemeent Stroo toom Hette un darf eene Koo opp de Jemeend Wies to Weide driewe. Uk wia hee von Schoawoakj Oabeit un Darp Takse frie jelote un haud hee Kjinja, durwe see kostenlos de School besieekje.

Descha Meista Dick wort Nachtwajchta!

Wöll deed et am wee, aus hee vom Descha Meista nom Nachtwajchta om benant wort, un de Feet wulle am nich rajcht droage, aus hee von sien Huskje opp däm Wajch, delenjd de Mulbäa Akj, de Gaus to Foot opp siene ieeschte Rund derch daut Darp muak.

Un däm Klaupa jäajenäwa jiedret Hus to schwinje, wan hee siene Runde muak, om jane, dee en äaren woamen Bade schleepe un sikj von am bewachte leete, to malde, hee wia opp sienem Aumt.

"Ach Gott!" seft hee un beet de Täne

oppenaunda. "Ekj kaun daut nich!"

Doa, aus hee von däm Woolt Wajch opp de Gaus träd, siene ieeschte Runde to moake un zoagent un gaunz mootloos jeschlone stone bleef, kjemt eene Mejal opp am toojegone. Hee erkjant dee nich.

"Voda, best du daut?"

"Anna, waut welst du nu om Näajen Ua Owents opp de Gaus?"

"Ekj well met Junt de ieeschte Rund moake, Voda. Taunte Wichert haft mie daut erlaubd!"

Un aul haft see däm Voda dän Klaupa ut de Haunt jenome, lajcht äare linkje Haunt opp siene Schulre. "Komm, Voda!" sajcht see. Un aus see jäajenäwa däm ieeschten Hus, Abram Peters sent, sent, doa däwad de Klaupa en äare Haunt no aule Rääjle von de Konst, soo daut Peters to siene Fru sajcht: "De niea Nachtwajchta fieet de Klaupa met de linkje Haunt bäta, aus de oola see met de rajchte fieed!"

Woll en jiedrem Hus wacht Maun met eene Jewesse Spaununk opp dän Klank vom Klaupa vom nieen Nachtwajchta; de Klank wia daut Tieekjen fa daut Schlope gone. Aus hee to rechte Tiet aunkaum, wia Maun met däm Nachtwajchta tofräd.

Aus dee oba siene ieeschte Rund jemoakt haud un Anna am dän Klaupa rieekjt, doa trock hee sien Kjint aun sikj, kUSD äa un säd unja Schlukse, "Gott beloon die daut, mien Kjint, waut du vondoag aun mie jedone hast! One die haud ekj dise ieeschte Rund nich jemoakt! Nu kaun ekj et aul auleen. Du hast dän Huachmoot en mie vedräwe; mucht Gott die doafäa säajne un die jlekjlich moake! Un nu go schlope! Goode Nacht, Kjint!"

"Goode Nacht, Voda!" Un Anna rand däm Hus von äare Deerst Jäwasch too.

De Nachtwajchta oba wia nie mea auleen opp siene eensome Rund. Emma, jieda tiet, wan schwoare Stunde kaume, dän jleewd hee, siene Anna biesied am to gone seene un äare Stemm to hiere: "Ekj moak de Runde met die, Voda!" Un doarenn funk hee Troost un Krauft.

Oba uk en Werkjlichkheit muak Anna dan noch rajcht foaken de ieeschte Rund met äarem Voda. Dän Dach must hee siene kjliene Wirtschoft, twee Kjieej, Schwien un daut Heenavee besorje, uk de Kjieej malkje un em Somma uk noch daut Jemies-un leedschocke Felt von Onkrut rein hoole un schlope. Anna oba, dee emma em Deerst stunt, wia dän Dach uk nich frie. Dan muake see, soo foaken aus Anna Owents frie wia, de ieeschte Rund jemeensom.

Soo wia daut jekome, daut Klaas sien Späl-

un Jugent Poatna ut de Uage veluare haud.

Waut hee nich jeseene un nich jemoakjt haud, Anna äare Jesalschoftsfrind oba aul lang daut haude, daut Anna no scheenste Mejal em Darp opp jeblicht wia un von Muttasch foaken äare Dajchta aus Mosta un goodet Biespel ver Uage jestalt wort: "Opp Nachtwajchta Anna kaun Maun sikj velote!"

Daut dit de Darps Scheene nich jefoll un daut Anna bieaun nich beleeft wia, bewees daut Uadeel, woont see äwa Anna dolhakte, aus see to Klaas em Väähus jegone wia.

Selden bloos kjeem Anna en de Jesalschoft von de Jugent un wia dan trigjhoolent un stell. See kjleed sikj eenfach, wia oba emma nat un ommaklich rein aunjetrocke. Doa see sea foaken de Nachte derch bie Kranke wacht, ooda aun de Owende, wan äare Deenst Jäwasch wajch wiere, bie de Kjinja bliewe must, soo laus see sea väl. Daut wia woll kjeen Buak em Darp, daut see nich jeläst haud. Un see ieejend sikj soo eene Veheltnis mässich goode Bildunk aun, dee äa äwa de aundre Mejales em Darp stald.

Aul dit haud Klaas en sienem Jeist äwatrakje lote, aus hee sikj schloploos opp sienem Loaga roojd. Entlich wia hee enjeschlope met däm fausten Beschluss, "De Anna frie ekj un kjeene aundre."

Aum foljenden Morje, aus hee met siene Elre aum Freestikj Desch saut, brocht hee daut Jespräakj opp Anna Dick.

"Woone Anna Dick?" fruach siene Mutta.

"Descha Dick siene Anna!" auntwuad hee jereizt.

"Ach, du meenst Nachtwajchta Anna! Dan saj oba soo! Waut felt die oppeenst en, see aundasch to nane aus jiedamaun see nant?"

"Daut ekj see befriee well!" plauzt Klaas erut.

"Waut?"

"Waut?" roopt sien Voda un siene Mutta soo aus ut eenen Mul un veluare ver Staune un Äwarauschunk äare Räd un Fotunk."

"Hast du Jistre eenen äwa dän Darscht jehowe, Klaas? Daut kjemt oba bie die sonst nich väa," säd sien Voda, nodäm hee sikj von de Äwarauschunk erhoolt haud.

"Un hast du die noch nich goot utjeschlope, ooda best du krank, Klaas?" fruach siene Mutta besorjd.

Klaas lacht un erkjläad kort un dietlich: "Ekj befrie mie met Anna Dick, kjeene aundre, un befrie mie boolt!"

De Voda wort iernstlich doll, aus Klaas nich wajchtoarinje wia von sienem väahabe. Un de Mutta jaumad, "leescht wia doa kjeene goot un rikj jenuach! De Olferts Liese, dee dree durent

Rubel Metjeschenkj bekaum, dee die jieren wull, hast du die von Peter Heide ver de Näs wajch näme lote! Wan du nich boolt too jripst, angle see die de Greta Fast, dee die jewess näme wudd, uk noch wajch. Un dan kaunst du eene von jane Mejales näme, de hechstens eene Koo aus Metjeschenkj kjrieje!"

"Ooda dee nich eenmol," jeef de Voda grollent naun.

Klaas schluach nu siene Elre met äaren ieejnen Jewäa, "Aus ekj wieda liere wull, säd Jie, ekj wia too rikj daut too doone. Ekj haud daut nich needich, Jelt to vedeene; haud mea aus jenuach toom läwe. Nu, doa ekj eene oame Mejal befriee well, es de groota Äwalei oppeenst veschwunge, un ekj saul om vom Jelt Welle, von däm ekj mea aus jenuach hab, eene Mejal befriee, dee ekj nich Leew, dee ekj nich liede kaun! Ekj frie de Anna ooda kjeene!" Un Klaas veleet de Stow, de Däa met luden Krach hinja sikj toodäwrent.

Wäarent dise eene Wääkj brocht Klaas met Trotz un Dreiwe, daut hee wudd en de Welt gone un nich trigj kome, siene Elre soo wiet, daut see siene Kjast enwellichten un to aul siene Plone un Vääschluage Jo un Amen säde.

Daut wia fa an nich gaunz leicht, dän lang jehilden Wensch, daut äa Klaas sikj sea rikj befriee sull, opptojäwe un am de Dochta von een Nachtwajchta to befriee lote. Jrod soo aus Klaas, wiere see uk, seit Descha Meista Dick Nachtwajchta jeworde wia, gaunz met Anna un äarem Voda utenaunda jekome. Nich, daut de Frintschoft veschwunge wia, de Veheltnise haude daut oba soo met sikj jebrocht. Un daut aus Kjinja, daut wia oba bloos Spälarie jewast. De Peters Famielje wia de eensje, bie dee Anna noch niemols em Deenst jestone haud. Eenmol haud Mutta Peters de Anna fa twee Wääkj habe wult, daut see äa halpe, aule Bade nie entoboode un aule Gardiene nie to neie, aus see toom Selwakjast reed muak, oba Anna haud aufjesajcht, wan uk see, aus Mutta Peters oajalich väa jeef, kjeene Uasoak un kjeen Grunt jehaut haud. Dise Aufsaj kunn see de Anna nich vejäte!

"Jefaule deit mie de Anna noch emma aum basten von aule Mejales em Darp, oba daut see nuscht, uk mol goanuscht haft un äa Voda ons noch dree hundat Rubel schuldich es, daut es mie soo towadre!" säd de Mutta, nodäm de Kjast beschlotne Sach wia.

"Doa ieescht du, Mutta! Dick haft jiedat Hauf Joa, wan de Zinse fellich wiere, betolt un uk von de Staum Schult aufjetrocke. Hee es ons bloos noch dartich Rubel un een Rubel twintich Kopek Zinse schuldich un dee woat hee jewess

to Niejoa betole.”

“Oba de Doktasch-un Krankenhaus Schulde?”

“Dee haft de Anna aul lang betolt. Dick sien Vemieeje kaun emmahan bie twee dusent Rubel wieet senne. Gaunz soo oam, aus du denkst, es de Anna oba nich!”

“Dan well ekj uk nuscht mea jäajen de Kjust saje. Fäich un goot es de Anna; un wan Klaas see goot haft, well ekj de Anna jieren aus Dochta aunname. Aus see noch kjlien wia, wia see je aul miene Dochta.”

“Un wan see goanuscht haud, wudd ekj see doch befreie,” säd Klaas un muak sikj opp dän Wajch Anna to besieekje un äa ‘Jo’ saje to hole.

Wiels daut Sinowent wia, kunn Anna dän Owent Tus vebrinje. Daut hilt see sikj emma ut, wan see eenen nieen Deenst aunträde deed, om Tiet to habe, en äarem Huskje optorieme un äaren Voda siene Kjeleeda to wausche.

Aus Klaas bie Nachtwajchta em Väahus kaum, daut uk aulatoop aus Kjääkj deend, schluach am eene heete Donst-un Daump Wolkje entjäajen. Seene kunn hee toiescht nuscht. Nodäm hee de Dää hinja sikj jeschlote haud un eenje Schräd verwoaz jegone wia, sach hee Anna aum Wausch Desch stone un wausche, daut de Schumflocke bloos soo fluage.

Wiels daut sea heet un enj em Väahus wia, haud Anna äare Blus utjetrocke un dän Rock huach jetrocke. En Meiwloose Weest, daut äare scheene, runde Oarme bat to de Schulre frie leete, dukt see de Oarme opp un dol em Seepschum un wia soo gaunz bie de Oabeit, daut see Klaas goanich bemoakjt.

De stunt twee Schräd ver äa un kjikjt äa stiew aun.

Soo scheen, aus see doa ver am stunt, haud hee sikj de Anna selfst en dise enjloose lange Wääkj, wua hee emma aun äa jedocht un von äa jedreemt haud, nich väajestalt.

Entlich säd hee: “Gooden Owent, Anna!”

See rukst veschrakjt toop un kjikjt opp. Noch nie enne latste Joare haud see Besuach jekjrääje von junge Kjeedels, un nu stunt de Klaas doa! Doatoo noch aum Sinowent, wua jiedamaun em Darp wist, daut see wosch un oppriemd!

Nodäm see sikj von äare Äwarauschunk un äarem Staune erhoolt haud, säd see: “Gooden Owent! Waut fieet die vondoag hää, Klaas? Es diene Mutta krank ooda dien Voda, ooda es waut besondret väajefolle?”

“Voda un Mutta sent wool, oba waut gaunz groosoatich besondret es väajefolle. Ekj vetal die daut, wan du met diene Wausch foadich

best. Nu oba jeff mie dän Kuss, Anna, dän du mie Sindach aufjesajcht hautst.” Un Klaas staupst noda opp äa too.

Nu ieescht besonn sikj Anna doaropp, en woonem Kjeledarie see sikj befunk. Zwoa wia daut to jane Tiet noch sea auljemeen, daut Mejales un Frues em Hus ooda em Goade un Hoff en Meiwloose Weest un Huachjetrocken Rock, ooda goa em Unjarock, äare Oabeit no jinje. Oba Anna wia en soone Kjeledarie noch nie von andre Mensche jeseene worde.

See kjikjt aun sikj enopp un sach äare bat aun de Knee onbedakjte Been, äare kole Oarme. Soo sikj von eenen Menschen seene to lote un doatoo noch von Klaas Peters, dee äa kusse wull!”

“Schwupp!” haujd Anna däm Klaas, aus hee äaren kolen Oarm omfoot, met eenen nauten Wausch Stekj om de Uare un roopt too am, “Rut met die!” Dan veschwunk see enne Noba Stow.

Nodäm sikj Klaas dän Seepschum ute Uage, Mul, Näs un Uare jewescht haud un sikj no de Anna om sach, wia see veschwunge. Waut see am to jeroopt haud, haud hee nich vestunt. See wudd enne Wonstow senne. Hee jinkj to de Dää, kunn dee oba nich opmoake. De Rääjel wia von benne to, de Dää wia toojeschlote.

“Anna, moak op! Ekj well met die råde.”

“Sie nich soo lud! Voda schlapt, du wakjst am!”

“Dan komm erut!”

“Nä, soolang aus du doa best!”

“Oba ekj well die waut saje.

“Saj et!”

“Ekj kaun nich, wan de Dää tweschen ons es.”

“Wuarom nich? Ekj vesto aules, waut du sajchst.”

“Ekj well die oba seene, wan ekj die daut saj!”

“Nä, Klaas! To seene bekjemst du mie vondoag nich mea. Go wajch! Ekj hab noch väl to doone.”

“Jo, wua kaun ekj die dan seene un råde?”

“Wan du mie werkjlich waut wichtichet to saje hast, dan Morje Owent om näajen Ua bie june Hoff Puat. Ekj woa met Voda de ieeschte Rund moake, dan kaunst du mie aules saje.”

Doavon wull Klaas nuscht weete. Met äa, nich met äarem Voda wull hee råde. Oba Anna gauf nich no un kjeem opp aul sien drenje un froage nich erut.

Oppjeräacht un enjeoajat säd hee schlieslich, “Na, wan du nich welst, prachre woa ekj nich. Oba die woat et noch leet woare, daut du mie soo behandelt hast,” un dan jinkj

hee rut, schluach de Husdää krachent too, aus hee ver sikj han scheld. Buakstävlich aus een begotna Pudel, stusd hee vom Hoff.

Aus daut Voagel flicht, ield hee no Hus un jinkj to Bad. Eene Wääkj lang haud hee nich ut-jeschlope, emma haud de Anna en siene Dreem erom jespukt. Bat aum Enj doamet! Met dee wia hee foadich! Oba de Schlop kjeem nich un de Jedanke aun Anna leete am nich schlope.

Daut Anna am soon Aufscheet jäwe wudd, haud hee sikj oba nich jedocht! O, waut sikj stiepre un nom scheen sikj wääre, daut jo, daut Woakje je aule Mejales. Oba gaunz eefach am met eenen nauten Laupe om de Uare heiwe! Daut wia to väl fa Klaas Peters, daut durf hee sikj nich von de Anna, noch von irjent eene aundre Mejal jefaule lote!

Hee kunn unja de Mejales wäle; hee brukt bloos de Haunt uttotrakje, soo honk aul aun jiedren Finja eene, dee am jieren wull! Waut de Anna woll von sikj un von am docht?

“Nä, daut lot ekj mie nich jefaule,” schloot hee siene Betrachtunk opp un schleep dan entlich met däm fausten Beschluss en, sikj om de Anna nich mea to kjemre.

Anna oba stunt wada aum Wausch Desch un wosch un em witten Seepschum folle Trone dee äa aus Perle äwa de Bake rande, dee deepet Hoatwee ut äare Uage praste.

Haulflud fuscheld see ver sikj han, “Wan ekj bloos wist, opp hee mie werkjlich goot es, opp hee et iernst un ielich meent, ooda aus hee toom Tietvedrief ooda om eene Wad Welle deit, woo hee daut met Liese Hamm muak. De haft sikj fa emma domm jeliheet, aus see sikj om am freid, wiels hee jesajcht haud, hee wudd bloos een Mejal näme, dee am soo sea goot wia, daut see bloos am friee wull, un dan lacht hee äa ut!”

“Schlajcht es Klaas nich. Hee haft een goodet, truet Hoat. Oba aus siene Elre am vedorwe un vewant habe, soo uk de Mejales aule! Irjent waut, waut hee jewenscht to erlange haft, haft am kjeene Mieej ooda Sorje jekost. Hee wenscht waut, dan es et doa. Hee jript waut to, un haft et. Un wan hee doavon enoolent es, schmitt hee et biesied.”

“Leewa Gott!” bäd Anna. “Wies du mie dän rajchten Wajch! Lot mie nich veleit gone! Ekj hab am je soo sea goot!”

Feftien Minnute ver näajen Ua wakjt see äaren Voda; eene kjaftje Moltiet un de daumfenda Koffe stunt fa am opp däm Desch reed. Nodäm hee sikj fa siene Nacht Deenst jestoakjt un aunjetrocke haud, jinkj hee opp siene ieeschte Rund un Anna bejleit am.

Äare Haunt opp siene rajchte Schulla jelajcht, jinkj see biesied am un vetald am aules, waut äa daut Hoat schwoa muak. Ver äarem Voda haud see kjeen Jeheemnis un see säd am frie ut, daut see Klaas goot wia, am emma goot jewast wia un daut Klaas äa jefroacht haud, siene Fru to woare.

“Klaas es een gooda, ierlicha Jung, oba sea leichtsennich un toom befriee woll noch waut to jung. Wan hee die werkjlich goot es, hab ekj nuscht jäajen de Kjast; oba ea ekj jo saj, mott hee daut bewiese un uk stamja woare. Daut du am goot best, weet ekj aul lang. Doarom steet am nich auf un wies am nich trigj. Leeft hee die opprajcht un meent hee daut met de Kjast iernst, soo woat hee om diene Leewe un Gonst woaw. Un dan see selfst doatoo, daut et die jelinjt, am rajcht to lenkje.”

Daut wia Sindach Owent ieescht acht Ua, aus Klaas aul oppe Gaus biem Hoff Puat stunt un met Onjedult opp Anna äa kome wacht.

Dän Dach äwa wia hee tus jebläwe, soogoa wia hee nich to de Kjoakj jegone. Aus hee Morjes oppwakjt, wia de Anna doa un fluach en siene Jedanke erom. Eenfach biesied doone wull hee see un foadich, oba hee kjeem nich om äa erom. Hee wull sikj de Sach noch eenmol jrintlich äwalaje! leejentlich wia daut je Tiet fa am, eenmol rajcht äwa daut befriee nodenkje. Nich met de Anna, nä, met dee wia hee foadich!

Aule enne Froag komende Mejales leet hee, aus siene tookjintje Fru, aun sienem jeistlichen Uag vebie trakje. Oba aus eensja, dee am werkjlich jefaule kunn, stunt emma bloos de Anna doa. Fa dee aundre, aus see afens em Uag kaume, brukt hee emma Anna aus Motstock! Aun jiede aundre funk hee väl to bemääkjle, dee Anna wia un bleef fälafrie. Un hee mold sikj de Anna aus siene tookjintje Fru ut. Doabie vegaut hee gaunz, daut hee met äa foadich wia! Un doabie kjeem hee to däm Beschluss, daut hee nich bloos en Anna veleeft wia, sonda daut hee äa opprechtich un tru leewd, see emma jeleeft haud.”

Woo foaken haude see aus Kjinja “Voda un Mutta” jespält! Aul en de School wiere see aus Poatje jenerkjt worde. Daut uk hee äa nich jlikjeltich wia jleewd hee en äare Uage jeläst to habe. Väajen Sindach aul un Jistre Owent wada. Trotz daut Enseepe un daut wajch schekje!”

Wuarom see dan soo brosch un kolt wia?

Un dan no langen Denkje un Senne funk hee dän Schlätel to äarem Vehoole: “See es too stolt om uk bloos dän Vedocht optokome to lote, daut see sikj mie en de Oame schmitt,

ooda daut see eene Nast Jääjarin es! Doarom säd see auf aus Mutta äa fa twee Moonate habe wull! See well nich bie äare tookjinfte Schwiaelre em Deenst jestone habe.

"Daut es et!" roopt Klaas un sprunk von sienem Bad opp, opp däm hee en deepe Jedanke jeläaje haud. Un hee wia froo, de Leesunk vom Problemeem jefunge to habe.

En disem Uagenblekj naum Klaas dän Beschluss, Anna to jewenne, mucht daut bieje ooda brääkje. Äa Vehoole muak äa bloos noch leewa un bejäarenswieet. See wenscht sikj am un leewd am om äaren ieejnen Welle; siene Wirtschoft un sien Jelt spälde bie äa kjeene Roll.

Un dän hieed hee opp sikj butadäm to wundre daut see soo brosch un kolt to am wia. Hee schämd sikj ver sikj selfst, aus hee doa nodocht, woo hee de latste twee Joare jewast wia.

Nä, hee haud nuscht Beeset aunjefonge, kjeene Schaund äwa sikj ooda aundre jebrocht. Oba schraklich leichtsennich un leichtfoadich wia hee jewast; un de Mejales haud hee aule 'oppjetrocke' aus hee daut siene Kommarode jäajenäwa nand. Un dan haud hee an 'aufrane' lote aus Maun eene Ua Fada aufrane leet. Hee haud met de Leewe jespält un jespost un doabie Mejales Hoate en äare stotlichste Jefeel velazt un vewunt. Veleicht onjleklich jemoakt!

Woo kunn Anna am jleewe un vetrue wan hee soo haundelt! Wudd hee äa jleewe wan see soo jehaundelt haud? Daut mott un woat aundasch woare met mie! Ekj mott Anna bewiese un awazeije, daut ekj nich soo schljacht sie, aus ekj mie en latste Tiet selfst jemoakt hab. Dan woat uk see vejäte un vejäwe, waut ekj faulsch un onrajcht jedone hab, un mie entjäajenkome. Un dan jeft et Kjast un iedel Freid un Seelichkjeit."

Äwa eene Stund must hee biem Hoff Puat wachte ea Anna un äa Voda entlich om de Akj von de Mulbää Hakj buage un opp de Gaus kaume.

Daut äa Voda doabie wia paust Klaas goanich; hee wull met Anna auleen räde. Aul wull hee derch dän Engank dicht biem Puat em Hoff gone un sikj hinja däm jemuaden Poste veboaje, bat de beid vebie jegone wiere, aus hee dän Nachtwajchta däm sien Uage sikj en dise Joare em Nacht Seene jeeeft haude, saje hieed, "Doa steit Klaas un wacht opp die. Hee kaun die to Wiense bejleite. Goode Nacht, Anna! Gooden Owent, Klaas!" Un, sien Klaupa schwinjent, jinkj de oola aun am vebie. Anna bleef ver am stone un säd, "Gooden Owent,

Klaas! Wachst du opp mie, ooda steist du toofalich hia?"

"Aul eene Stunde sto ekj hia un wacht opp die, Anna!"

"Oba ekj säd die doch, daut ekj om näajen Ua hia senne wudd."

"Daut Wachte haft mie nich jeschot un ekj weet nu doch, daut du dienem Voda aules vetalt hast."

"Jo, dee weet aules. Ekj hab ver am kjeene Jeheemnisse."

"Un waut sajcht hee doatoo?"

"Doano kaunst du am selfst froage."

"Un waut sajchst du doatoo, Anna?"

"Nuscht!"

"Nuscht?"

"Nä! Du sätst, du wulst mie waut wichtjet saje, doarom heet ekj die hia opp mie wachte. Ekj weet nich, wua wie ons sonst trafe un onjestieet räde kjenne. Doarom saj, waut du to saje hast, wiels haulf tien mott ekj bie Wiens senne."

Langsom jinje see opp däm Footstich biesied enaunda. "Un wan du ieescht om tien Ua ooda lota doa best, wudd daut een Vebraäkje senne?"

"Ekj woa haulf tien Ua doa senne, soo hab ekj Taunte Wiens vesproake."

"Un waut du vespräakjst, daut helst du?"

"Wan daut mäajlich es, hool ekj, waut ekj vespräakj."

"Dan vespräakj mie, miene Fru to woare!"

"O, Klaas! Du bedenkjst je goa nich, waut du sajchst! Du welst Nachtwajchta Anna to Fru habe? Säwen Joare lang best du aun äa vebie jegone, one äa uk bloos to bemoakje; nu welst du äa oppeenst to Fru habe? Daut kaun oba nich dien lernst senne! Un wan schon, waut wudde diene Elre saje, wan ekj 'Jo!' saje wudd? Diene Mutta es je oba kjeene goot un rikj jenuach fa die. See sajcht oba emma, äa Klaas kaun jiede Mejal froage, soogoa bie de Chutor Lied un kjeene woat 'Nä!' saje. Un nu welst du äa Nachtwajchta Anna aus Schwia Dochta em Hus brinje? Daut woat eenen grooten Kjrigh jäwe!"

"De Kjrigh es aul ut un ekj hab am jewonne. Ekj hab miene Elre gaunz bestemt jesajcht, daut ekj die ooda kjeene Kjaste woa; un wan see nich enweljen, dän go ekj von Hus fuat un kaum nich wada."

"Un wan ekj 'Nä!' saj?"

"Du woascht nich 'Nä!' saje! Ekj woa om die woawe, bat du 'Jo!' sajchst un sull daut Joare duare. Wie habe ons emma jeleeft, seit wie Kjinja wiere un wie habe ons noch emma goot."

"Woo kaunst du weete, opp ekj die leew,

ooda ekj, opp du mie leefst?"

"Hundat un dusent mol hab wie daut ons jesajcht un du hast mie soogoa vesproake, miene Fru to woare. Weetst du noch, aus wie en onsem Goade spälde unja däm grooten Kruschkjeboom?"

"Ekj weet daut aules noch sea goot, hab et nie vejäte. Oba daut wia aules bloos Kjinjaspell. Daut nemt Maun nich iernst!"

"O jol Daut nemt Maun iernst, sea iernst soogoa. Oba -"

"Oba daut woa to moake, es oba waut aundret. Un dan sie ekj nu je bloos 'Nachtwajchta' Anna! Nich woa?"

"Opp du Nachtwajchta ooda Descha Dick ooda Chutor Dick siene Anna heetst ooda best, es mie gaunz eendoont jewast un haud un haft vondoag nuscht to bediede. Du kjeemst je dan en eenen Deenst un wiescht nich frie. Wan du tus wiescht aun de Owende, hautst du uk nie Tiet. Woo sull ekj die trafe?"

"O, woo väl Sindachs un Owende hab ekj eensom un auleen veläwe motte, wan miene Deenst Jäwasch rut jinje un ekj daut Hus heede ooda de Kjinja wachte must! Nie es daut mienem Späl Poatna Klaas enjefolle, mie to besieekje. Uk dan nich, wan ekj am säd, daut miene Deenst Jäwasch Owents nich tus senne wudde. Un ..."

"Nu see ekj en, daut ekj mienen Schauz, dän ekj leewd un leew, sea schljacht behandelt, gaunz tochjelote hab un boolt veluare haud. Nu oba hab ekj am wada un lot am nich. Un ekj well aules goot moake, wua ekj jefält hab, un nohole, waut ekj vesiemt hab."

Klaas läd sienen Oarm opp Anna äare Schulla un wull see aun sikj trakje.

Oba see entkroop schwind derch daut Däakje, daut to Wiens äa Hus fieed, un roopt Klaas to, "Daut es Haulf tieen Ua. Goode Nacht, Klaas!" Un dan klaupt de Däa hinja äa to.

"Na wacht, Anna, die woa ekj noch kjlien kjrieeje!" roopt Klaas äa haulf lud no un jinkj no Hus.

Jespaunt kijekte siene Elre Klaas aum aundren Morje aun, aus hee aum tiedich Freestikj kjeem." See jleewde nich aundasch, aus daut Anna fuaz 'Jo!' saje wudd, un daut Klaas noch em Hoafst Kjast moake wudd. Doarom wiere see rajcht nieschierich, waut Klaas an to saje habe wudd.

Oba Klaas bleef stell. Aus siene Mutta entlich aunfunk, am met one twee dieedje Froage nom Vetale optomuntre, gauf hee bloos eensilbich Auntwuat.

Dan reet sienem Voda de Jedult un hee

bruak met de direkjte Froag väa: "Na, woo steit et Klaas? Moakt je boolt Kjast?"

"Ekj weet nich!"

"Hast du äa nich jefroacht?"

"Jo, oba see jleeft mie nich, daut ekj äa goot sie un daut iernst meen un jeft mie äwahaupt kjeene Auntwuat opp miene Froag."

"Daut es goot! Ekj hab die vesproake, nuschten to råde, oba freie wudd mie daut, wan see die nich om dien Jelt welle näme, sonda wiels see die leeft. Aul daut see nich fuaz 'Jo!' sajcht un sikj die en de Oarme schmitt, moakt see mie Wieet. See denkjt un haundelt aus äare Mutta un dee wia eene stote Seel," säd de Mutta.

"See leeft mie! Ekj weet daut gaunz jewess. Äare Uage verode daut. Oba see jleeft mie nich, daut ekj äa leew, wiels ekj mie soo lang goanich om äa jekjemmat hab; un eenen Maun, dee äa nich leeft, dän nemt Anna nich!"

"Ekj jleew uk nich, daut du äa leefst; daut es bie die soo een opplokren von de oole Kjinja Leew. Wan du äa wurscht leewe, haud ekj daut moakje must. Seit see Nachtwajchta Anna wort, wiescht du met äa foadich. Ekj hab maunchmol befercht, daut june Kjinja Leew met junt wausse wudd, oba bie die es daut nich de Faul. Du ..."

"Doch, Mutta! Wan emma ekj aun miene tookjinfjtje Fru jedocht hab, wia daut de Anna, oba bat nu hab ekj je nie iernstlich aun et befreee jedocht. De aundre Mejales habe bie mie nie dän Wunsch, eene von an to befreee, jewakjt. Ekj hab afens jeschlope, oba nu sie ekj erwacht un ekj woa de Anna aul kjlien kjriee!"

"Ooda see die!" säd de Voda spettisch un plinkjad de Mutta Bediedunksvoll to.

"Woa wie seenel!" säd Klaas un veleet de Stow.

* * * * *

De Voda behilt rajcht!

Klaas wort kjlien, gaunz kjlien en siene ierliche, opprajchta un true Leew to Anna, sien Späl Poatna, dän hee Joare lang vejäte un tochjelote haud. Hee hold daut Vesiemde ielich no; un woo un wan hee kunn, socht hee äa noda to kome.

Anna meid am nich, wia emma jlikj frintlich un entjäajenkoment, oba sienem Ziel, Anna to befreee, kjeem Klaas schienboa kjeen Schrett noda.

Wada wia daut Hoafst jeworde un Klaas haud äa "Jo!" noch nich jekjräaje, uk dän ieeschten Kuss noch nich. Äare Uage råde to am eene Jeräd, dee hee woll vestunt, oba de Leppe bleewe stell un råde daut nich ut, daut uk see am goot wia un am leewd. Klaas kjeem bloos noch seldom en de Jesalschoft von de

Darp Jugent. Siene Kommarode wia daut aul rajcht; see haude eenen stoakjen Jääjna bie de Mejales weinja.

Oba de Mejales wia daut nich rajcht, daut hee de Jesalschoft meid. Hee wia een too gooda Partie, om am aun Nachtwajchta Anna to veliere.

Aul lang wort daut em Darp doavon jesproake, daut Klaas sikj om Nachtwajchta Anna bemieejd un eenen Korf no däm aundren no Hus brocht; äare Stow kunn de Kjarw bootl nich mea hoole.

Om soo stoakja wort Klaas von de Darp Scheene unja Aunjreep jenome. Oba de Fastinj wia un bleef on nämboa. Wäda scheene Uage noch goode Wieed, noch Jespott brochte de Fastinj nom Kapituliere. Klaas besocht de Jesalschoft bloos noch seldna un wort noch stella.

Eenen Friedach Owent vetald Greta Fast am oba gaunz leis, daut äare Taunte jestorwe wia un äa eene Wirtschoft hinja jelote haud un daut see nu krakjt soo rikj wia aus hee. Wan twee soo Rikje sikj friede, docht see, wudd secha nuscht mea to wenschen jäwe. Dan schumd de lang trigj jehoolna Oaja äwa, wäajen de Spettarieen, de Greta meist besondasch rikjlich äwa am ergone lote haud."

Hee sprunk haftich opp, sach äa veachtlich aun un säd soo lud, daut aule daut hiere kunne, "Un wan du tieen Wirtschofte jeoaft hautst, dee wull ekj nich!"

Met een Jesecht daut von Oaja root wie un met eene Stemm voll Hauss roopt Greta am aun, "Die nemt un well je kjeena! Nich mol Nachtwajchta Anna, dee nuscht es un nuscht haft! Jiedamaun em Darp weet, daut jie bloos doarom dän oolen Flekj Schusta en jun Aunwonahus oppjenome habe, doamet de Lied nich seene, woo foaken du diene Steewle besole latst. Jiede Wäakj, sajcht maun, ranst du die een Poa Sole derch, wan du hinja Nachtwajchta Anna han ranst, wan see met äarem Voda de Rund moakt."

Ludet Jehoakel Unjabruak de jefliche Räd.

Klaas erjreep siene Metz un veleet de Jesalschoft, one Greta met eene Auntwuat to iere.

Oppe Städ ield Klaas to Anna, dee jrod biem Liera em Deenst stunt. Aus hee doa nenn kaum, wia Anna nich en de Wonstow. Klaas jreest un fruach, wua Anna wia.

"En de Kjääkj," kjrieech hee to Auntwuat.

"Ekj mucht met Anna råde. Welle see mie eenje Minnute met äa auleen lote?"

"O, jewess doch! Go bloos en de Kjääkj, Klaas! Doa sent jie onjestieet."

Anna kunn eenen Roop von Vewundrunk nich gaunz unjadrekje, aus Klaas plazlich ver äa stunt. Siene Uage brende en eenen Fia, woo see daut nie bie am jeseene haud. Daut Jesecht wia root, de Täne beete oppenaunda, de Fuste wiere toopjebault, un hee gload äa schwiejent aun.

"Klaas, waut es passieet?" roopt see besorcht, met tekjende Stemm. "Best du krank?"

"Krank nich, oba verekj! Een Joa lang bommel ekj aun dien Schalduak, lot mie von die nom Noare hoole un von de Jesalschoft nom Jespott moake, un du blifst kolt aus een Fesch. Nu entwäda ooda! Welst du miene Fru woare ooda nich?"

"Saj mie ieescht, waut passieet es, dan woa ekj die de Auntwuat opp diene Froag jäwe!"

Klaas vetald äa aules, waut sikj afens romjenome haud. Trone kaume äa en de Uage, aus see hieed, woonen Spott un Spott hee om äaren Welle utjehoole haud.

Dan klopt de Liera aun de Dää; dee eenje Minnute wiere opp jerant.

"Un daut aules om mie, mien leewa Klaas!" säd Anna, schlank siene Oarme om sienen Hauls un kust am.

"Anna!" säd hee bloos un prast äa aun sikj, aus wull hee äa nie friejäwe. Wada klopt et.

"Go nu, Klaas! Morje, Punkt säwen Ua Owents woa ekj die tus erwachte," un see schoof am de Dää to, dee de Liera afens op muak.

"Opp Wadaseene, Anna!" roopt Klaas, ield one Jreess aum Liera vebie un en de Nacht rut."

Dise Nacht schleep Klaas, aus hee aul lang nich jeschlope haud un dreemd daut de Himmel hunk voll von Violins!

Klaas un Anna

Sinowent. Aul vom tiedjen Morje aun wia Klaas fa siene Elre een Rotsel. Morjes, fief Ua, klunk een Leet, jepiept ut Klaas siene Stow un

wakjt an. Daut wia seit eenje Joare daut ieeschte mol, daut Klaas wada Leeda piept, un doatoo noch aum tiedjen Morje?

Dan leet hee de Kjnajchte mol wada dän gaunzen Hoff fäaje un en aule Stauls, de Schien un em Aunwonahus jrintlich opprieme un jinkj selfst veraun doabie!

Aul om fief Ua Owents haud hee sikj jewosche un rasieet un sikj siene baste Kjleeda aunjetrocke. Dan roopt hee de Kjääkjsche to, hee wull boolt Owentbroot habe, see sull sikj spoode, un aule fief Minnute kijkt hee noch de Ua.

Aus siene Elre am biem Owent Äte fruage, waut loos wia, waut hee väahaud, säd hee, hee wull noch vondoag Owents rut. Daut Brommboa Läwe wia nu gaunz äwa, un äwajens sulle see vondoag Owent tus bliewe; hee kaum noch, om von aun Aufscheet to näme.

De Elre vestunde am nich. Hee lacht bloos un bleef bie siene Behauptunk, daut hee von Hus jinkj.

Aus hee jejäte haud, sach hee wada opp siene Ua un stusd oneJreess to de Hinjadäa erut, dän Goades Stich delenjd, sad met eenen Sprunk äwa dän acht Schoo breeden Growe un ield däm Fluss to.

“Hee woat sikj oba nuscht aundoone, Voda?” fruach siene Mutta besorcht, aus see am äwa dän breeden Growe sprinje sach; beid stunde opp däm Goades Stich un kijkte Klaas no.

“Nä, Mutta! Een Mensch en soone Stemmunk deit sikj kjeen Leit aun. Well wie bloos wachte; daut Rotsel woat sikj aul leese.”

Aus Klaas aun de Däa vom Nachtwajchta sien Huskje kjeem, wort dee von benne op jemoakt un Anna säd: “Sie bitte nich lud, Klaas! Voda schlapt noch emma.”

Leise schloot hee de Däa un dreid sikj om. Fastlich jekjleet stunt Anna ver am. Nie haud hee See aundasch, aus en Kjleeda von biljen Stoff un sea eenfach jemoakt, jeseene. Nu omfunk een, met Spetze besat, bleiwet Duak Kjleet äare scheene Jestault. Aum Hauls honk, aun eene denne goldne Kjäd, een goldna Medallion, daut dän selwjen Form un Mosta haud, aus de goldne Brosch, dee dän spetzen Kroage opp äare Brost toophilt. De Schmuck wia daut Jeschenkj von een rikja Goots leejendeema, dee Anna een haulwet Joa lang jefläacht haud.

Siene Leew haud sikj to sienem Oppnom utjstraumt! Nie wia see am soo scheen väajekome. Hee jinkj opp äa to un wull äa aun sikj trakje. Oba aul lach see aun siene Brost un, omoarmd am, roopt see derch Trone lachent, “Klaas, mien leewa Klaas! Vezei, daut ekj die soo lang wachte lote hab! Daut wia mie selfst nich leicht, oba ekj wull weete, aus du mie

werkjlich goot wiescht. Nu weet ekj daut.”

“Un du, Anna? Leefst du mie uk werkjlich bloos om mien selfst Welle?”

“Ach, du domma, leewa Jung! Ekj hab die oba emma jeleeft! Woo hab ekj jefercht un jebangt, du wurscht de Liese Olmert ooda de Greta Fast en de Faule rane, dee see die stalde. Dee wiere die oba aule nich goot!”

“Un du best mie goot, Anna?”

“Jo! Fa emma un eewich! Ekj sie die goot, Klaas!”

Un waut wieda foljd?

Jo, wäa et von de oole Läsasch nich selfst erläft un erfoare haft, dee es nie jlekjlich jewast. Un wäa et von de junge Läsasch nich en de Tookunft erfoat un erläft, dee woat nie jlekjlich jewast senne, wan hee oolt es! Woare, true Leew, un waut dee sikj to saje haft, kaum kjeene Fada schildre, dee mott erläft senne. Un waut soone Leew sikj to saje haft, daut es steenoolt un blift oba eewich junk.

No eene Stund wakjt Anna äaren Voda. Eene Owent Moltiet un Koffe haud see entweschen reed jemoakt un dän Desch jedakjt.

Voda Dick heet Klaas hoatlich aus Sän Welkom, aus hee bie am om Anna äare Haunt aunhilt; un aus hee de ‘Kjinja’ Henj en enaunda läd, säd hee to Anna, “Kjint, woa am, waut du mie wiescht un jie woare jlekjlich senne! Un du, mien Jung, hool see dia; see es daut Wieet. Waut see mie jewast es, vetal ekj die eenmol lota! Gott säajen jun Bunt!”

Un dan fieede see bie däm kjlienen Faustmol, daut Anna reed haud, Velafnis.

No däm Äte jinkj Klaas met siene Brut to siene Elre. Sien Voda ond, daut Klaas wool entlich de Anna kjlien jekräaje haud, ooda see am; oba siene Mutta wia gaunz Onungsloos un gaunz vestemt jäajen de Anna, daut see äaren Klaas nich naum.”

Klaas muak de Däa op one verhää autokloppe, schoof Anna ver sikj en de Stow un roopt, “Mutta, es die miene Brut aus Dochta Welkom?”

Siene Mutta stunt opp un wia ver Staune gaunz stell. Schwieejent sach see de Brut en de Uage un dan sach see äaren Klaas en de Uage un beid Uage strolde un funkelde un opp beid Jesechta lach de Utdruck von reinsta Jlekj. Un dan jinkj see opp Anna to un breed äare Oarme ut. Anna schmieejd sikj aun äare Brost un de Mutta kUSD äa emma wada. See haujd äare goldne Hoa un äare blieejende Jugent fresche Bake un fuscheld haulflud, “Miene Dochta, miene leewe Dochta!” aus see daut soo foaken jedone haud, aus Anna noch eene

kjliene Mejal wia.

Anna kijikt äa en de Uage, dee vondoag eenen gaunz besondren Utdruck haude, un lisped, "Mutta, leewe Mutta!"

Dan hielde beid heete Trone un doa tweschen hieed Klaas un sien Voda dan wada, "Miene Dochta!" un "Leewe Mutta!"

"Wuarom woll de Frues hiele, wua kjeen Grunt un kjeene Uasoak nom hiele es, aus hia nu!" docht Voda Peters, trock sien grootet, bleiw karrierted Schneppeuduak ut de Fupp un schnuzt un muak sikj met däm Duak aun siene Näs un de Uage drock, om siene Rierunk to veboaje.

Klaas oba horcht aule Fiddle späle, von woone hee jedreemt haud, daut aum Himmel honge."

Un dan kunn entlich uk Voda Peters de Anna aus siene Dochta bejreesse, un doabie säd hee, "Aunsch (Soo haud hee See ea jeroopt), du best am goot un emma goot jewast; blifst am goot! Am woat daut Joa, wua hee om die, aus Jakob om de Rahel, jedeent haft, nich kort vaa jekome senne. Oba jeschot haft daut am nich; hee es nu väl stamja, aus ver een Joa, un jefelt mie soo väl bäta. Woat jlekjlich, Kjinja, un Gott säajen junt!"

Dan wort aules Neediche berät. De Kjust sull no dree Wäakj senne, un Morje sulle see en de Kjoakj Oppjebode woare.

Aus de Nachtwajchta siene ieeschte Rund muak un jäajenäwa Peters äa Hus de Klaupa rausle leet, sprunge Klaas un Anna opp, ielde opp de Gaus un hilde am aun. Anna naum am de Klaupa ut de Haunt un säd: "Voda, wie moake de ieeschte Rund! Go du mol waut to Peters enenn; dee welle noch met die råde!"

Oppfalich lud un lang däwad de Klaupa aun disem Owent jäajenäwa jiedret Hus.

"Waut woll met däm Nachtwajchta loos es?" dochte un säde de Lied.

Sooväl Vejnieceje muak daut däm Brutpoa, äa Jlekj uttoklaupre, daut see uk de tweede Rund muake.

Entweschen beräde sikj de oole wäajen de Kjust un de Tookunft von äare Kjinja.

Mutta Peters wull derchut de Kjust oppschuwe bat daut Niejoa. See haud sikj väajenome, Anna eene rikje Utstia to Wienachte to schenkje, un dee must oba leescht jemoakt woare. Oba see kjeem doamet nich erut; daut sull fa Anna, äaren Voda un Klaas eene Äwarauschunk woare, un see gauf aundre Jrind aun, wuarom de Kjust oppjeschowe woare must, oba de Vodasch funge dän Oppwies nich strenj jejäft. Schlieslich plauzt see erut, "Oba Anna mott doch eene

Utstia habe, ea see Kjust moakt!"

Dan lacht de Nachtwajchta lostich un soo vejnieceht, aus hee daut seit säwen Joare nich jedone haud. "Mutta Peters, fa June Utstia haft Anna selfst jesorcht. See haft kjeene Deenst Städ velote, wua see to äarem enjedungnen Loon nich noch een Jeschenkj extra erhilt. De Lied wiere emma sea tofräd met äa un besondasch de Chutor Lied habe äa rikj beschonke un aules wiere nitzliche Sache: Wausch, Lienen un Kjeledastoff. Toofalich weet ekj, daut et Stoff von Anna äare bleiwe Kjeleda sas Rubels de Archin kost un See haft noch bätret Stoff en äaren Komood ligje. See haft sikj eene Utstia vedeent, aus see hia kjeene Mejal kjricht, nich mol de Greta Fast."

Dan foll Mutta Peters een Steen vom Hoat, un daut foll en de Vesaumlunk enenn, aus de Prädja am foljenden Dach en de Kjoakj daut Brutpoa "Anna Dick" un "Klaas Peters"

de Jemeent väastald. De Tunge von de Darpscheene oba kaume dänselwjen Dach nich nom Stellstaunt: "De Anna!"

Daut junget Poa leet sikj daut nich anfajchte un äare Elre aul goa nich!

Aus opp däm Schulteboott (Darp-Jemeent Vesaumlunk) de Bua Lepp Voda Peters waut spetz un jeftich fruach, wooväl de Schwia Dochta woll metbrocht, länd Voda Peters sikj langsam en siene Akj trigj, hold eenen langen Zuch von siene Ziggaret, blisd dän Ruak en de Loft un säd jelote, "Doano haft von ons noch kjeena jefroacht. Mien Klaas haft daut nich needich, daut Metjeschenkj to befree, aus dien Franz. Klaas Kjust de Mejal un Nachtwajchta Anna kaun daut aul one Metjeschenkj met Chutor Bolten Lena, däaren 5 000 Rubel Metjeschenkj un tweehandertich Joare oppnäme."

Voda Peters haud opp siene Sied dee doa lachte!

Bie Harders opp Schwienschlachte prold de Fastsche un told opp aun de Finjasch, waut äare Greta aules von tus metbekome haud. Dan haslich un leise, oba lud jenuach, daut Mutta Peters daut hiere kunn, säd see to de Olfertsche, "Nachtwajchta Anna woat june gaunze Utstia woll en een Wausch Korf to Peters handroage kunt." Doa säd Mutta Peters gaunz frintlich, "Wan daut, waut du hia vetalst, soo es, waut diene Greta metbekjemt, dän haft Nachtwajchta Anna väl mea. See haft mie äare Utstia jewäse. Wull wie dee en eenen Wausch Korf pake, dee must dan aul soo groot aus een Ladawoage senne. Oba, veleicht borcht diene Greta de Anna toom handroage von de Utstia dän Korf, dän Greta von Klaas kjrieech; doa

enenn wudd de Utstia aul to packe senne."

De Fastsche must oppeenst un sea ielich no Hus, de Brootje opp de Backplote to sate; boolt haud see daut vejäte! Toom Owentbroot kjeem see nich, waut kjeen Wunda wia. Soone Auffoat jenden äa aule; see wull emma too huach erut!

Von doa aun leet Maun daut Brutpoa en Ru.

Aus jeplont, wort de Kjast no dree Wäakj jefieet. Woo beleeft Anna bie aul äare Deenst Jäwasch wia, wees sikj noch eenmol aum Pultaowent. Waut see doa jeschonke kjrieech, wia mea, aus eene Buasch Mejal em Derchschnett aus Metjeschenkj un Utstia von tus met kjrieech.

Daut junge Poa trock no de Kjast to Peters en de Sommastow un wia soo jlekjlich, aus een junget Poa bloos senne kunn.

Aul ver de Kjast haud Voda Dick daut Nachtwajchta Aumt oppjäft. De Arnt von siene kjliene Wirtschoft rieekjt ut, am eenen Sorj Frieen Läwes Owent loolote. Jieda Dach besocht hee de Kjinja un dise am. Mutta Peters kunn äare Dochta nich jenuach Goodet wiese, soo leew haud see Anna jewonne. Un Voda Peters, däm Klaas aule Oabeit en de Wirtschoft oppnaum, wia bloos ontofräd un scheld, wan Voda Dick nich rajcht tiedich tweemol em Dach kjeem, om met am Domino to späle.

Sonn, Jlekj un Freid opp de gaunze Lienje! Soo jinkj een Joa em Launt.

Advent - Wienachte ver de Däa! Voda Peters wia en de Staut jefoare, Wienacht Enkoope to moake. Ver Owent wull hee tus senne. Daut wort sas Ua ... säwen Ua. Hee kjeem nich. Maun wia beonruicht, oba nich besorcht. De Wajch wia oppjemoddat un hoat jefoare; hee wudd langsam foare, Pieed un Woage schoone.

Acht Ua. Haulf näajen, doa kaume twee Fuawoakje opp dän Hoff jefoare un maun brocht Voda Peters Doot em Hus!

Woo hee to dood jekome wia, haft Maun nie erfoare. Bloot äwa streemt haud de Maun am dicht bie dän Wrak von sien Woage jefunge. De Pieed funk Maun ieescht eenen Dach lota. De Jescherr opp an weese, daut see wool met däm Woage derchjegone wiere.

Schwoa wia dis Schlach fa Voda Peters siene Aunjehieeje, too schwoa fa siene Fru. See wort krank un schwak un läd sikj oppet Siechbad! Dach un Nacht wia Anna nich von äarem Bad un fläajd äa en leefolje Leew un Truheit, aus bloos woare Leewe daut kaun.

Doa ieescht sach Klaas, woonen Schauz hee en siene Anna haud.

Ver äarem Doot säd siene Mutta to am,

"Klaas, näm acht opp Anna! See schoont sikj nich un hieet nich opp miene Wieed, sikj nich sooväl Mieej met mie to moake. Gott säajen äa! See haft mie mea Leew bewäse aus ekj vedeent hab."

"Klaas, roop Anna, ekj well äa noch räde."

Klaas ield erut, Anna to roope. Aus hee met Anna wadakjeem, lach de Mutta met jeschlotne Uage, aus schleep see. Anna bieejd sikj äwa äa un fruach leise, "Mutta?"

De Mutta muak de Uage op, sach Anna met Leewvollen Blekj aun un säd met aul aufsa-jende Stemm, "Miene Dochta!" Bloos dree Moonate haud see Voda Peters äwaläft.

Un em Nachtwajchta Huskje wacht aul een aundra Kranka opp Anna äare Fläaj. Äa Voda lach schwoa krank."

Säwen Joa, one Unjabräakjunk, Nacht fa Nacht en Storm un Wada, Rääjen un Kold de Rund gone, foddad äaren Tribut. Rietinj, vebunge met Austma, muake Voda Dicks Leide sea schwoa un Weedoag Hoft. Klaas un Anna brochte am en äa Hus, om de Fläaj to erleichtre. Dach un Nacht wia omzajcht emma eena von an aun sienem Kranken Loaga.

Aum tweeden Juli brochte see Voda Dick to de latste Ru. Jlekj un Freid wiere bie daut junge Poa jebläwe, oba de Sonn wia jegone un emma dikja haude sikj dunkle Wolkje ver äarem Jlekj un dreiwde, daut to vestiere.

Sas Moonate aus Fläajasche bie de diere Vestorwne haude Anna äare Krauft oppjebrukt. No äaren Voda sien Bejrafnis läd see sikj to Bad."

De baste Doktasch un Fläajasche, dee to finje wiere, besorjd Klaas fa siene Anna, un hee selbst deed daut Mäajlichste.

No dree Wäakje kjeem de jewenschta kjliena Oaw aun, om no dree Doage to stoawe. To schwoa haud Anna daut em latsten haulwen Joa jehaut, om kjenne eenen jesunden, stoakjen Kjint daut Läwe jäwe.

Om äa Läwe to rade, haude de Doktasch daut Läwe vom Kjint nich jeschoont. Daut Kjint storf un siene Jeburt naum Anna äare latste Krauft. Langsom wort see schwaka, un kjeene menschliche Konst, uk nich von de baste Doktasch, kunn daut entschwindende Läwe opphoole. Velindrunk kunne dee Oatste Anna jäwe, oba daut Läwe nich! Wäakje un Moonate lach see em Bad; un Klaas must daut aunseene un kunn nich halpe.

Hee wia aun vetwiewlen! Mau selden jinkj hee von äarem Bad. Bie Anna äa Bad bedwunk hee sikj, deed sikj Jewault aun, ruich un jefot to senne; hee spruak äa Hopninj opp Veholunk too un socht äa jiedren Wunsch von de Uage

opptoläse un to erfelle.

Oba wan see schleep, dän stusd hee em Goade, en de kolde, stormiche Winta Nacht erut, un doa unja de kole Beem toobd sikj siene Weedoag un siene Hopnunksloosichkjeit en schwoarem ennalichen Kaumf ut.

Hee bäd to Gott, hee bitt, hee vespruak, hee foddad un hee lastad. Dan bitt hee Gott wada om Vejäwunk, sikj ver am met siene schlemriche Weedoag entschuldje, un prachad wada." Stundelank murcheld hee soo enne Nacht dän Goades Stich opp un dol, oba doa wia kjeene Stemm noch Auntwuat!

Mea sach hee siene Anna aus kranka un aunjejräpe ut! Un dee sach kloa, woo daut met äären Klaas bestalt wia, un wist, daut ääre Doag jetalt wiere.

Daut see om am un fa am veleicht heeta runk en Truheit, aunhoolenden Jebäd, wist Klaas nich. Emma wada bäd see, "Har, ekj go nich von hia, bat Du am gaunz to Die trakjst!"

Un dit Jebäd entkroop äa haulflud en eene Nacht, aus Klaas aun äärem Loaga wacht un see am schlopent docht.

Klaas haud de Wieed jehieet un äären Senn vestone. Hee naum ääre Haunt, haujd see saunft un fruach leise, "Anna, du welst von mie gone?"

"Jo, Klaas! Ekj hab jenuach von dise Welt. Gott haft miene Jebäd jehieet, mienen jratsten Wunsch erfelt. Ekj hab daut hechste Jlekj jefunge, daut dise leed jäwe kaun. Ekj hab met die jlekjlich senne durft, een gaunzet Joa; soo jlekjlich wia ekj, daut ekj de gaunze Welt haud omoarme kjenne!"

"Un mie welst du auleen lote en dise Welt, dee mie one die nuscht es un nuscht beede kaun? O Anna, bliew bie mie! Ekj kaun nich, kaun one die nich läwe, Anna! Bliew, bliew, Anna, lot mie nich auleen! Ekj vetwiewel one die, Anna." Schluksent bruak de stoakje Maun en Trone ut.

Hee kjeed aun äärem Loaga, sien Stiern lach opp ääre linkje Haunt.

Sie haujd am met de rajchte Haunt äwre Hoa un säd, "Klaas, wie welle ons kjeene Enbildunk moake. Ekj feel daut miene Doag jetalt sent un daut helt un binjt mie nich mea aun dise leed, bloos de Sorje om die. Du kunst no mienem Doot dän Staunt veliere, nich faust stone, nich weete, waut du welst."

"Nuscht mea well ekj, wan du von mie jeist! Nuscht weete well ekj, om nuscht mie kjemre, bloos aun die denkje. Hia trigjhoole well ekj die, Anna!"

"Klaas, hault aun! Welst du die fa emma un fa mie de korte Tiet, dee ekj noch bie die sie,

onjlekjlich moake? Moak de Uage op un kjikj oppem Ziel; bedenkj, wua du han welst un han motst!"

"Un daut wudd wua senne?"

"Du motst derch daut enje Puat nenn gone un dän schmaulen Wajch waundle, sonst woascht daut Ziel vemisse. Klaas, mien leewa Klaas, moak mie daut Hoat nich soo schwoa! Ekj kaun nich stoawe, ea ekj die opp dän rajchten Wajch wies. Foaken sent de Weedoag aul gaunz nich uttohoole, oba dan bäd ekj, 'Har, ekj go nich, bat Du mienen Klaas gaunz to Die trakjst!' Un, Klaas, ekj kaun nich stoawe, bat du von veseenden Hoate aun Gott bätst: 'Har, lot dien Welle jedone woare!' un du mie en Fräd scheede latst."

Dan stusd Klaas one Metz un one Rock en de kolde Wintanacht rut un schrieech nom Stiern utjstraumda Himmel nohecht, daut et lud derch de Nacht schauld: "Gott, hab Erboarme! Lot äa mie! Ekj kaun je one äa nich läwe! Nemm aules, waut ekj hab; bloos miene Fru lot mie!" Un hee runk un bäd om daut Läwe von siene Fru.

Hee haud en de School eenen gooden Relijion Unjarecht jeneete, wia en eenen Hus un eene Famielje oppjewosse, wua de Bibel jieda Dach benuzt wort, hee wist un kjand daut Wuat Gottes.

Un hee hold sikj selfst Varsche erut, "Miene Wäaj sent nich june Wäaj, un miene Jedanke sent nich june Jedanke!" "Ekj hab die biem Nome jeroopt, du best miena!" "Kjeena woat die ut miene Haunt rode."

Oba, daut kunn, daut wull hee nich jleewe, wan Gott am siene jeleefte Fru naum! Doa jleewd hee wada Anna ääre Wieed to venäme, "Ekj mucht aul stoawe."

Schrakj un Grule pakte am, "Wan Anna stoaft, wäarent ekj hia em Goade romran!" Un hee stusd trigj nom Hus. Aus hee aun ääre Däa kaum, kunn hee nuscht hie. Opp stelles staupt hee enenn. Anna schleep.

Stell sad hee sikj em Stool, dee biesied äärem Bad stunt, un sach biem schwaken Schien von de Nacht Laump opp daut leewe, nu soo blausse Jeschte un utjerakjtet Kjarpa von siene Fru. Wia daut, waut hee doa sach noch siene scheene, bleejende Anna, siene Fru? Wooväl haud see leide must, ea daut bleejende Läwe to soonen menschlichen Wrack utjerakjt wia? Ääre Leewe to am, dee am bat äwa daut Grauf äwa jesechat wia, leet daut kranke Kjarpa noch nich to de Ru kome, leet dän Jeist noch äwa dän schwaken Kjarpa sieje, bunk noch daut schwindendet Läwe! Enjäwe en Gottes Welle wull see am weete un

dan stoawe.

Anna ried sikj. Haulflud, em Feeba Droom ooda Haulf Schlop, bäd see wada: "Du lajchst nich mea opp, aus wie droage kjenne. Lia am daut, en Jedult sien Kjriez to droage un en Die siene Krauft to erlange." Äare Stemm velua sikj.

"Uk em Schlop un em Droom denkjt see bloos aun mie," schlukst Klaas un sunk aun äarem Loaga opp siene Kneee.

* * * * *

Äwa Klaas kaum, nodäm hee sikj en Gottes Welle enejäft haud, deepe Fräd un stelle Ru. Nie haud hee verhää waut Änlichet jefunge. Sienen Kopp opp Anna äa Kjesse jelajcht, sikj aun äa Bad un dän Län Stool länent, bleef hee opp siene Kneee ligje un schleep ver Äwameedunk en. Lang aul wia hee nich ut siene Kjeleda jekome; em Län Stool schleep hee jeeenlich.

Anna erwacht. Aus see dän Stool ladich sach, roopt see leise, "Klaas!"

"Anna, wenscht du waut?" fruach hee, aus hee sikj opprajcht un sikj äwa äa bieejd. "Bloos die, Klaas! Oba du best je bie mie! Nu es aules goot!" säd see un drekjt siene Haunt.

"Hast du grooten Weedoag, Anna? Kaun ekj waut fa die doone?"

"Nä, ekj hab kjeene Weedoag. Soo wool aus nu, hab ekj mie aul lang nich Jefeelt, un soo frie un loosjebunge, foadich to gone."

"Un om mie sorjst du die nich mea? Welst one mie gone, mie auleen trigjlote?"

"Trigjlote jo, oba nich auleen, Klaas! Ekj horcht em Droom, aus ekj fa die bäd, eene Stemm saje, 'Sie jetreest! Ekj hab am biem Nome jeroopt, hee es miena un kjeena saul am ut miene Haunt rode!'"

De Stunde, dee nu foljde, wua hee un Anna sikj unja Jebäd en Gottes Welle han jeewe, wiere un bleewe de jratste un seelichste Stunde en sienem Läwe.

Von de Nacht aun funk Anna aun sikj to vehoole. Weedoag haud see meist kjeene mea; daut Feeba leet no, bleef maunchmol soogo gaunz ut fa eenje Doag; de Krauft vefaul horcht opp, oba Krauft Toonom kunne de Doktasch nich fauststale. De leete sikj uk von disem Krankheit Bilt nich teischen, daut wia daut latste oppflakre vom Läweslicht ver däm velicht Velasche.

Uk Anna leet sikj nich teische; bloos Klaas wull wada aunfange to hope un muak to Anne eene doahan gonent Bemoakjunk.

"Nä, Klaas, kjeene Hopninj! Ekj mott gone! Lot die vom Schien nich teische! Un wan ekj jegone sie, dän denkj emma aun disen Spruch,

'Wäa doa meent, daut hee faust steit, dee sitt woll to, daut hee nich hanfelt! Un lot dien Ziel nie ute Uage! Weet, wua du han welst!"

Dis Spruch wort lota Klaas sien Wolstemm fa sien gaunzet Läwe.

Boolt spruak daut sikj em Darp erom, daut Anna kjeene Weedoag mea haud un daut jieren seene wudd, wan see Besuach kjrieed, un daut Anna langsam de Enjschoft entjäajen jinkj.

Dan kaume aule, dee aa leew jehaut haude, dänen see tru jedeent haud, äa noch eenmol äare Dankboakjeit un Leew to bewiese; de Jast wiere väl, kjlien un groot, jung un oolt.

Un Anna seid met äarem Bekjantnis, met äare mootiche Hopninj un äaren onbrääkjlichen Gloowe een Sot, daut hundat falich Frucht druach.

Lied, dee to eene Stoawende Fru Moot un Troost brinje wulle, jinje selfst jestoakjt doavon. Doa kaume uk väle, see to besieekje, dee selfst von Troost needich wiere. Anna haud en säwen Joare von äare Deenste daut Leide un Freide, Sorje un Triebsaul von de Lied kjane jeliheet, wist äare Fälasch un Sinde. Nu, ver de Däa von de Eewichkjeit aunjelangt, kunn see de Miesom un Belodne treeste un aundre wada ermone met däm Wuat Gottes. Maunche Fientschoft wort aun äarem Kranken Loaga oppjehowe, mauncha Hauss begroft, wan see de Vemedla Roll opp sikj naum.

Doa lieed Klaas daut Treeste, Opprechte, Moot toospräakje, Vemone, Traicht wiese, daut am lota aus Oom en siene Jemeent soo beleeft muak.

Un dan, aum Heiljen Owent, aus de Taulchlichta aum Wienachts Boomkje, daut Klaas äa opp äaren besondren Wensch utjestraumt un aum Bad jestalt haud, velaschte, velascht uk äa Läweslicht, un one Weedoag schleep see en.

* * * * *

Butalich wia Klaas jelote un vedruach dän Schlach soo, daut de Lied sikj wundade, woo weinich hee daut wees, daut hee een Leet Droagenda wia. Bennialich oba toobde un rolde de Jefeele wie de Wale von een huach komenden See no eenen schwoaren Storm. Emma wada bruak de Froag derch, "Wuarom? Wuarom soo? Kunst Du mie nich opp aundre Wäaj fiere? Wuarom hast Du mie äa jenome?"

Daut bereede fa daut Bejrafnis leid siene Jedanke opp von däm schwoaren Veluss, dee am betroffe haud un leet am nich Tiet fa schätlichet Jreble un Denkje.

Un dan stunt hee auleen, aus aul aule jegone wiere, opp däm Kjoakjhoff aun däm met

Kjrieze un Bloome utjstraumden Grauf Hempel von siene Anna. Auleen, gaunz auleen jelote opp dise Welt von aule sienen Leewe!

Auleen, gaunz auleen opp dise Welt!

En groffe Weedoag bud sikj sien Bennischtet opp jaaen disen erboarmunksloosen Schekjsol!

"Sent dit diene Jedanke von Leew un vom Fräd!" protestieed hee jaaen de Troost Wied von de Leiche Räd un runk aus vetwiewelt siene Henj en Leet un Wee daut nich utthoole wia.

Doa läd sikj eene schwoare Oabeitshaunt opp siene Schulla un met Trone em Uage un opp däm Jesecht un met ver Schlukse zettaje Stemm säd Mikhail, sien Kjnajcht, dee em Deenst von sien Voda greiw jeworde wia un Klaas un Anna von äare Jeburt aun kjand, "O, hiele see oba nich soo, Chosjain. Wie habe äa oba aule soo sea jeleeft! See wia je eene Heilje, too goot fa dise leed. See haft et em Himmel bäta aus hia. Jeff äa, Gott, daut himlische Kjennichrikj!" Un Mikhail bekjriezt sikj.

"Kome See, Chosjain! De Lied woare aul opp Junt wachte!"

Un de oola, trua Mikhail fieed sienen jungen Chosjain no Hus un vetald am em gone, woo leefolich un goot de junge Chosjaika to aule Mensche jewast wia. See haud to am noch vetalt, aus hee von äa Aufscheet naum fa emma, woo see fa dise un jane oame vom

noba Russe Darpa jesorcht haud un woo hee, de oola Mikhail, äa Samaritabote jewast wia, de Gowe von äa to de Oame em Russe Darp jedroacht haud, aus see noch selfst bie aundre Lied jedeent haud.

Aus hee von äa Aufscheet jenome haud, doa haud hee äare Haunt kusse welle, oba see haud jelacht un jesajcht: "Nä, trua Mikhail, nich de Haunt, oba soo, woo du daut deedst, wan ekj aus Kjint mol hield un du mie treeste un kusse deedst!"

"Dan hab ekj äa gaunz leise opp dän Stiern jekust un see haujd miene Bake un säd: 'Opp Wadaseene em Himmel trua Mikhail.'"

De oola Mikhail kunn fa Schlukse nich mea vetale. Noch een Stootskje stad hee noch met Mieej wieda, "See wia too goot fa dise leed." Un dan bieejd hee auf un jinkj em Staul, wiels see haude entweschen dän Hoff errieekjt.

Waut daut goot jemeende Metjefeel un de Troost Wied en de Leiche Räd nich kunn, däm oolen Mikhail siene eefache Wied haude Klaas Troost jebrocht. Hee naum wada fausten Trett fa siene Feet un een Ziel fa sien Sträwe; hee wudd äaren Spruch folje. Daut gauf am Krauft to saje, "Fiere, Har, ekj folj die!"

Daut Läwe un de Welt jinje onjestieet wieda, one sikj von däm Schekjsol vom Eenselne en äarem Gank opphoole ooda uk bloos stiere to lote; Freid ooda Leet - de Tiet jinkj äaren Wajch!

Annenhof

Daut wia om de Joahundat Wende! De Wirtschoftliche Oppstieech en Sied Russlaunt haud aunjefonge. De Dietsche schräd aune Spetz. Huage Mäle un Fabrikje von aule Oat worde jebut un dee worde vejratat. Haundel un Waundel schluage niee Wäaj en. Fa Bildunk un Metleet Zwakje worde riesje Somme toop vesaumelt. Enne Kolonien worde Kranke-un Weise Hiesa jebut; Aultenheims worde jejrint un ieejne Zeitunge rutjejäft.

Zentraul Schoole un Mejales Schoole schoote aus Pilze ut de leed. Iedee, dee ea harschte, daut bloos de Junges, de Lia woare welle, wieda liere motte un de Mejales nich, veschwunge meist gaunz. Wäa sien Kjint, aus Jung ooda Mejal, en eene hechre Lia Aunstault schekje kunn, deed daut.

De Koloniee wiere to enj jeworde! 'Launt fa daut aunwaussende Jugent Volkj un de Launtlose Aunwonasch!' wia de Leesunk un

see wia en jiedat Mul.

Woolhabende Buares vekohte äare Wirtschofte fa sea huage Priese un kofte sikj groote Lendariee wieda em Nuade un Nuadooste, bat no Sibirjen enenn. Launt Sieekjasch un Launt Kjeepasch, eenselje un en Gruppe, bejääjend Maun en meist aule Ziej, dee en noch nich to dicht besiedelde Jääjende fieede, de Oppstieech haud aunjefonge!

Klaas wia soo eensom un velote, aus een Mensch bloos senne kunn. lernst un stell wia hee jeworde un wond met siene Jedanke mea en de Vegoneheit aus en de Jääjenuat.

Wätmaun met fiefuntwintich Joa, doatoo woolhabent, aus Bua rikj, goot Jelote un one Famielje Aunhank, wort Klaas aul verem Väägone von een Joa, seit däm Doot von siene Anna, wada von Muttasch Kjastfäiche Dajchta opp jenome un met leichte un schwoare Kanoone bombardieet. Oba hee wond soo en

de Vegoneheit, daut hee daut nich moakjt.

Aules em Hus, Hoff un Goade erinnad am aun siene jlekjliche Vegoneheit un aun sienen schwoaren Veluss. Hee docht nu, siene Wirtschoft to vekjeepe un aundat wua, wiet Wajch, wua am nuscht mea aun de Vegoneheit erinre mucht, sikj een Kuta to kjeepe, om doa en Oabeit un Nieichkjeite de Vegoneheit vejäte to kjenne.

De Jedanke riepte oppeenst to eene Jesennunk, aus Noba Letkemann am opp eenen Schultebott fruach: "Welst du nich boolt omkijj hoole no eene Husfru, Klaas? De Russe Mejales veschlape je die de gaunze Wirtschoft. Fa een Poa lange Steewle sieekj ekj die eene Fru."

Klaas leet dän Maun nich to Enj räde. Oajalich unjabruak hee am, "Ekj denkj nich aun wada befriee, oba miene Wirtschoft es to vekjeepe! Een gooda Koopmaun kaun see jiedren Dach habe!"

OneJreess veleet Klaas daut Schultebott.

Twee Wäakje lota haud hee siene Wirtschoft vekoft. Daut Nachtwajchta Huskje, däm sien leejendeema hee no Anna äare Doot jeworde wia, behilt hee. Hee leet daut nie utfoawe un gootmoake.

Om dän Goade leet hee eenen nieen Tun bue, un aus hee de gaunze Wirtschoft en Mosta jeltjen Toostaunt jebrocht haud, leet hee eenen oame Maun enenn trakje un daut fa en Ordnunk hoole frie benutze.

Bloos de groote Stow en daut Huskje sull onbewont bliewe. Doahan stald hee Anna äare Sache un siene ieejne un de Meebel, dee hee nich vekjeepe wull.

Dan muak hee effentlichen Utroop, veleet boolt doaropp sien Heimat Darp un jinkj opp de Sieekj noch eene nieet Tus. Met de Vegoneheit haud hee jebroake; see lach wiet hinja am!

* * * * *

Twee Joare lota finj wie Klaas aus leejendeema von eenen grooten Launt Goot en X-schen Gouvernement wada.

De frieejoascha leejendeema, Graf Z., een jekracha Launt Maun vom oolen Jeschlajcht, haud daut Kuta soo met Kjrediet awalajcht, daut de Launtschoftsbank daut äwa sienem Kopp vekoft haud. Klaas Peters met eene Grupp von twalf Famielje kofte daut von de Bank.

Klaas äwanaum dän Goothoff met däm grooten, Schlott änlichen Wonhus un aule Wirtschofts Jebiede, 500 Desjatin Akalaunt un 300 Desjatin Woolt. De aundre Kjeepasch, dee je 200 Desjatin Akalaunt un 50 Desjatin Woolt äwanaume, muste sikj äare Häw met Jebieda

von Grunt nie oppbue. Klaas nand sien Goot Annenhof un de gaunze Aunsiedlung erhilt dän Nome Annowka.

En onräajelmässiche Rieej von enaunda bude de twalf Aunsiedlasch äare Häw em dichtbie Omkulla von Annenhof. De rajchte Endeelunk vom Akalaunt un vom Woolt muak Schwierichkjeite, dee oba one Striet jeleest worde; doa muste afens eenselne äaren Woolt en miere Stekja opp veschiedne Städe kjree. Twintich Desjatin Woolt erhilt de Aunsiedla Toews von Klaas sien Woolt oppjeschnäde, eene haulwe Werscht von Annenhof.

Om sienen Woolt gaunz fa sikj to habe, wull Klaas am dän aufkjeepe, oba Toews vekoft am dän nich. Soo bleef daut äwajens doobie.

Vom ieeschten Joa aun naum de Aunsiedlunk eenen jedeilichen Oppschwunk. Dietsche Fliet un Fäichkjeit leete de Aunsiedlunk nohecht bue. Vål druach dootoo uk bie, daut jenuach Bedreiw Kaptol enenn jestoake wort, un wia eena eenmol knaup aun Jelt, soo leet Klaas Peters sikj nich tweemol froage, daut Jelt vää to strakje.

Nie haude de omwonende Russe jedocht un jejeleeft, daut ut däm Launt soo vål erut to hole wia, aus de Njemtzi (Dietsche) daut deede.

Bie daut Derchenaunda vom vääjen leejendeema haud daut Launt bloos kjliene Ennom jebrocht un nu druach daut Joa fa Joa rikje Arnte.

Daut Launt wia de Russe von de Bank to sea jenstiche Bedinjunge un fa eenen läajen Pries aunjebode worde aus de Dietsche daut jekoft haude, oba de Russe haude daut Launt nich goot jenuach un dän Pries too huach befunge. Nu haude see daut Noseene.

Doa schluach de Aufgonst Wartel, dee dan lota en de Rewoluzion, von de Komministe to Klausse Hauss vebreet wort un to wilde Rach Lost opp jepitscht wort. Lota en de schrakjliche, terroristische Jewault von de Rewoluzion toobd dit sikj ut, un Dusende folle toom Opfa.

Oba donmols? Wää docht doa aun Rewoluzion, Kjrich ooda Komminismus?

Ieescht wort jeschaufft un toop jesaumelt, jespoat un jespoat; Launt, Vermieeje, Jelt, Rikjdom wiere de Driew Fada bie väle. Nicht bie aule! Nich bie Klaas Peters!

Daut Launt sieekje un daut Launt kjeepe, daut Enrechte von de niee, groote Wirtschoft haude uk am soo en Aunspruch jenome, daut hee sienen Veluss leichta droage kunn.

Em tweeden Winta rand bie am un opp de Häw von de Aunsiedlasch aules aus eene Klock un dan kaume fa am de lange, stelle un eensome Winta Owents. Un hee gaunz auleen

en däm Schlott met siene dree Dutz groote Haule un Stowe un de väle Jenj un Korridors!

Dan wort daut Säne no Anna wada groot. Jo, wan bloos Anna bie am wia! Oba dee kjeem nie wada. Daut brocht am opp iernste Jedanke, recht sienen Blekj no bowe.

"De Mensch läft nich von Broot auleen." Owent fa Owent kjeem hee wada opp de Froag de jeistliche Bedeenunk von de Aunsiedlunk.

Aun aules haude see jedocht, aus see toop kjeeme, daut Kuta to kjeepe: doa wia een Schmiet, een Descha, een Woage moaka, een Foawa, een Mola, een Schusta un Sodla, ut jiedren Hautwoakj een Veträda, bloos aun eenen Prädja haude see aule nich jedocht; eenen Seelsorja haude see nich en äare Grupp.

Dän ieeschten Winta, aus bloos ieescht de Famielje Vodasch doa wiere, un em Somma, aus aule met Oabeit äwa drock jewast wiere, biem bue von de Hiesa un Häw, doa haude see daut nich soo jemoakjt. Oba nu worde aule Stemme lud: "De Mensch läft nich vom Broot auleen!" "One Kjoakj un one Gottes Deenst es oba goanuscht! Maun feelt soo ladich, daut Läwe woat eed un schall!"

Uk Klaas feeld aus väl von de aundre: see wiere aus Schop, dee kjeen Hoad haude, un am kjeem emma wada de Jedanke, "Jeff du an to Ate!"

"Waut es oba miene Darpsschool Bildunk un miene Jugent un miene Onerfoareheit?" fruach hee sikj.

"Jeff du an to Äte!" klunk daut wada en siene Seel.

Aun eenen Friedach Owent hold Klaas eenen grooten Kauste verhäa, dee voljepakt wia met Bieekja. Soo aus hee an ver twee Joare enjepakt haud, soo lage see noch. Hee haud sikj ieescht disen Hoafst veschiednet ut Anna äa Huskje no schekje lote, doarunja uk disen Kauste met Bieekja.

Buak fa Buak naum hee dee rut un ordnet dee en eenen Bieekja Schaup: School Bieekja, Lektüre, Sach Bieekja, Jesank Bieekja, Bieekja von Relijeese Enhault un Prädja Bieekja. Mank de latste wiere Karl Gerok siene Prädichte: "Pilja Broot."

Hee velua sikj en daut läse von eene Prädicht. See kjeem am sea tootrafent fa de Loag un jeistliche Needichkjeite von de Aunsiedlasch, daut hee sikj no langen Schwanke entschloot, de Prädicht väatoläse.

Sinowent loot hee perseenlich aule Aunsiedlasch to Sindach Vermeddach no Annenhof to eene jemeensome Aundacht Stund en un bat see, äare Jesank Bieekja met

to brinje. Aule säde freelich to.

Klaas haud sikj de Prädicht, dee hee vääläse wull, miere mol äwajeläst, haud paussende Leeda, dee see sinje wulle, utjesocht un eenen von de Hauls rein moake un nom Aundacht Sol omstale lote.

Oba aus de Sindach Morje doa wia, doa wia Klaas uk sien Beschluss leet!" Eene Schu ver daut effentliche Oppträde un eene Bleedheit haud am oppeenst bie jefolle, soo daut hee dän Kopp velua - un doa fuare aul de ieeschte Aundacht Jast opp dän Hoff!

Schwind druach hee daut Prädicht Buak em Sol, läd daut opp dän Desch, dän hee ver de Stool Rieej jestalt haud. Hee ield dan de Jast opp to näme. Boolt wiere aule Aunsiedlasch met äare Famieljes doa. Doa fälde kjeene to de faust jestalde Stund.

Klaas wia beleeft von aule. Trotz siene Jugent haud hee sikj bie aule Aunsiedlasch Acht oppjeworbe. Sien stellet, iernstet Wäsent naum see fa am en. See haude nich aundasch jedocht un erwacht, aus daut hee de Leidunk äwanäme un de Prädicht vääläse wudd.

Klaas oba wia dän Moot utjebläwe. Nodäm aule äare Plauze enjenome un de Kjinja sikj beruicht haude, erkjläad hee kort, daut hee jedocht haud, see wudde aule jieren eenmol wada eene Prädicht hiere un een Poa Leeda jemeensom sinje, un doarom haud hee see aule enjelode un aules reedjemoakt.

Doa opp däm Desch lach een Prädicht Buak, Jesank Buak haude aule met, un nu bedd hee Onkel Ewert, aus de elsta Maun en äare Medd, de Leidunk to äwanäme un de Prädicht väatoläse.

Oba doa kjeem Klaas scheen aun! Hee un kjeen aundra sull de Leidunk äwanäme un de Prädicht vääläse. Aule Entschulje un Kjwinjschlääj holp am nuscht; haud hee A jesajcht, must hee nu uk B saje!

Met zetrende Kneee jinkj Klaas aun dän Desch un sad sikj han. Wan hee sikj uk de Nummasch von de Leeda jemoakjt un noch de Akje von de Bläda omjenikt haud, kunn hee daut ieeschte Leet nich finje. Aus hee de Sied entlich oppjeschloage haud un daut Numma vom Leet aansäd, zettad siene Stemm soo, daut de Toohierasch nich vestunde un een ellerachtja Onkel lud fruach: "Woon Numma, Klaas?"

Daut brocht am gaunz ut de Doastalunk, un doatoo noch de vedajchtich tekjenden Mulwinkjel von de erwosne Jugent!

Aul wull Klaas oppstone un saje, hee kunn daut nich, oba dan blizt siene Wolstimm von sienem jeistlichen Uag opp, "Mau emma faust

oppe Been stone un weete, wua eena han well!"

Met aul siene Krauft awakjeem hee siene Schuchternheit, rajcht sik jrod opp un säd lud un dietlich, "Numma 520, de dree ieeschte Varsche. Hee fruach dan, "Kaun Jeemaunt daut Leet aunstemme?"

Kjeena mald sik! Daut holp nuscht. Hee must aunstemme. "*Mein erst Gebet an diesem Morge ...*"

Klaas haud daut väl too huach aunjestemt. Oba noch un noch folle aule en un de Frues sunge uk de hechste Note derch.

Klaas stemd daut tweede Varzh aun, "*O leite alle meine Schritte...*"

Daut wia aul bäta, oba emma noch too huach un kjeen Sinje. Klaas jefoll et goanich. Hee stemd daut dredde Varzh läaja aun, "*Gib Deinen Geist mir un vermehre ...*"

Daut wia aul werkljicha Jesank, wan uk wiet auf, scheen to senne.

De Aunsiedlasch wiere aule ut veschiedne Darpa un Jemeende jekome. Bekauntlich haft je jiedat Darp eene Jeräd, Jesank, Utdrucks Wies usw., siene leejendomlichkjeite. Dee muste sik ieescht aunpasse un utjlikje.

Aus tweedet Leet haud Klaas daut aulbekaunte, "*Ich bäte an die Macht der Liebe!*" jewält. Onoppjefoddad stemd Liese Toews, eene säwentien joasche Mejal, daut aun. See funk de rajchte Toonhecht un sunk met volle, scheene Stemm. Doa sunge see aul werkljich scheen.

Nom Leet foddad Klaas opp to stellen Jebäd. Dan laus hee de Prädicht vää; Aunfanks met eene zettaje Stemm un stekjent; oba wan eenmol de Bleedheit äwakome wia, met volle, wool kjinjende Stemm, goode Batoonunk un stotlichem Fia.

Un waut von Hoate kjeemt, jeit toom Hoat! Klaas haud sea oppmoakjsom un erjräpne Toohierasch. To de Prädicht wort een Schluss Jebäd bie jestalt. Klaas foddad Oppstone toom Jebäd un laus daut vää.

No däm Amen schluach hee vää, stonent daut Leet: "*Nimm, Jesu, meine Hände un führe mich!*" to sinje. Sien Blekj socht Liese Toews äare Uage un aus äare Blekje sik troffe, nekjt hee äa oppfodren to. Met volle un sechre Stemm stemd see aun, un Maun sunk, aus kjeena daut bäta erwachte kunn.

"Schluss!" säd Klaas, nodäm daut Leet veklunk. "Oba doch nich fa emma?"

"Näakjsten Sindach kom wie wada!"

"Jiedren Sindach! Dankscheen, Klaas! Daut deed goot!"

"Un Klaas Peters äwanaum de Leidunk von

de Aundacht een fa aulemol!"

Soo un änlich schauld et derchenaunda.

Un dän näakjsten Sindach kaume aule wada un dän foljenden Sindach un soo fuat un wieda, bat Klaas medden wia en de Oabeit aus Vääläsa en de Kjoakj, Sindachs School Liera, Jesank Fiera em Senja Kua un Veraunstala von eene Wienachte fiere met de Kjinja un aus Leida von eene kjiene Grupp, dee kjeen Hoad haud.

Em Farjoa malde sik bie Klaas miere von de Jugent, de Relijion Unjarecht habe wulle, om aus Jlieda en de Jemeent oppjenome woare.

Klaas schreef äarem wääjen aun de Kjoakj Eltesta von äare Heimat Jemeent, Oom Franz, dän hee nich un dee am nich kjand.

Oom Franz auntwad am, daut hee em Farjoa opp siene Aumt Reis no Sibirjen en Annowka Oppstieeje wudd, de junge Mensche twee Wääkje Unjarecht jäwe un dan en de Jemeent oppnäme wudd. Entweschen oba sull Klaas met de Jugent dän Katekismus liere, doamet hee en twee Wääkj siene Reis wideasate kunn.

Tojlikj deeld Oom Franz am met, daut dan opp Annowka uk jlikj eene Prädja un Diakone Woll staut näme sull un, wan mäajlich, de Prädja fuaz enjeweit un de Diakone en äa Aumt enjefieet woare wudde.

Daut wia Klaas gaunz nie! Doavon haud hee en sienem Breef aun Oom Franz nuscht erwänt. Uk wia am oppfaulent, daut Oom Franz, dee am oba goanich kjand, am opp druach, de Jugent Unjarecht to jäwe.

Aum ieeschten Juni hold Klaas dän Kjoakj Eltesten von de zimlich wiet auf Bonstazion Dubowka auf. Uk daut wia am oppfaulent, daut de Aunsiedlasch, dee meist aule Oom Franz perseenlich kjande, am doarom jebedd haude, dän Eltesten von de Stazion aufthole un daut dee sien Kwatia bie am habe wull.

Unjawääjes vetald am Oom Franz dan, daut hee von de Aunsiedlasch eenen Breef jekjrääje haud, en woonem see am metdeelde, daut see eenstemmich beschlote haude, Klaas Peters to äarem Prädja to wäle; en Werkjlichkjeit wia hee daut aul.

Uk doavon wist Klaas nuscht! Opp de Jemeent Vesaumlunk, dee aun dämseiwjen Owent en Annenhof, en äarem Aundacht Sol passieed, wort Klaas toom Prädja jewält!

Daut haud Klaas nich erwacht, nich jedocht haud hee doaraun, ea Oom Franz am de Uage opp muak.

Hee kunn eene soo een veauntwuatsvollet, huaget un heiljet Aumt nich aunnäme. Hee wia de Oppgow een Prädja un Seelsorja nich

jewosse un uk wia hee väl to junk doatoo; un mea un aundre Jrind funk hee.

Man boot am Bedenkje Tiet bat nom tweeden komenden Sinowent. Wan hee sikj bat dan entschlothe haud, sull dan aum Sindach siene Enweiunk un de Enfierunk von Diakone staut finje.

“Simon, Johanna, hast du mie leef; Simon, Johanna, hast du mie leewa, aus mie dise habe?” formulieed Oom Franz sienen Text en de Prädicht aum foljenden Sindach. Een onjelieeda, eenfacha, schlichta Maun wia Oom Franz, oba een Hoate-un Menschekjana un een trua, deemootja Deena von sienen Gott, däm siene Räd von Hoate kjeem un to Hoate

jinkj. Met soonen Fia un soone Meenunk spruak hee, daut kjeen Uag drieech bleef.

Schwoa runk Klaas met sikj selfst, ea hee daut ieejne ekj bezwunge haud. Aus de Sinowent kaum, kunn hee opprechtich saje: “Har, Du weetst aule Dinja; Du weetst, daut ekj die leew hab!”

Sajcht Jesus to am, “Weid miene Schop! Woalich, woalich, ekj saj die: aus du jinja wiescht, schnalst du die selfst aun un waundelst, wuahan du wulst; wan du oba oolt woascht, woascht du diene Henj utstrakje, un een aundre woat die aunschnale un fiere, wua du nich han welst!”

Oom Klaas

Leeftolja haft woll seldom eene Jemeent äaren Hoad un Seelsorja bejreest, aus Klaas Peters von de Aunsiedlasch no de Enweiunk, dee aum Sindach nomeddach passieed, met: “Welkom, Oom Klaas!” un met woame Henj Drekje bejreest wort.

Soo wort Klaas Peters ‘Oom Klaas,’ un soo nande see am von däm Dach aun aule, wan uk hee ieescht achtuntwintich Joa oolt wia.

De Jemeent wort organisieet; haud Prädja, Diakone; uk een Väasinja wia jewält worde, dee de to sinjende Leeda aunsäd; oba aunstemme must Liese Toews see, daut wia aul eenmol soo un bleef soo.

Dank Klaas siene Beläsenheit staupt de Knapheit von eene goode School Bildunk bie am nich soo sea verendach; oba hee selfst späad wool, daut am noch väl fäld.

Oom Franz haud am een Rejista von Bieekja jējäft, dee de Knapheit boolt trajcht moake wudd, oba sull Klaas nich vejäte: “De Bibel es daut Buak von Bieekja!”

Met lewa un Leew schmeet Klaas sikj em Studieeren; jeistliche Woakje, Kjoakje-un Welt Jeschicht intressieede am emma mea un de Erfolg bleef uk nich ut. Hee wort boolt een gooda Kaunzel Rädna un een trua Hoad von siene Häad.

Daut Studiere von siene Bibel vesiemd hee nie. En de Sindach School un em Senja Kua wia Liese Toews siene baste Help, trotz äare Jugent.

Siene Jemeent erhilt stendich Toonom derch niee Aunsiedlasch, dee sikj dichtbie aun kofte.

Aus Oom Franz no twee Joare wada kaum, doa tald de Jemeent em wiedem Omkulla bie

viेतich Famieljes un äwa hundat Jemeende Jlieda.

“Aules es goot, Oom Klaas”, säd hee, aus hee eene Wäakj doajewast wia, “oba eent es nich goot, eent fält die noch! Een Prädja sull eene Fru habe - du motst die wada eene Fru näme!”

“Ekj kaun nich wada befriee!”

“Jo, wuarom dan nich?”

Dan vetald Oom Klaas am siene Lāwes Jeschicht un schloot met de Wieed: “Ekj hab miene Anna noch nich vejäte un woa see nie vejäte. Ekj kaun kjeene Tweede soo goot habe, aus ekj Anna leewd!”

“Daut es rajcht un mie gaunz kloa! Uk best du nich mea twintich Joare; daut Fia von de jugentliche Liedenschoft es nich mea soo, aus dan. Oba to opprechtiche, trua un han jāwende Leew rieekjt et doch?”

“Ekj weet nich. Ekj hab doarāwa noch nich nojedocht! Weet uk nich, woo ekj eene Fru finje kunn. Met dām Siede hab ekj aule Vebinjunge oppjebroake un hia es kjeene Mejal, daut en Betracht kome kunn.”

“Denkj en de Nacht mol waut no äwa dise Aunjeläajenheit! Ekj mucht dise Froag jieren jeleest habe, ea ekj wieda foa! Goode Nacht, Oom Klaas!” “Goode Nacht, Oom Franz!”

* * * * *

Oom Klaas schleep goa nich en dise Nacht. Nu wist hee, waut am fäld: eene Fru, goot un truhoatich, dee am de Laust vom Aumt un vom Lāwes Kaumf droage holp! Am fäld eene Anna! Tiedich aum näakjsten Morje jinkj hee em Goade omhāa un docht äwa de Froag no.

Oom Franz haud rajcht! Dan wudde de

Owende en daut groote Jebied nich soo lank un eensom senne. Dan haud hee en de Seel sorje eenen Beroda un Halpa; gauf daut oba soo väl Loage un Faule, wua hee one dän Rot un Help von eene Fru goanich Utkome kunn. Eene Fru, dee selfst nengone kunn brukt hee aus sien Helpa, wua daut fa dän Maun onschekjlich, wan nich goa ommääjlich wia.

Aules woa! Oba wua dee finje? Un, et must uk eene soone Fru senne, dee de rechtje wia; eene, dee am vestone, dee am halpe wudd; eene, dee daut Wool un Wee von de Jemeent aum Hoate lach. Onjefää soone aus de 'Liese Toews!'

Veschrocke rukst hee toop, aus hee äaren Nome jenant haud, un sach sikj no aule Siede om, aus am nich Jeemaunt jehieet haud.

Hus un Hoff oba lage noch en deepen Schlop; daut wia noch tiedich! Hee sponn siene Jedanke wieda, un dee woawde een Kijleet fa Liese Toews, daut äa sea goot stunt. See wudd aul eene Fru senne, aus hee brukt un sikj nu wensch! Woo foaken aul wia hee met äa aun Krankenbad, en Trua Hiesa, bie Onfaul toopjetrotte; un emma haud see Help un Troost jebrocht, wua siene ieejne Krauft vesajcht haud."

Un en de Sindach School, em Jugent Verein un em Jesank Kua, wia see daut nich, dee de meiste Oabeit deed un am de lea gauf? Oom Franz haud am de Uage op jemoakt; eene Fru must hee habe un de Liese Toews wudd de rechte senne. Een woamet Jefeel stieech en siene Brost opp fa de Liese Toews.

Oom Klaas bleef stone un glupt en de Beemkrone, veluare en siene Jedanke. To sikj selfst stunt hee too, "Jo, de Liese es mie mea aus de andre Mejales en de Jemeent. Onbewust hab ekj see seit däm Sindach jeleeft, wua ekj ver meist dree Joare de ieeschte Aundacht hia opphilt, un see de Leeda aunstemd. Bewust un von gaunzem Hoate leew ekj see vondoag. Nich soo heet, liedschoftlich un jankrich, aus ekj Anna leewd, oba tru un von gaunzem Hoate."

Un sienem Gott stunt hee too, "Har, ekj sie äa goot! Hab ekj Onrajcht jedone, es daut onbewust passieet, wiels rein un stotlich es miene Leew. Du, Hoatkjana, weetst miene vestoakne Fälasch. Die laj ekj de Sach en de Henj, Du fieescht aules harlich ut! Dien Welle saul passiere!"

Un dan jinkj Oom Klaas em Hus.

Daut Freestikj stunt oppem Desch un Oom Franz kjeem afens ut siene Stow. See sade sikj jlikj to Desch un aute. De Hus Mejal, dee an afens bedeed, vestunt kjeen Wuat Dietsch,

soo kunne de beid sikj onjestieet unjahoole.

"Hast du doaräwa nojedocht, Oom Klaas?" lenkjt Oom Franz daut Jespräakj opp daut Teema von Jistre Owent.

"Jo!"

"Un?"

"Du hautst rajcht, Oom Franz!"

"Un?"

"Waut: un?"

"Waut hast du beschlote ooda wuato die entschlote, Oom Klaas?"

"To goanuscht!"

"Wie soo?"

"Ekj hab de Sache en Gottes Haut jelajcht."

"Un du welst de Henj enne Schoot lajen un wachte, bat eene kjeemt un sajcht: 'Hia sie ekj, Oom Klaas; nemm mie to Fru!' Soone wudd nich de rajchte Fru fa die senne!"

"Jo, waut saul ekj dan doone?"

"Die eene paussende Fru sieekje un see befrie. Daut saust du, Oom Klaas!"

"Daut es leichta jesajcht aus jedone, Oom Franz! Toom befrie jehieere twee!"

"Dree, Oom Klaas, dree! De Leewa Gott mott de Dredda em Bunt senne."

"Däm hab ekj de Sach äwajäft!"

"Daut wiere twee. Un wua es de dredde?"

"De Dredde, de Dredde, ekj weet nich!"

"Es hia opp de Aunsiedlunk kjeene, dee die jefelt, dee eene goode Prädja Fru jäwe wudd?"

"Hm. Daut aul. Oba. Hm. Dee nemt mie nich! Ekj sie too oolt fa äa!"

"Soo, soo! Woo oolt es see dan?"

"See woat twintich."

"Un du?"

"Ekj woa dartich."

"De ella unjascheet wudd goa kjeene Hindanis senne."

"Oba de nemt mie nich!"

"Nemt die nich? Hast du äa aul jefroacht?"

"Nä."

"Woo weetst du dan, daut see die nich nemt?"

"See haft en eenen Joa vea Frieasch aufjewäse. Daut heet, see haft em Siede eenen Briegaum."

"Soo, soo! Daut heet! Weet Maun daut von däm Briegaum jenuach?"

"Waut Bestemd det weet kjeena, oba wan nich, wuaron wiest see aule auf?"

"Rajcht, rajcht! See mott woll eenen gooden habe, dee om äa noch nich befroacht haft, gaunz rajcht. Un woo heet see?"

"Liese Toews."

"Oba nich june Väasenjarin, dee soo scheen sinjt?"

"Jo."

Oom Franz sien Jesecht wort schaftich, aus hee siene Koffe Tauss am Mul hilt un Oom Klaas eenen proowenden Blekj to schmeet. Hee naum eenen Schluck, stald de Tauss bedajchtich en de Medd vom Goldnen Rinkj, dee de Unja Tauss zieet; un een oppmoakjsoma Beobachta haud bemoakjt, daut et om sien Mulwinkel bedenkjlich rukst.

"Soo, soo! Aulsoo de Väasenjarin! Jo, no äare Uage to uadeele, dan leeft see eenen. Soo es mie daut Jistre väajekome, aus ekj äa waut beobacht en de Kjoakj. See haud emma eenen em Uage, jo, jo, emma eenen. Äa opna, kloara Blekj, äa gaunzet Wäsent un Oppträde en de Sindach School un em Jugent Verein haft mie sea jefolle. Dee kunn aul eene goode Prädja Fru woare, oba, wan see aul eenen leeft? Na jo, doa es nuscht to moake! Welst du mie nich dien Fua woakj un dienen Kutscha fa eenje Stunde brucke lote? Ekj well de eenselne Jemeende Jlieda, dee ekj noch vom Sieden hää kjan, besieekje un hab doa noch kjliena privaute Jeschafte."

"Jieren, Oom Franz! Wan welst du foare? Ekj kunn selbst kutschiere!"

"Nä! Nä, vondoag foa ekj leewa auleen. Wan ekj jlikj foa, sie ekj to Meddach trigj."

"Jesääjende Moltiet!"

"Dankscheen!"

Feftien Minnute lota rold de Droschkje met Oom Franz vom Hoff, de lange Allee delenjd; un Oom Klaas sach am no langen Kopp schedre no. Sonst wull Oom Franz am bie dän Hus Besieekje emma met habe un vondoag haud hee siene Bejleitunk met eenen korten 'Nä!' aufjelänt.

Oom Franz fua ieescht to eenje von siene oole Bekaunde un hold Utkunft en äwa Liese Toews. Eenem bätren Roop kunn kjeene Mejal habe. De Uasoak, wuarom see aule Frieasch oppjesajcht haud? Fa aule een Rotsel!

Oom Franz schmunself gaunz vejnieecht, aus hee sikj to Johann Toews, Liese äaren Voda, foare leet. De wia Wätmaun. Liese äare Mutta wia ver twee Joare jestorwe. See fied am de Wirtschoft. Jeschwista haud see kjeene.

Oom Franz wia een oola, erfoarna un en de Storms vom Läwe un sienem Aumt jeproofta Maun. Sien Witz un siene schaftiche Stemmunk haude am de Kjamf goanich roowe kjenne, un aus hee sikj dän gooden Oom Klaas em Jedajchnis trigj roopt, woo dee met eene woare Oama Sinda Miene ver am jesäte haud, doa must hee lache, "De Leewa Oom Klaas!"

"See befäle?" Dreid sikj de Kutscha no am om. "Nuscht, nuscht, foa mie bloos nom Johann Toews!"

Dan wort Oom Franz siene Miene met een mol sea iernst. Hee wull un must Oom Klaas halpe, wiels hee kjeem auleen nich von de Städ. Oba dit wia eene sea mäakjelje Sach; daut kjanste Vefote kunn Schode moake daut nich wada goot to moake wia. Oba met Gottes Help wudd daut oba to eenen gooden Enj kome.

Sea frintlich wort Oom Franz von Voda Toews un Liese oppjenome. De Liese jefoll am gaunz utjetieekjent, aus see am bejreest un am äare Freid utdrekjt, daut see dän Eltesten oppnäme durft, dee see ver twee Joa jetauft, en de Jemeent oppjenome un daut ieeschte Owentmol too jelote haud.

Em Haunt omdreie haud see dän Koffe Desch jedakjt un bedd am to Desch; see haud afens fresche Schnetje jebakt. En de Medd vom Desch stunt een frescha Bloomenstrus, un de gaunze Stow muak dän Endruck, daut Liese eene Mejal wia, dee äarem Maun daut Hus nom Heim moake wudd.

"Maun feelt sikj bie die soo Tus, Liese," säd Oom Franz, aus hee sikj aun dän Desch sad. Liese haud bloos fa twee jedakjt un stunt selbst biesied, om to bedeene.

"Nä, nä, Liese, daut jeft et nich. Sat die met ons to Desch. Een Stundkje woat de Wirtschoft die aul vemisse kjenne!"

Jrodsoo un one Wadaspruch hold Liese fa sikj een Jedakjt un säd, "Ekj wist nich, aus daut sikj fa mie schekjt, mie onoppjefoddad met Papa siene Jast to Desch to sette. Ekj sie noch soo jung."

Wooljefalich sach Oom Franz äa aun un nekjt met däm Kopp. "Daut wudd de rajchte fa Oom Klaas senne!" docht hee fa sikj, nodäm see Koffe jedrunke haude un hee äa met em Jespräakj jetrocke haud.

Em Vebiefoare haud hee jeseene, daut Toews eene kjliene Beemschool aunjeplaunt haud. Jeschekjt brocht hee daut Jespräakj opp dän Goade un de Oftbeem.

Voda Toews sien Leefhaberie! Hee bat Oom Franz, am siene Beemschool un sienem jungen Goade to seene.

Doa haud Oom Franz am auleen un kunn opp sien Ziel loosgone "... un de Liese halpt an uk em Goade?"

"Dee halpt aulawääjes! De schut sikj ver kjeene Oabeit. Daut haft see von äare Mutta. Ach, woo miene Fru mie fält un de Liese fält see noch mea; nu, wua see en de Joare kjemt, doa see eene Berodarin habe sull; de Voda kaun de Mutta nie gaunz ersate!"

"Een Leewet Kjint es de Liese. Woo oolt es See aul?"

"See woat en dree Wääkje twintich."
"Dan woat see woll nich mea lang tus bliewe. Soo eene scheene, jesunde un nedroata Mejal finjt boolt Friasch."

"Dee see aule oppwiest!" unjabruak Toews ontofräd.

"Na nu. Wuarom dan?"

"See sajcht mie bloos, 'Dee es nich de rajchta,' un doamet haft see aules jesajcht. Mea kaun ekj ut äa nich rut kjireeje. Vea Friasch haft see en disem Joa oppjewäse. Ekj weet nich, waut met daut Kjint loos es."

"See haft veleicht hia eenen, dän see leeft?"

"Kjeena mea doa, dee en Betracht kome kunn."

"Veleicht unje em Siede eene 'oole Leew'?"

"Gaunz utjeschlote! See wia je noch een Kjint, aus wie dän Siede veleete un hiahää trocke."

"Soo, soo! Jo, dän weet ekj uk nich."

"Welle see veleicht eenmol met äa doaräwa räde, Oom Franz? En soone Sache habe de Kjinja maunchmol mea Vetrue to Framde, aus to äarem ieejnen Voda. Jo, wan äare Mutta noch läwd."

"Ekj kunn woll eenmol met Liese doaräwa räde un oba, ekj weet nich."

"Bitte, doone see daut, Oom Franz!"

"Daut must dan aul gaunz onoppfellig, unja vea Uage met äa senne; un see durft nich weete noch one, daut ekj daut opp äare Bedd doo."

"Daut es leicht jemoakt. Liese, Liese!"

"Jo, Papa."

"Komm, wies Oom Franz diene Bloome un de Heel em Schlott Woolt. Ekj mott de Oabeida Wota oppe Stap brinje."

"O, daut doo ekj jieren! Oom Franz woat mien Jeheemnis kjeenem verode, nich woa?"

"Oba jewess nich, Kjint! Jeheemnisse sent oba nich doatoo doa, om verode to woare. Daut wudd oba veleicht bäta senne, wan daut jefädlich es, daut du daut mie nich sätst!"

"Ach, daut es goanich jefädlich; saje well ekj daut aul nich, oba wiese, wan eene haulwe Werscht em Woolt gone nich too wiet fa An es."

"Nä, nä! Een Spazieegank em Woolt es harlich!"

En aunjenäme Unjahoolunk schräde see derch dän scheenen, oolen Woolt. Aus see aun een gaunz vewosnet Struck kaume, daut opp eenen Hempel lach, schoof Liese daut Bosch un de Ranke utenaunda un säd: "Krupe See hia derch, Oom Franz! Wiedahan es een Stich."

Aus hee derchjekrope wia, foljd see daut Struck trigj un äwanaum de Fierunk. See jinje opp eenen kjeem erkjan boaren Stich en

kjrenjelje Lienje dän Hempel han. De Spetz vom Hempel wia onbewoolt un von eenen schnorrichen Steenblock jekjreent, dee ut dichtem Bosch enopp stuak. Vewundat bleef Oom Franz stone.

"Intressaunt! Ekj sie aul väl en Jebirje omhäa jeklautat, oba soonen Steenpartie hab ekj noch nich jeseene. Daut sitt je meist ut, aus wudd daut een Woakj von Menschen Henj, oba wää sull daut jedone habe un to woonem Zwakj?"

"Daut weet ekj nich, oba Menschen Woakj es daut! Kome See met!"

Wada schoof Liese de Bescha utenaunda un, hinjawoaz gonent, muak dee dän Wajch fa Oom Franz frie, dee äa foljd, bat am diestre Nacht omfunk.

"Wachte See!" Een Fiastrikja flaumd en Liese äare Henj opp un dän stekjt see een dikjet Licht aun, daut see aus eene Nische naum.

See befunge sikj en eene groote Heel. Nu sach Oom Franz, daut de Steenpartie, en dee sikj de Heel befunk, kjenstlich, von Menschen Henj jemoakt wia, om dise Heel doatostale. En de Heel befunge sikj Nische un aun de Wenj breede, steenane Benkje. De plauta Boddem wia ut Steen, un de Dak een Doom von groote Steena. De Loft wia rein un fresch; de Loft must enne Rund foare, sonst wudd see feicht un fulstrich senne.

"Daut es werkjlich een intressauntet un, woarschienlich, sea oolet Jeheemnis, wan kjeena aus du un dien Voda doavon weete! Wää dise Heel wool jebut haft un to woonem Zwakj?"

"Daut weet ekj nich. De Einheimische Russe kome nie to disen Hempel dichtbie. 'Doa jeit de Woolt jeist erom, doa es et vehakjst,' saje see. Ekj fercht mie ver Jeista nich. Dit es ons Woolt, un soo beschloot ekj, de väle Jeschichte, dee sikj daut Volkj von disem Hempel vetale, opp dän Grunt to gone. 'Tschortof Mar', de Diewels Boajch, wia mie intressaunt; un väl mol sie ekj bowe jewast, hab daut Bosch derch jesocht, kunn oba nuscht Besondret finje. Ekj stald mie vää, doa must eene Heel unja de Steenpartie senne. Ekj haud eene Jeschicht jeläst, wua daut de Faul wia, un soo wull ekj daut uk hia habe. Oba aul mien sieekje wia vejäfs. Een Dach, aus ekj wada hia romsocht, späad mien Hunt eenen Hos opp un vefoljd am en disem Bosch. Dän horcht ekj am oppeenst unja de leed jule. Ekj kroop am no un funk dän Engank fa de Heel."

Entweschen wiere de beid wada ut de Heel jegone un aum Schoo vom Hempel aunjekome. "Ru wie hia waut ut," säd Oom Franz un sad

sikj opp eene huage Boom Wartel un wees Liese opp eene Sett opp eene jäänäwa ligjende Wartel.

"Un du ferchst die nich, auleen en de diestre Heel to gone?"

"Ekj jinkj nich fuaz enenn; ieescht hold ekj mie Fiastrikja un Licht un eenen gooden Kjneppel. Forcht haud ekj nich, oba doa kunne Schlange ooda Fas benne senne."

Frintlich un schmunslent sach Oom Franz äa aun.

"Du best een ganza Kjieedel, Liese! Mie wundad et, daut die noch kjeen Maun aus siene Fru en Sien Heim jeholt haft. Hia sent oba rajcht straume junge Mana, dee Hus, Hoff un Launt habe."

"Aun Friasch haft et nich jefält," lacht Liese. "Ekj hab see aule aufjewäse."

"Aule? Jo wuarom dan?"

"Daut wia emma nich de rajchta!" Daut Klank gaunz weegaulich.

"Un du weetst dän Rajchten?"

Jleiscent vestuak see äa Jesecht hinja äarem Schneppeuduak un wia stell jeworde.

"Kjint, mie kaunst du vetruel! Hautst du diene Mutta noch, wudd ekj doaräwa nich räde. Wan ekj kaun, halv ekj die; wan nich, von mie erfoat kjeena, waut du mie aunvetrust. Du leefst eenen?"

Kopp nekjent bejod see daut.

"Un hee leeft die uk?"

"Ekj, ekj weet daut nich."

"Un du sitst am foaken?"

"Bloos aun de Sindachs un toofalich eenmol."

"Soo, soo! Un wää es daut? Welst daut mie nich saje?"

Schwieeje! "Ekj, ekj kaun nich, ekj schäm mie soo sea. Oba ekj kaun nuscht doafää, daut

ekj am leew. Hee es soo goot un soo velote un soo eensom."

"Kaunst daut mie nich saje? Un leefst am opprechtich un tru? Un hee weet daut nich? Hm, mäakjelje Jeschicht daut! Jo, Kjint, doa weet ekj nich, woo jie jeemols toopkome woare." Du weetst nich, aus hee die leeft; hee weet nich, daut du am leefst. Woo saul daut bloos woare? Un du leefst am soo, daut du am nich oppwiese wudst, wan hee om diene Haunt aunhilt? Hee es aulsoo de Rajchta?"

"O jo! Dän wudd ekj nich oppwiese, oba dee woat niemols kome!"

"Dan es je aules goot, Kjint. Vondoag Owent woa ekj Klaas Peters mol to die schekje, dan kaun hee selfst ..."

Dan wia Liese aul aun Oom Franz vebie un em Woolt veschwunge! Lachent sach Oom Franz äa no un säd: "De gordischa Knoppe es jeschnäde. Wieda mott Oom Klaas sikj auleen halpe! Wan de beid ieescht een Poa sent un jemeensom en de Jemeent oabeide woare, dan es mie om daut Jedeie un Wiedakome un Bestone von de Jemeent nich bekjemmat! Jeff dienen Säajen doatoo, himlischa Voda!"

Langsom jinkj hee derch dän Woolt, Toews äa Hoff opptoo. Met vollen Ziej jeneet hee de fresche Woolt Loft un freid sikj, woo sikj aules soo fein jemoakt haud.

Voda Toews kjeem am aul entjäajen un fruach: "Na, waut sajcht Liese?"

"O, daut es aules goot, daut woat sikj aul aules kloare. Drenje See de Mejal bloos nich! Un vondoag Owent kome see to Goerzens, ekj woa uk doa senne. De Liese lote see bloos to Hus bliewe; see es waut oppjeräacht, oba Owents woat sikj daut aul laje. Un nu mott ekj foare. Opp Wadaseene un jreese See mie Liese!"

Fru Liese

To Meddach wia Oom Franz wada bie Oom Klaas.

"Hast du aul diene oole Frind besocht?"

"Jo, un Johann Toews un diene Väasenjarin uk."

"Kjanst du dee uk von ea hää?"

"Nä, oba ekj wull see noda kjane liere un uk mol seene, woo diene tookjinfte Fru bie sikj tus utsitt. Eene leewe, goede Mejal, de Liese; eene Fru fa die, woo du bäta kjeene wensche kaunst."

"Miene tookjinfte Fru, Oom Franz?"

"Jo, Oom Klaas! Daut heet, wan du see welst."

"Wan see mie well, wulst du saje."

"Nä, wan du see welst, säd ekj un wull die Froage. Hast du oba kjeene Uage em Kopp, Oom Klaas? Hast du nich jemoakjt, daut Liese Toews die leeft?"

"Nä! Doavon hab ekj nuscht jemoakjt! See wia je emma sea frintlich un entjäajenkoment to mie, oba to wäm wia See daut nich?"

"Nä, daut dee mie leeft, daut hab ekj nich bemoakjt."

"Dan go vondoag Owent mol to äa un froag äa. See woat auleen tus senne. Ekj säd äa, daut ekj die vondoag Owent hanschekj."

"Oom Franz! Daut hast du äa jesajcht?"

"Jo!"

"Un see?"

"See rand em Woolt, oba nom Owent woat see wool aul Tus senne. Doarom go bloos han un saj äa, daut du äa leefst; dan woat see die uk aul saje, daut see die leeft, wan du äa froage woascht. Dan moak ekj Sindach daut Velafnis en de Kjoakj, un wan ekj no eenen Moonat von Sibirjen trigjkom, hool ekj opp de Trigjreis hia aun un tru junt."

"Oom Franz, mie es de Sach to heilich, doamet un doarom to spouse."

"Un mie es see to heilich un to needich, see opp de lange Bank to schuwe."

"Un wan see 'Nä' sajcht?"

"Dan hool ekj opp de Trigjreis hia nich aun un tru junt nich."

"Du nemst de Sach too leicht, Oom Franz!"

"Un du nemst see goanich ieescht en Aunjreff. Morje räd wie wieda doaräwa; dan woascht du aul weete, aus see die well ooda nich."

"Ekj kaun äa oba nich bloos direktj froage."

"Dan latst du daut afens bliewe," unjabruak Oom Franz kort un stunt opp. One Oom Klaas noch een Wuat to achte, jinkj hee, sien Meddach Schlop to hoole. Oom Franz kjeem Nomeddachs nich mea opp daut Teema trigj. Aus hee sikj no tiedjet Owentkost to Foot opp dän Wajch to Goerzens muak, säd hee bloos, "Ekj go to Goerzen un du kaunst to Liese Toews gone ooda tus bliewe. Jrod aus du welst! Gooden Owent!"

Aus Oom Franz om tieen Ua Owents en de lange Allee enbuach, dee no Annenhof fieed, haud Oom Klaas doa aul eene haulwe Stund opp am jewacht. Met schwinde Schräd jinkj hee am entjääjen un aul ut een Enjskje roopt hee ut, "See well mie, Oom Franz!"

"Stiee ver Fried un Seelichkheit bloos nich ut däm Huskje, oola Jung! Ekj frie mie je met die. Doa haft de Leewa Gott mol wada eenen feinen Schach Zuch jedone; däm Har sien Wajch es rajchte Jnod! Mucht Gott junt säajne un junt jnädich senne!" Un kjräftich drektj hee Oom Klaas de Haunt.

Sindach Vermeddach no däm Gottes Deenst muak Oom Franz daut Velafnis un stald de Jemeent daut Brutpoa vää: "Liese Toews" un "Prädja Klaas Peters."

Dän oolen kjeem daut gaunz onerwacht, de Junges, däaren Uage en soone Sache schoap blekjte, wulle aules aul lang jewist un erwacht habe.

Daut deed de Achtunk un Leew, de Oom Klaas bie oolt un jung jeneet, kjeenen Aufbrääkje daut hee sikj, selfst noch jung eene

junge Mejal to Fru naum. Aule wiere doaräwa eenich, daut Liese Toews de Rajchte fa am wia.

Bloos de vea aufjewäsen Friasch wiere lenja Tiet nich goot opp an un Liese to råde. Oba no un no worde see an to Frind, aus see sage, daut wäda Oom Klaas noch Liese sikj moakje leete, daut see aufjewäse wiere.

Sas Wääkj lota, aus Oom Franz von siene Reis no Sibirjen trigj kaum, trud hee daut Poa, un de gaunze Jemeent naum Deel aun de Kjast, opp dee Oom Klaas sorjd daut an nuscht fäle wudd.

Dan foljd fa Oom Klaas un siene Liese eene Rieej Joare von stellet Jlekj un jesääjende Oabeit. Opp an un opp de gaunze Aunsiedlunk rud de Säajen Gottes.

* * * * *

Dan bruak de Storm loos, un Schlach no Schlach leet daut Schekjsol dolkrache opp de Aunsiedlunk un de Dietsche doa; opp Oom Klaas un siene Famielje troffe besondasch hoade Schläaj.

De Weltkjrigh bruak ut. leescht worde bloos de junge Maunschofte mobilisieet, dan een Joagank no däm andren de Reserve un vom Launtstorme bat boolt aule jesunde un kjräftiche Oabeida em Deenst vom Voda Launt stunde.

Dan gauf et Oabeit fa Oom Klaas un Siene Fru en Schachte, un see deede, waut en äare Krauft stunt, de Betrofne äa Leit leichta to moake. Nicht bloos, an treeste un oppmuntre; Oom Klaas jreep deep en siene Fupp. Hee leet de Linkje nich weete, waut de Rajchte deed, wan hee siene Jemeende Jlieda holp, de Tolunge to leiste, äare Wirtschofte to kjreee, ooda wan hee en omligjende Russe Darpa de Soldote Wätfrues, de Weise un de Frues unjastitzt.

Von Oom Klaas säde de Russe, "Wan Nikolai Abramowitz dän Oame eenen Rubel jeft, soo jeft am Gott twee trigj."

Un meist schiend et, aus haude dee rajcht. Oom Klaas haud ver däm Kjrigh eenen Kontrakt äwanome, fa eene niee Bon Strakj Schwale un veschiednet Holt to leewre. Hundat Desjatin von sien Woolt brochte am mea en, aus hee fa daut gaunze Kuta betolt haud; un aus de Kjrigh utbruak, wia hee een rikja Maun.

De meeste Tiet wia hee opp Reise, siene Jemeende Jlieda to besieekje, dee nu äwa gaunz Russlaunt vestreit wiere. Eenje deende aus Woolt Wajchtasch em huage Nuade. Hee besocht see aule; deend an met däm Wuat Gottes un holp, wua daut Noot gauf. Foaken naum hee uk de Frues von de Deenende met

un betold de Reise Koste fa an ut ieejne Fupp. Aun aule em Deenst Stonende schekjt hee Kjleeda, Ätwoa un Bieekja Pakeete.

“Oom Klaas hia un Oom Klaas doa, Oom Klaas aulawääjes,” säd siene Jemeende Jlieda von am.

Un wan Fal kaume, wua siene Schop nich mea en un ut, uk hee, aus äa Hoad, kjeen Rot un kjeene Help wist, doa treest un ermuntd hee un hilt sikj selfst aun sienen oolen Wolstemm: “No bowe, no bowe! Doa well wie han un von doa woat uk Rot un Help kome.”

“Wan de Stunde sikj jefunge, brääkjt de Halp met Macht enenn.”

* * * * *

Dan kaum de Rewoluzion un fäajd besondasch hoat de Dietsche äwa. Kerensky sien latsta, groot aunjeläda Aunfaul opp de Poolnische Front bruak volstendich toop.

Dee aul ea aunjefonge Flag Flucht jriest nu gaunz en de “Flucht von de Front” ut. Hundade un Dusende von Soldote veleete de Front ooda äare Amtliche Städe. Väle, schwoa bewaufnet un en volstendichen Kjrachs Toobehia, kjeede trigj en äare Heimat, en äare Darpa. De mieeschte wiere bloos meed vom Kjrach, oba noch kjeene Rewoluzionäre.

De Bolschewike oba streide daut Jeft vom Opprua un de Rewoluzion, vom Klauss Hauss un de Rache en Staut un Launt ut. Aulawääjes funk daut Jeft opnen Boddem, wiels see vespruake däm jekjnachten Volkj: “Fräd, Frieheit un Jlikjheit.” Dän Buasch, dän Muschiken, vespruake see Launt, väl Launt; aules Launt, daut nu de Rikje haude, sulle see habe un unja sikj vedeele.

De Nazionale Volkjs Vesaumlunk wort jesprenjt, kjeem goa nich tostaund. De Bolschewikje jreepe de Macht en Leningrad un Moskau un em Haunt omdreie haude see Zentraul Russlaunt en äare Jewault, met am uk daut X-schu Government. Toieescht muak Oom Klaas un siene Jemeent opp Annowka bloos weinich vonne Oktooba Rewoluzion. Wiet auf von eene jratre Staut un de lesabon, hald aules bie an bloos aus een Wadaschaul wiet auf.

Väle Soldote ut de omligjende Darpa kaume oba boolt aus Flag Flichtlinje trigj. Manche von an wiere aul von däm Jeist von de Rewoluzion un vom Klausse Hauss von de Bolschewikje aunjestekjt. See vetalde Wunda Dinja von de niee Ordnunk, dee nu enjefieet woare wudd. See hetste jääjen de Rikje un uk besondasch jääjen de Dietsche, däaren Launt see sikj nu boolt vedeele wudde. Dan wudde de Dietsche bie an aus Kjnajchte deene; see wudde de

Rolle dan vetusche!

Soone un änliche Dreiwie un Hetsereie kjande de Dietsche je aul vom Siede hää. En de ieeschte Rewoluzion, no däm Jaupaunischen Kjrach, haud je daut Volkj aul eenmol vesocht, äare Wensche un Velange en de Werkjlichkjeit omtosate. Oba de Rejierunk haud daut one Mieej wada toom Ru jebrocht. “Eenje Dutz Kaukasische Soldote von de wilde Jebirjvelkja hilde de Ordnunk en irjent eene Staut opprecht! Soo woat et uk nu wada woare,” dochte un säde de Lied von Annowka, dee tus jebläwe wiere.

Un dee, dee daut bäta wiste, dee em Deenst stunde aus Sanität Soldote, Woolt Wajchta un opp aundre Aumte, dee bleewe opp äaren Aumt un kaume nich no Hus. Emma luda un dietlicha worde de Dreiwie von väle von de trigj jekjeede Soldote.

Oom Klaas un de Aunsiedlasch worde onruich, kloa schiend et daut Jefoa ver an stunt! Soo aus verem stellet Jewitta, lach waut drooent en de schwoole, onheilje schwangare Loft.

Kjeena wist to rode. Breew utem Siede, äwahaupt aule Post Sache, bleewe ut. En spaunendet Wachte un bekjemmade Forcht jinkj Maun jiedren Owent to Bad un sach jiedren komenden Dach, aus veleicht de latsta en Annowka, entjääjen.

Wietet Sache, doaräwa soone Kjeleeda un Badwusch, daut nich eendrajchtich jebrukt un benuzt wort, haude aule Aunsiedlasch mea ooda weinja goot vestoake, wiels en latste Tiet wiere bie miere Dietsche drieste Reiba Äwafaulunge utjefieet worde.

Schutz un Help wia biem Wolispolkom (Exekutive, Vollzuchskomitee von de Wolost, onjevää soo aus en Canada de Munizipalität), daut de trigj jekjeede Soldote jebilt haude, nich to finje. Jniesrich worde de Schutz Sieekjende jefroacht, aus see nich noch mea fa sikj behoole haude, un daut wort an de Rot jejäft, ieescht dan wada to kome, wan see weinja habe wudde, aus de oamste Muschike nu haude.

Unja dän, dee om Schutz nenkaume, befunk sikj uk Oom Klaas. Tweemol wia bie am en de latste Wääkj enjebroake worde.

Kloara un bäta aus sonst Jeemaunt sach un kjand hee de Jefoa, dee aule Dietsche opp Annowka dreiwd. Uk am wiere aul de Norechtbieekjakje von de Bolschewikje en de Henj jekome, dee däaren Plons un Vespräakjunge enthilde.

Hee wist, daut de ieeschte opne Aunfaul sikj jääjen am rajchte wudd; wia hee oba de rikjsta

unja de Dietsche un bowa däm noch Prädja, een Jeistlicha, dee de Bolschewikje een besondret Spekja em Uag wiere, dee see ver aule aundre venichte muste.

Ru, Jlekj un Fräd wiere von Annowka un Annenhof veschwunge. Wan uk aule Dietsche un besondasch Oom Klaas sikj äwa de Joare väl Frind unja de Russe jefunge haude un wool kjeene Fiend haude, bruak oba dee von de Bolschewikje erwakjte un opp jepitschta Klauss Hauss oppeenst ut. Aule Dietsche muake sikj opp däm Utbruch von de Fient Seelichkjeit reed un maunche muake sikj reed fa de Flucht.

Bloos Oom Klaas nich. Met siene Fru, dee auljemeen von de Dietsche 'Frau Liese' un von de Russe 'Liese Iwanowna' jenant wort, berod hee, opp see uk waut vestääkje sulle. See kaume äwareen, daut et veleicht goot wia, eenje Fadabade, Kjeleeda, Wieetsache un waut Väärot to vestääkje, oba wua?

"En miene Heel," säd Fru Liese, "doa es et secha!"

En dise un de foljende Nacht schaufte see dree Schläde voll en de Heel. Bat aun daut Struck ver däm Hempel kunne See daut fiere. Dän Hempel enopp bat en de Heel schlapt Oom Klaas daut opp däm Rigje, wäarent Fru Liese daut en de Heel vepakt.

Fa Entdakjunk brukte see sikj nich ferchte. De "Diewels Hempel" wia noch krakjt soo veschempt, aus ver achteen Joa; kjeen Russ wudd sikj nachts doa Woage.

En de dredde Nacht wulle see noch mea hanbrinje, worde oba doaraun vehindat. Aum foljenden Dach fua Oom Klaas no däm grooten Russen Darp Kliny, wua sikj de Wolispolkom befunk. Goode Frind unja de Russe hilde am aun, woarnde am un rode am, soo schwind aus mäajlich aulet Jelt to moake un uttostääkje, wiels Maun haud daut opp am oppjeseene.

Selfst em Wolispolkom, wua nu bloos Einheimische Soldote em Sowjet saute, dee Oom Klaas kjande. Dee wiste, waut hee aun de Russe Goodet jedone haud, un rode am to gone; Maun wudd am eenje Doag Tiet jäwe, siene Sache en Ordnunk to brinje, am kjeene Hindanise em Wajch laje, to entkome; boolt wudd daut too lot senne.

Biem Owentkost vetald hee Fru Liese, waut hee em Wolispolkom erfoare un waut Maun am jerod haud. Uk äare beid Kjinja, de sastieenjoascha Abram un de vieetieenjoasche Anna hieede to.

"Un du woascht äaren Rot befolje, Klaas, un utstääkje?" fruach siene Fru.

"Ea ekj die Auntwuat jäw, mucht ekj diene Meenunk hiere."

"Du weetst, Klaas; ekj denkj soo aus du."

"Daut haundelt sikj nich om onset Vemieeje, nich om Annenhof, onset Launt un onse Heimat hia, dee wie veliere, wan wie gone; dän Veluss kunn wie uthoole. Daut haundelt sikj om mien, om dien un om onse Kjinja Läwes, daut wie veliere kjenne wan wie bliewe. Wan wie gone, woa wie woarschienlich secha senne."

Lang sach siene Fru am schwieejent aun, aus en deepe Jedanke vesunke. See kijkt no äare Kjinja met eenen Leew vollen, besorjden Blekj un säd stell, "Een gooda Hoad lat sien Läwe fa siene Schop. Een Doagesleena oba, vom däm de Schop nich ieejen sent, sitt dän Wulf kome un velat de Schop un flicht, un de Wulf jript un vestreit de Schop."

Oom Klaas säd kjeen Wuat. Trone perldo äwa siene Bake, aus hee siene true Fru met eenen langen, vetrulichen Blekj aukjijkt. Uk Fru Liese äare Uage schemmade feicht.

Abram un Anna, dee dän lernst vom Uageblekj, de Wichtichkjeit vom Beschluss, dän äare Elre afens jefot haude, noch nich voll vestunde, kijkte sikj, bedrejt un met Trone kjamfent, aun.

Mama haude see aul hiele jeseene. Dee hield, wan see von Kranke un Älendje kjeem un vetald, woo de leide muste ooda woo truarich dee wiere; see haud een soo wieekjet Hoat. Oba daut Papa, de stoakja, de ruicha, dee emma jefote, dee nich hield un däm siene Stemm nich zettad, aus hee siene ieejne Kjinja, äare twalf joasche Sesta Else, de Leiche Räd hilt, daut dee nu hield, wiels see beschlote haude, opp äarem jeleeft en Annenhof to bliewe un daut nich to velote, daut wia oba too sondaboa.

Sacht un leis schoof Anna sikj aun äare Mutta naun, läd dän Oarm om äare Schulre un fuscheld äa em Ua, "Mama, wuarom hielt Papa?"

"Froag am selfst, Anna!"

Oom Klaas sach froagent opp siene Fru un dan opp siene beid Kjinja, de twee, dee an von fief noch jebläwe wiere. Twee wiere aun een tiedjen Kjinja Ella jesorwe un de Else, dee twalfjoasche, siene Fru äa Aufbilt, dee haude see ver weinje Moonate veluare. Hee wia dan jrod von eene Reis trigj jekjieet, dee hee met de Fru von eenen em huage Nuade deenende Woolt Wajchta unjanome haud, om met äa aun daut Stoawbad von äaren Maun to spoode. De Elsa haud hee, aus hee no Hus kaum, em Soakj jefunge. Eene kjiene Wund biem späle jekjrääje haud to eene Blootvejeftunk jefieet, un Elsa en acht Doag opp daut Droagbad jelajcht.

De Schlach wia fa am soo haftich un

onerwacht jewast un soo schwoa, daut siene Jefeete sikj ieescht no däm Bejrafnis jeleest wiere. Woo hee dan jehielt haud, aus hee ieescht wada hiele kunn, haud wäda siene Kjinja noch aundre Mensche jeseene. Siene Fru haud daut jeseene un haud Gott jedankt, aus äa Klaas entlich hiele kunn.

“Waut welst du weete, Anna?” fruach hee, aus Anna äare Mutta waut em Ua fuscheld.

“Wuaron hielst du, Papa.”

“Oba ekj hiel nich, Kjint!”

“Doch, Papa! De Trone stone noch opp diene Bake.”

Frintlent wescht Oom Klaas sikj de Trone wajch un kijkt siene Fru froagent aun.

See nekjt un säd: “Vetal un erkjlää an aules. See woare daut aul vestone un ons de Laust droage halpe.”

Oom Klaas sad sikj dichtbie däm grooten Kachelowe opp daut Sofa, roopt siene Kjinja to sikj un vetald an siene Låwes Jeschicht bat opp

de tietelje Stund. Dan erkjlääd hee aun dän Senn von dän Bibelvarzh dee äare Mutta zitieet haud, vom gooden Hoad un däm Doagesleena un fua dan wieda, “Ekj muht een gooda Hoad fa miene Häad senne un mienem Har tru deene. Ekj muht nich feij utstääkje un miene Häad em Stich lote, aus een Doagesleena, däm de Schop nich jehieere. Mama well mie tru to de Sied stone un soo well wie bie onse Häad Staunthaut bliewe, muht kome, waut doa well. Veleicht woa wie Hab un Goot, Frieheit un Låwe veliere; oba dee de Hoa opp onsem Kopp jetalt haft, woat onst Schutz un Schorm senne! Un woo denkjt jie; sull wie utstääkje, ooda sull wie hia bliewe?”

“Bliewe, bliewe!” roopte beid en edle Bejeistrunk un met feichte Uage.

Jerieet schloote de Elre äare Kjinja en de Oarme un dankte em deepsten Hoat Gott, daut hee an en äare Bemieejunk, äare Kjinja aus woare Kjriste optotrajke, jesääjent haud.

Greta

Dan naum Oom Klaas siene Bibel un laus to de Owent Aundacht dän Psalm vom gooden Hoad un rod de siene un sikj däm Schutz von disem Hoad.

Aus see aul sikj “Goode Nacht!” wensche wulle, wort lud aun de Enganks Dää vom Meddelbu vom Schlott, dän see bewonde, jeklopt.

Oom Klaas jinkj noseene un kjeem boolt en Bejleitunk von eene Dietsche Mejal trigj. Met rotjehelde Uage, un zetrent ver Oppräajunk un Kold, bleef Greta Friese schuchta aun de Dää stone. Waut äa hiahää jedräwe un waut see hia lot Owents wull, wudd eene Mejal woll schuchta moake. Fru Liese äare Oppfodrunck, sikj oppem Soofa aum woamen Owe to sate, hieed see ooda beacht see nich. Hielent stunt see bie de Dää.

Fru Liese jinkj to Greta, holp äa, sikj däm Mauntel auf to näme, läd äa dän Oarm om de Schulre un fieed äa nom Soofa, un fuscheld äa treestend Wieed.

Opp eenen Wink von Oom Klaas veleete Abram un Anna de Stow.

Nodäm Greta sikj waut beruicht haud, staup Oom Klaas ver äa un fruach frintlich, “Waut es passieet, Greta, daut du noch to soo lote Stund kjemst?”

“Låse See disen Breef, Oom Klaas! Mea aus doarenn jesajcht es, weet ekj uk nich; oba mien Jasch es en Jefoa, un see motte am rade!” Un

Greta rieekjt am eenen veknutschta Breef one Omschlach.

“- - - Jasch Pauls es uk unja de Komministe jegone. Bat nom Perewrott (Rewoluzion) wia Jasch de stelsta un jeseheidsta Kjieedel en onsem Sanität Zuch. Niemols gauf hee sikj met loose Mejales em Zuch opp. Wie wiere sea goode Frind un ekj hilt am emma em Uag, om am jääjen Vesieekjunge to schitze. Ekj wist goot, daut hee un Greta sikj leewde. Hee hilt sikj fälafrie un ekj freid mie, daut hee mien Schwoaga woare sull. Em Mai fruach hee mie, aus ekj Breew von tus kjrieech. Ekj bejod. Uk von Greta?

‘Jo, uk von äa!’

‘Ekj hab von Niejoa aun noch kjeen Breef von Greta jekjrääje, wan ekj uk äa jiede Wääkj twee mol schriew. Weetst du, wuaron see nich mea schrift?’

‘Nä!’ säd ekj. ‘Ekj jleewd, see schreef aun die. Ekj woa äa em näakjsten Breef froage, wuaron see nich schrift. Ekj schreef miere Breew aun Greta, erhilt oba kjeene Auntwuat.’

Noch ver daut Oktooba Rewoluzion vebreed sikj en onsem Zuch oppeenst de Vetal, Greta haud met Heinrich Derksen Velafnis jefieet.

Dan wia daut met Jasch ut. Soo stell un Fräd leeftolich aus hee ea wia, soo lud un kurrich wort hee nu. Om sienen gooden Nome, daut hee een ierlicha Kjieedel wia, gauf hee goa-

nuscht mea.

Nu haft hee met de Vewaultarin von een Hospital hia en Moskau, wua wie nu stone, een Veheltnis aunjeknept; Maun sajcht, hee well met äa eene Zivil Ehe engone.

Von sienem Jleewe saul hee sikj loos jesajcht habe, haft sikj de Komministische Partei aunjeschlote un es nu Rooda Offizia. Mie es daut schod om dän Jasch. Hee wia soo een gooda, ierlicha Jung un nu es hee vedorwe un veluare.

Ekj docht, Greta meend daut iernst, un ekj vesto äa nich; dän Jasch haft Greta opp äarem Jewesse. Wurom haft see met de Leew jespält? Waut es doa ieejentlich loos?

Ekj jleewd, Heinrich Derksen un du, Lena, leewde sikj; un nu saul Greta siene Brut senne?

Schriew mie de Woarheit un daut boolt, wiels ekj hab aul lang kjeene Norecht von tus.

Hopentlich woa ekj noch ver Wienachte entlote; un dan spood ekj mie fuaz no Hus un Schauf doa mol Ordnunk!"

En Leew: dien Brooda, Hans Friesen."

Endäm hee foaken opphilt un dän Kopp scheddad, laus Oom Klaas dän Breef un dan laus hee däm noch eenmol. Uk aus hee foadich jeläst haud, docht hee noch een gaunzet Stootskje ver sikj han.

Dan rieekjt hee dän Breef siene Fru un säd: "Läs am un entscheid!"

Doaropp dreid hee sikj aun Greta: "De Breef es aun diene Sesta Lena adrassieet un haft soonen Enhault, daut see die dän Breef nich jejäft haft kjenne. Woo es dee en diene Henj jekome?"

"Hans haud dän Breef däm Andrej Schlijapa aus Marinowka, dän hee em Zuch jefläacht haud, metjejäft, aus dee ut däm Zuch entlote worde wia. Andrej wia dree Wäakj unjawäajes un soo brukt de Breef eenen Moonat, bat dee vondoag aun de faulsche Adrass kaum. Andrej, dee ons aul vea Joare nich jeseene haud, jleewd, ekj wia Lena, un gauf mie dän Breef. De Omschlach wia veräte un ekj laus jrod dän Sautz: 'Jasch Pauls es uk unja de Komministe jegone,' aus Andrej mie dän Breef gauf. Aus hee jegone wia, naum ekj dän Breef ut vom openen Omschlach un laus am gaunz. Ekj gauf am Lena nich un woa daut uk nich doone. Kjeena buta wie Dree hia un mien Brooda Hans en Moskau, weete waut äwa Jasch Pauls.

"See motte hanfoare, Oom Klaas, un Jasch no Hus brinje, dän woat noch aules wada goot woare. Jeemaunt haft met Jasch un mie een faulschet Spell jedräwe. Ekj hab am un hee haft

mie aule Wäakj twee Breew jeschräwe; wie habe oba beid kjeene Breew jekräaje. Irjt wäa haft de Breew oppjefonge. See weete doch, Oom Klaas, daut ekj un Jasch ons goot sent un wia nich de Kjrigh jekome, wia wie aul lang befriet. Lena es Heinrich Derksen siene Brut, nich ekj! O halpe See mie, Oom Klaas, dän Jasch no Hus to brinje; sonst brinje de Komministe un de faulsche Fru am aun Kjarpa un Seele to Grunt. See kjane Jasch; See weete, daut hee nich schljacht wia, un wan hee schljacht jeworde es, soo haft jane am soo jemoakt. Hee kaun oba Leetsenne un wada een gooda Mensch woare."

Schlukse un Trone stekjte Greta äare Stemm. Oom Klaas kijkt siene Fru froagent aun; dise oba gauf am kjeene Auntwuat. Eene lang Stell harscht enne Stow.

Secha haud Oom Klaas sikj nich tweemol froage lote, de Reis to unjanäme, wan de Tiet nich soo jefädlich jewast wia: Reiba Äwafaulunge, Entieejunge von Lenda, Vedriewunge un Dootscheete von de Junges wiere aun de Doages Ordnunk.

Hee wia een *Burschuj* un Jeistlicha; am haude see aul jedreift un bloos eene korte Jnode Frist jejäft, om sikj en Sechaheit to brinje. Oom Klaas kunn sikj nich entschlute. Veschiedne Jedanke fuare derch sien Kopp. Wan hee Wajch fua kunn de jedreifta Schlach ea kome un wudde Väasorje vehindat woare. Waut wudd met Fru un Kjinja passiere, wan hee nich Tus wia?

"Greta, foare kaun ekj nu nich! Du weetst je uk, woo de Sache hia stone. Maun mucht ons jiedren Dach von Hus un Hoff vedriewe. Un wan ekj dan nich tus wia! Daut es secha, daut see bie mie dän Aunfank moake woare, wan see leescht eenmol jääjen de Dietsche väagone. Nä, ekj kaun nich foare! Oba ekj woa fuaz Morje aun dienen Brooda Hans schriewe un am jenuach Jelt schekje, daut hee sikj un Jasch Pauls, aun dän ekj eenen Breef bielaje woa, loosmoake kaun, soo daut beid fuaz no Hus kome kjenne."

Greta wia langsam oppjestone, aus Oom Klaas spruak. See schiend em Jeist nich aunwäsent to senne, kijkt ver sikj han, un aus hee oppjehieet haud, säd see met holle, klunk loose Stemm, "Dan jeit Jasch veluare!" See naum äaren Mauntel un jinkj, one am auntottrakje.

Oba aul wia Fru Liese aun äare Sied, naum äa bie de Haunt un säd: "Wacht, Greta! Wie motte eenen Wajch finje, Jasch trigj to brinje! Klaas, daut woat nich aundasch gone, du motst foare!"

Oom Klaas saut am Desch un kijkt ver sikj han. De Entscheidunk wia am nich leicht.

“Ekj saul un mott foare un ekj kaun nich foare. Hia sent hundat ooda mea, dee miene brucke, wan de Schlach felt; un doa es bloos eena.”

“Sat die, Greta!” säd Fru Liese; un one wieda een Wuat to saje, jinkj see aun dän Desch, blädad en de Bibel. Oom Klaas haud to de Owent Aundacht dän 23. Psalm jeläst, un nodäm see jefunge haud waut see socht, schoof see de Bibel to Oom Klaas, un met däm Finja betieekjend eene Städ.

Vewundat sach Oom Klaas siene Fru aun, trock dan de Bibel noda un laus de betieekjende Städ, “Woon Mensch es unja junt, dee hundat Schop haft, un aus hee de eene velist, dee nich de näajenunnäajentich en de Wiltnis lat un sieekjt no däm veloarnen, bat hee daut finjt? Un wan hee et jefunge haft, soo lajcht hee et opp siene Schulla met Freid un droacht et no Hus.”

Oom Klaas sach nich opp, aus hee dit jeläst haud. Näajenunnäajentich en de Wiltnis lote un däm eenen, dee veluare jegone wia, nogone, daut sieekje. Soo es et jeschräwe. Jo, oba wan unja de Näajenunnäajentich, dee en de Wiltnis bliewe, wua om de Häad een Wulf omhää schlikjt un enbräakjt, soo boolt hee moakjt, daut de Hoad wajch es, wan unja dise Näajenunnäajentich uk vom Hoad siene Fru un Kjinja sent?”

Een gooda Hoad jeft sien Läwe fa siene Schop.

“Wacht! Ekj kom boolt wada,” säd Oom Klaas oppeenst, stunt opp un veleet de Stow.

“Hee woat foare un met Gottes Help dienen Jasch no Hus brinje, Greta”, säd Fru Liese.

Oom Klaas jinkj en siene Stow. Aus hee no feftieen Minnute trigjkaum, wia daut am nich autoseene, waut fa een schwoaren Kaumf hee jekjamft haud, bat hee sikj to eenen Beschluss derch jedrunge haud.

“Du hast rajcht, Greta! Wie derwe Jasch Pauls nich oppjäwe un veluare gone lote. Ekj woa foare, om am no Hus brinje.”

“Un ekj foa met, Oom Klaas! Wan hee opp äare Wieed nich hiere sull, miene Leew woat am trigjbrinje, un de Eenselheit, daut ekj selfst to am kom, woat am bewiese, daut Maun mie bloos jelastat haft. Miene Toojäajenheit woat am daut trigjkome erleichtre, wan ekj am Vezeiunk un Vetrue entjäajen brinj. Hee es veert, oba nich schljacht. Ekj foa met, jo, Oom Klaas? Bitte, Bitte!”

Aus Oom Klaas en Greta äare Uage een Fia blenkjre sach, soo ädel, rein un selfstloos, soo aus hee daut eenst bie siene Anna un dan soo foaken bie siene Liese jeseene haud, kunn hee nich “Nä” saje. Oba hee muak Greta opp de Schwierickjeite un Jefoare von de Reis oppmoakjsom; daut wia Rewoluzion un mäajlich, daut see beid von de Reis nich trigj kome wudde.

Uk sull see bedenkje, waut de Lied saje wudde, wan see hieede, daut see äarem Leefsten no jefoare wia. De Lied wudde daut met andre Uage aunseene aus see, hee un Fru Liese.

“De Lied muchte saje, waut see welle. Fa Jasch go ekj en Jefoa un Doot!” säd see schlicht.

Jasch

Aum folgenden Morje fuare Oom Klaas un Greta Friesen, aus eefache Muschike vekjleet, no Moskau. Fief Doag brukte see fa de Reis, dee sonst, en Frädes Tiede, weinja aus 48 Stunde dieed.

En Moskau sochte see toieescht Hans Friesen, Greta äa Brooda, opp. Dee vetald an, daut hee Jasch Pauls noch ver weinje Doage en Bejleitunk von dee Polewskaja, de Vewaultarin von een Hospitol, jetroffe haud. De Polewskaja haud ver de Rewoluzion de Stal von eene Deenst Mejal bie däm Oatst von äaren Sanität Zuch, Freilein Dr. Murotowa bekjleet. No de Rewoluzion wia de Polewskaja met eenen Sprunk Vewaultarin von een Hospitol en Moskau jeworde. See spruak een

goodet Dietsch un haud Hans to äare Kjast met Jasch Pauls, de Wienachte staut finje sull, enjelode.

Jasch wia sea stell un bedrekjt jewast, oba aus Hans am jesajcht haud, to bedenkje, waut hee deed, haud Jasch beantwuat, “Doaraun es Greta Schult! Nu es et too lot, sikj to bekjere.”

“Nä, daut es nich too lot!” roopt Greta doatweschen. Wan ekj bloos eenmol met Jasch råde kunn, woat aules wada goot woare! Brinj mie to am un jeff mie de Jeläajenheit, met am to råde! Dan velat hee äa un kjemt met mie no Hus.”

“Un du wudst am nu noch näme, wua hee die ontru jeworde es? Du leefst am noch,

Greta?"

"Mea aus jeemols, Hans! Ekj weet et, hee leeft jane nich! Jasch leeft bloos mie! Irjent eene Diwelei es met am Spält, es daut janem jelunge, am en de Err to leide! Ekj leew Jasch un woa am rade!"

De drie worde sikj eenich, daut Hans dän Jasch oppsieekje un met am en äa Gaustus kome sull, one am to saje, wäa am doa erwacht. leescht wudd Oom Klaas unja vea Uage met Jasch rade un dan uk de Greta. One Enj kaume Greta de vea Stunde vää, dee see aum Fensta stunt, un opp Jasch wacht.

"Oom Klaas, see kome! Hans un Jasch kome doa äwa de Gaus!" roopt see freidich oppjeräacht. "Go nu en diene Stow, Greta, bat wie die roope!"

Greta jinkj rut un Oom Klaas sad sikj aum Fensta, leise eenen Seifza no bowe schekje.

Daut klopt.

"Enenn!"

Hans muak de Däa op un leet Jasch ver sikj nengone.

Aus Jasch Oom Klaas em Stool aum Fensta sach, muak hee kort trigj un roopt jeoajat to. "Du hast mie waut vää jeloage! Du sätst, een gooda Frint ut de Heimat erwacht mie hia. Dän Oom Klaas hast du woll hää jeroopt, daut hee daut 'veloarne Schop' no Hus brinje saul."

Hans haud de Däa hinja sikj jeschlote un stunt schwieejent doa, un wäad Jasch dän Utgank.

"Lot mie derch, Hans!"

Dan stunt Oom Klaas aul bie Jasch, läd am eene Haunt opp de Schulla un säd frintlich, "Un de Schop hiere de Stemm vom gooden Hoad, dee die vondoag roopt un die derch mie saje lat, 'Komm no Hus, Jasch!' Uk diene Mutta erwacht äa eensjet Kjint un noch Jeemaunt erwacht die, dee die sea leew haft."

Endäm hee siene Uage unja Oom Klaas frintlichen Blekj un Wuat senkjt, fruach Jasch, "Haft Mutta See hää jeschekjt?"

"Nä, Jasch! Diene Mutta weet goanich, daut ekj hia sie, kjeena tus weet, daut du vom Wajch aufjeert best, kjeena aus miene Fru."

"Haft Hans See jeroopt?" fruach Jasch met eenen beesen Blekj opp Hans.

"Nä, Jasch! Uk Hans nich!"

"Wäa dan? Irjent jeemaunt mott daut oba jedone habe?"

"Greta Friesen bedd mie, hiahää to foare, die de Woarheit to saje un die no Hus to roope."

"Greta?" unjabruak Jasch onjleewent.

"Jo, Greta!"

"Nu, nodäm see daut eene Tietlank met Heinrich Derksen vesocht haft, es see reed,

dän aunjeschmäaden Leewhaba wada en Jnod opptonäme! Un doa disa sikj entweschen wäajen äare Ontruheit selfst wajch jeschmäte haft, schekjt see dän Prädja no Moskau, äa dän onveninfhtjen Benjel wada auntofange un aus een veloarnet Schopkje no Hus brinje."

Jasch haud sikj soo oppjeräacht, daut hee nich wieda rade kunn. Hans trud siene Uare kaum, aus hee Oom Klaas siene Auntwuat opp dee soo beleidjende Räd hieed.

"Jrod soo wudd ekj uk rade, Jasch, wan ekj aun diene Städ wia! Wan ekj daut von miene Brut ooda miene Mejal jleewd, wudd ekj äa uk veachte un äa kjeene Wieed ooda Blekje achte." Met wiet oppjeräte Uage gload Jasch Oom Klaas aun.

Dee fua wieda, "Met eene soone Brut wudd ekj een fa aule mol foadich senne! Schluss! oba Jasch, waut du von Greta Friesen jleefst, es je gaunz faulsch! Aul boott een Joa lang haft Greta von die kjeenen Breef mea jekjräaje, oppwool see jieda Wäakj tweemol aun die schreef. Hauns, du kaunst nu gone! Waut ekj un Jasch to beräde habe, passieet bäta unja vea Uage."

Hans veleet de Stow un jinkj to Greta.

"Ekj hab met am nuscht to beräde un von Greta well ekj nuscht mea hiere," belkjt Jasch un wull Hans folje.

Oom Klaas oba hilt am trigj un säd frintlich, soo aus ea, "Oba ekj hab väl met die to beräde, un wan du von Greta nuscht weete un hiere welst, see well väl von die un äwa die hiere. Well wie ons nich leewa hansate un de Sache jemietlich derch rade. Hia opp däm Sofa, denkj ekj." Un Oom Klaas sad sikj, un trock Jasch hinja sikj.

Nu, daut Hans de Stow velote haud, feeld Jasch sikj friea un sechra. Hans spost nich lang. Wort däm waut to oajch, dän gauf et Heiw.

Em Sanität Zuch haud Hans miere Kjjeedels fäich veklopt, aus dee sikj jemeen bedroage haude un Jasch fercht dän Hans onjefää; uk woll, wiels hee Greta sien Brooda wia.

Jasch feeld sikj nu friea un trock een Pakje Zigarette ut de Fupp, naum eene fa sikj un hilt daut Pak däm Oom Klaas han: "Schmieekje See sikj eene, Oom Klaas! Jemietlich welle See daut habe, oba jemietlich pludat sikj bloos, wan Maun eene gooda Zigarette ruakt."

De drieste jniesaje Batoonunk von de Stemm äwa hieed Oom Klaas met Aufsecht. Hee nekjt dankent, naum sikj eene Ziggaret, stekjt see aun, aus Jasch am daut brennende Fiadinkj hanhilt, un säd frintlich: "Wan du meenst, daut et sikj biem Schmieekje

jemietliche pludat, ruak ekj uk mol eene."

Dan schämd Jasch sikj! Hee wist, daut Oom Klaas nich ruakt, wan hee uk nich jäajen daut Schmieekje wia.

Oom Klaas sach, woo Jasch de Schämroot em Jesecht stieej un woo hee de Uage senkjt, om sienem Blekj nich to bejäajne. Em Pluda Toon fua hee wieda: "Daut schmakjt goanich soo schljacht! Opp de Reis, em äwafelden Woage, must ekj dän Ruak enodme, dän aundre ver mie jeschmieekjt haude. Dise schmakjt väl bäta!"

Jasch gauf nich Auntwuat. Schwieejent gload hee ver sikj han. En sienem Jesecht späde sikj wada, waut en sienem bennen toobd.

"Jasch!" unjabruak Oom Klaas de drekjende Stell. "Du denkst woll, ekj wia jekome, die aus vekomna Sinda to Braunt Moakje un to vedaume; die, kost et, waut daut well, kijien to moake un dan die no Hus brinje, enne Schaund un Schmach fa de gaunze Aunsiedlunk?"

"Un es daut nich?"

"Nä, Jasch! Ekj sie hää jekome, om die de Woarheit to saje un die to halpe, ut de Vewekjlunk, en dee du jefolle best, erut to kome."

"Ekj brukt äare Help nich!"

"Sea soogoa, Jasch! Lot mie die kort, one daut du mie unjabrakst, eenje Erkläarunge jäwe! Wan du dee nich mea hiere welst, kaunst du gone; ekj woa die dan nich prachre, to bliewe."

Jasch wia stell.

Oom Klaas fua wieda: "Uk bie ons en Annowka es de rooda Terror aunjefonge. Väl Goots leejendeema sent vedräwe, aundre erschote worde. Enbräakjunge un Äwafaulunge von Reibasch passiere jiede Nacht. Bie mie es et aul tweemol enjebroake worde un bie aundre en Annowka uk. De Wolispolkom haft mie jerode, ekj saul mie ut däm Stoff moake, soolang ea daut too lot es. Denkst du, ekj haud utstäakje sulle, Jasch?"

"Wan de Roode die ieescht eenmol enne Henj habe, dan lote see nich wada loos."

"Daut denkj ekj uk. Oba ekj kunn aus Prädja von miene Jemeent, dee biejljk en Jefoa es aus ekj, nich em Stich lote un utstäakjen! Daut kost mie un miene Fru eenen hoaden Kaumf, to bliewe, to entschlote. Aus wie ons to däm Beschluss derchjedrunge haude, klopt daut aun de Dää. Ekj muak op un Greta Friesen staupt enenn. Daut wia vondoag ver fief Doag om tieen Ua zeowes. See gauf mie eenen Breef to läse. Aus ekj am jeläst haud, vetald see mie, daut see jiede Wääkj tweemol aun die

jeschräwe haud, seit Mai oba kjeene Auntwuat von die jekräaje haud. Dan bedd see mie, no Moskau to foare, om de Sache hia opptokloare un die to froage, no Hus to kome.

"Daut es mie nich leicht jewast, Fru un Kjinja, unja de Dreiw vom Vedriewe von Annenhof, doa auleen un one Schutz trigitolote, woascht du mie jewess jleewe. Gott, un die Jäajenäwa miene Flicht aus Seelsorja un Hoad fa miene Jemeent to erfelle, kjeem ekj hää. Hia es de Breef, dän Greta mie brocht. Läs am un wan du dan welst, kaunst du gone. Jo, noch eent; Lena Friesen un Heinrich Derksen haude latsten Sindach en de Kjoakj Velafnis!"

Oom Klaas rieekjt Jasch dän Breef han. Jasch schlud, naum am dan. No Väare jelänt, een Alboage oppe Knee, dän Kopp opp de rajchte Haunt jestitzt, haud hee Oom Klaas toojehieet. En dise Stalunk hilt hee sikj, un gload diesta ver sikj.

"Läs dän Breef, Jasch! Daut es de eensja, de seit Septamba opp Annowka aunjekome es. De Post Oabeit je nich mea."

Langsom, zoagent strakjt Jasch siene linkje Haunt ut, naum dän Breef un laus dän ieeschten Deel one siene Stalunk to endre. Daut intressieed am nich; daut haud hee aules selfst met erläft.

Oba aus hee to de Städ kaum, 'Jasch Pauls es uk unja de Komministe jegone ...' schien Läwe en am to kome.

Hee sad sikj opprajcht, naum dän Breef met beid Henj un äwa fluach dän Enhault. Dan laus hee am noch eenmol langsam derch un fruach: "Opp disen Breef han sent See hää jekome?"

"Jo! Un opp Greta Friesen äare Bedd."

"Woo kjeem Greta to däm Breew, dee oba aun Lena jeschräwe es?"

"Dän brocht, Andrej Schlapa, gauf Greta dän Breef. Doa de Omschlach veräte wia un Greta dienen Nome sach, laus See am un kjeem doamet to mie."

"Un Greta haft niemols waut met Heinrich Derksen jehaut?"

"Jewess nich! Lena Friesen un Heinrich Derksen sent je seit Joare effentlich aunvetrut."

"Wuarom haft Greta dan nich jeschräwe? Ekj schreef äa pinkjlich tweemol de Wääkj."

"Greta haft die jeschräwe. See haft diene un du hast äare Breew nich jekräaje. Uk Hans haft väl Breew nich jekräaje un siene sent Tus nich aunjekome. Finj wie ut, wää aun daut Veschwinje von de Breew intressieet wia, dee see veschwinje lote haft, dan hab wie fa de gaunze Sache äare Leesunk jefunge."

"Ekj weet werkjlich nich, wää sikj hia en Moskau ooda doa en Annowka fa onse Breew

intressiere kunn."

"Ekj jleew, eenen gooden Vedocht to habe. Welst du, daut ekj die halp, de Sach optokloare, soo sie ekj jieren doatoo reed. leeschtens, om Greta to rajchtfoadje von däm Vedocht, dän du jäajen äa helst; tweedens om diene selfst Welle. Greta, dee die opprechtich un tru leeft, haft bätret vedeent von die, aus daut du äa opp eene bloozje Pludarie han velatst. Uk ekj, aus dien Hoad un Seelsorja, well aules vesieekje, die trigjtobrinje un wada jlekjlich un frie to moake. Ekj jleew bestemt, daut ekj met Gottes Help die woa wiese kjenne, wuaron un woo du soowiet jekome best; oba dan motst du mie aules saje, doamet ekj kloa see! Welst du mie nich dien Vetruue jäwe, Jasch?"

Jasch wia toom Fensta jegone un gload opp de Gaus enopp. Oom Klaas wacht un wacht. Emma wada stekjt Jasch sikj siene Zigaret aun un leet see utgone, one uk bloos eenen Zuch to name; schlieslich schmeet hee see wajch.

"Jasch, best du jlekjlich em Läwe un ruich un tofräd äwa dien doone un lote?"

"Jlekjlich? Ruich? Tofräd! Nä, un wada nä! daut jeft fa mie nich mea! Vejäte! Bloos vejäte well ekj, wieda nuscht mea! Un vejäte kaun ekj bloos wan ekj drinkj ooda mie enne Medd von de dolste Vejnieceje stus. Un halpt daut nich, dan jeft mie miene Brut eene Sprez Morfien un daut halpt emma! Dan vejät ekj aules!"

"Oba met de Tiet halpt uk daut nich mea, Jasch! Daut Kjarpa jewant sikj schwind aun dise Beteibungs Jefta. De jratste Mot wirkjt bootl nich mea jäajen de auklogende Jedanke un daut kjwälendet Leetsenne. Un waut dan, Jasch?"

"De Kugel!" säd Jasch un sunk met eenen vetwiewelden Jedonte em Stool.

"Un dan, Jasch?" Jasch stunt bloos, aus unja dolla Weedoag.

Oom Klaas läd am beid Henj opp de Schulre un säd iernst: "Dan es daut Jerecht, Jasch! Oba Gott well nich dän Doot von Sindasch, sonda, daut hee sikj bekjiet un läft. Hee lat die Vondoag saje: "Komm häa to mie, dee du soo miesom un belode met Sinde best, ekj well die vereiwe! Vondoag, aus du miene Stemm hiescht, vestuak dien Hoat nich! Folj däm Roop opp siene Stemm, Jasch! Vondoag es fa die noch Tiet. Morje kaun et too lot senne!"

"Daut es aul too lot fa mie!" stunt Jasch un foot sikj met beid Henj aun de Bake.

"Niemols too lot, Jasch, soolang aus een Mensch Leetsenne felt."

"Miene Sinda sent too groot un schwoa, aus

daut Gott ooda Mensche see vejäwen kjenne. See weete nich, woo deep ekj jefolle sie."

"Wan june Sind uk blootroot es, saul see oba schneewitt woare; un wan see uk blootroot es, saul see oba aus Woll woare!" säd Oom Klaas met Äwazeijunk un Fia.

Dan bruak Jasch toop un woat hee dan bekjand, wän jeit daut waut aun; wän intressieet et; wäa mucht daut weete? Oom Klaas haft et kjeenen vetalt un woat et kjeenen vetale un enne Jerecht Papiere vom jerechten Rechta sent de Schulde utjestrikjt.

* * * * *

Lang jenuach räde de beid äwa Meddel un Wäaj, om Jasch uk von de butare Strenj, en dee hee jerode wia, to leese un to looskome. Hee wia aun de Polewskaja un de Komministische Partei jebunge."

Jasch kijkt no siene Ua.

"Entschulje See, Oom Klaas, oba nu mott ekj gone. Ekj hab Schlätels bie mie, dee ekj rajcht tiedich opp leewre mott, sonst woa ekj bestroft. Ekj woa vesieekje, von de Polewskaja mien Wuat trigjtokjrieen ons Veheltnis to leese. Ekj jleew nu uk, woo See meene, daut de Polewskaja et wia, dee onse Breew jenome haft. Aule Post jinkj derch de Henj von onsen Oatst, Freilein Murabowa, un de Polewskaja haud emma de Jeläajenheit, Breew veschwinje to lote."

"Du kaunst doaräwa veleicht Jewessheit erlange; daut wudd väl doatoo biedroage, Licht en de gaunze Sach to brinje. Komm oba vondoag Owent onbedinjt wada häa. Ekj hab die noch maunchet to vetale un noch eene groote Äwarauschunk fa die opp Loaga. Spood die, dan kaun ekj Morje tiedich foare."

"Punkt acht Ua sie ekj wada hia, Oom Klaas!"

Jasch wia aul bat de Däa, dreid sikj oba oppeenst om, staupt ver Oom Klaas un säd met Trone en de Uage un met oppjeräajde Stemm: "Much Gott Junt daut vejelte, Oom Klaas, daut See däm veerten Schop nojinje, bat See daut funge un ut däm Somp trocke! Daut vejät ekj nie! Bat aun Enj von mien Läwe woa ekj nich opphiere dankboa to senne."

Ea Oom Klaas auntwuat jäwe kunn, wia Jasch wajch. Aus Oom Klaas Greta ut äare Stow roopt, wull see väl weete; oba hee vetald äa bloos, daut Jasch sien Onrajcht enjeseene haud un leet wia.

"Daut Schwoaste steit ons un am noch väa: ons, am to bewäaje, no Hus to kome; am, sikj to bieje. Opp aules jeit Jasch reedwellich en. Hee mott daut Veheltnis met de Polewskaja noch vondoag aufbräakje, Moskau velote un de

Spuare hinja sikj vewesche, om von de Partei rut to gone. Oba no Hus wudd hee niemols wada gone, säd hee. Siene Mutta, aule doa en Annowka un besondasch die, Greta, no aul daut, waut hee jedone un begone haft, äwadäl to brinje, daut kunn hee nich. Jasch es jefolle; hee es daut opprechtich leet; oba nu de Folje vom Faule opp sikj to näme, doatoo es hee noch to stolt. De Leewa Gott woat am veleicht noch opp schwoare Wääj fiere motte, ea Jasch sienen Stolt gone lat."

"Miene Leew fa Jasch un siene Leew fa mie (ekj weet, daut Jasch mie leeft) woare sienen Stolt äwawinde. Hee woat met ons no Hus foare!" säd Greta bestemt un en äwazeichnenden Toon.

"Mucht Gott jäwe, daut du rajcht hast! Eenmol to Hus, wudd ekj om am nich mea bekjemmat senne. Hee haft dit Läwe em Somp vom Beesen soo saut, daut hee nich wada trigj faule woat."

Om acht Ua Owents klopt Jasch wada bie Oom Klaas aun. "See haude rajcht, Oom Klaas!" roopt hee, aus hee enne Stow kaum. "De Polewskaja, de faulsche Schlang, haft soo miene aus uk Greta äare Breew oppjefunge un jenome; soogoa eenen gaunzen Klompe von Hans un aundre Sanitäta adrassieede Breew funk ekj en äarem Koffa."

"Woo kjeemst du doatoo, äaren Koffa to unjasieekje?"

"Opp däm Wajch nom Hospitol must ekj emma wada aun äare Wieed denkje, daut de Polewskaja de Breew kunn jenome habe, un ekj beschloot, mie doaräwa Jewessheit to veschaufe. Ekj säd äa, daut ekj äa nich to de Vesaumlunk bejleite kunn, aus wie vesproake haude, wiels ekj soo oajch Kopp Weedoag haud, un bedd äa, mie eene Mot Morfien to jäwe. Ekj wudd mie dän utschlope. Aus see fuat wia, jinkj ekj en äare Stow un socht derch äaren Schriewdesch, funk oba bloos eenje Breew, dee ekj no de Rewoluzion aun miene Mutta jeschräwe haud. Haud See dise jenome, must ekj uk de aundre bie äa finje; un ekj socht wieda.

Von äare Papiere sach ekj, daut see met äarem rajchten Nome Rosa Feldstein heet, aus Alexandrowsk staut un en Odessa Heelkonst studieet haft. See es aul seit Aunfank vom Kjrlich Metjliet von de Komministische Partei jewast un haft jeholpe, de ieeschte un uk de tweede Rewoluzion väatobereede. Doa mie daut weinich intressieed, socht ekj en Komode un Schaups, funk von de Breew oba kjeene Spua. Aus ekj aul gone wull, sach ekj unja äarem Bad eenen oolen Lada Koffa. Doa ekj

kjeen paussende Schlätel funk, trand ekj am aun de hinja Sied opp un funk doarenn de Tausch met aul de vemiste Breew un eene Menj von veschiedne Dokumente, woone de Polewskaja aus Verodarin stalde. Dise Dokumente bewiese, daut de Polewskaja soo aus de Komministe, aus uk de Witte, aus Spion deent un beid Siede verot. Ekj naum de gaunze Tausch met aule Breew un Dokumente met, om de Polewskaja en miene Jewault to habe. Oba waut nu wieda?"

Ea Oom Klaas auntwuade kunn, kjeem Hans enne Stow jerant un roopt froo bewäacht: "Ekj foa met an no Hus, Oom Klaas! Ekj hab miene Entlotunk vom Sanität Deenst un eenen Passazhia Schien no Hus jekjräaje! Entlich frie!"

Oom Klaas wenscht Hans Jlekj un säd dan, "Jasch haft sikj en eene Staunt jebrocht, de daut velangt, daut hee soofuaz Moskau velote mott. Met däm ieeschten Zuch motst du vesieekje, to entkome, Jasch! Felst du en de Henj von de Polewskaja, best du veluare. De faulsche Fru woat Meddel un Wääj finje, sikj aun die to Rache un die fa dee von äa aunjegone Spiehoone Woakje veauntwuatlich to moake."

"Wieda mott ekj, oba no Hus foa ekj nich. Ekj lot mie en Annowka nich wada seene."

"Un wuaron nich?" fruach Hans.

"Wiels ekj Greta nich ver de Uage kome kaun. Wiels ekj mienen gooden Nome, lea un Jlekj veluare hab. Greta woat mie miene Ontruheit nie vejäwe!"

Vetwiewelt leet Jasch sikj oppem Soofa faule un vestuak sien Jesecht enne Henj.

"Wan Greta die werkjlich jeleeft haft, ekj jleew daut, wiels woara Leew hieet nie opp, dan woat see die nich trigjschlone, wan du ruich un jebätat trigjkjemst," säd Oom Klaas.

Oba wäda Oom Klaas noch Hans siene Wieed un Froage kunne Jasch sikj bewäaje, daut Vespräakje to jäwe, Wienachte no Hus to kome.

Hans stunt nu opp un säd, "Ekj mott nu gone, miene Bieekja aufjäwe, daut ekj Morje met däm tiedich Zuch foare kaun. Wie seene ons noch, Jasch!"

Aus hee jegone wia, stunt Oom Klaas opp un säd: "Ekj mott uk en eene Stunde wieda, Jasch! Ekj mott noch enkjeepe bie de Opptäkj. Hast du Greta äare Breew, dee du bie de Polewskaja fungst, jeläst? Nä! Läs dee! See woare die opp aundre Jedanke brinje. Go nich, ea ekj trigj sie!"

Oom Klaas veleet de Stow. Jasch sad sikj aun dän Desch un laus Greta äare Breew,

eenen no däm aundren. Siene Uage worde feicht un Trone rolde äwa siene Bake, aus hee de Breew laus. No däm hee see aule jeläst, stett hee dän Kopp en beid Henj un gload ver sikj opp de Breew.”

Leise wort de Dää opjemoakt. Jasch moakjt un hieed daut nich. Greta staupt enenn, jinkj bat aun dän Desch.

Een Zetre fua derch sienen Kjarpa. Kwol un Weedoag kjeewe to siene Stemm, aus hee haufnud ver sikj han schlukst: “Nie es een twiewel bie Greta aun miene Leew un Truheit oppjestääje! Vom ieeschten bat toom latsten Breew, aule derch trakjt daut jrensenloos Vetrue un trua Leew! Un ekj, ekj hab äa nich vetrut, hab äa de Truheit jebroake, äaren Vetrue met de Feet jekljunt! Ekj sie äa nich Wieet! Nie wudd see mie vejäwe, wan see aules wist!”

“See weet aules un haft die aul vejäwt, Jasch!” säd Greta leise.

Langsom leet Jasch de Henj sinkje un häwd dän Kopp opp. Wuat loos un rieestell kijkt hee Greta aun. Wia daut werkjlich Greta, wia daut äa Jeist? Hee haud oba vondoag kjeen Beteibungsmeddel, kjeene Drogg to sikj jenome.

Soo wia Greta eenje mol jekome, wan hee, vejäte socht, un sikj aun däm Jeft bedieselt haud. Nu oba wia hee nichta, gaunz normal un doch stunt see doa ver am un spruak.

Haud see werkjlich jesproake? Hee haud doch dän Toon von äare Stemm jehieet! Ooda teischt hee sikj? Woo kunn Greta Friesen, dee doa Tus, en Annowka wia, hia en Moskau ver am äwadäl kome un to am råde? Ommääjlich!

Met Jedonte äa auftowäare strakjt hee de Haunt ut un murmeld leis, “Go, Greta! Lot mie en Ru! Es daut nich jenuach, daut miene Jedanke mie vekloage, mien Jewesse mie vefolcht, Motst uk du noch kome, mie to kjwäle?”

“Jasch! Ekj die kjwäle?” roopt Greta met zetrende Stemm. “Ekj sie jekome, die en Leew to vejäwe un die no Hus to hole von dise gottlose Staut, wua Maun die aun Kjarpa un Seel vedoawe well!”

“Greta!” Jasch sprunk oppeenst opp, daut de Stool von däm Ruck omfoll.

Ver Äwarauschunk un Staune vefieet un oba met Hopninj kijkt hee Greta aun. Aus faustjebunge bleef hee stone un fruach noch eene Stootskje leise un twiewlent, “Du best jekome, mie, dän Jefolnen, dän Sinda no Hus to hole, Greta, un beetst am Vejäwunk aun?”

“Jo!” säd Greta schlicht un Trone rolde äwa äare Bake. “Wua väl Sind es, doa es uk väl

Vejäwunk; un woare Leew iewat nich, see lat sikj nich erbätre un rääkjent daut Beese nich to.”

“Greta, du kunst mie wada Jleewe schenkje; jefst mie Hopninj, daut ekj gootmoake kaun, wua ekj jefält un Onrajcht jedone hab.”

“Jo, Jasch! Ekj leew die un de Leew hieet nie opp!”

Aus Oom Klaas weiniche Minnute lota enne Stow kaum, funk hee Jasch, met däm Jesecht enne Henj; biesied am stunt Greta un räd to am.

Oom Klaas haud jehoft, daut Greta äa Enfluss stoakj jenuach senne wudd, Jasch to bewäaje no Hus to kome.”

“Waut es noch loos?” fruach hee.

“Aules vejäfs un ekj mien gaunzet Läwe vedorwe,” ständ Jasch. “Ekj hab de Polewskaja vesproake, äa Wienachte to befreee, un wan ekj mien Wuat von äa nich trigj bekom, kaun un doaf ekj nich om Greta äare Leewe un Vetrue, dee ekj mie ieescht wada jewenne mott, woawe. Ekj sie aun jane jebunge un doaf mie Greta nich nodre, sull ekj mie selfst veachte. leescht mott ekj äa bewiese, daut ekj mie jebätat hab un äa leew.”

Nodenkjlich wia Oom Klaas eene Stootskje stell, dän säd hee iernst: “Du hast rajcht, Jasch, un diene Jesennunk freit mie. Doa du diene Schult un Sinde auerkjant hast un fa dee leet best, soo haft uk de Har diene Sinde wajchjenome. Oba wiels du de Fiend vom Har derch dise Jeschicht hast lastren jemoakt, woascht du de Folge von de Sind opp die näme motte. Hautst du dien Wuat jebroake, daut du Greta jejäft hautst un daut jane jejäft, brääkj daut nu nich wada, om daut Greta to jäwe! Doaropp wudd kjeen Säajen kome. Woat de Polewskaja die dien Wuat nich trigj jäwe, wan du äa doarom fruachst?”

“De? Niemols! Dee haft mie jebaudat un mie äare Leewe un Gonst aun jedroacht von däm ieeschten Dach, aus see mie sach! Un ekj leet mie von de Schlang en äare Schlenja fange.”

Doa wort aun de Dää jeklopt.

“Enenn!” roopt Oom Klaas.

Haftich odment vom schwinden Gone staupt Hans enenn un fruach, noch en de Dää, “Es Jasch noch hia?”

“Waut es loos, Hans?” fruach Jasch un stunt opp.

“Ekj troff afens de Polewskaja. See sieekjt die un helt sikj aus verekjt opp. See fruach mie, aus ekj die finje kunn. Ekj bejed. Dän bat see mie, ekj sull die saje, see wudd die een dusent Rubel en Golt, ooda irjent eene Somm, dee du velangst, en Papia Jelt jäwe fa de Tausch, dee

du äa wajch jenome hast. Bowa däm well see die en dree Stunde Entlotunk ut däm Deenst, Papia Schiene un aule Dokumente, dee du wenscht deist, besorje, wan du äa de Tausch met de Dokumente trigj jefst. See säd, äa Läwe honk doavon opp. See wacht fa mie opp de Akj unje.”

”Daut jleew ekj aul! De Tscheka wudd äa aun de Waunt stale, wan see dise Tausch funge,” säd Jasch.

”Daut wudd de Leesunk vom Problem senne!” säd Oom Klaas. “Jeff äa aule Dokumente, dee äa jehiere trigj, un fodda

doafäa diene Frieheit, uk dien Wuat daut du äa jejäft hast! Oba Jelt nemm nich von äa! See haft die zwoa omstrikjt un diene Onweetenheit utjenuzt, die en äa Dronsel to locke, oba du best uk nich one Schult.”

Jasch haud aul sienen Mauntel äwajeschmäte un de Metz oppjesat un aus Oom Klaas foadich wia, naum hee de Tausch un stormd ut de Stow met eenem, “Wacht fa mie Morje opp de Stazion! Ekj foa Morje met junt no Hus! Goode Nacht, Greta, un Dank fa diene Leew!”

De Droom

Aum foljenden Dach bestieech Oom Klaas un Greta, met eenen Sanitäta, Hans, un eenen Rooden Offizia, bejeitet, opp de Paweletschaja Stazion dän Zuch, om no Hu to foare.

Hopninjsvoll un froo sage de dree junge Mensche en de Tookunft. Soo aus Maun aum Morje no eenen Feebadroom, daut eenen to vestekje dreift un eenen em Schlop onvedroagliche Noot brinjt, froo opp odemt, soo jinkj daut de dree junge Mensche.

De Jugent hopt, recht sikj no eenen Schlach stoakja opp aus de Oole, fot freschen Moot un jeit met Vetrue opp Gott un de ieejne onjebroake Krauft däm nie jestrakjten Ziel to.

Aus een gruselja Droom lach daut Onjlekj hinja an. Daut wia Furchtboa, schrakjlich jewast; meist toom Vetwiewle, oba de Tookunft lach met nieet Hopninj, nieet wensche, niee Ziele ver an. De Vegoneheit wia begrowe; de Jäajenwuat wada scheen.

En däm äwafelden Woage wia jieda soo schmaul, daut hee sikj nich frie bewäaje kunn. Eenteenich rauselde de Räda äwa de Schiene un räajelmässich kaume de Bumps, wan see äwa de Schiene Vebinjunge rolde.

Met jeschlotne Uage saut Oom Klaas en siene Akj dicht bie eenen Fensta un horcht daut Pludre von de dree to. “Jlekjlich de Jugent,” brummeld hee leise ver sikj han. Daut wia Owent jeworde un noch wiste de dree emma wieda to vetale.

De enje Loft, daut eenteeniche Jeraussel von de Räda un de Bumps wirkjte entschlopent opp Oom Klaas.”

Daut Bewustsenne, siene Flicht jedone to habe, un de Freid, daut Gott siene Jnod to de Reise jejäft haud, erfolde am met Ru un Fräd. Daut un de Vemeedheit vom Aunstrenje fa de Reis leete am trotz de onjemietliche Stal un de

Enjheit ruich em sette schlope.”

Schlieslich vestomde uk de dree un aule Metreisa en däm Woage.

Eendrajchtich rold de Zuch met siene Passazhiere derch de diestre Nacht. Jieda von de Reisende haud een Ziel, wua hee han wull. Jieda erwacht waut aum Ziel; jieda hopt ooda befercht waut, daut vom Schekjsol. De Christ sajcht, “von Gott,” de Onjleewenda sajcht, “vom Jlekj ooda Toofaul.” De Zuch oba rold un rold wieda däm Ziel to.

Daut mucht twee Ua nachts jewast senne, aus Oom Klaas oppeenst met een soo ludem Bloa ut sienem Schlop oppfua, daut hee nich bloos de Metreisenda en sienem Aufdeel ut äarem Schlop wakjt, sonda aule Passazhiere em Woage opp sikj oppmoakjsom muak. Veschrakjt un oppjeräacht fruage väle, waut passieet wia.

Daut verand wool eene Minnut ea Oom Klaas reed wia to räde un de Passazhiere to beruje. Met zettaje Stemm säd hee, “Mie es nuscht passieet. Ekj haud eenen beesen Droom. Een Koschmar (beesa Droom) kjwäld mie; doa hab ekj woll em Schlop oppjekjriescht?”

Boolt wia daut wada ruich un stell em Woage. Derch daut Räda Jeraussel teend hia un doa ludet Schnoakje ooda een Seifza von een Metreisenda, dän de onjemietliche Städ, ooda Sorje, Noot un Jauma, dee am em Schlop kjwäld, nich to Ru kome leete.

Uk Oom Klaas siene Ru un Schlop wiere wajch. Hee wia wäda forchtsom noch äwagloowsch un oppe Dreem hilt hee nich väl. Hee haud haftich doajäajen jeiewat aus hee utjefunge haud, daut sikj unja de Jugent von siene Jemeent daut Dreem Utlaje no Droom diede Bieekja enjeschlicht haud.

Hee haud erkjläat, daut Gott von lange Tiet siene Befäle un waut eenselne Mensche un gaunze Velkja vää stunt, von Tiet to Tiet derch Dreem un Jesechta Kunt jemoakt haud. Hee deed daut uk noch, oba daut Utlaje un Diedunk von soon Dreem wia nich en Bieekja to finje, dee bloos dän Zwakj haude, däm Schriew un Rutjäwa Jelt entobrinje.

Un afens haud hee selfst eenen Droom jehaut, eene Jesecht jeseene, dee siene fauste Äwazeijunk no, nich one Bediedunk fa am wiere. Oba aul sien Denkje un Senne, dän sondaboara Droom to diede, bleewe ieescht Erfolchloos.

Hee wull siene Jedanke von däm Droom wajchdreie, oba emma wada kaume see doaropp trigj. Too kloa un dietlich haud hee jeseene, jehieet un jefeelt. Aus en Werkjlichkheit stunt aules ver am en de Jedanke: hee haud opp däm Steenblock äwa de Heel em Woolt jestone, von däm ut hee de gaunze Aunsiedlunk äwablekje kunn. Hee haud derch Beem un Hakje, soogoa derch de Wenj von Hiesa seene kunt un jeseene, waut oolt un junk, jieda en sienem Hus, opp sienem Hoff, em Goade ooda opp däm Felt deed.

Golden lach de Sonneschien äwa de harliche, rikje Woolt Jääjent. En de Loft un enne Beem sunge de Väajel, Biee druage Honnich no Hus un Onjezeffa somd derch de Loft. Opp de Wäse grosde de Häade un opp de Felda seide de Launt Lied. Mejales oabeide em Goade, un de Hus Frues bereede en Hiesa de Moltiede un Kjinja spälde en de woame Farjoa Sonn.

Derch de Wenj vom Schoolhus sach hee daut feftich Kjinja dän Liera met Froage bestorme, an dän Nomeddach fa eenen Spazieegank em Woolt frie to jäwe. Uk siene dree Kjinja sach hee en de School, dän Abram, de Anna, de Else nu wia See doot, doa läwd see noch.

Sienen Hoff, sien Hus, siene Fru un siene Oabeida, aules un aule sach hee. Äwa de gaunze Jääjent un äare Enwonasch lage Ru un Fräd, Jlekj un Sonnenschien.

Dan wia daut am, aus horcht hee eenen Schoss faule. Hee dreid sikj nom Siedwaste, de Rechtunk to, wuahäa de Knaul kjeem.

Langsom sach hee eene Wolkj aum Himmel Oppstieeje. See stieech hecha, breed sikj ut, wort dunkla un dunkla, bat see schwoat wia aus de Nacht, un see läd sikj äwa de gaunze Welt un wäad am dän Utblekj.

Een Blitz rukst derch de Nacht, em Uageblekj von eenen furchtboaren Donnasch lach jefolcht, dee grollent derch de Loft rolde un

en välfachen Wadaschaul emma von nie opptoläwe schiend, aus wull dee nie vestomme. Un dan foljde Blitz opp Blitz un Schlach opp Schlach daut Jewitta, un vom Himmel räajend et Hoagel soo dicht un groot, daut kjeen Oppdach mea Schutz gauf. Jieda Blitz heiwd dusende Mensche to Boddem, un daut furchtboare Grolle un Donre vom Jewitta wort äwateend von de Doodes Bloare von Millione von Mensche un daut Hiele, Jaumre un Kloage von Millione Wätfrues un Weise.

Uk en Annenhof haud de Blitz enjeschloage, uk doa haud daut Wätfrues un Weise jejäft. Dit ieeschte Deel von sien Droom kunn Oom Klaas sikj nu diede un utlaje; de latste Joare vom Fräd un de Ru un dan de Weltkjrigh.

Oba waut am noch jedreemt, waut hee noch jeseene haud, wan daut woa wort, wan daut sikj erfelle sull, dan much Gott am, siene Jemeent un de Dietsche en Russlaunt jnode!"

Noch rukst de Blitze, noch grolde de Donna, doa muak sikj em Ruschen Rikj hia un doa de leed op un doavon kaume furchtboare Jestaulte rut; dän Mensche jlikj un oba nich Mensche: Onjeheia, Beesta en Mensche Jestault. Ut äare Uage flaumde de Hauss; äa Jeräd wia Lastrunk un Spott; äare Jedonte aus de wilde Tiere; äa Vejnieceje: Mort un Dootschluach; äa väahabe un Ziel: de Vefierunk von de Menschheit toom Auffaul von Gott un daut oppstone von Firste von de Diestaness no Harscha von de Welt.

Toieescht wiere dise Beesta nich väl, oba wäm see bejäajende, dän schieede see aun met eenen Buak aune Brost un Stiern, frode am aun un väl worde aus see un an jlikj.

Wää sikj von an nich aunschiere un frode leet, ooda wää trotz aunschiere un frode nich aus wee worde, dän vesochte see opp de Städ auftowarje. Wää an wajchkjeem, däm roopte see jniesrich no: "Wää nich met ons es, dee es wada ons, du kjemst ons nich wajch!"

Un emma mea worde dise Beesta; boolt wiere see mea aus de aundre Mensche, dee sikj nich nom Auffaul bewäaje leete.

Un dan hoof een Mort un Ombrinje, Kjwäle un Kjwälarie, Vestiere un Venichte aun, aus de Welt daut noch nich jeseene haud.

Oom Klaas schloot siene Uage un dreid sikj schudent wajch, oba eene befälende Stemm heet am seene un hiere, waut wieda passiere wudd.

Aus hee de Uage wada op muak, sach hee, daut de groote Mauss von dise Beesta sikj besondasch jäajen sien Volkj, de Dietsche, dreid, wiels daut an bloos gaunz seldom jelunk, de Dietsche nom Auffaul to bewäaje. Hee sach

daut Dietsche Volkj en Russlaunt faust bliewe un aum kjristlichen Jleewe aus siene latste Tooflucht honge, trotz Doot, Vefoljunk, Jefenkjnjs un Kjwälarie.

Dan kaume de Beesta uk en siene Aunsiedlunk aun. Hee sach sikj un aundre von siene Jemeent vejoacht un vefolcht un en Älent, Noot un Tribsaul.

Hungaschnoot, diere Tiet un Pestilens bedakjt de Dietsche Koloniee. Vebaununge un Hanrechtunge reewen sien Volkj opp. Dusende un Dusende wiere nich mea doa, un emma mea Mensche, groot un kjlien, sunke em Grauf. De Noot un daut Tribsaul wiere soo groot, daut maunche vetwiewelde un vâl von äarem Gloowe wankent worde un fruage: "Jeft daut noch eenen Gott?"

Dan funk Oom Klaas aun to bäd, opprechtich un tru en leewendet Jebäd, nich om Erhoolunk vom Rikjdom un Vemieeje von sien Volk bäd hee, sonda om daut Gloowe, de Truheit un Staunthautfichkjeit von sien Volkj un daut et jebätat un jereinicht ut de Tribsaul verhää gone mucht.

Hee bäd fa sikj, fa siene Famielje, siene Jemeent un sien Volkj, daut Gott eenen Rada schekje sull, dee daut rutfiere sull, ut däm Launt vom Auffaul un vom Grul.

Dan horcht hee wada de Stemm, dee am to seene un to hiere jeheet haud, dichtbie am råde: "Ekj well en een Launt wiet auf eenen erwakje ut diene Breede un aundre uk, dee am to de Sied stone woare un dee woat vâl von dien Volkj en daut wiet auf Launt utfiere. Un dee doa utjefieet woare, wan see tru sent, sulle jesääjant woare un een Säajen senne en däm Launt, en daut ekj see fiere well."

"Wää es de Eena?" fruach Oom Klaas.

"Hee heet Truhoatich, Erboarme, Vetrue, Mootich, Gloowe un Hopninj."

Dan kijkt Oom Klaas opp un sach en een Poa Uage, ut woone eene Seele strolde, dee aul de Nomes woone de Stemm jenant haud, to ieejen wia.

De Uage veschwunge un de Stemm spruak wada: "Dee oba dee bat aum Enj uthoole, dee sulle seelich woare. Un wää nich enthowe woat en dise Tiet von Leide, un de äare Kneee nich bieje ver daut Tia, dee sulle mie een utjewäldet Jereetschoft woare, mien Rikj en dise Welt optorechte un to bue. Sie tru batem Doot, soo well ekj die de Kron vom eewjen Läwe jäwe!"

Un dan sach Oom Klaas eene Schoa von dise Beesta derch de Nacht schlikje un bie

sienem Hus aun kome, sach siene Fru un siene Kjinja en de diestre Nacht erut fliee. Waut dan kaum, wia soo schrakjlich to seene, soo Furchtboa to hiere, daut hee Uage un Uare met de Henj schloot.

Aus hee no lange Tiet wada de Uage op muak, sach hee sikj selfst, siene Fru un Anna un noch eenje Schop von siene Häad aun Bord een grootet Schepp stone, daut an en daut wiet auf Launt brinje sull.

Doa fälde en de Famielje de Voda, doa de Mutta un hia eenje Kjinja.

Siekjent kijkt hee sikj om; sien Sän Abram kunn hee opp däm Schepp nich seene.

"Liese," fruach hee siene Fru, "Wua es Abram? Es hee nich hia?"

"Abram? Nä, dee es oba aul lang doot."

Doa haud Oom Klaas oppjeschrääje un wia erwacht, aus hee de Metreisende met sienem Bloa erschrakjt.

De Droom haud de Vegoneheit rajcht jewäse. Uk de Jäajenwuat wia soo, aus Oom Klaas see em Droom sach. Aul haude dise Bolschewikje-Komministe sikj soo vemieet, daut see eenen grooten Deel von Russlaunt volstendich beharschte.

Äa doone un haundle jinkj opp daut Vedoawe von de Mensche un dän Auffaul von Gott erut. Uk en siene Jäajent wiere see aul jekome un schieede Brost un Stiern de Menschen met däm Buak: de marxistische Lia vom Komminismus. Dit enthilt daut wilde Klauss Hauss, de marxistische ledree, un funge daut Woakj von Vewustunk un Vedoawe aun. "Doawääjen woat sikj en de Tookunft erfelle, waut ekj em Droom jeseene hab, daut oba noch nich en jetroffe es," docht Oom Klaas, un dise Jedanke honge soo schwoa äwa am, daut hee Ru un Moot velua un sienem Wolstemm: 'Mau emma faust oppe Been stone,' ontru wort. Siene dree Reise Poatnasch moakjte boolt, daut Oom Klaas nich de oola wia, nich aus see am jekjant haude. Met jeschlotne Uage saut hee de meiste Tiet en siene Akj; foaken bewääjd hee lud loos de Leppe.

"Waut råde see emma soo stell ver sikj han, Oom Klaas?" fruach am Greta am dredden Dach von äare Reis.

Oom Klaas kijkt äa met eenen langen, woamen Blekj aun un säd leis: "Ekj bäd, Kjint!"

Dan worde de dree stell un fa dän Äwalei von de Reise unjahilde see sikj bloos noch haulflud un vemeede et, Oom Klaas en siene Jedanke to stiere. Un wan see sage, daut hee de Leppe bewääjd, bleewe see gaunz stell.

De Zuch brocht an no de Heimat noda, oba fa de sorjende Leew un bekjemmade Onjedult von een Voda un Ehemauun fua dee väl to langsam. Entweschen hold daut Schekjsol ut nom schwoasten Schlach, dee Oom Klaas trafe kunn un leet dän Schlach dolkrache, ea hee bat de Heimat kjeem.

Aus Oom Klaas met Greta Friesen Annenhof velote haud, om no Moskau to foare, haud am eene von siene Kjnajchte jeseene un trotz de Vekjleedunk erkjant. Hee jleewd nich aundasch, aus daut Oom Klaas jeflicht wia. Dis Kjnajcht deend bloos ieescht korte Tiet opp Annenhof, wia een framda Komminist un von de Partei aus Spion aunjestalt, Oom Klaas siene Bewääjunge un Doone to beobachte.

Aun dämselfjen Owent ritt hee no Kliny un mald em Wolispolkom, daut Oom Klaas jeflicht wia. De Komministe em Wolispolkom drunge fuaz doaropp, Annenhof un aules, waut sikj doa befunk, to vedeele.

Oba Oom Klaas sien Frind unja de Russe, met wäm hee sikj äwa de Joare rajcht väl aunjegone haud, jinje nich doaropp en, aus de Froag em Wolostsowjet to Berodunk un Wol kaum. Dree von an, dee uk Metjlieda vom Wolispolkom wiere, fuare aum foljenden Dach no Annenhof, om uttofinje, aus Oom Klaas werkjlich jeflicht wia. Aus see opp dän Hoff kaume, troffe see Fru Liese, dee ut däm Oabeits Hus kjeem. Un see sull oba uk jeflicht senne?"

"Gooden Dach, Liese Iwanowna!" jreeste see. "Es Nikolai Abramowitz tus?"

"Nä! Hee es Jistre noch Moskau aufjefoare, eenen halploosen Soldot no Hus to hole. Hee woat woll eene Wääkj ooda lenja wajch bliewe. Wensche see waut von am? Veleicht kaun ekj fa am de Sach besorje?"

"Ekj wull am froage, mie fa twee Wääkj een Pieet met Jescherr un Schläde to liee, mien Hei un Holt vom Woolt nom Hus to fiere," säd de eena.

"Ekj denkj, daut woat sikj moake lote."

"Abram," roopt see äa Sän, dee jrod en de Staul Dää stunt, "komm eenmol häa!"

Abram kaum, un aus hee jehieet haud, waut jewenscht wort, säd hee (in Rusch): "Ea Papa wajchfua, säd hee to mie, daut ekj jiedren, dee een Jespaun beneedicht haft, sien Holt un Hei no Hus to fiere, een soont lote sull. Wie sulle daut soo hoole aus emma. Doarom kjenn jie jieda een Jespaun habe, wan jie daut wensche."

Met omstendichen Dank naume de Russe daut Aunjebode aun un jinje met am em Oabeits Hus, wua hee däm Väaoabeiden, däm sien Fru de ieeschte Oabeits Kjääkjsche wia, säd, woone Pieed hee de Muschike jäwe sull, un dan jinkj Abram em Hus.

De Muschike woamde sikj, un de Kjääkjsche gauf jiedren een Glaus Tee. Wäarent see dän Tee drunke, säd dee eena: "Nikolai Abramowitz un Lisa Iwanowna sent Harschofte, oba doch Mensche! Niemols es een Oama hia vejäfs froage jegone. Soogoa nu noch haft Nikolai Abramowitz dän Oppdrach hinja jelote, de Oame to halpe, wan hee uk weet, daut et am, wan nich vondoag, dan Morje aun dän Kroage gone woat."

"Waut meenst du doamet?" fruach de Kjääkjsche.

"Nu, waut saul ekj doamet meene! De Komministe em Wolispolkom drinje doaropp, Annenhof to vedeele un de Harschofte to vedriewe, wiels see Burschuj, Kaptoliste un Blootsuasch sent."

"De vedaumde Diewels!" prold de Kjääkjsche opp. "Jäw Gott, daut wie mea soone Burschuj haude, aus onse Harschoft daut sent, dän wudd kjeen Oama nich leide. Es nich Liese Iwanowna de gooda Engel von aule Oame un Kranke en de Omjääjant? Jistre Owent stad mien kjliena Wasja dän Kjätel met koakenden Borscht om un vebrend sikj beid Feet bat aun de Knee. Kjeem nich de Barynja (Herrin) jlikj met Wundbinj, Saulw un Heelkonst jerant! Haft see am nich bäta vebunge, aus de Dokta daut kaun un aus eene Mutta de Nacht derch bie mienem Wasja jewacht, doamet ekj schlope kunn, wiels ekj vondoag oabeide must! Bloos ieescht daut see jegone ..."

"Woa, woa! Wie troffe äa opp däm Hoff, aus see von hia kaum. Wan see uk Burschuj sent, see sent Mensche, dee soo feele aus wie doone."

"Un dee welle de Komministe vedriewe ooda goa ombrinje, aus see de väle aundre omjebrocht habe! Lot an bloos kome! Onse Harschoft haft jenuach Frind em Volkj, dee an beschitze un de Komministe met bloodaje Kjap no Hus schekje woare. Lot an bloos kome!"

"Wie dree sent je uk em Wolispolkom, un haud wie nich soo sea jäajen de Vedeelunk un fa Nikolai Abramowitz jesproake, wudd hee aul lang von Annenhof vedräwe un sien Hab un Goot vedeelt woare. Noch kunn wie daut opphoole, oba doa kome emma mea

Komministe ut de Städe un Fabrikje, dee nich weete, waa un waut june Harschoft fa ons aule sent; dee hezte daut Volkj opp, un wie oole habe boolt nuscht mea to saje. Wie kjenne de Harschoft ver de Komministe nich rade.”

“Dan woare äare Frind utem Volkj daut doone,” roopt de Kjääksche jane no, aus see de Kjääkj veleete.

See fuare boolt doaropp jieda met eenen Schläde vom Hoff. En de foljende twee Doag kaume soo väl Russe, om Pieed met Schlädes un aules määjliche un ommääjlichsta to lie daut et Fru Liese un Abram oppfoll. Un waut an noch mea oppfoll: jieda, dee waut lied, jeef an eene Bestädjunk, met siene un twee Zeije unjaschräwe, daut hee daut betrafende Goot (Siene Bezeichnung) von Nikolai Abramowitz Peters opp onbestemde Tiet jeliet haud un sikj veflicht, et, wan velangt, fuaz trigj to brinje!

Dit haud Oom Klaas nie von de Muschike velangt un dise haude daut ea nie jedone! Oba läd Abram aul dise Bestädjunge en sien Voda sien kjlienen Lada Koffa to de aundre Papiere.

Disen Koffa haud am Sien Voda ver siene Aufreis no Moskau äwajäwe un haud to am jesajcht, “Abram du best kjeen kjliena Jung mea! Ekj vetru die diene Mutta un diene Sesta aun. Du saulst see beschitze un fa äare Sechaheit Sorje. En disem Koffa befinjt sikj aule miene Wieet Papiere, de Vemieeeje Uakund von Annenfeld, Jeburts-, Tauf-, Tru- un aundre Schiene un Oppwiese, dee fa ons sea wichtich sent, un aul mien Boa Jelt. Sull Annen Hof aus ekj vereisd sie, äwafaule woare, sieekj Mutta, Anna un disen Koffa en Sechaheit to brinje! Wan wie dän Koffa veliere, sent wie Prachasch.”

Abram haud dän Koffa jenome un jesajcht, “See kjenne sikj opp mie velote, Papa! Ekj woa Mama un Anna beschitze un see bat nom latste Odem Zuch veteidje un disen Koffa woat mie kjeena näme, soo lang ekj noch A saje kaun!”

Onaufsechtlich haud Oom Klaas äwa sienen kjlienen “grooten” un browen Jung frintle must, aus dee met selfst bewust senne un een jugentlichen Fia jesproake un am toom Betoonunk von siene Wieed de Haut jerieekjt haud. Abram oba haud daut soo jemeent, aus hee daut jesajcht haud, un naum daut met siene Flicht iernst. Jiedren Owent muak hee metem Väaoabeiden eene Rund derch aule Stauls un Bude un sach no, aus daut Vee besorcht un aule Dääre jeschlote wiere.

Siene Mutta haud daut nich jewult, oba hee haud nich nojejäft, bat see enjewellicht haud, daut see aule dree enne “fraunseesische” Stow schleepe, daut no siene Meenunk aum

leichten to veteidje un von däm ut eene schwinde Flucht aum baste to doone wia.

Dän Koffa haud hee unja sienem Bad stone, om am uk nachts bie sikj to habe. Un jiedren Morje, wan see oppstunde, funge see, daut enjebroake un jestole worde wia. Uk bie de aundre Dietsche jinkj daut soo. Oba dise Vebrääkjasch un Deew wiere kjeene Komministe; daut wia daut Jesindel utem Volkj, daut de Jelääjenheit, wua daut onbestroft Stäle jinkj, woa naum un sikj aunieejend, waut daut näme kunn.

Tien Doag wia Oom Klaas aul wajch un de Staund wort emma jefädlich un bedroolich. Aul wiere miere mol Gruppe von onbekaunde Russe aum lichten Dach jekome, haude äare Schläde met veschiednet Goot belot un wiere lachent un däm Väaoabeiden, dee an haud wääre welle, met erscheete jedroot, un doavon jefoare.

Bloos met Mieej kunn Fru Liese Abram äwaräde, em Hus to bliewe un sikj nich met de Reibasch nentolote; hee wull sikj an jäajen stäle.

Frau Liese haud veschiednet Hus- un Kjääkjejerät, Bade un Kjeleeda doaräwa aundre Sache en Kaustes, Kjiste un Bauls vepakt, om et, wan see Annen Hof oppeenst velote muste, bie bekaunde Muschike unjastone, bat de Tiede wada bäta worde.

Fa dän Faul von eene onerwachte Flucht haud see fa sikj, Abram un Anna je eenen Haut Koffa jepakt un doobie Dakje un een Kjesse fa jiedren en Reisebiare jeschowe. Dise stunde en äare Schlop Stow.

Frau Liese un äare Kjinja trocke sikj to Nacht nich mea ut. Aunjekjelet läde see sikj to Bad, un Fru Liese un Abram schrakjte bie jiedren Jereisch opp un horchte en de Nacht rut.

Daut wia twee Doag ver Oom Klaas sien Trigjkome, aus de Wolispol von Kliny kaum un de gaunze Bevelkjarunk von de Omjäajent en grooten Oppräajunk vesat wort.

Biem Wolispolkom fuare opp eenen Dietschen Schläde, dee met vea Pieed jespaunt wia, fief Matroose vaa. An foljde dartich bat aune Täne bewaufnet, wilde Rootgardiste to Pieed. Un dan kaume eene gaunze Aunzol Schlädes; opp jiedren saute bat acht Maun Schachtjori (Grove Oabeida), dee uk aule stoakj bewaufnet wiere.

De fief Matroose stalde sikj aus Tschreswischnajnaja Kommissija (utbenome Kommission) vaa. Dise Kommission wia de Väarana dee lota to soo truarich un schrakjlich Beriemtheit jelunk aus de ‘Tscheka,’ dee schlieslich toom G.P.U. om benant un om

formieet wort.

Dise Tscheka, aus sikj de fief Matroose nane wulle, velangd Fooda un Staulrum fa aule Pieed, Kost un gooden Kwatia fa sikj un äare Maunschoft, un dan wudde 'See,' daut betoonde see eenmol, de roode Ordnunk hia enfiere, dee en disem wietauf Winkjel vonne Welt noch goanich to Jeltunk jekome wia. See stalde sikj aus Harn vom Wolispolkom vää un dulde kjeen Wadaspruch.

Äare Fodrunge fa Mensch un Vee schroowe see soo huach, daut de Muschike de ommääjlich befrädje kunne. Doa weese dee aul lenja doa wonende Butastauts Komministe de Tscheka no Annenhof. Doa kunne see Wääkjelank en eenen Schloss huach läwe, ea see daut Väarot vom Njemetz (Dietsche) wudde oppjebrukt habe.

"Woo wiet es daut bat Annenhof," fruach de Väasetta von de Tscheka.

"Twalf Werst."

"To Nacht go wie no Annenhof, stale de Dietsche Burschuj aun de Waunt un schlone doa ons Hauptkwatia opp," entscheid de Väasetta. "leescht well wie hia eenmol unja dän Burschuj opprieme."

Om dree Ua vom selwjen Dach kjeem eene von Oom Klaas äare Frind von däm Wolispolkom en Kliny no Annenhof jesprenjt, hilt ver däm Puat opp, sprunk vom Pieet, ield de Trap enopp un roopt lud, "Wua es Liese Iwanowna?"

En de Haul staupt Fru Liese am entjääjen un fruach: "Waut es loos? Waut wenscht du, Nestor?"

"Stääkje see ut, stääkje see ut, Liese Iwanowna! Waut bie ons en Kliny vääjeit, kjenne see sikj nich väästale! Drel Lawotschniki (Stua leejendeema), acht von de rikjste Muschike un onsen Batjuscha (de Bischof) doaräwa uk de Diakon (halp Prädja - Vääläsa) hab de Diewels erschote ooda vehakt!"

"Wää haft daut jedone?"

"Ach, See weete daut noch nich? No Kliny kaume vondoag Morje fief Matroose, dee sikj Tscheka nane, met eene Aufdeelunk Rootgardiste un eenen haulwe hundat Schachtjore, aule wilde Beesta en Mensche - Jestault. De fiere nu en Kliny de Komministische Ordnunk en un velote met aule Burschuj un däären Aunhenja opp! To de Nacht kome see no Annenhof un welle hia äa Hauptkwatia oppschlone. Stääkje see ut, stääkje see ut, Liese Iwanowna, sonst morde de Diewels Junt un june Kjinja!"

"Ea ekj nich mott, velot ekj one Nikolay Abramowitz Annenhof nich! Wie habe kjeenem Mensche waut schljacht jedone, nie onse

Oabeida jeploacht ooda de Muschike beschumelt. Wuarom sulle dee ons ermorde?"

"Ach, mien Har Gott!" roopt Nestor en dache Vetwiewlunk. "Vestone See doch, Lisa Iwanowna! Nich wiels See schuldich sent, woare de Diewels an aules wajchnäme un Junt ermorde, sonda, wiels see rikj sent! Wiels see Burschuj sent! Wia nich ons Bischof de baste Mensch opp hundat Werscht en de Rund, un oba hab see am en Stekja jehakt, wiels hee an daut heilje, goldne Jescherr nich gauf? Stääkje see ut, stääkje see bloos ut, Liese Iwanowna!"

"Nä, Nestor, ekj flie nich! Woat daut werkljich jefäädlich, dan kom wie bie Nacht emma noch bäta Wajch, aus am Dach. Wie habe aules fa eene Flucht reedjemoakt. Wurscht du no Marianowka riede un däm Nikita saje, hee saul fuaz met däm Schläde kome?"

"Ekj wia aul bie am; de Schläde woat fuaz hia senne, äare Sache aufthole. Kaun ekj noch waut fa An doone, Liese Iwanowna?"

"Jo, ried to mienem Voda un vetal am aules! Saj am, hee sull tus bliewe un sikj onset haulwe nich en Jefoa bejäre. Mott wie utstääkje, soo kom wie to am; hee saul de Woolt Puat to Nacht nich tooschlute, daut wie en sienen Hoff kome kjenne."

"Ekj woa daut däm Iwan (Grootvoda Johann, soo wort Fru Liese äa Voda von de Russe un Dietsche jenant) aules saje, aus See daut wensche. Oba zoage See bitte nich too lang met de Flucht, daut kunn too lot woare, Liese Iwanowna!"

Sas Schlädes kaume en flieejenden Galopp opp dän Hoff jefoare.

"Doa sent de Schlädes," säd Nestor, rieekjt Fru Liese de Haunt un säd: "Opp Wadaseene! Mucht Gott Junt un June Famielje schitze."

Dan ield hee erut, sprunk opp sienen Pieet un joagd doavon.

De sas Muschike pakte jieda sienen Schläde voll Kauste, Kjiste, Sakj un Bunj un sprunge en groote lel em Woolt. Woll ferchte see, de Tscheka kunne an doobie äwarausche, aus see de Burschuj holpe. Doaropp stunt de Doodes Strof.

Frau Liese kijkt an no, bat see em Woolt veschwunge wiere un säd dan toom Väaoabeiden, dee jeholpe haud, de Schlädes to belode, "Moak dän grooten Staul ladich fa de Pieed von dise Jast un lot Howa en de Kjrebbe schedde un Hei en de Reepe laje. Diene Fru lot fuaz anfange to bake un to brode un dän grooten Kjätel voll Borscht koake; aule Mejales sulle äa halpe, bat de Jast kome, dan sulle see sikj schwind to mie schlikje. Fa de Sechaheit von diene Fru un de Frues von de Hoffoabeida

woa jie selfst Sorje motte.

"Wan de Jast kome, mald an, daut fa Maunschofte un Pieed vesorjt es. De Owent Moltiet fa de Rootgardiste stal en de Oabeida Kjääkj reed. Vieetich Maun habe doa aun däm Desch Plauz. De fief Matroose un wan noch roode Offizia doa senne sulle, schekj to mie em Hus. Ekj woa dee selfst oppnäme un besorje."

"Wudd daut nich bäta senne, wan dee uk en de Kjääkj bleewe, Liese Iwanowna? De vestone je goa nich, met Gaufle to äte un veschmutze an aules em Hus," wadaspruak de Väaoabeiden.

"Daut jeit leida nich aundasch. Go nu, doamet wie reed sent, wan see kome!"

De Väaoabeiden scheddad dan Kopp, flieekjt äwa de Jast, un jinkj doavon.

Frau Liese roopt äare Kjääkjsche un gauf Ordasch, fa tieen Persoone eene gooda Owent Moltiet reed to moake. See wudd selfst dän Desch dakje.

Wäarent see dän Desch dakjt, kaume äa Nestor siene Wweed trigj, "Nicht wiels see schuldich sent, Liese Iwanowna! Wiels see rikj un Burschuj sent, doarom!"

Nich, daut see sikj besondasch fa de Jast enjst ooda fercht, see wist daut see un de äare en Gottes Haunt wiere, oba Otetz Philarion!"

Sie kjand dän Batjuschka Philarion ut Kliny sea goot. Hee wia sea foaken to an aus Gaust jekome. Oom Klaas haud am jeleeft un jeacht un en am eenen opprechten Kjrist un Trua Hoad fa siene Häad erkjant, dee, wan uk opp eenen aundren Wajch, iernstlich doano sträwd, siene Häad däm Himmel tootofiere.

Un dän haude de Tscheka ermordet! Nä! Otetz Philarion wia secha kjeen Vebrääkja, kjeen Beeset fäich! Onschuldich aus see un Oom Klaas un oba haude de Diewels, aus Nestor see nand, am met Säbel vehakt!

Uk hee haud sikj en Gottes Schutz jewäse, un soon Gott Vetrue jewäse, daut Oom Klaas eenmol jesajcht haud, hee kunn am doarom beneide; un oba haud Gott daut toojelote, daut hee een soo grausoma Doot storf.

Frau Liese wort emma mea onruich un vezoagd. Abram wia no Kliny jeräde, notofrage, aus von Oom Klaas noch kjeen Telegramm doa wia. Hee haud wult om fief Ua trigj senne. Nu wia daut haulf sas un hee wia noch nich doa. Kunn Gott nich uk äa un äaren Goot en de Henj von de Merda jäwe, aus dän Otezt Philarion?

Äare Jedanke worde von Abram unjabroake, de odemloos enenn stusd un met vezoagende Stemm roopt: "Mama, see kome! See sent bloos noch drie Werscht auf! Ekj hab mienen

Oriol meist to Doot jejoacht, om aun vebetokome. Nestor säd mie opp däm Wajch, daut du wist, waut en Kliny passieet es. O, Mama, daut es schrakjlich! Ekj hab eenje von de Ermordete jeseene un ekj sach uk, aus see dän Otetz Philarion vehakte. Ekj wia en Nestor sien Hus. Schrakjlich! Aus de wilde Tiere follen see äwa am hää! Waut well wie doone, Mama? Utstääkje, ooda hia bliewe, bat Papa kjemt?"

Abram haud wäarent däm Råde siene Oarme om siene Mutta äa Hauls jelajcht, aus sieekjt hee Schutz bie äa un sach äa nu met veenjste Uage aun.

Frau Liese omschlang äaren grooten Jung un säd, "Ekj denkj, wie bliewe, bat Papa kjemt ooda bat wie utstääkje motte. Feij ons Heim velote, ea ons direktj Jefoa dreift, wudd hee nich goot heete wan hee trigjkjemt, un funk kjeen Tus mea!"

Abram leet sikj von siene Mutta nu loos un, aus auf hee sikj schämd von siene Angst un Schwakheit, säd met fauste Stemm, "Mama, wie bliewe, bat wie utstääkje motte!"

Frau Liese vetald am nu, woone Väabereedunge see jetroffe haud, de Tscheka to oppnäme un spruak doabie de Hopninj ut, daut eene frintliche Oppnaum un goode Bedeenunk de Fientliche veleicht beruje wudd. Wan Oom Klaas bloos ieescht tus wia, dan wudd aules goot senne; dee wudd aul Rot weete.

See entscheide sikj, daut Abram un Anna sikj enne Schlop Stow bejäre sulle, sooboolt de Tscheka oppem Hoff kaume. See sulle sikj nich seene lote un kjeenem de Dää op moake. De Fenstre wiere dicht vehonge enne Schlop Stow, daut kjeen Licht em Frieer to seene wia un an verode kunne.

Em Faul von iernstliche Jefoa, wudd de Mutta an woarne un dan sulle see derchet Fensta em Woolt erut stääkje un de Mutta en daut Huskje (eene Jacht Bood vom oolen Graf) erwachte. See wudd dan woll Meddel un Wääj finje, to entkome.

Noch haude see nich aules berät, doa sprenjde aul de ieeschte Rootgardiste met luden Jejul, Piepe, Bloare un Flieekje de Allee delenjd däm Hus to.

Schwind omoarmd de Mutta noch eenmol äare Kjinja un ield no de Kjääkj. Doa streep see daut groote Meiweschalduak äwa äa Kijleet un stald eenen grooten Tala met Haumel Brode reed un wacht, bat Maun see roope wudde.

See horcht de Husdää op gone un dan Jokas, däm Väaoabeiden siene Stemm, "Derch jane Dää, towarischtschi, doa jeit et em Ätsoll! Daut Owentbroot es reed!"

Schoo Jetraumpel, Lache, Flieekje un dan eene lude Stemm, "De Wieet. De Wieetin häa!"

Frau Liese staupt an derch de Kjääkjedää em Ätsol entjääjen un stald dän Tala met däm duftenden un daumfenden Brode oppem Desch. See säd frintlich: "De Wieet es nich tus. Ekj sie de Wieetin un hab to June Oppnom eene gooda Owent Moltiet häa Jerecht. Sat junt to Desch, towarischtschi, ekj hole mea!"

* * * * *

Ea noch dee äwa dän frintlichen Oppnom gaunz vedutzte Tscheka een Wuat saje kunne, wia Fru Liese aul wada hinja de Kjääkjedää veschwunge."

Erstaunt un onsecha kijjte de Tscheka sikj aun.

"Udrala!" (See es ons derch jebrent!) "Äa no!" befool de Väasetta von de Tscheka. De Tscheka jreepe to äare Jewääre un wulle äa nosate. Dan kjeem see wada met volle Henj, jefolcht von de Kjääksche, dee dän grooten Samovar (Tee Maschien) brocht un opp dän Desch stald.

"Nämt de Plaza aum Desch en un ät, sonst woat de Brode kolt," loot Fru Liese met ruje Stemm en un funk aun, dän Tee en de Jläsa to jeete, woone de Kjääksche oppem Desch jestalt haud.

Buta de fief Tscheka wiere noch fief roode Offizia em Hus jekome. No eenje haulf lude utjetuschte Wieed naume aule Plauz un funge aun to äte, one sikj verhää de Mauntels ut to trakje ooda de Metz e auftonäme, aus trude see de Fräd nich.

Nodäm see jieda een Glaus Tee jedrunke, ajchten Tee, met eene Zitroone Schnäd em Glaus un twee Stekja Zocka, funk daut an aun, woam un jemietlich to woare. Vål wort jejäte un noch mea Tee jedrunke.

De Väasetta, een sea groota un stoakj jebuda Maun, stock sienen Revolver, dän hee dichtbie sien Jescherr jelajcht haud, en de Mauntel Fupp, kjneept sienen Mauntel äwa de Brost op, schoof siene Metz em Jenekj, pust lud, wescht sikj dän Schweet vom Stiern un säd, "Hu! Daut es hia woam, towarischtschi!"

"Ekj wudd junt rode, towarischtschi, trakjt de Mauntels ut, lajcht june Metz e opp ein moakt et junt jemietlich! Ekj hab noch twee Jenj optodroage un wan junt nu aul woam es, veschmelt Jie, ea Jie gaunz saut senne," leet Fru Liese sikj nom ieeschte mol wäärent daut Äte hiere.

"Best du de Wieetin von dit Hus?" fruach de Väasetta.

"Jo!"

"Wua es de Wieet?"

"Mien Maun es no Moskau jefoare. Vondoag erhilt ekj een Telegramm von am, daut hee Morje Owent no Hus kjemt. Wudd hee hia senne, wudd hee junt gaunz aundasch oppnäme!"

"Woo meenst du daut?" roopt de Väasetta drooent un trock sienen Revolver ut de Fupp.

"Ekj kaun nich hia un en de Oabeida Kjääk tojlík senne. Wia mien Maun tus, hee wudd doano seene, daut June Lied goot besorcht un june Pieed rikjlich met Fooda veseene worde. Ekj gauf zwoa Befäl, daut Junt nuscht fäle sull, oba ekj weet nich, aus de Befäl to June Tofrädheit utjefieet es."

"O, soo meenst du daut! Doaräwa kaun ekj die beruje. Wiere miene Junges met de Bedeenunk nich tofräd, dän haud daut em Hoff aul jeknault un de Junges wiere aul hia. Doa sent bloos dartich Ritta, de Schachtjori sent en Klíny jebläwe un fa viietich Maun wia en de Kjääk Rum, säd de Väaoabeiden, doarom sent wie onbesorcht.

"Nä, Wieetin, äwa diene Bedeenunk es nich to klauge! Un daut es dien Jlejk diene Kjääkjemeista Konst haft miene Diewels to Lama jemoakt. Soolang aus dise Kjieedels saut un woam sent, lat sikj noch met an råde, sent see oba hungrich un kolt, dan sponse see nich. Doarom, Wieetin, hool an saut un woam, saut un woam, jo, dan best du secha!"

"Aun mie sull et nich ligje! Noch es kjeena unja mienem Dach hungrich ooda kolt jebläwe un soolang mien Väarot rieekjt, woare uk Jie daut nich senne."

"Woa, Wieetin, woa! Soo haft Maun mie uk em Wolispolkom en Klíny von die vetalt. Vål Goodet haft Maun von die jesajcht un von dienem Wieet un ekj schwia die, soolang aus du ons soo bedeenst, saul kjeen Hoa opp dien Kopp jekjremt woare!"

Aule haude entweschen äare Mauntels, Metz e un vål Jewääre aufjelajcht. See wiere aule 'tweestockich', aus see daut nande; bewaufnet, druage see äwa un unja däm Mauntel Jewääre.

See unjahilde sikj lachent un sposde un wiere en sea jehäwde Stemmunk.

Frau Liese druach opp, waut Kjääk, Kjala un Väarot Koma häajäwe kunne. See schekjt de Kjääksche met eenen Schinkje un eene Dutz fresche Worscht en de Oabeida Kjääk, om uk doa de goode Stemmunk un Tofrädheit opprajcht to kjree.

Äa Plon wia foadich. Wan daut äa jelunk, de Baund bat Morje Owent tofräd to hoole, wudd vål jewonne senne. See wudd Oom Klaas eenen Bote no de Stazion Berjosowka

entjääjen schekje met eenen Breef. Oom Klaas sull sikj de Baund nich wiese; see wudd am en de Jacht Bood oppsieekje, wua hee sikj opphoole sull, bat see hia wajch kome kunn un doa wudde see aules beräde.

Äare Jast behilde sikj gaunz moakhauflich, wan uk sea jemeen, soo daut äare Witze un Vetalsels äa emma wada daut Schämroode em Jesecht brochte.

Aus see ieescht bie de Bedeenunk foadich

wia, muak see em Wast Flicht en eenen Sol Loaga fa teen Maun reed, wäarent de Kjääkjsche an oppwacht.

Entlich jeef de Väasetta vää, wan see noch mea aute, wudde see opp plauze, un stunt opp. De aundre foljde sienem Biespel.

Frau Liese ffeed an em Sol un wees an äare Schlopstäde aun. Dan wenscht see an goode Nacht un jinkj to äare Schlop Stow, daut em Meddelbu jeläaje wia, to Abram un Anna.

Stälasch em Hus

Met Onjedult erwachte Abram un Anna äare Mutta. Abram haud miere mol gone wult, om notoseene, woo de Sache stunde. Anna äare Bedde un äare Monunk opp daut Vesprääkje met de Mutta äa nich to velote, haude am trigj jechoole.

Erleichtat odemde see opp, aus see de Mutta äare Schräd em Gank hieede. Abram muak de Dää op, ea see noch aanklopt.

De Mutta vetald an äaren Plon un Abram heet am goot. Schwind schreef see dän Breef aun Oom Klaas un aus see foadich wia veleet Abram met däm Breew en de Fupp derch eent von de fraunseesische Fenstre von de Stow un schlikjt sikj no daut Oabeida Hus. Leise klopt hee aun eene von däm Woolt jeläajne Fenstre un läd dan daut Ua aun de Schiew.

Enne Stow horcht hee en Jereisch. Dan piept hee kort dree mol un schlikjt sikj en de Bescha, dee daut Heenavee Hus om stunde.

Boolt doaropp kjeem een feftieenjoascha Junge utem Oabeida Hus erut, bloos met eenem Hamd bekleet, de Feet en groote Filzt Steewle, äwa de Schulre eenen grooten Schopspelz jeschmäte, un jinkj langsam daut Heenavee Hus to.

Noch wia hee nich gaunz bie de Bescha aunjelunge, aus twee Roode met eenen Latoarn utem Oabeida Hus staupte un däm Jung no jinkj.

Schwind sad hee sikj dol, "Wää es doa?" fruach een Rooda, aus de Schien von de Latoarn opp dän Jung foll un de aundre rajcht dän Loop von siene Karabin opp am.

"Scheet nich! Ekj sie daut, de Sascha!"

"Hunj Sän! Daut du ons onneedich opp jestieet hast!" Lachent jinje see em Oabeida Hus trigj.

Kaum wiere see em Hus veschwunge, sprunk Sascha opp un rand en de Bescha. "Du best hia, Abram?" fruach hee opp Dietsch.

"Stell Sascha! See kjenne ons hier! Hia es

een Breef. Tarras steit met Schläde un Jescherr em Woolt en de oole Hei Schenn. Span am aun un foa no de Stazion Berjosowka. Morje om twalf Ua saul doa een Zuch ut Moskau aankome. En däm Zuch woat Voda senne. Finj am em Zuch un saj am, hee saul ut stieeje un met die no Hus foare. Opp kjeenen Faul saul hee bat Dubowka foare un sikj von de Roode seene lote. Unjawääjes vetal am, woo daut hia steit un jeff am disen Breef. Aules vestone?"

"Jo, aules!"

"Veliee dän Breef nich! Von am henjt Voda un veleicht de Frieheit un Läwe von onse aule opp."

"De Breef es secha bie mie un fa Voda un Mutta jäw ekj mien Läwe."

"Dan met Gott, un sie väasechtich, daut du onbemoakjt vom Hoff kjeemst. Du motst opp däm Wajch senne, ea daut aufangt to Doage. Mama velat sikj opp die, von die henjt nu aules opp, Sascha! Nu wies, wää du best un waut du kaunst!"

"Saj Mamascha, see kaun sikj opp mie velote!" Un Sascha jinkj em Oabeit Hus trigj.

Uk Abram schlikjt sikj trigj en de Schlop Stow.

Aus oppem Hoff un em Hus aules stell un ruich wia, läde de dree sikj aunjekjeet opp äare Bade un vesochte to schlope. Oba bloos Anna schleep boolt en. Fru Liese un Abram lage met opne Uage un horchte aunjestrenjt en de Nacht rut. Jiedat Jereisch muak an oppfoare.

Die Tscheka enne Wast Flicht loamde noch eene Stootskje un dan wort et gaunz stell. Meddanacht wia vebie, aus Fru Liese un Abram von Needichkeit äwawelticht, en Droomjekwälten Schlop folle.

"Mama, schlapst du?" fruach Abram om twee Ua. "Waut es die, Abram?" fruach see trigj, un recht sikj opp.

"Enne Oost Flicht woat jesproake. Ekj hieed

een Fensta klirre, aus auf daut op jemoakt wort. Doa, hieescht du? Jeemaunt es em Sommasol, hee stad aun daut Klawia."

Abram jinkj to de Dää un horcht to. Siene Mutta foljd am un läd äa Ua aun de Dää. Dietlich hieede see Schräd un leiset Fuschle enne Oost Flicht.

De Fraunseesische Stow lach em Meddelbu no hinje erut. Eene breede Frietrap fieed von dee bat nom Flua Boddem tieekjenden Fenstre bat aum Park. Dee vom oolen Graf aunjelajchta Park wia soo vewausse un vewillat, daut hee mea aus eenen Uawoolt, aus eenen Park utsach. De Roose Bescha wiere bat aun de unjaschte Stoop von de Frietrap jekrope un hundat joasche leekje gauwe Schaute fa de Trap un daut Fensta vom Meddelbu.

Oom Klaas haud nuscht jedone, dän Park wada en Ordnunk to brinje. Eenen Deel vom Park haud hee utrode un doa eenen Oftgoade aunplaunte wult. Dan wia de Kjrlich jekome. De Park jinkj em Woolt äwa, wua daut Huskje lach, en de Oom Klaas Fru Liese erwache sull.

Bie eene neediche Flucht haude de dree bloos een Fensta optomoake, de twalf Stoope erauftrane un em Park un Woolt kunne see Schutz oppnäme. Doarom haud Abram doaropp bestunde, wäarent de Voda wajch wia en de Stow to schlope un daut wort äare Radunk.

Emma noda kaume de Schräd enne Oost Flicht. Dietliche leete sikj de Stemme venäme. Doa muste dree Mana senne, dee derch een Fensta enjestieeje wiere. Wäa mucht daut senne? Wiere daut Roode, ut däm Oabeida Hus, ooda wiere aundre Deew nenjedrunge? Sulle see Anna oppwakje, om to Flucht reed to moake?

Zetrent voll Forcht un voll Angst, waut de näakjste Uageblekje brinje wudde, stunde Mutta un Sän aun de Dää un horchte to. Oppeenst erscholl ver eenen von de Fenstre vonne Oost Flicht de luda Roop: "Hia es een Fensta op! Hia es Jeemaunt en-oda utjestieeje. Wäa es doa benne? Auntwuate!"

Kjeene Auntwuat kaum, oba de Schräd en de Oost Flicht kaume schwind noda. Daut wort biem Gone em Diestren aun Desch un Stool jestat.

Dan gauf et een Jebulla un Schoawel klaupre; enne Wonstow haude de Vebräakjasch een Deschkje, opp däm Abram sien Aquarium stunt, omjestat. Nu retze see de Dää em Gank op, dee vonne Oost Flicht no de Wast Flicht fieed un dän Meddelbu de Lenjd noch en twee Halfte deeld.

De Vefolja vom Hus wiere derch daut

opjemoaktet Fensta enne Oost Flicht jestieeje. Nu kaume see, jäajen Meebel un Dääre steetent un lud fluchtent, noda.

Uk enne Wast Flicht wort daut lud, de Tscheka wiere oppjewakjt, wulle weete, waut loos wia un schrieje no Licht un de Wieetin un fluchte äwa de Stierunk.

Un waut dan kaum, jinkj dank de diestre Nacht en däm gaunz dunklen Gank soo schwind, daut et eene heillooset Derchenaunda gauf.

Aus de Vefoljasch ut de Oost Flicht em Gank kaume un eene Latoarn huach hilde, sage see dree Enbräakjasch. See wiere von dän äaren, erkjande see oba nich un dee wulle sikj uk nich to wadakjane jäwe ooda fange lote. Opp ieejne Fust Raup to moake, wia bie Tscheka bie Doodes Strof vebode. Daut must aules Breedalich jedeelt woare.

Doarom vesochte de Enbräakjasch, derch eene von de väle em Gank gonende Dääre to entkome, oba dise wiere aule tooteschlote. Aule dree pralde met de Schulre jäajen de Dääre, om see entobräakje, oba de schwoare leekje Dääre, dee aul äwa een Joahundat oolt wiere, haude däm Aunpral von dise dree ruich noch een Joahundat stunt jehoole!

"Hault! Henj huach, ooda wie scheete!" roopte de Vefoljasch.

De Enbräakjasch stusde dän Gank delenjd däm Wast Flicht opptoo. Die Vefolja schoote. En däm Uagenblekj muake de Tscheka de Dää aum Wast Enj vom Gank op un de Kugle von de Vefolja knaulde an äwa de Kjap.

"Een Aunfaul von de Burschuj! Scheet, hak, schlo, oba erjäv die nich!" breld de Väasetta un endäm hee dän Revolver aufschoot, stusd hee opp dän Gank erut.

Uk opp däm Hoff wort et läwendich. Daut wort jeschrie, jeroopt, jeflucht, jeschote.

"Rutschnoja!" (De Haunt Granate!) breld een Enbräakja un see schmeete no jiedren Enj vom Gank eene Haunt Granate. Twee Explosionen, dee daut gaunze Hus scheddad, foljde en weinje Sekunde.

De dree enne Schlop Stow wiere reed, de Flucht to jriepe, aus de Knaule foljde.

De schwoare leekjedää vonne Schlop Stow wort ut Schlott un Angle jeräte un fluach äwakjriez derche Stow un derchet Fensta bat opp de Frietrap; see streep Anna aum Kopp un Schulre, soo daut dise bewustloos dol sunk.

"Erut, Abram! Wie motte bat dän Woolt kome, ea ons Jeemaunt sitt! Fot schwind aun, wie motte Anna droage!" roopt Fru Liese un naum Anna unja de Oarme.

"Halp mie Anna opp de Schulre, Mama!

Auleen Droag ekj See bäta. Nemm du Papa sien Koffa!"

Abram pakt Anna un hoof äa met Help von siene Mutta opp de Schulre; dän rand hee, von de Mutta jefolcht, derchet Fensta de Trap erauf un em dichten Park. Kaum wiere see hinja de Beem un Bescha veschwunge, aus miere Kugle äwa äare Kjap en de Beem schluage.

De Enbräakjasch wiere derche Schlop Stow entkome, haude see jeseene un opp see jeschote, un dan sikj Jestalt, aus wiere see vom Hoff jekome un säde, see haude de Burschuj em Woolt rane seene.

Doaropp schoote aule Tscheka em Woolt enenn.

"Ran, Abram, ran! See scheete opp ons!"

"Lot see bloos scheete," säd Abram, dee unja de Laust von siene Sesta meist toopbruak. "Wan see ons bloos nich folje, sent wie em Woolt secha."

Abram bieejd von däm Stich auf un socht sienen Wajch derch daut dichte Bosch, om irjent eenen Vefolja errtofiere.

No onjevää tieen Minnute aunjestrenjdet Rane bleef hee oppeenst stone, leet Anna em Schnee jlepse un jescht, "Mama, ekj kaun nich wieda!"

Frau Liese kjneed em Schnee, läd Anna äa Kopp en äare Schoot un reef äa dän Stiern met Schnee. Abram haud sikj opp däm Schnee utjestrakjt un jescht no Loft aus een erschtekjda.

Een deepa Seifza entkjeem von Anna äare Brost. See jreep met de Henj en de Loft un muak äare Uage op.

"Anna, hieescht du mie?"

"Wua sie ekj, Mama? Mie es soo kolt! Waut es passieet? Wuarom ligj ekj hia em Schnee?"

"*Gott sei Dank*, Anna, daut du läfst! Waut passieet es, vetal ekj die lota! Hast du groote Weedoag?"

"Nä, Mama. De linke Schulla deit mie wee, doa bromt waut em Kopp bie mie, daut ekj mie goanich trajcht finje kaun. Wort wua jeschote? Daut knauld je emma! Wua sent Papa un Abram?"

"Abram es hia un Papa es noch nich von Moskau trigj. Kaunst du oppstone wan ekj die stett? Em Schnee doafst du nich lenja ligje bliewe. Vesieekj daut eenmol. Ekj halp die!"

"Ekj uk," säd Abram. Hee stunt nu opp un naum Anna unja eenen Oarm.

Jestett von de beid kunn Anna oppstone un uk langsam gone. Schrett fa Schrett sträwde see de Bood opptoo, wan dee an uk nich volstendichen Schutz jääjen de Kold beede kunn. Doa oba wiere Benkje un driejet Hei.

See kunne utrue un wiere ver de Vefoljasch secha.

De Bood lach soo vestoake, daut een on enjeweida see bloos tofalich finje kunn. Meist eene Stund brukte see de Bood to errieekje. Wan uk dee kaum eene haulwet Wersch vom Hus wiet auf wia. Emma wada muste see opphoole un Anna ut rue lote.

Ea see no de Bood jekome wiere hieede de Scheetarie un Loarm von däm Hoff opp. En de Bood kjand Abram sikj trotz de Dunkelheit goot ut. Hee un siene Kommarode benuzte see em Somma bie äare Indiauna-un Reiba Späle. See haude uk daut Hei enennjbrocht om sikj doarenn entoweele, wan see em Winta opp de Hoselua lage.

Abram läd fuaz een Poa Oarme voll Hei opp eene von dee aun de Wenj faust jemoakte Benkje. Doanopp wort Anna han jelajcht un met Hei toojedakjt. No weinje Minnute säd see daut see sikj gaunz wool feeld. Bloos wia see soo meed daut see nich waka bliewe kunn.

"Dan Schlop, Anna!" säd de Mutta un drekjt daut Hei fausta opp äa om äa woam to moake. Anna schleep.

"Waut nu, Mama?" fruach Abram. "Hia kjenn wie nich lang bliewe. Mie frist sea un uk du un Anna woare boolt erfriere."

"Best du noch sea meed. Abram?"

"Nä. Ekj hab mie gaunz erhoolt. Daut wia bloos von daut Rane. Anna es doch schwoara, aus ekj docht."

"Ekj weet nich aundasch, aus daut du die to Groospapa schlikjst, am aules vetalst un dan kjemt hee met däm Schläde bat to de groote leekj un holt ons opp. Pelze un Dakje must hee metbrinje. Woascht du daut kjenne?"

"O Jo, Mama! Wan ekj jlikj derch dän Woolt go, sent wie en eene Stund hia."

"Hool die opp däm Woolt Wajch. Unja de Beem woascht du die vebiestre!"

"Ekj? Niemols! Ekj kjan dän Woolt aus miene Fupp. Wan ekj goot go, sent wie aum lotsten en eene Stunde hia. Wan jie bloos nich erfriere, ea wie kome."

"Ekj woa Anna wakje un met äa opp un dol gone, wan see ieescht waut jeschlope haft."

"Wua hast du Papa sien Koffa jelote? Doa benne es miene elektrische Fuppelaump. Ekj woa see metnäme."

"Ekj stald am unja dise Bank hää."

"Mama! Dit es nich Papa sien Koffa! Du hast dienen Koffa enne Städ Papa sienen jebrocht!"

"Nich mäajlich, Abram!"

"See daut selfst, Mama! En disem sent bloos Kjleeda, Wausch un eene Woll Dakj!"

"O Gott, nu hab wie uk daut latste veluare!"

Seifst Fru Liese unja Trone. "Nu kaun ekj mie denkje, daut ekj Voda sien Koffa, dee opp dienem Bad stunt, von däm Loftdruck jedräwe, hinja de Dää derchet Fensta un de Trap erauf rolle sach. En de lel jreep ekj dän Koffa, dee biesied mienem Bad stunt un ield die no."

Frau Liese stett dän Kopp en äare Henj un hield stell ver sikj han.

Nicht jenuach, daut see äa Heim veluare, must see uk äa latstet Goot noch em Hus trigjlote un aus Pracha en de Welt trakje.

"Hiel nich, Mama! Woomääjlich es de Koffa von de Trap erauf bat em grooten Roosenbosch jerolt. Ekj woa fuaz hanrane un am hole. Daut am aul Jeemaunt jefunge haft, daut es nich auntonäme."

"Nä, Abram! Om Jelt welle saulst du dien Läwe nich woage. Woo, weet ekj nich, oba met Gottes Help woa wie uk one dän Koffa un waut dee enthelt, derch et Läwe kome. Go nu to Groospapa, dän Koffa finjst du oba nich!"

"Ekj mott am finje un woa am finje! Daut es mie kjeen Omwajch, wan ekj aum Hus vebie un äwa dän Hinjahoff go. Ekj hab Papa vesproake, dän Koffa nich ut de Henj to jäwe, soolang aus ekj noch A saje kaun! Hia nemm dise Dakj om de Schulre un met de Kjeleeda un de Wausch Dakj Anna to. Aum lotsten sie ekj en eene Stund trigj!"

"Bitte Abram, woag nich to väl wäajen vom Koffa!"

"Nä, Mama! Mien Wuat to Papa jejäft mott ekj hoole! Blist ruich hia, bat wie junt aufhole. Opp Wadaseene!"

"Mucht Gott die leide un Schitze, mien Kjint!"

Aus Abram ut daut Huskje jinkj, sach hee äwa Annenhof eenen dachten Fiaschien derch de Beemkrone lichte. Hee muak de Dää op un roopt enenn: "Opp onsem Hoff brent et! Bliw hia, Mama!" Dan rand hee derch dän Woolt däm Fiaschien to.

Aus Abram dichtbie aum Hoff kaum, sach hee, daut eene von de Hei Klompes brend. De Väaoabeida un twee Kjnajchte schluage de Funke ut, dee opp de aundre Klompes folle un laschte deeselwje ut met Schnee.

De Tscheka haude dän Klompe aunjestekjt, om dän Hoff to belichte; see jleewde, daut see von Burschuj äwafaule wudde woare un muake sikj opp wiedre äwafaule reed.

Abram bleef em Schutz von Dunkel vom Woolt un jinkj om dän Hoff un schlikjt sikj aun de Hinja Sied vom Hus enaun.

Von de Tscheka un Roode wia nuscht to seene, oba derch aule Fenstre vom Hus scheen Licht. De Baund wia doabie, no vestoaknet Schauz to sieekje un Schaups un

Komode to entlude.

De Schien vom brennenden Klompe foll om de Akj vom Hus un gauf Licht to dän Wooltraunt un eenen Deel von de Frietrap. Abram brukt jiedren Boom un Struck aus Dakjunk un kroop to däm Roosenbosch, en däm de Koffa ligje must. Siene Finja wiere am gaunz Stiew jefroare un de Bekjse weese Lajcha opp de Kjneees, ea hee dän Bosch errieekjt.

Jo, doa lach de Koffa ver dam Bosch, opp de unjaschte Stoop von de Frietrap. Om dän Bosch kunn hee nich omgone, dan wudd hee em Licht Schien vom Fia kome. Endäm hee sikj derch dän Roosenbosch schoof, daut am de spetze Spekjasch von aule Siede derch de Kjeleeda poakte, rieekjt hee han toom Koffa un aus hee am jepakt haud, kroop hee langsam trigj.

Wada em Schaute vom Woolt, schluach hee sikj de Henj om de Schulre, om sikj opp to woame. Am haud sea jefroare, aus hee derch daut Schnee kroop, oba de Freid, dän Koffa wada erlangt to habe, vesad am en soone freeliche Oppräajunk, daut hee de Kold doaräwa vegaut. Sien Voda sull seene, daut hee sikj opp sienen Jung velote kunn!

Von bloos korte Dua wia siene Freid!

Aus hee dän Koffa wada oppnaum, wort hee met Schrakje un groote Enteischunk en, daut et nich sien Voda sien Koffa wia! Dit wia Anna äa Koffa, dän see opp de Flucht haud droage sult.

"Wua oba es dan Voda sien Koffa?" docht hee.

"Opp de Trap un em Bosch hia es dee nich! Wan am kjeena hia jefunge haft, dan mott dee noch enne Schlop Stow unja mienem Bad stone. Nä! Jefunge kaun am hia kjeena habe, wiels dan haude see uk Anna äa Koffa jeseene! Papa sien Koffa steit noch unja mien Bad, wua ekj am hanjelajcht haud, wan däm doa kjeena vääjeholt haft. Erutjefloage senne es dee nich. Ekj woa noseene un wan dee doa es, hol ekj am erut! Dän Koffa mott ekj habe!"

Hee schlikjt sikj daut Hus opptoo. Hee hilt sikj em Schaute von een Boomstaum, dicht aun dän Staum jedrekjt, un stunt lang ver de Trap, om to horche un to beobachte.

Von de Wast Akj vom Hus rand de Lichtstrol vom brennenden Klompe schroz äwa de Trap.

Rajchtsch von Abram wiere aule Stoope bedacht, am jrod jääjenäwa. Säwen Stoope un de Fenstre vonne Schlop Stow lage em Schaute. Linkjsch von am wia bloos eene Stoop bedacht, oba dee to errieekje, must hee verhäa eene tieen Schräd breede, dach bedachte, opne Städ krieze.

De Schlop Stow lach em Dunkel, krakjt soo aus de Stow rajchtsch un linkjsch.

Abram entschloot sikj, dän kjartsten Wajch, jrod ut enne Schlop Stow, däm sien Fensta vestieet wia, to näme. Hee kroop wada bat nom Roosenbosch. En sienem Schaute hilt hee aun, kijkt sikj noch eenmol om, un aus hee nuscht Vedajchtjet sach un hieed, sprunk hee opp, flitst äwa de Frietrap un veschwunk enne Stow.

Aus hee no sienem Bad ield, stad hee aun eenen opp däm Boddem ligjenden Jäajenstaunt, stolpad un foll jäajen een Deschkje, daut met ludet Jebulla omstusd. Hee leet sikj nich opphoole, ield wieda, jreep unja sien Bad un pakt dän Bäajel vom jesochten Koffa.

Dän Koffa verhää rode un oppe Flucht gone, wia daut Woakj von weinje Sekunde. Aus en de Däa Opninj vonne Schlop Stow een Rooda met eene Laump kjeem, dukt Abram sikj afens hinja dän Roosenbosch un kroop däm Woolt to.

"Hinja däm Roosenbosch sett hee! Scheete! Scheete!" schrieech de Rooda.

Schosse knaulde un Kugle schluage dichtbie Abram em Schnee, oba kjeene troff am. Hee kroop wieda noch eenje Schräd un hee haud daut Woolt Dunkel errieekjt!

Doa schrieech eene Stemm dichtbie am, "Stoj! Hault!"

Die Tscheka haude nu om dän gaunzen Hoff em Woolt Wacht Poste hanjestalt, sikj ver eene Stierunk to schitze. Eena von dise Poste roopt am aun.

Fuaz doaropp roopt ver am em Woolt de Sascha: "Ran, Abram! Ran!" Abram sprunk opp un stusd verwoaz. De Post schoot opp am un fäld.

Abram rand wieda em Woolt. "Nich scheete!" hieed hee hinja sikj roope. Een Knaul un hee späad eenen dollen Schlach opp de Schulla un eenen jliecejenden Fiastrol siene Brost derchdrinje. Dan horcht hee noch kort oppenaunda twee Schosse faule un eenen Bloa. Dan wort daut näwlich ver sienen Uage, am wort et Dunkel un hee foll bewustloos em Schnee.

Abram

Aus Abram daut Bewustsenne wada jekjräaje haud, wia daut hala Dach, de Sonn schien derchet Fensta. De Uage deede am wee, wan hee see op muak un en de Brost brend daut aus Fia. Hee kunn sikj nich opprechte, nich eenmol riere!

Wua wia hee? Waut wia met am passieet? Hee kunn sikj opp nuscht besenne. Hee wull sikj omdreie, om en de Stow seene to kjenne. Doa fua am een Stich derch de Brost, daut hee ver Weedoag lud oppstunt un Bloot äwa siene Leppe kjeem.

Dan läd siene Mutta äare linkje Haunt opp sienen heeten Stiern un met de rajchte wescht See am met eenen Wautenpuzhel daut Bloot von de Leppe. Trone rande äa äwa de Bake, aus see am en de Uage sach un fruach, "Best du entlich oppjewacht, mien leewa Jung? Räd nich un ria die nich! Ekj woa die aules vetale. Hia. Nemm eenen Schluck von dise Heelkonst! De Dokta sajcht dee woat de Weedoag velindre un daut Wund Feeba opphoole."

Sie schoof äaren Oarm unja sien Kjesse, hoof daut waut opp un gauf am to drinkje. Jierich schlukt hee dän Drunk en un säd dan, "Vetal!"

"Ekj woa die aules enne Rieej no vetale. Bloos nich froage un nich råde! Sascha haft aules jeseene un mie vetalt. Sascha haud die

jeseene aus du bie däm brennenden Klompe om dän Hoff schlikjt un jinkj die no. Hee sach aus du Anna äa Koffa ut däm Roosenbosch holst un wull opp die em Wooltdunkel wachte, om die ver dän Wach Poste dän du nich jeseene hautst to woarne. Oba du jinjt trigj un holst noch Papa sien Koffa ute Schlop Stow.

"Aus du aul em Woolt wiescht schoot een Post opp die un fäld. Aus hee toom tweedemol opp die aunläd, dukt de Väasetta de Tscheka dichtbie am opp un schrieech, "Nich scheete!" De Schoot oba doch. Dan reet de Väasetta sienen Rewolwa huach un Schoot däm Wach Poste eene Kugel derch dän Kopp, wuabie hee breld, "Daut es fa daut Nichjehorche!"

"Dan strakjt dän Väasetta de Kugel von een aundre Rooden, de Zeij von dit Väafaul wia, dol. De rand dan trigj un mald opp de Trap: 'De Woolt stekjt voll Burschuj! Ons Väasetta un eenen Post habe see afens erschote!'

"Sascha wist nich daut de tweeda Schoss vom Wacht Poste die jetroffe haud. Hee roopt die un aus hee kjeene Auntwuat erhilt schlikjt hee to de Städ wua hee die aum latsten jeseene haud. Weinje Schräd wieda funk hee die em Schnee ligje.

"Nemm noch eenen Schluck mien Junge! Saul ekj wieda vetale?"

Abram nekjt un Fru Liese vetald wieda, "Aus

ekj de Scheetarie von nieen loosgone hieed, breed ekj de Dakj äwa Anna un befool äa nich opptostone bat ekj trigjkaum.

“Dan rand ekj derch dän Woolt onsem Hus opptoo. De Fiaschien deend mie aus Wajch Wiesa. Boolt horcht ekj Sascha bloare un hiele un soo fluche, aus ekj am nie hab fluche jehieet. Aus hee eenen Uageblekj enhilt roopt ekj am aun.”

“Hiahää, Mamascha!” schrieed hee, “Jemordet, erschote habe de Diewels am. Hiahää Mamascha!”

“Ekj rand han un funk die bewustloos, von Bloot äwa streemt, en Sascha siene Oarme ligje. Du rochelst un hautst de Haut soo faust om dän Bäajel von Papas sien Koffa jeschlote daut ekj dee nich op moake kunn. Ekj befool Sascha, schwind dän Tarras ver dän Schläde to spaune un Dr. Nikitin von Marianowka no de Jacht Bood to brinje.

“Dan druach ekj die en de Jacht Bood un vebunk diene Wunde, soo goot aus ekj daut kunn. En soo eene Stunde wia Dr. Nikitin doa. Nodäm hee die unjasocht haud, rod hee, die en sien Hus to brinje. Ut Auste un de Dakj muak wie een Droagbad un druage die bat toom grooten leekjeboom aum Woolt Wajch, wua Sascha met däm Schläde wacht.

“Anna haud sikj soowiet erhoolt, daut see one Help bat nom Schläde bone kunn. Langsom fua wie dan no Marianowka un brochte die en dise Stow, en Dr. Nikitin sien Wonhus.”

“Welst du drinkje?”

Abram nekjt un nodäm hee jedrunke, fruach hee leise: “Papa sien Koffa?”

Trone stusde von siene Mutta äare Uage, aus see dän Koffa unja Abram sien Bad väahold un am dämselfwen wees, wuabie äwa äaren browen Jung sien blausset Jesecht een Freideschien jinkj un hee met vekjläaden Blekj haucht, “Wuat jehoole, Papa.” Siene Stemm bleew steel; äwameed schloot hee de Uage.

“Anna?” fruach hee no eene Stootskje.

“Anna hab wie bie Babushka Irina, äare oole Niania unjajebrocht. De Dokta sajcht, Anna fällt nuscht, see es opp.”

“Papa?” fruach Abram.

“Sascha es no Berjosowka entjääjen jefoare un woat am direktj hiahää brinje. Daut es nu alf Ua. Om vea Ua kaun hee hia senne.”

“Un nu schlop, mien Jung! De Dokta sajcht, wan du die ruich un stell vehelst, best du boolt wada jesunt.”

Abram fruach waut, daut siene Mutta nich vestone kunn. See lad äa Ua aun siene Leppe.

“Wua jetroffe?” fruach hee leise.

“De Kugel es von hinje derch de Brost jegone, haft de rajchte Lunge Flicht jestriep un es en dienem Fuppe Buak stääkje jebläwe. Daut es een feina glauta Schoss, säd de Oatst. Oba nu ru die ut un froag nich mea!”

Abram schloot de Uage. Siene Mutta sad sikj aun sien Bad un haujd am leise de Haut.

Om twalf Ua staupt Dr. Nikitin enne Stow. Hee sach Abram aun, feeld sienen Puls un säd, “Met Gottes Halp brinj wie am derch, Liese Iwanowna! Nu schlapt hee. Kome see met, wie welle Ätel!”

Frau Liese foljd am enne Ätstow un see sade sikj to Desch. Dr. Nikitin bettutad äa soolang, bat uk see, aus hee, fäich enheiw un dan een Glaus Wien drunk.

“See motte sikj äare Krauft erhoole, Lisa Iwanowna! Daut Schlemste steit noch ver die, wan bie Abram daut Wund Feeba utbrääkje woat. Wiels hee soo lang vewunt en de Kold lach, kaun daut sea haftich woare, un wie derwe am dan nich auleen lote. Eene Flääjasche utem Hospital derw wie nich aunstale, dee wudde äaren un sienen Oppenthaut dän Tscheka verode. Dan woare see aule äare Krauft brucke.”

Jeemaunt klopt aun de Dää, dee en de Kjääkj fieed. De Dokta stunt opp, muak op un fruach: “Waut jeft et?”

“Doa es een Muschik ut Kliny doa, dee well Junt råde.”

“Lot am enne Kranke Stow gone un wachte bat ekj kom.”

“Daut säd ekj am uk, oba hee lat sikj nich aufwiese un sajcht, hee brinjt fa An un äare Jast wichtiche Norecht.”

“Wää es et?”

“De Nestor Kowalenko.”

“Kjane see dän, Liese Iwanowna? Ekj denkj, däm kaun Maun ruich true.” De Dokta dreid sikj aun Fru Liese.

“Jo, Nestor es secha; hee es ons Frint.”

“Brinj am enenn, Olga! Woo dee daut hää weet, daut ekj Jast hab?” fruach de Oatst, aus hee sikj sad.

“Ekj jleew, Babushka Irina woat daut am jesajcht habe. See es Nestor siene Mutta.”

Nestor staupt en un bleef aun de Dää stone. “Sent et gooda ooda beese Norechte, dee du brinjst, Nestor?” fruach de Oatst.

“Gott vejäw mie un An uk, miene Diere, daut ekj een Onjlekjs Boote sie, oba ekj docht, Liese Iwanowna eenen Deenst to erwiese, wan ekj äa Norecht brocht, woo de Sache opp Annenhof un en Annowka stone.”

“Waut es passieet, Nestor?” fruach Fru Liese met enjstliche oppjerääjde Stemm.

“Vetal, Nestor!” säd de Dokta kort.

“Doa en de Nacht en däm Wirwoa opp Annenhof es de Väasetta von de Tscheka, een Rooda Offizia un vea Roode erschote un miere vewunt worde. De Roode dee Abram met eenen Koffa em Woolt entkome sage, jleewde daut Nikolai Abramowitz met aundre Dietsche an äwafaule wulle, om dän Koffa to kjrieje, dee gaunz voll Jelt un Edelsteena senne sull.

“En Annenhof habe see daut unjaschte bat bowaschte jesocht, oba kjeen Rubel von Wieetsache jefunge. Daut saul aules en däm Koffa senne un hinja däm sent See nu hää.

“Bie aule Dietsche moake see Hus Sieekjunge. See sieekje no Jewääre un no Nikolai Abramowitz, dee sikj bie de Dietsche vestoake habe saul. Dän Dyed Iwan, äaren Voda, Liese Iwanowna, un dän Jakob Andrejowitsch Loepke un David Isakowitsch Woelk habe see aus Jefangna no Annenhof jebrocht un am en eenen Kjala jespoat, nodäm see am haulf to Doot jepriejelt haude. De sull saje, wua Nikolai Abramowitz un siene Familje sent, un wää von den Dietsche dän Äwafaul utjefieet haft. Väl aundre Dietsche habe see vepriejelt un aule beraupt un utjeplindat. En Kliny habe de Schachtjore dän Wolispolkom Jistre oppjeleest un noch näajen Maun erschote. Em Wolispolkom sent nu bloos Schachtjore un butastauts Komministe. O Gott, hab erboarme met ons Sindasch un schekj de Diewels trigj en de Hal, von wua see jekome sent, ea see ons aule ombrinje,” schloot Nestor siene Hiob Bootschoft.

“Nikolai Abramowitz mott jewoarnt woare, daut hee nich häakjemt! Oba woo?” fruach de Oatst.

“Wieescht du bie diene Mutta, Nestor?” fruach Fru Liese.

“Jo, see säd mie, daut See hia wiere.”

“Es diene Sesta Annia tus?”

“Jo, see spent Woll.”

“Go fuaz un saj äa, see saul sikj woam auntrakje un häakome! Du nemst aule Pelze un Schopsfal, dee du bie diene Mutta finjst; dan twee von onse Schinkjes, eenje Worscht un aules Broot, daut diene Mutta haft, pak daut opp dän Schläde un spaun onsen Orlik ver dän Schläde un foa en ons Woolt un Wacht opp däm Berjosowka-Wajch, bat Annia hankjemt. Nu go un schekj Annia hää. En eene Haulwe Stund woat see die em Woolt trafe!”

Nestor fruach nich wieda; hee naum siene Metz un ield doavon, dän Oppdrach utfofiere.

Frau Liese fruach vom Dokta Papia un Fada un schreef eenen Breef aun Oom Klaas. See wia kaum doamet foadich, aus Annia enne

Stow kaum.

“Annia, du sästt eenmol, du wurscht fa mie doone, waut ekj von die velangd, selbst wan daut die dien Läwe koste wudd. Nu hast du de Jeläajenheit, mie diene Leewe un Truheit to bewiese. Jefäadlich es daut, om waut ekj die Bedd. Oba dien Läwe woat daut woll nich koste. Oba du kaunst Nikolai Abramowitz un veleicht ons aule daut Läwe rade, wan du miene Bedd erfelst.”

“Aules, waut See wensche, Liese Iwanowna, doo ekj fa See!”

“Dankscheen, Annia! Wua Nestor opp die em Woolt wacht, weetst du. Foa Nikolai Abramowitz no Berjosowka entjäajen un wan du am bejäajent hast, dan vetal am, woo de Sach hia steit un jeff am disen Breef. Waut du wieda to doone hast, woat hee die saje. Un nu spood die un pauss opp, daut de Roode die nich äwarasche!”

Annia naum dän Breef un säd: “Ekj frei mie, an miene Truheit entlich bewiese to kjenne, Liese Iwanowna! Aule Kowalenkos (Ännia äare Familje) stone tru to an. Opp Wadaseene!”

* * * * *

Onjefäa om dise Tiet fua de Zuch, woona Oom Klaas no Hus brocht, en de Stazion Berjosowka en. Oom Klaas kunn daut kaum erwachte, no Hus to kome.

De sondaboara Droom un väl bekjemmade Onunge kjwälde am, naume am siene Hoatlichkeit un siene Ru. Hee stunt aum Fensta un kijkt erut opp de Bon Stazion, aus de Zuch aunkaum. Doa haud Sascha am uk jeseene, hoof nomJreess de Haunt un winkjt met däm Wiese Finja.

Oom Klaas vestunt, daut Sascha met am råde wull, un endäm hee sikj omdreid, säd hee, “Hans, komm met en de Stazion!”

“Waut es loos, Oom Klaas!”

“Ekj weet nich. Sascha es doa un winkjt to mie. Jasch un Greta, pakt aul onse Sache toop, daut wie hia utstieje kjenne, wan et needich es!”

Hee un Hans jinje opp Sascha to, oba de winkjt un jinkj to sienem Schläde, wua hee opp de beid wacht.

“Waut saul dit bediede, Sascha?” fruach am Oom Klaas.

“Gooden Dach, Papascha!” säd Sascha em basten Plautdietsch. “Mamascha lat jreese un An saje, daut See hia utstieje sulle. Greta saul bat Dubowka foare un to kjeenem saje, daut see aul aus Moskau trigj es. Doa sent framde Komministe en Kliny, dee welle An faustnäme. Ekj woa An met däm Tarras no Hus brinje.”

“Ekj hol miene Sache un dän foa wie,

Sascha!"

Oom Klaas un Hans ielde em Zuch trigj, vetalde Jasch un Greta äwa de Loag un Oom Klaas bat aule dree, unja kjeene Omstende tootojåwe, daut hee aul aus Moskau trigj wia.

Aus Oom Klaas siene Sache naum, dån Zuch to velote, naum Jasch uk dee siene un säd, "Ekj foa met Junt, Oom Klaas. See habe mie ut Moskau jerat, ekj woa vesieekje, Junt hia to beschitze. Ekj hab en Moskau daut Jewäa jenome, oba hab daut nie jåajen eenen Mensch jebrukt. Om Junt to veteidje, woa ekj daut brucke, wan daut senne mott. Nu frei ekj mie, daut ekj mien Uniform un Jewäa nich aufjejäft hab un veschiedne Partei Papiere besett."

"Nä, Jasch! Mientwåajen saul kjeen Bloot vegote woare! Jieren näm ekj die met opp mienem Schlåde, oba bloos unja de Bedinjunk, daut du mientwåajen nich to dån Jewåare jripst!"

Daut Auffoat Signal fa dån Zuch piept nu.

"Wie motte ons spoode, eruttokome, Oom Klaas, sonst foa wie met", säd Jasch, naum siene Sache un ield, ut dån Zuch to kome.

Hans foljd am met Oom Klaas siene Sache un aus Oom Klaas von de Trap sprunk, wia de Zuch en Bewåajunk. Oom Klaas un Jasch jinje om daut Stazion Jebied, om nich opptofaule, bestieeje dån Schlåde un fuare auf.

Nodäm see Berjosowka hinja sikj jelote haude, dreid Sascha sikj opp dån Kutschabock om un vetald. Aus Donna Schläaj folle de Norechte, dee Sascha am de Rieejefolj no openboad, opp Oom Klaas siene Seel un Jemiet.

"De Har haft et jejäft, de Har haft et jenome," säd hee hauflud ver sikj han, aus hee hieed daut Annenhof von de Tscheka besat wia un siene Leewe vedräwe wiere.

Oba aus Sascha am dan dån Breef gauf un hee enwort, daut Abram, sien eensja Sån, sien Stolt un siene Hopninj opp de Tookunft, met derchsotne Brost tweschen Låwe un Doot honk, dan wiaret om siene Doastalunk un Vetrue en Gottes Welle passieet.

De Henj rinjent, roopt hee met lude Schlukse, "O Gott! Wuarom daut? Saul ekj aun diene Leew un Dienem Erboarme Vetwiewle? Gott, Halp mie un sto mie bie, daut ekj daut Gloowe un Vetrue nich veliere do!"

Dee doaropp foljende Stell wort bloos von Sascha sien, "Wperjod, Tarras!" unjabroake.

Oom Klaas hilt sikj aule paussende Bibelspricha våa un klaumad sikj aun daut Woare. 'Waut ekj doo, daut weetst du nu nich; du woascht daut oba lota erfoare!' un aun

sienem oolen Wolstemm, "Mau emma faust oppe Been stone un weete, wua eena han well!"

Schlieslich wort et Stell en am, bleef am oba emma noch de Hopninj, daut Abram låwe wudd.

Oba uk de beesa Jeist wia doa un oppjeråacht twieweld hee en siene oame Seel. "Hopninj!" fuscheld hee Oom Klaas to. "Wua jeft daut noch Hopninj, wan dienem Kjint eene Kugel derche Brost jegone es un siene Lung veråte haft? Aun bennaret vebleeede mott dien Kjint stoawe. Stundelank haft hee em Schnee jelåaje, ea am oatstliche Help kaum! Hopninj! un wuarom? Wuarom mott de Onschuldja leide? Wieescht du Tus jewast, wudd et nich passieet habe! Un de Mensch, dee aun aul disem Onjlekj Schult es, sett biesied die un denkt aun de frooe, jlekjliche Tookunft, dee du am opp Koste vom Låwe von dien Sån jekoft hast! Daut haft die dien Hoads Aumt un diene - Hoads Truheit enjebrocht!"

"Håw die wajch von mie, Satan, wiels du best mie oajalich!" roopt Oom Klaas hauflud ver sikj han, aus dise Jedanke sien Vestaunt bekriezte.

Jasch rukst toop. Golt am disen Roop? Hee haud sikj selfst dautselwje aul jesajcht, en betret Leetsenne un Selfst Aunkloag.

"Wia Oom Klaas tus jewast, wia daut Onjlekj nich passieet un ekj sie Schult doaraun!" Von deepet, opprechtichet Leetsenne wort hee jejråpe. Nu kjeem am daut lastalich siene jniesriche Wieed, met woone hee Oom Klaas aus dån Hoad, dee daut veerte Schop sieekje un no Hus brinje wull, en Moskau vespottet haud.

Siene Leew un Achtunk fa Oom Klaas stieeje bat to Bewundrunk un Veierunk, aus hee bedocht, daut hee jefoare wia, daut veertet Schop von siene Håad to sieekje, wan hee uk jewist haud, en woone Jefoa sien Låwe un Sien Hab un Goot honk.

Hia worde siene Jedanke von Oom Klaas siene haufl lude, oajaje Wieed: "Håw die wajch von mie Satan ..." unjabroake.

"Hieescht du?" spruak Satan Jasch nu aun. "Satan nant hee die! Om die wiaret am nich to doone, aus hee no Moskau fua. Dee oola es venoat en de ledee, een gooda Prådja un trua Hoad fa siene Håad to senne; mea noch, en de ledee daut de Mensche daut saje von am! Om sienen gooden Roop opprecht to kjriee, woagd hee Fru un Kjint, Hab un Goot. Nu, doa hee daut Spål veluare haft, schekjt hee die nom Diewel. Sien Låwesdach lank woat hee die beschuldje un dit die nodroage. Diene Greta

schlo dee bloos ut Kopp un Hoat! Nu woat hee die aun dän Pranga stale un dan es et vebie met däm Jlekj un de Tookunft!"

* * * * *

"Hault, Sascha! Gooden Dach, Nikolai Abramowitz," unjabruak Annia dän Jedanke Gank von de beid.

"Sascha, komm, foa du met mienem Schläde, ekj woa hia kutschiere," säd Annia, aus Sascha hilt, naum am de Täajel ut de Haunt, sprunk em Schläde un dreef dän Tarras aun. See gauf däm Sascha met däm Alboage eenen Stuks, daut hee vom Kutschabock em Schnee rold.

Dan dreid see sikj om un vetald, waut see von Nestor jehieet haud un jeef Oom Klaas dän Breef. Oom Klaas muak am op un laus:

"Leewa Klaas!

Sascha un mien ieeschta Breef woare die aul äwa de latste Erfoarunge hia kloa jemoakt habe. Vondoag es soo vâl mea passieet un de Loag sikj soo veendat, daut du die hia nich seene lote doafst, one dien Läwe oppem Spell to sate.

Abram sien Toostaunt befinjt sikj no Dr. Nikitin siene Räd Hopninjsvoll un doarom es diene Toojäajenheit hia nich onbedinjt needich. En de Jacht Bood derw wie ons nich trafe; dee es von de Roode entdakjt worde un steit unja Beobachtunk.

Wiels Maun bie aule Dietsche un bie onse Rusche Frind no die sieekjt, weet ekj kjeen bätret un sechret Vestäakj fa die, aus de Heel. See es bie aule Russe en Vejätenheit jerode, un de Forcht ver däm Woolt Jeist, dee opp däm Hempel wone saul, helt aule Russe opp.

Wäarent diene Reis no Moskau hab ekj met Abram noch Läwes Meddel un Kjääkj Jerät enenn jestopt. Uk eenen Primus Koaka, Laumpe Eelj, Laump un Fiastrikja finjst du doa. Die ver Kold to schitze un dän Engank von de Heel to vehenje, nemm aules, waut en Annia äa Schläde es.

En onsem Woolt stieej auf un bejâw die en de Heel, doamet uk Sascha un Annia nich weete, wua du jebläwe best. Bloos ekj auleen doaf weete, wua du die opphelst. Waut Sascha un Annia wieda doone selle, bestemm du!

Wan mäajlich, besieekj ekj die dise Nacht en de Heel. Velot see nich, ea wie ons jeseene un jesproake habe!

Mucht Goot die un ons beschitze.

Diene Liese."

Nodäm Oom Klaas dän Breef jeläst haud, vebrocht hee een Stootskje en Nodenkje,

vesunke one een Wuat to saje. Dan dreid hee sikj en Huachdietsch, daut Annia nich vestunt, aun Jasch: "Welst du met mie fa onbestemde Tiet spualoos veschwinge, Jasch? Ekj doaf mie hia nich seene lote. Maun jeit mie no fa daut Läwe, ekj mott veschwinge. Ekj weet een sechret Vestäakj, oba ekj fercht mie doafäa, en de schrakjliche Eensomkjeit met mie auleen en Forcht un Sorje to senne."

"Un miene Jäajenwuat wudd an maklich senne, Oom Klaas?" fruach Jasch en twiewelden Toon.

"Jo, wuatom nich, Jasch?"

"Oom Klaas, waut passieet wia, wan see Tus jebläwe wiere, weet kjeen Mensch. Daut oba äa Abram nu nich tweschen Läwe un Doot schwäwe wudd, jleew ekj bestemt. Ekj sie de Uasoak von dit Onjlekj un nu welle see ..."

"Jasch! Soo derw wie nich denkje, veschwiess noch råde! Waut dan passieet wia, weet Gott auleen! Ekj oba weet, daut et de Welle von mien Meista un miene Flicht wia, to foare un ekj sie jlekjlich un dankboa, daut Gott Jnod to miene Reise jejäft haft. Ekj hab die no Hus brinje derwe un nu well wie Gott wieda Vetruue. Haft hee daut soowiet wool jemoakt, woat hee ons uk wieda fiere! Weetst du nich, daut eene Mutta daut Kjint am leefste es, woont äa de mieeschte Sorje un Mieej moakt?"

"Soo es et uk biem Seelsorja un siene jeistliche Kjinja un daut heet en de Schrefte, 'Aulsoo woat uk Freid em Himmel senne äwa eenen Sinda, de Busse deit, ver näajenunnäajentich Jerechte, dee de Busse nich brucke.

"Ekj sie die goot, Jasch, un nie saulst du die de Beschuldjunkt moake, daut du Schult best aun Abram sien Onjlekj! De leewa Gott moakt kjeen Fäla en onse Läwes Fierunk!"

"Welst du bie mie bliewe un mien Frint senne, Jasch?" Oom Klaas hilt Jasch de Haunt han.

"Jo, Oom Klaas! Ekj bliew bie an, soolang aus ekj an deene kaun un see daut wensche!" Un daut klunk soo iernst aus een Schwua un daut Haunt Druck wia soo woam un hoatlich, aus hee eenen Frintschoft Bunt fa daut gaunze Läwe vesäajeld.

"Halt, Annia! Wie stiee hia auf. Dise Pelze un Schopsfal behool ekj; doafäa kjenn Jie dän Orlik un dän Schläde behoole. Du kaunst no Hus foare. Wan et ieescht dunkel es, schlikj die to Liese Iwanowna un saj äa, daut ekj jlekjlich aunjekome sie un doone woa, aus see mie jeschräwe haft. Jo, saj to kjeenen, daut ekj trigj sie, uk nich, daut Jasch bie mie es. Ekj sie eefach veschwunge, Annia! Goot! Opp

Wadaseene, Annia! Jrees Anna un beschitz äa wool! Dankscheen, Annia, fa diene Leew un Truheit!"

Oom Klaas rieekjt Annia de Haunt un hielent naum see Aufscheet von am, wuabie see vesehad, daut see kunn Oom Klaas un Liese Iwanowna nie äaren goot senne vejelte.

"Un du, Sascha," fua Oom Klaas wieda, "foa to onsem Hei Klompe em Woolt aum Kliny Wajch. Lot dän Tarras soo eene Stund aum Hei Klompe fräte un sikj ut rue un dan foa no Kliny un Froag rajcht oppfaulent, aus ekj met däm Zuch en Dubowka aunjekome sie; aus mie veleicht Jeemaunt en Dubowka jeseene ooda bat Kliny metjenome haft.

Ekj haud tellegrafieet, daut ekj vondoag aukome wull. Du best nich en Dubowka jewast un weetst nich, wua ekj sie.

Wua wie beid bliewe, weet kjeena un wan Maun die froacht, wua ekj sie, kaunst du met reinem Jewesse an saje, daut du daut nich weetst. Uk daut Jasch trigj jekome un bie mie es, sajchst du kjeenem Mensche! Vestone, Sascha?"

"Jo, Papascha!"

"En Kliny bliew du biem Nestor äwanacht un

komm Morje trigj. Dän Tarras brinj wada en sien Vestääkj trigj un vejät nich, am to foodre.

Wan du waut to berechte hast, saj daut Annia, dee woat daut Mamascha wiedajäwe. Velot dän Hoff nich, daut ekj die doa finje kaun, wan ekj die brucke saul! Opp Wadaseene, Sascha! Hast die brow jehoole. Nu wies wieda, daut du ons Kjint best!"

"Jawasch, Papascha!" (Ekj sie juna, Vodashkje!) säd Sascha opp Rusch, wan uk Oom Klaas un hee de Unjahoolunk en Dietsch jefieet haude.

"Wperjod!" Un Tarras drebbeld met Sascha em Woolt enenn.

Oom Klaas un Jasch lode sikj de Pelze un Väarot opp, dee see ut Annia äa Schläde jenome haude, un veschwunge em Woolt.

Daut muak Oom Klaas werkjliche Mieej, dän derch Gank derchem Bosch un dän Engank en de Heel to finje. Daut hoatjefoarne Schnee haud kjeene Spuare hinja jelote, un daut wia Owent jeworde, ea see dän Hempel errieekjt haude, un unja de Beem wia daut aul diesta. See omschräde see däm Bosch un sochte wieda.

De Heel

Dan sach Jasch waut Schwuatet opp däm Schnee ligje un muak Oom Klaas doaropp oppmoakjsom. Disa hoof daut opp. Daut wia een Stekj Holtkole, un doa lage noch mea ver aun.

"Komm, dee fiere ons nom Engank von de Heel. Dee haft miene Fru veluare, aus see dän Samovar un de Kole en de Heel brocht. Dee mott wie aule opphäwe, doamet see ons nich verode kjenne."

Weinich Minnute lota wiere see en de Heel. Jasch strikjt een Fiastrikja aun un beid sochte no de Laump. Boolt wia see jefunge un aunjestekjt.

"Friere un hungre woa wie nich," säd Jasch, aus hee gaunz äwarauscht un vewundat de Heel un waut sikj doarenn befunk äwa kijkt.

"Ekj hab nie jewist, daut unja disen Steenblock eene Heel es. Aus Junges hab wie de Steena foaken nopp jeklautat un doa bowe jespält, oba kjeena docht aun eene Heel."

"Miene Fru entdakjt see toofalich ver väle Joare. Aus du sitst, es de Heel kjenstlich jemoakt. De Graf X. wiere von sea oolen Jeschlajcht un sea rikj. Annenhof es äwa tweehundat feftich Joare en äarem Vemieeeje jewast. Äa grootet Rikjdom un de väle

Kjnajchte tooleete an daut, de verekjte ledee un Leefhaberie uttofiere, un gaunz besondere Kjeeedels motte unja dise Grafe jewast senne; daut bewiese daut Schlott un de Park.

En jerde Lienje es dise Heel onjevää 2100 Schoo vom Hus auf. Daut much eene oole Saj senne, oba de oole Babuschka Irina behaupt, äare Mutta haud äa vetalt, daut ut eene von de väle Kjalasch vom Hus een unja irdischa Gank em Woolt fieet un en eene jeheeme Heel opphieed. To äare Mutta Tiet, aus dise Flääjasche bie eenen von de Graf X. wia, haud de Graf dee bie de Flicht aum Meddelbu aunbue lote, un doa wiere de Miera opp dän unja irdischa Gank jesteet un haude daut vetalt. Aule Miera wiere, nodäm de Flichte foadich wiere, opp een aundret Goot vom Graf X. em Gouvernement Archangelsk jebrocht worde un kjeena buta däm Graf un sienem Kjarpa Deena haude om daut Jeheemis jewist, un met an wia daut uk begroft worde. Aus waut woa aun de Jeschicht es, hab ekj nie unjasocht. Ekj weet noch nich, woo väl Kjalasch en Annenhof sent; soo twintich, too väl fa onsen Jebruck. Wuatoo de Graf see en tweestokje Aunloag jebrukt haft kunt, daut blift mie een Rotsel."

"Wan daut met däm Gank waut wia, must

dee en dise Heel rut kome. Ekj woa see Morje eenmol jrintlich unjasieekje," säd Jasch intresieet un kjikjt no aule Siede.

"Ut Lankwiel un ver Onjedult kjenn wie et je doone, oba ekj jleew nich aun soone oole Äwaleewrunge. Daut Volkj haft je emma un aulawääjes äwa oole Buwoakje Jeheemnisvolle Dinja un Jespanst Jeschichte to vetale, dee opp Onweeteheit un Äwagloowe beruje. Soo woat et uk hia senne. Opp disem Hempel spukt je uk de 'Ljeschij,' de Woolt Jeist un unje enne Ritsch de 'Rusalki' (Wota Nymfhe). Dise woare ons nuscht doone, woll oba de Roode, wan see ons hia finje sulle. Doarom go rut un go om dän Hempel erom un see no, aus irjentwua Licht ut de Heel schient, daut ons verode kunn!"

Aus Jasch met dän Omgank foadich wia un trigj en de Heel wia, säd hee: "Bloos vom Engank hää un no bowe kjemt Licht derch."

"Daut es goot. Dän Engank vehenj wie dicht un derch de Retze en de Dakj kaun de Ruak auftrakje, wan wie ons Äte moake. Daut een Russ opp dän Steenblock klautat, es nich denkjboa; doa sett de Ljeschij un dän ferchte see."

See Koakte sikj Tee un aute von de Väärot. Daut koakt vom Samovar un daut brenne vonne Laump woamd de Heel un boolt funk daut aun, von de Dakj un de Wenj to dreppe. Aus Dak un Wenj drieech wiere, wia de Heel aus Vestääkj een moakhaufticha Oppenthault Uat.

Nodäm see jejäte haude, jinkj Oom Klaas ver de Heel, opp Fru Liese to wachte. Om twalf Ua nachts hieed Oom Klaas jeemaunt derch de Bescha schlikje.

"Liese?" roopt hee leis.

"Klaas?" kjeem de Auntwuat.

Aus de beid en de Heel kaume, haud Jasch sikj aul eenen Pelz äwa sienen Millitää Mauntel jetrocke, un nodäm hee Fru Lies bejreest haud, säd hee: "Ekj go opp Kundschoft ut, Oom Klaas. Ea daut dach es, sie ekj trigj. Mie woat kjeena erkjane, un dän Woolt kjan ekj goot. Opp Wadaseene!"

Dankboa sach Oom Klaas am aun, aus hee am 'Gott schitz die!' no roopt. En goode Moot jinkj Jasch auf. Waut Oom Klaas un siene Fru sikj to saje haude, bruktt kjeene Zeij buta däm leewen Gott, däm sien Voda Uage uk derch daut dikje Steenblock Dak von de Heel opp siene Kjinja sach, dee en Triebsaul jefieet wiere, om jereinicht to woare.

* * * * *

Aus Oom Klaas, nodäm hee siene Fru bat aun dän Woolt Raunt bie Marinowka bejleit haud, wada en de Heel trigj kjeed, funk hee

Jasch aul trigj un schlopent.

De Laump brend un hilt de Heel woam. Uk Oom Klaas strakjt sikj opp daut Loaga, daut siene Fru am trajchtjemoakt haud un schleep boolt en. Em Wuat Gottes un em Jebäd haud hee un siene Fru sikj Troost un Krauft jeholt, soo daut see saje kunne, 'Mucht de Welle vom Har woare! De Har woat aules Wool moake un daut harlich utfiere.'

* * * * *

Daut wia dacha Dach aus Oom Klaas derch een Jereisch jewakjt wort. Vewundat kjikjt hee om sikj hää; hee kunn sikj nich trajchtfinje. Nicht wiet auf von sienem Loaga stunt een koakenda Samovar un opp eene groote Kjist stunt een Primus Koaka, opp däm Jasch Pauls Schinkje Fleesch brod. Oom Klaas recht sikj opp sienem Loaga opp.

"Gooden Morje, Oom Klaas!"

"Habe See goot jeschlope?" fruach Jasch.

"Gooden Morje, Jasch! Dankscheen, ekj hab goot jeschlope! Meist jleewd ekj, eenen Spuk to seene, aus ekj oppwakjt un mie en soone sondaboare Omjäajent befunk," lacht Oom Klaas. "Ekj hab jeschlope, aus enne latste Wääkje nich mea. Un du, Jasch?"

"Ekj hab soo goot jeschlope, aus ekj seit lange Tiet nich mea jeschlope hab. Oom Klaas, nuscht jeit äwa een reinet Jewesse habe! Gott vejelt An, waut See aun mie jedone habe! Ekj wia bie miene Mutta. Wiels see Wätfru es un ekj, äa eensjet Kjint, en Moskau em Deenst sto, habe de Tscheka see veschoont, habe äa nuscht jestole un uk kjeen Rooda es bie äa enkwatieed; bie aule Dietsche ligje vea bat acht Maun de Roode Soldote. Ekj hab miene Mutta aules vetalt un äa miene Veerrunge bekaunt un äa jesajcht, daut See mie jerat habe. See haft mie aules vejäft un wia gaunz buta sikj ver Freid, mie wada Tus to habe. Mama bedd mie, Junt to jreesse un en äarem Nome to danke. Wan See ieescht wada buta Jefoa sent, woat see daut selbst doone. Mie befool Mama, ekj sull nich von June Sied gone soolang aus See mie brukte, soo bliew ekj bie Junt! Un nu, bitte to Desch! Daut Freestikj es reed."

"Sitst du, Jasch! Wia ekj auleen hia, wudd ekj bloos een Stekj koldet Schinkje un Broot äte. Oba met die aus Kjääkjemeista, jeft et eene woame Moltiet, un aus dee, dee de Heel en Ordnunk helt, un aus Kundschofta, dee de Vebinjunk met de Butawelt opprecht erhilt, fält mie aun nuscht. Un es mie nich eensom un ekj sie nich bekjemmat! Un du dochst, du wudst mie nich maklich senne!"

Jasch freid sikj, Oom Klaas soo räde to hiere. Dit wia de oola Oom Klaas, dee jiedren,

uk dän klansten Deenst aunerkjand un met frintliche, foaken sposiche Wieed doafäa dankt. Beid leete et sikj goot schmakje.

“Noch waut Nieet erfoare, Jasch?” fruach Oom Klaas, nodäm hee sien tweedet Glaus Tee jedrunke un daut Glaus opp de Sied en de unja Tauss jelajcht haud, bie de Russe een Tieekjen, daut Maun saut es.

“Jo, väl nieet! Onkel Loepke un Onkel Woelk welle de Tscheka vondoag frie lote, wan see jieda tweedusent Rubel Biedrach betole; oba Dyed Iwan, äaren Schwiavoda, welle see erscheete, wan hee nich erut jeft, wua See sikj befinje. Uk äare Fru un äare Kjinja sulle erschote woare, wan see dise finje un see äaren Oppenthaut nich verode. Vea Doag, bat nom 24. Dezamba Owents, es Dyed Iwan Frist jejäft; bat dan saul See sikj jemalt habe, ooda see woare an erscheete.”

“O Gott!” ständ Oom Klaas. “Wuarom hast du daut mie nich fuaz jesajcht, aus ekj Nachts trigjkaum, Jasch? Dan haud ...”

“Dan haude See nich jeschlope un oba nich halpe kunt. Wie motte de Sache koltblootich äwalaje un dan haundle, un doatoo bruck wie aule onse Krauft. Dyed Iwan mott bat Wienachte frie jelote woare un äare Fru un Kjinja derwe nich en de Henj vonne Tscheka faule.”

Wäarent Jasch daut Jescherr wosch un biesied riemd, säd Oom Klaas nuscht. Hee saut opp eenen met Bade jefelden Sak, de Alboages opp de Kneee jestett, dän Kopp en de Henj vegrowe. Hee schiend en Jedanke veluare to senne un kijkt enjstlich ver sikj han.

“Daut jeft kjeen Utwajch. Ekj mott mie bie de Tscheka stale, om Voda Toews, miene Fru un miene Kjinja to rade!” ständ Oom Klaas.

“Daut kjenne See noch emma doone, wan aule onse Vesieekjunge, jane to rade togrunt gone; un uk dan lot ekj daut nich too. See wudde soo äaren Läwe opfre un wudde jane oba nich rade. Äare Fru un Kjinja sent toiescht noch secha. Dee finjt de Tscheka nich, daut wia dan, see moake Hus Forschunge en gaunz Marinowka, un uk dan jeft Babuschka Irina un Annia ea äa Läwe, aus daut See Anna rut jäwe, ooda verode, wua äare Fru un Abram sent. Un Dr. Nikitin woat uk aul eenen Wajch finje, sikj de Baunde vom Hauls to hoole. De Hauptsach es, Onkel Toews, äaren Schwia Voda, to leese.”

“Woo wudd daut mäajlich senne, un waut kjenn wie doobie doone?”

“Ver Nachts nuscht, well wie onsen Vestäakj nich verode. Oba ekj woa nu eenmol de Heel jrintlich unjasieekje. Daut kunn oba waut woaret

aun de Jeschicht von dän unja irdischen Gank senne, von däm ekj uk ea aul jehieet hab.”

“Doo daut om die de Tiet to vedriewe; finje woascht du nuscht! Un wan daut oba soo es, mott de Gank lenjst veschett senne!”

Oom Klaas naum siene Bibel, sad sikj noda to de Laump un laus.

Jasch haud, aus hee de Väarot nom Freestikj unjasocht, miere Pakeete grooten Paraffin Lichta jefunge. Hee stekjt een Licht aun un unjasocht un klopt de Wenj von de Heel opp.

“Nuscht jefunge?” fruach Oom Klaas, aus Jasch no soo eene Stund daut Licht utblod un daut opp de Kjist bie de Laump läd.

“Nä!”

Jasch sad sikj opp eenen Baul, strakjt siene Feet wiet von sikj, hold siene Ziggaret Doos un Fiastrikja ut de Fupp, om sikj eene Ziggaret autostekje.

“Daut docht ekj mie! Doa es eene oola Volkj Jeschicht.”

“Waut woa mott oba aun de Jeschicht senne! Hia ooda aundatwäajen, irjentwua mott de unjairdischa Gank rut kome. Daut et soona jeft, ooda jejäft haft, habe uk de Kjnajchte un Kjääkjsches, dee bie ons jedeent habe, ons foaken vetalt. Ekj kaun mie noch goot aun daut denkje, woo de oola Selenicha, dee von miene Mutta oppjenome wort un dan dree Joare bat to äaren Enj bie ons wond, mie aun de lange Winta Owende väl vom Schlott un siene jeheeme Däare un Jenj vetald. See wia aul twintich Joa oolt jewast, aus em Joa 1861 de Kjnajchtschoft oppjehowe wort; un see jeef vää, selfst en däm Gank jewast to senne. Ekj jleewd äa daut natieedlich nich, docht, daut wia afens een Skaska-Mäarchen, soo aus see mie hundade vetalt haud. Oba vondoag jleew ekj, dee oole haft rajcht: wua Ruak oppsticht, mott een Fia senne!”

Aus Jasch siene Ziggaret aunjestekjt haud, schmeet hee däm brennenden Fiastrikja en wiedem Boage von sikj. Dee foll en de Medd von de Heel un brend wieda. Jasch kijkt to, woo daut langsam vebrend.

Hee stekjt een tweedet Fiastrikja aun, schmeet daut jeschekjt dicht biem ieeschten, one siene Ziggaret doamet to aunschiere. Dee jlemmad no sienem latste Zuch noch gaunz kjraftich.

Vewundat sach Oom Klaas am too, aus Jasch uk met eenen dredden Strikjholt krakjt soo vää jinkj un tookjikjt, woo daut am Boddem von de Heel bat opp dän latste Äwalei vebrend.

Oom Klaas, de nich Ruaka wia, funk nuscht besondret doaraun un wull Jasch aul doaropp

oppmoakjsom moake, daut et onneedichet Vekwose wia, wiels de Fiastrikja wiere weinich.

Jasch oba wist ut Erfoarunk, daut wan een Fiastrikja opp een glautet Fleck wajch jeschmäte wort, de Deelee, bloos sea seldom wieda brende. See vebrende woll niemols gaunz, daut Latste woll bloos, wan eene Retz wia, derch woone een klijena Loft Zuch fua un de Flaum näad.

Ea Oom Klaas noch de Woarnunk ver Vekwose uträdde kunn, sprunk Jasch opp, stekjt daut Licht aun, kjneed en de Medd von de Heel dol un socht met daut Licht äwa dän Boddem. Oom Klaas scheddad metem Kopp un kijkt am to.

Väasechtich, emma de Flaum vom Licht em Uag to hoole, fua Jasch met däm Licht äwa dän Boddem hää. Hee tieekjend een langet, rajchtwinklichet Veakaunt met däm vom Licht aufdreppenden, jeschmoltnen Paraffin opp däm Steen Boddem von de Heel. Aus hee met daut Lichte wada doa aunlangd, wua hee aunjefonge haud, un daut Veakaunt sikj too muak, sprunk hee opp un met eene Haunt Bewääjunk daut Veakaunt betieekjend! Hee säd met triumfierende Stemm, "Dit es de Dää, dee em Gank fiet, Oom Klaas!"

"Wuarom meenst du daut?"

"Wiels doa een Lofttoch ut däm Boddem kjemt! Seene See! Hia brent de Flaum jlijk

mässich un ruich; un hia flakat See han un hää. Hia es eene klijene Retz, derch dee von unje Loft en de Heel kjemt."

Gaunz veduzt kijkt Oom Klaas Jasch aun.

"Daut kaun aul woa senne. Woo kjeemst du opp dän Jedanke, Jasch?"

"Kjeen twiewel mea, Oom Klaas! Doa es de Dää, un opp de Iedee brocht mie daut Fiastrikja, aus daut gaunz aum Boddem vebrend."

"Daut aulsoo uk daut Schmieekje to waut goodet brinj!" spost Oom Klaas. "Ekj wudd nie opp de Jedanke jekome senne."

Nu wia uk Oom Klaas gaunz bie de Sach. Met eenen Sak fääjde see de Städ rein, un doa wees sikj gaunz fein, oba dietlich erkjanboa eene Lienje, dee dän Steen bejrenst, dee aus Dää em Boddem von de Heel enjelote wia. Soo jeneiw wia daut nenjestalt, daut see kaum de Spetz von een dennet Massa eenen haulwen Zoll enne Kluft driewe kunne. Aul äare Bemieejunge, dän Steen opp to häwe, wiere vejäfs.

Oom Klaas stunt nu opp, reef sikj de Kneee un säd: "Daut mott aul Meddach senne, mien Moage gnort!"

"Aul no twalw!" säd Jasch, aus hee opp siene Ua kijkt. Ekj moak fuaz daut Äte reed." Oom Klaas staupt väasechtich ut de Heel un kijkt em Woolt.

Sascha

"Papascha, gone See en de Heel! De Roode sieekje derch dän Woolt un kjenne See hia seene!" roopt am Sascha to.

"Wua stääkjst du, Sascha?" fruach Oom Klaas un sach sikj no aule Siede om.

"Gone See schwind! Ekj kom An no!"

Oom Klaas jinkj en de Heel, un ea hee noch dän Pelz dee ver däm Engank honk trajcht jetrocke haud, kroop Sascha opp aule Veasch unja däm en de Heel enenn.

"Best du nich en Kliny jewast, Sascha?" fruach Oom Klaas en Toon von Beschuldjunk.

"Oba Papascha! Ekj deed, aus See mie befoole. Gaunz Kliny weet et, daut wie See Jistre en Dubrowna erwachten, See doa oba nich aunjekome sent. Wiels ekj en Kliny soo väl Nieet enwort, waut Junt aunjeit, foddad ekj dän Tarras bie Nestor un muak mie dan opp dän Huswajch. Ver Dach wia ekj aul Tus. En Kliny sent noch hundat ooda mea Roode ut de Staut aunjekome. Vondoag welle See ieescht en Kliny met aule Burschuj opprieme un dan welle see Jacht opp See moake. Doa vetalt Maun, en

däm Koffa, dän Abram utem Hus hold, saul de Schauz vom oolen Graf, de veschwunge wia, sikj befinje; väl Millione saul hee Wieet senne un dän welle de Tscheka finje. Morje welle see en Dubrowna un Äwamorje en Marinowka met de Burschuj opprieme. Dyed Iwan un Mascha un Abram un Anna welle See ..."

"Daut weet wie aul Sascha! Wää säd die, daut ekj en de Heel sie? Un wää wees die dän Engank?"

"Daut See sikj en de Heel vestääkje wudde, wist ekj, aus See em Woolt aufstieeje. De Heel kjan ekj un Abram aul lang. Uk dän unjairdischen Gank, dee ut däm Haulfrunt, dee om aule Kjalasch vom Hus rant, en dise Heel fiere saul, kjan wie un sent en am soo wiet väajedrunge, bat wie aun eene iesane Dää kaume, dee von de aundre Sied verääjelt es."

"Rätst du de Woarheit, Jung?" roopt Jasch un pakt Sascha bie de Schulre un trock am noda to de Laump. "Ut däm Kjala es de Gank noch to errieekje, sajchst du, un jie sent benne jewast?"

"Jo! Wan wie bloos vom aundren Enj em Gank nengone un de iesane Dää enträäjle kjenne, dan wudd ekj Dyed Iwan bootl frie jelote habe!"

"Hee es veleicht nich en däm Kjala, dee ut däm de Gank jeit?"

"Om daut gaunze Hus un aule Kjala jeit een unjairdischa Haulfrunt, un ut jiedren Kjala fieet eene jeheeme Dää en daut Haulfrunt. Ekj un Abram kjane aule Dääre."

"Woo sent jie hinja daut Jeheemnis jekome?"

"De oola Kutscha Tichon, däm See opp Annenhof daut Jnode Broot gauwe, haft daut ons vetalt un ons uk de jeheeme Dääre jewäse. Wua de Gank aun de Loft fieet un woo de Dää em Gank op jemoakt woat, wist hee oba nich. Sien Brooda wia Liefdeena biem oolen Graf jewast un dee haud am de Dääre jewäse; oba nich, wua de Utgank es!"

"Dee es hia en de Heel", unjabruak Jasch, "Oba wie kjenne am nich op moake!"

"Wua? Ekj woa am op moake!" roopt Sascha iewrich.

Jasch naum de Laump, wees Sascha dän em Boddem enjeläda Steen un säd: "Dit mott de Dää to däm Gank senne."

"Daut es see! Daut es see!" schrieach Sascha lud, "Jrod soone Dää fieet utem Doom em Gank. Ekj woa dän Steen fuaz wajch schaufe! Habe see ..."

"Sch-sch-t!" zischt Jasch, klaupt siene Haunt äwa Sascha sien Mul un leet am nich wieda råde. Sascha met sikj trakjent, ield hee to de Laump un blosd see ut.

"Sch-sch-t! Äwa ons woat jesproake!" säd Jasch dan, leet Sascha loos un wees no bowe.

Dietlich venaume see äwa sikj Schräd un hieede wäm råde. Daut wiere de Roode, dee dän Woolt derch sochte. Muskjestell vehilde sikj de dree.

Jasch jinkj utem Engank von de Heel, hoof eene Akj vom Pelz un kijkt un horcht erut. Hee kunn kjeenen seene, oba dietlich horcht hee eenen Roode saje: "En disem Woolt es kjeene Städ, wua de Njemetz sikj vestäake habe kunt, daut wie nich jesocht habe. Em Woolt es hee nich! Well wie to Meddach gone!"

Dan horcht hee miere Mana derch daut Unjaholt gone. Hee wacht, bat daut Jereisch von äare Schräd vestomt wia, stekjt de Laump aun un säd, "Nu well wie to Meddach äte. De Spione sent wajch. Un no däm Äte sieekj wie de Dää optomoake un em Gank nentodrinje."

Hee un Sascha dakjte dän Desch, eene Kjist, un stekjte dän Samowar aun. Oom Klaas stunt en Jedanke veluare ver daut Veakaunt.

"Papascha, Äte!" roopt Sascha.

Wäarent de dree aute, hieede see Sascha siene Jeschicht, ver twalf Joare jinkj Fru Liese lot Owents aun eenen kolden Winta Dach äwa dän Hoff em Oabeida Hus, om dän foljenden Dach äare Aunordnunge to jäwe. Doa horcht see aum Enj von de Allee, dee ut däm Woolt em Hoff fieed, een Kjint hiele. See jleewd, daut wia een Kjint von de befriede Hoff Oabeida un roopt daut aun, kjrieech oba kjeene Auntwuat.

See jinkj en de Oabeida Kjääkj un vetald, daut noch eent von de Kjinja von de Oabeida em Frie wia un hield, un befool, siene Mutta sull daut fuaz hole. Die Muttasch oba jeewe aule vää, äare Kjinja wiere aule em Hus, aus Fru Liese selbst seene kunn.

Schwind naum Fru Liese eenen Latoarn, heet eenen Oabeida metkome un ield to de Städ, wua see daut hiele jehieet haud.

Aun eenen Boomstaum jelänt, em Schnee settent, funk see eenen Dreejoascha, en plätaje Lumpe jetrocke Russe Jung, de entweschen enjeschlope wia. See gauf de Latoarn däm Oabeida un naum dän hauf doot jefroarnen Jung opp äare Oarme un druach am no Hus. Väasechtich un mea un mea brocht see dän Jungen to sikj, gauf am een Bad, reinicht am von dän Tiere dee opp sienem Kopp wimmelde, trock am von Abram siene Kjeleeda aun un gauf am Äte.

De Jung leet one Wadastaunt aules met sikj passiere, sach met vewundade Uage om sikj un gauf opp aule Froage kjeene Auntwuat, soo daut Fru Liese aul jleewd, daut hee stomm wia. Aus Fru Liese am to äte gauf, jreep hee met beid Henj to un haud sikj krank jejäte, haud Fru Liese daut tojelote.

En een woamet Bad jelajcht un tojedakjt kijkt hee Fru Liese aun met eenen Blekj dee Leew, Dankboakjeit un Vetrue utdrekjt. Hee list haulflud, "Sascha jubit!" (Sascha leeft!) Dan folle am de Uage too un hee schleep en.

To Trone jerieet von däm Blekj vom Kjint un de Wieed, neijd see sikj äwa am un drekt am eenen Kuss opp dän Stiern. See haud dän Jung leef jewonne. Aus see sikj aun Oom Klaas dreid, säd see, "Dän Jung behool wie, Klaas!"

Schwieejent haud Oom Klaas siene Fru tojekjikjt, woo see een schmurzjet, vekomnet un framdet Kjint Mutta Deenst un Mutta Leew wees, un haud äa biejelote. See wia am en dise Stund aus een radenda Engel fa dit oamet Kjint vääjekome un siene Achtunk fa siene Fru stieej noch hecha.

"Daut es leichta jesajcht aus jedone, Liese! Veleicht sieekjt siene Mutta am; hee kunn entrant ooda veert senne. Morje tiedich mott wie daut em omligjenden Schulze Aumt un en

de Wolost malde. Wie motte an saje daut es een Kjint daut sikj Sascha nant, em Schnee jefunge es un wie oppjenome habe. Finje ooda malde sikj de Elre vom Jung nich, dan ieescht kjenn wie doavon råde, am to behoole.”

“Ekj wensch wie kjenne dän Jung behoole. Bäta wudd hee daut bie ons habe aus bie siene ajchte Elre ooda Flääjasch. O, woo moaga un utjerakjt es daut Junkje; gaunz voll Lies wie hee un voll Striepe un Schwääre, aus von Pietschhake un Stockschlääj. Un soo een schmocket Kjint es hee! Wan am kjeena foddad behoole wie am, jo Klaas? Dan haft Abram eenen Späl Poatna un ut däm Junkje kaun een ordentlicha Mensch woare.”

“Mientwääjen muht wie am behoole, oba denkj doaraun du woascht väl Mieej un Oabeit met am habe un daut woat die nich leicht senne, am kjristliche to ertrakje.”

“Leew bedwinjt de schwoaschte Hoate. De Jung leeft mie un ekj Leew am. Met Gottes Help well ekj am to eenen nedroaten Mensch un jleewenden Kjrist ertrakje.”

Aules, waut Fru Liese aum näakjsten Dach von Sascha äwa siene Vegonheit to hierie kjrieech, wia, "De oola fua emma Wajch un de kromme Hakjs schluach mie un flucht, wan ekj nich jenuach toop prachad.”

Siene Flääjasch muste woll een Poa elre Prachasch jewast senne, dee dän Jung aus lockvoagel benuzte, om daut Erboarme von de Aulmoose Jäwasch to erwakje.

Aule Bekanntmoakunge, Opproope en Tiedinje un Noforschunge vonne Poliez fiiede to kjeenem Utkom. De Lied, de Sascha utjesat haude, bleewe verschwunge. Hee selfst gauf kjeene wiedre Beschlusse, wist uk schienboa nuscht, aus daut see emma jefoare wiere.

Frau Liese jewonn dän Jung emma leewa, un Abram, dee kaum een Joa ella wia aus hee, leewd am aus sienen Brooda un funk en am eenen Späl Kommarod, aus hee un siene Elre sikj kjeen bätret wensche kunne.

De schlaichte Maniere dee hee jelijet haud wand Mamascha, aus Sascha siene Flääjmutta vom ieeschten Dach nand, boolt auf, un hee lieed soo leicht Dietsch, daut hee sikj no eenen Moonat met de Kjinja flissent biem Späl unjahoole kunn.

Wää am jeseene haud, aus hee em Hus kaum, un am wada sach, aus hee sas Wääkje bie Frau Liese en Flääj jewast wia, kjand en am daut Kjint nich wada, daut see oppjenome haud. Hee wia nu een jesunda, lostja Kjeedel, däm de Schowanak ut de Uage blitzt un däm sien Mulkje nie stell wia. Hee wia aula Frint un Lieblinkj em Hus. Papascha, aus hee Oom

Klaas nand, jehorcht am oppet Wuat un Kjarpaliche Strof bedurft daut nie, am to ertrakje.

Wienachte wia jekome un Oom Klaas beschäad siene Kjinja aum Heiljen Owent unja däm brennenden Wienachts Boom. Gaunz äwarauscht un erstaunt wia Fru Liese, aus see bowe opp äaren Wienachtsjeschenkj een grooten met fief Lak Sääjel Stampel verschlotnet Konwarkj funk.

“Waut saul dit bediede, Klaas?”

“Moak daut op un läs!”

Daut wia eene Bestädjunk vom Gubernski Syrotski Sud (Gouvernements-Weisenjerecht): “Daut Oom Klaas vom Jerecht aus Väaminda vom Sascha ernant wia un daut de Weise, Sascha Besiemnjonj (Sascha one Nome), de Fru Liese Iwanowna Peters bat to siene Volljoarichkjeit to Flääj un Bildunk äwajawe wia, wuavää see Moonatlich ut de Rikjsbank fief Rubel erhawe durf. Leete see daut Jelt ligje, soo wudd daut fa dän Weise oppjehowe un am utbetolt, wan usw.”

“Kjeene jratre Freid hautst du mie un Abram to Wienachte moake kjenne, Klaas!” säd Fru Liese un dankt am met eenen woamen Kuss. “Daut haud mie un Abram väl jekost, dän Jung nich to behoole to derwe! Un die uk, nich woa?”

Oom Klaas funk Sascha, dee jrod met sienem Jespaun un Woagkje, daut am de Wienachtsmaun jebrocht haud, aun am vebie rane wull, hoof am opp de Oarme, kUSD am un säd iernst: “Ons Jung!”

Dan gauf hee am Fru Liese. Dee kUSD am un met Trone, roopt Abram un de tweejoasche Anna un erkjläad an, daut Sascha nu äa Brooda wia un emma bie an bliewe wudd. Dise gauwe am nu dän Brooda Kuss. Soo wort Sascha Kjint em Hus.

En aulem wort hee met de ieejne Kjinjasch jlijk jehoole. Hee wia een rikj begowdet Kjint von friedlichen un ielialichen Karakta. Toop met Abram funk hee aun, en de Dietsche School to gone, dee en eenen von de Hauls vom Schlott änlichen Hus enjerecht worde wia. Aule nande am, Peters Sascha - Peters Sän.

Abram beendicht de School met drettien Joare, Sascha met twalf. Dan bruak de Weltkjrich ut un boolt funk uk de Dietsche Hetze aun.

‘Ajchtrusse’ verschuldicht un vekloagde Oom Klaas, daut hee een rajcht jleewendet jebuarnet Kjint, dän Sascha, em Dietschen Gloowe oppjetrocke un de rajcht jleewenden Orthodox Kjoakj wajch jenome haud.

No langen Vehia met väle Zeije un goodet Schmääre (daut wia de Hauptsach, de Oom

Klaas sea väl kost), wort Sascha bie siene Dietsche Flääj Elre jelote, oba hee must, om wada Russ to woare, em Oabeida Hus äte un schlope. Am en dän Orthodoxen Gloowe to unjawiese, wort Otetz Philarion, de Bischof, von Klíny vom Jerecht bestalt, bie däm Sascha tweemol en de Wääkj nom Relijions Unjarecht to erschiene.

Aul biem ieeschten Besuach, dän Sascha bie Otetz Philarion muak, funk disa, daut Sascha äwa jeistliche Dinja un Relijion väl mea wist aus siene baste un truhoatje Jemeent Jlieda, un daut hee en siene Rusche Bibel bāta Bescheid wist aus sien Psalomtschik (Vāalāsa, dee aun de Soakje von de Doode de Bibel lāsđ, soolang aus dee äwa de leed wiere.)

Otetz Philarion jewonn dän Jung vom ieeschten Dach aun Leew un sād am boolt, hee brukt nich mea kome. Doafāa kjeem hee selfst to Oom Klaas, om dän 'Njemetzkij Proppwednik' (Dietschen Prādja), aus hee bie de Bejreessunk sād, kjane to liere.

Boolt vebunk dän mennonitischen Oom un dän ruschen Batjuschka eene Frintschoft, dee met Jāajensiedje huach Achtunk toop kaum. Wan see en äare Gloowes Lia un en äarem Bekjantnis en vāle Stekja uk nich āwareen stemde, soo wia oba āa jemeensoma Grunt deeselwja, 'Daut Bloot Jesu Christi moakt ons rein von aule Sinde.'

Un aule Unjascheede āwaspaunde daut Wuat vom Evangelisten, 'Aulsoo haft Gott de Welt jeleeft, daut hee sienen eenjebuarnen Sān gauf; opp daut aule, dee aun am jleewe, nich veluare gone, sonda daut eewje Lāwe habe.'

Otetz Philarion, een ellerachtich, ieawirdje Jreis, dee aun Joare Oom Klaas sien Voda senne kunn, klopt Oom Klaas foaken, wan see

en Relijeesen Striet waut haftich jeworde wiere, opp de Schulre un sād: "Nitschewo, nitschewo, Sōnok! (Moakt nuscht, moakt nuscht, Sānkje!) aule Wāaj fiere no Room, un aule Wāaj fiere nom Himmel, dee miena un dee diena uk! Doa woa wie ons trafe un de Har Gott woat sikj freie un ons Jnod un Erboarme jewoare, un eena von ons woat saje: "Duratschock (Dummerchen), du hautst nich soo vāl Omwāaj moake sulle, dan wia die en diene Hāad mauncha Kaumf bespoat jeblāwe."

Un āwa Otetz Philarion sien Jesecht lach eene Scheene bennare Frād un seeliche Verhop, un siene Uage strolde en eenen Glaunz, dee vom Himmel kaum.

Un Oom Klaas neijd sikj leaferchtich, wan Otetz Philarion, nodām hee am toom Aufscheet de Haunt jedrekjt haud, sāajent daut Tieekjen vom Kjriez āwa am muak.

Sascha oba wort von Otetz Philarion siene Unjarecht Stunde loos jelote, wan uk daut em Volkj heet, daut de Jeistliche am en Annenhof unjarechte sull, wiels de Batjuschka pinkjlich jiede Wāakj eenmol no Annenhof kaum.

Jieren haud hee Sascha von de Vebaununk em Oabeida Hus frie jelote, oba daut wia nich en siene Macht, un om de 'Ajcht Russe' un Dietsch Hetsa nich opptorāaje, must Sascha em Oabeida Hus bliewe.

Siene Leew un Veierunk fa siene Flääj Elre wia soo daut kjeen Aufbrāakje kaum. Hee wia kluak jenuach to vestone, daut see daut bloos unja dām Druck vom iesanen Macht deede un am nu noch mea leewde un daut am aun nuscht fāle leete. Siene Schmakjsels erhilt hee soogoot aus ea un wia un bleef Kjint em Hus. Un tru un hanjāwent bleef hee an, aus wiere see siene rajchte Elre. See wiere am daut Leefste oppe leed.

Unjairdischa Gank

Nodām de dree en de Heel one vāl Wieed un en groote lel āa schwind jekoaktet Meddachsmol vetāat haude un dan noch Tee jedrunke, fruach Oom Klaas, "Sascha, wuaron hast du nie doavon to mie jerāt, daut jie em Gank jewast sent un daut Jeheemnis kjane?"

"Wie durwe nich."

"Wuaron nich?"

"Wie muste dām haulf verekjten Tichon ..."

"Wām?" unjabruak Oom Klaas un runseld dän Stiern.

"Dām oolen Tichon, dee haft Jedajchnis Schwakheit," vebātad sikj Sascha un wort root em Jesecht. "Wie muste am opp de Bibel, daut

Kjriez un de lone vesprāakje, daut wie daut Jeheemnis kjeenem Mensche verode wudde, bat de Gank eenmol, wan daut wada Kjrich gauf, toom Flucht benuzt woare sull. Hee spruak ons dän Schwua ver un wie rāde am Wuat fa Wuat no. Dan must wie ons han kneee un hee beschwua de Beese Jeista, daut see ons em Gank vekjwidre un wie doarenn vehungre sulle, wan wie daut Jeheemnis verode wudde. Wan oba een Kjrich kaum un de Barin (Oom Klaas) en Jfoa wia, sull ekj un Abram am derch dän Gank rade. De Tichon haud ons soo veenjst met de Beese Jeista, daut wie āwa aules stell bleewe."

"De oola Tichon mott aul gaunz verekt jewast senne, tieenjoasche Junges soon Hokus-Pokus väätomooke un see schwääre to lote," roopt Jasch lachent aun.

"Woo Maun et nemt," antwuad Oom Klaas iernst. "Sonst haude de Junges daut Jeheemnis veleicht verode; wäärent de Gank nu veleicht en Gottes Haunt de Wajch senne woat, Voda Toews to leese. Well wie noch eenmol vesieekje, aus wie de Dää em Gank nich op moake kjenne."

"Dee woa wie boolt op jemoakt habe," roopt Sascha. "Ekj brukt dootoo eene lang Schnua un een langet, dennet Desch Massa."

Beides funk sikj en de Heel. Sascha naum daut Massa, gauf Oom Klaas daut eene Enj von de Schnua en de Haunt, Jasch daut aundre un heet opp de Schnua stiew äwa twee sikj Jääjenäwa ligjende Akje vom Steen to spaune un sikj bat aun de Wenj von de Heel bejäwe.

See deede, aus hee an heet, wäärent hee opp paust, daut de Schnuare jenuach äwa de Akje jinje.

"Nu holt see soo, bat ekj de Schlätel Lajcha finj!"

Hee kroop opp aule Veasch, schiend de Laump hää ver sikj un wescht dän Boddem dichtbie von de Schnuare met siene Meiwe auf, poakad met daut Massa en jiedat Retzkje vom Boddem.

Dicht ver Oom Klaas aunjekome, roopt hee oppeenst. "Jefunge!" un stald daut Massa onjefää dree Zoll deep en eene schmaule Kluft.

"Nu noch de aundre dree! De ligje krakjt soowiet auf von den Akje."

Oom Klaas bekjt sikj erauf un uk Jasch kjeem han, om to seene, waut daut wia, daut Sascha jefunge haud. See sage eene schmaule, lenkliche Kluft un om de Kluft eenen Kulla onjefää 1 1/2 Zoll en Derchmäta een rundet Loch em Boddem von de Heel, daut met eenen gaunz jeneiw paussenden Stopsel, dee en de Medd de Kluft haud, jeschlote wia. En dise Kluft stuak daut Massa un Sascha bemieejd sikj vejäfs, daut met däm Stopsel toop to dreie.

"De Boltes unje sent aun jerostat!" säd Sascha, hold de kaun met Petroleum un goot waut enne Kluft. "Jrod soo wia daut uk bie jane Dää em Doom. Wan wie de aundre Schlätel Lajcha jefunge un jeeeljt habe, woare dise Boltes sikj aul dreie, un de aundre dree dan uk!" roopt Sascha bejeistat un em Jesecht rot von de Oabeit un ver Oppräajunk.

Fuaz must Oom Klaas frintle, aus hee sienen Jung secha unforsch de Befäle jäwe hieed, un

en siene Oabeit gone sach. Un hee fruach nerkjent, "Wan hia noch vea Boltes sent, nodäm wie nu eenen jefunge habe, dän bliewe ausloo noch vea to finje?"

"Doa mott fief Boltes senne un de fefta es aum schwoasten to finje," antwuad Sascha. "Dise vea lote dän Steen sinkje, un de fefta schift am dan to de Sied. Wua de stääkje mucht, weet ekj nich, un finj wie am nich, halpe ons dise vea nuscht!"

Boolt wiere de Veakaunt Boltes jefunge un jeeeljt. No däm feften Schlätel Loch sochte see aule dree, jieda met eenen Licht. Opp däm Boddem kroope see äwa twee Stunde, bat Jasch dautselwje en eene Akj von de Heel funk.

Eelj wort enenn jegote, un dan jinje see doaraun, de Boltes met de Massasch, dee see enne Städ Schlätels en de Klufte stääkjte, to dreie. Sascha siene Krauft wia nich jenuach, uk een Massa deed daut nich; see schoowe twee Massasch toop en eene Kluft un Jasch vesochte siene Krauft.

Knoarent, aus eene Dää sikj en verostade Angle dreit, dreid sikj de Stopsel. Twee Runt Dreiunge un Sascha roopt, "Jenuach! De Rieej no aule vea Boltes to je twee Runt Dreiunge!"

Oom Klaas stunt ver däm Steen un wacht doaropp, daut de Steen sikj senkje sull! Oba aus Jasch dän vieeden Bolte dreid, sunk de Steen om dree Zoll en de Deep.

"Seet, seet! De Steen senkjt sikj!" roopt Oom Klaas. "Nu verwoaz! Jiedren Bolte de Rieej no vea mol to twee Runt Dreiunge un de Steen es unje!" roopt Sascha. "Ekj woa dän feften noch eenmol eelje."

Jasch rand von eenen nom aundren Stopsel, gauf jiedren twee Runt Dreiunge, un jiedatsmol, wan hee dän vieeden dreid, säd Oom Klaas: "De Steen senkjt sikj."

En weinje Minnute haud de Steen sikj soo deep jesenjt, daut hee hauntbreet deepa lach, aus de Flua von de Heel dikj wia.

"Jenuach! Nu dän feften!" befool Sascha.

Jasch naum een Licht, jinkj nom feften Bolte un dreid am.

Sascha sad sikj dichtbie de Dää Opninj, leet siene Feet en de Heel erauf bomle un roopt, "Bloos fausta, Jasch, dee woat fuaz verschwinje!"

Langsom schoof sikj de Steen to de Sied un eene Steen Trap wort sechtboa, däären Stoope sikj en de Deep von daut Diestaness veluare.

Kaum haud de Steen sikj soowiet verschowe, daut Sascha sikj derch dwinje kunn. Soo naum hee een brennendet Licht; un ea Oom Klaas am trigjhoole kunn, wia hee de Trap erauf

veschwunge un roopt lachent: "Ekj kom fuaz wada! Wacht, komt mie nich no, bat ekj junt roop!"

"Fuaz kjest du trigj, Sascha!" befool Oom Klaas. Waa nich kaum, wia Sascha; waut trigjkaum, wia de Steen!

Schwind un meist Jelud loos schoof sikj de Steen ver de Opninj un hoof sikj dan krakjt soo schwind opp, bat hee faust en sienem Rāmen lach.

"Nu es de Jung unje enjeschlote un daut es froglich, aus wie dān Steen noch eenmol opp disem Wajch op moake kjenne!" roopt Oom Klaas veschrocke.

Uk Jasch wia gaunz rotloos.

Ea sikj de Beid sikj noch von äarem Schrakj erhoolt haude, jlitt de Steen wada erauf, schoof sikj to de Sied un von unje enopp schull Sascha siene Stemm, "Oabeit daut Mechanismus?"

"Jo! Oba nu mol schwind erut, Jung!" schriech Oom Klaas em Gank erauf.

Lachent un oppjehett kjeem Sascha un vetald, daut de Gank noch en gooden Toostaunt senne must, wiels hee uk opp disem Enj ut Steen utjebut wia un met Kaulkj Zemment jemieet.

Gaunz onschuldich deed sikj Sascha nu, aus Papascha am eene jrintliche Strof Rād hilt.

Hee haud nich doaraun jedocht, daut Papascha sikj äwa sien Veschwinje oppschrakje wudd, wiels doa wia oba kjeene Jefoa. Hee haud bloos seene welle, aus hia uk een Mechanismus wia, aus opp daut aundre Enj un aus daut noch schauft.

Oom Klaas kijkt no siene Ua; see wees haulf sas; bute must daut aul diesta senne.

"Waut nu?" fruach hee nu Jasch. De rukst de Schulre, eenen Plon moake?

"Äte un dān Dyed Iwan ut de Henj von de Roode näme!" rod Sascha, one jefroacht woare to senne un muak Fia em Samovar.

"Rajcht soo, Sascha! Vedeent hab wie ons Owentbroot vondoag aul un du dobbelt. Biem äte berād wie ons, waut wieda to doone es."

Oom Klaas un Jasch brochte eenen Plon no dām aundre vāa un veschmeete am wada; kjeene wia mājlich. Sascha aut stell un horcht to. Ea aus de aundre twee wia hee foadich.

"Doaf ekj mienen Plon vāalaje, Papascha?" fruach hee, aus jane kjeen Plon vāabrochte dān see aus brukboa funge.

"Lot hiere!"

"Wan See met dām Äte foadich sent, go ekj met Jasch em Gank un wie vesieekje, de iesane Dāa op to moake. Jelinjt ons daut, dan go wie bat nom aundren Enj un ekj eelj dān

Mechanismus doa. Wan wie trigjkome, go ekj opp dān Hoff un finje ut, en woonem Kjala Dyed Iwan enjestopt es un waut et sonst nieet jeft. Jasch jeit to de Städ em Woolt, wua see Jistre aufstieeje sent. To nāajen Ua Owents hab ekj Annie doahan bestalt. See woat trigj to Maacha gone un Norecht von äa brinje. Wan wie beid trigjekome sent, woa wie Dree Dyed Iwan looslote."

De Plon wort gootjeheet, bloos daut Oom Klaas doabie senne wull, wan see de Dāa em Gank op muake.

Sascha veropp, dan Jasch un aum latsten Oom Klaas, jieda met eenje Lichta un Fiastrikja met, soo stieeje see de Trap erauf un drunge langsam un vāasechtich verwoaz.

De Gank wia noch soo goot jechoole, daut see am aulawāajes one Jefoa derchgone kunne. Bloos de doffe Loft lād sikj schwoa opp de Lunge.

"Hia es de Dāa!" roopt Sascha un bleef stone. Jasch jinkj verwoaz to am ver de Dāa un Oom Klaas bleef hinja an stone. De Gank wia nich breet jenuach, daut dree Persoone biesied stone kunne. Enteischt gloade see opp de glaute iesane Dāa. Kjeene Rāajel, kjeene Dāa Jrāp ooda Schlott wiere to seene!

"Jrod soo sitt see von de aundre Sied uk ut un doarom jleewd ekj un Abram, see wia von dise Sied verāajelt, un hab nie no eenen Mechanismus, dee see op moakt jesocht. Een Schlott mott aun beid Siede senne, om de Dāa von beid Siede optomoake; dān mott wie finje.

Sascha socht met dām Licht de Flua äwa, Oom Klaas un Jasch jieda eene Waunt vom Gank. Zoll fa Zoll klopte see met äare Fuppe Massasch de Wenj opp.

Oppeenst knakt et, un ver Oom Klaas sien Jesecht wees sikj eene Opninj en de Waunt, onjefāa eenen Schoo breet un twee Schoo lang. Wan see enenn jedacht haude, sage see eenen Schwenjel benne. Jasch schoof am no bowe un langsam dreid sikj de Dāa to Sied, en de Waunt enenn.

Sascha kroop derch de Dāa un roopt: "Bliewe see doa, doamet wie ons nich selfst enschlute! Ekj woa daut Schlott hia sieekje. Hia onjefāa mott daut senne!"

Hee klopt un socht, kunn oba nuscht finje.

"Jantsied von de Dāa woat dee aun de aundre Waunt senne. Sieekj doa eenmol!" roopt Jasch.

Sascha befoljd dān Rot un funk no kortet Sieekje eenen waut aufjerunden Steen dee vāastunt. Hee klopt un drekjt doaropp, oba nuscht passieed.

"Papascha, waut deede See, daut et aundra

Schlott sikj trigjrock? Schluage See met däm Massa opp eenen runden Steen?"

"Nä, ekj länd mie met däm Alboage aun de Waunt."

Sascha jinkj trigj un dacht de Waunt opp dicht bie de Opninj en de Waunt.

"Jasch, schuw dän Schwenjel trigj!"

Disa deed aus am jeheet wia.

Knoarent schoof sikj de Dää trigj un aulatoop schloot sikj uk de Opninj en de Waunt.

Wada dacht Sascha de Waunt opp.

"Hia es de Steen! Papascha, prase See disen Steen en de Waunt enenn; ekj sie to schwak."

Oom Klaas prast siene Haunt opp dän Steen. Wada gauf et eenen Knack, aus wan eene Fada utjeleest wort, un daut Schlott fa de Opninj jlitt erauf.

"Aun jane Sied von de Dää es jrod een soon Steen. Moak de Dää op, Jasch! Ekj un Papascha woare hia derch gone; un dan moak dee wada too! Wie woare vesieekje, see von jane Sied op moake!"

Dee beid jinje dan derch de Opninj un Jasch schloot de Dää hinja an.

Kaum haud daut Schlott sikj aun sienen Plauz jeschowe, dan jlitt de Dää no de aundre Sied en de Waunt, aus Oom Klaas dän von Sascha betieekjenden Steen en de Waunt prast.

"Nu kjenn wie wieda gone un dän Mechanismus em Kjala eelje. Hia sie ekj aul jewast; de Gank es aulawääjes rein un secha," säd Sascha un jinkj veraun.

De lesa Dää must oppe Medd tweschen Heel un Hus senne. Wiels wieda schien an de Gank enjloos to senne, un met de schljachte Loft kunn Oom Klaas mau schwoa odme.

Aus Sascha daut sach, säd hee, "Bliewe See un Jasch hia! Ekj go schwind, eelj dän Mechanismus un kom trigj."

Uk Jasch feeld sikj nich wool; de Loft enem Gank wia nich uttohoole. Bloos Sascha kunn dee nuscht aundoone. Beid wiere envestone un aus Sascha jegone wia, leete see sikj en Huckstalunk aun de Waunt dol, om utorue. Doa moakjte see, daut de Loft unje bāta wia, waut erkjlāad, wuaram Sascha nich von de schljachte Loft to leide haud.

Jasch stekjt sikj eene Ziggaret aun un sach opp siene Ua. See wees een viedel ver Acht.

"Ekj woa mie spoode motte, wan ekj Annie em Woolt trafe well. Wan Sascha bloos boolt kome wudd! Hee kunn oba je aul trigj senne."

"Mie kjemt daut uk sea lank vāa! Am woat oba nuscht passieet senne?"

"Doarom enjste See sikj nich! De Jung haft

Muttawitz jenuach, sikj ut irjent eene Stal loostokome. Oba wundre wudd daut mie nich, wan hee irjentwaut aunstalt, daut nich en onsem Plon wia."

"Nä, daut jleew ekj nich! Sea selden es daut vāajekome, daut Sascha onjehuarsom wia. Strikje haft hee emma em Kopp, oba miene Befāle fieet hee jeneiw ut."

See wachte wada een Stootskje. Oppeenst schauld een grusliche Jehiel un Jehoakel derch dän Gank vom Hus hāa. Vefieet sprunge de beid dan opp. Waut Änlichet haude see noch nie jehieet.

"Waut es daut?" fruach Oom Klaas met zettaje Stemm. "Ekj weet nich, waut daut to bediede haft."

Jasch wort unjabroake von dāmselwjn Jehiel un Jehoakel, daut nu luda to an drunk un schiend noda to kome.

Jreslich hieede de Teene en äare Uare un Forcht erjreep de Beid. Waut kunn daut senne? Enjstlich gloade see en de schwoate Diestaness vom Gank, dee bloos opp weiniche Schrād von dām Schien von äare Lichta bedacht wort.

Dan sage see wiet auf en de Dunkelheit een kjlienet Licht derch blinkje, daut schwind noda kaum, un hieede eene Stemm, de kjeene Änlichkeit met Sascha siene Stemm haud, roope, "Papascha, Jasch, kome See schwind!" Un dan wada daut schrakjlichet Jehiel un Jehoakel.

"Sascha es en Jefa! Hee roopt ons!" säd Jasch, reet sienen Revolver ut de Fupp un ield Sascha entjāajen. Oom Klaas foljd am un bedd, "Jasch, scheet nich!"

See haude ieescht weiniche Schrād jemoakt, aus Sascha ver an oppdukt. Sea meed länd hee sikj jāajen de Waunt un bruak en een onbandjet Lache ut, aus hee de beid un de blausse, veschrakjt Jesechta sach.

Besorjd kjikjt Oom Klaas Sascha aun un säd haulflud to Jasch, "Nerven Schock! Daut es to vāl fa siene Nerve jewast, waut hee en de latste Tiet erlāft haft!"

"O Papascha!" prust Sascha von niene loos. "De Jeista Roope un daut Vetusche em Gank hab an veschrakjt! See un Jasch seene beid soo veschrocke ut, aus de Roode doa em Kjala! Ha-ha-ha!" un Sascha hauntrieed un kjremd sikj ver Lachen.

"Wāa? Waut?"

"Ekj gruld de Roode een Beskje; ekj vetal daut an lota! Nu kome see beid schwind met, om Dyed Iwan to hole. Hee licht em Doom un kaun auleen nich gone; hee es to schwak un ekj kaun am nich auleen de Trap erauf droage."

"Du hast am auleen frie jemoakt, Sascha?"
twieweld Jasch.

"Jo! Oba nu komt, sonst woat am auleen
noch bekjemmat un hee lajcht opp de kolde
Steenaflua."

Sascha verut, ielde see verwoaz derch dän
Gank un dan väl Stoope enopp derch eene
Steendää, aus see en de Heel haude, un dan
en een grooten Doom, bat Sascha ver Dyed
Iwan stone bleef. Oom Klaas kjand sienen
Schwiavoda nich wada, soo lebel haude de
Tscheka un Roode am Toojerecht.

"Klaas, best du daut werkjlich? Un sie ekj
werkjlich von de Henj vom Diewel
wajchjekome?" fruach hee, aus Oom Klaas sikj
äwa am bekjt.

"Jo, Voda, nu sent See frie, un näakjst Gott,
habe See Sascha äare Frielotunk to bedanke."
Voda Toews nekjt bloos bejoent un schloot de
Uage. Hee zettad ver Weedoag un Feeba.
Jesecht, Henj un Kjeleeda wiere am met Bloot
un Schmutz bedakjt un daut Hoa wia met Bloot
vekjeeft.

"Wota!" haucht hee.

"Wie motte am soo schwind aus mäajlich no
de Heel droage. Wan wie een Droagbad
haude, wudd daut leicht gone", säd Jasch.

"Daut besorj ekj," säd Sascha un veschwunk
em Dunkel vom Doom, om boolt met eene
groote witte Dakj, met twee Stange un Strikje
belot, wadatokome.

Jasch haud entweschen dän Voda Toews de
Trap erauf em Gank jedroacht. Em
Hauntomdreie haud de erfoarne Sanitäta een
Droagbad häajestalt, un behutsome Wieed dän
Kranken enopp jelajcht.

Sascha sad dän Mechanismus, dee de Dää
too muak, en Bewäajunk, un dan naum Oom
Klaas un Jasch daut Droagbad un druage See
am langsam derch dän Gank en de sechre
Heel, wuabie Sascha metem Licht veraun jinkj
un aun Licht gauf.

En de Heel aunjekome, gauf Jasch Voda
Toews waut Tee to drinkje, kijkt dan opp siene
Ua un säd: "Sascha, moak die reed, fuaz em
Woolt to rane, wua Annie opp die wacht. Go
met äa no Marinowka un jeff äa disen Zadel.
Dän saul see Dr. Nikitin jäwe un wachte, bat
hee äa de Heelkonst jeft, dee ekj von am
jefoddat hab. Du blifst em Woolt, bat see die de
Heelkonst brinj, doamet die kjeena sitt un die
bat de Heel folje kaun. Spood die! Dyed Iwan
mott de Medizien boolt habe."

Sascha jinkj, un Jasch met Oom Klaas siene
Help trock dän Kranken ut, brocht am opp een
Loaga un wosch un vebunk siene Wunde un
Blotstriepe. Nodäm de Kranka noch waut

jejäte un jedrunke haud, schleep hee em
woamen un wieekjen Bad fuaz en. See dakjte
noch eenen Pelz äwa am un leete am schlope.

De Roode haude dän oolen Maun haulf to
Doot jepriejelt un one sikj wieda om am to
kjemre, opp de kolde Steenaflua vom Kjala ligje
jelote, one am irjentwaut unja laje; nich eenmol
eenen Oarm von Stroo haude see opp de
Steenaflua jelajcht. Woam un Ru wiere am aum
mieschte Noot.

"Ver drie Stund kaun Sascha nich trigj
senne un soolang woat uk Dyed Iwan woll
schlope. Ekj go to miene Mutta un sie en drie
Stunde ooda ea trigj. Sull Dyed Iwan Wota
wensche, jäwe See am soo väl aus hee well!"
säd Jasch, trock sikj eenen Pelz aun un veleet
de Heel.

Oom Klaas oba naum siene Bibel un laus
doarenn, "Sull oba Gott uk nich siene Utjewälde
rade, dee to am Dach un Nacht roope? Ekj saj
junt, hee woat an rade en eene Korte."

Lang noch docht hee äwa de Wunda Wäaj
no, opp dee Gott siene Kjinja fiede, woo Hee
am un dee siene jefieet haud. Dee, veleicht ut
Leefhaberie aunjelajchte Heel un dän
unjairdischen Gank wiere äare Radunk jeworde
un wudde noch wiedahan senne, soo jleewd
hee en fausten Verhop.

Nodäm hee Gott fa de Radunk vom Voda
Toews jedankt haud, un sikj un siene Leewe un
siene Jemeent däm Schutz Gottes aunvetrut
haud, läd hee sikj uk opp sienem Loaga toom
Ru dol. Leise sunk hee ver sikj han:

"Hoff, O du arme Seele,

Hoff, un sei unvezagt!

Gott wird dich aus de Höhle,

Da dich der Kummer plagt,

Mit großen Gnaden rücken,

Erwarte nuns die Zeit,

So wirst du schon erblicken

Die Sonn' der schönsten Freud!"

No de harliche Erfoarunge, dee hee vondoag
jemoakt haud, durf hee soo sinje un faust hope
un vetrue. Met dise Jedanke schleep hee en.
Oom Klaas wort von Sascha jewakjt, dee am
aune Meiwe trock un leise säd: "Papascha,
wache See opp!"

"Waut es, Sascha?"

"Hia sent twee Breew un Maacha säd, See
sulle dee fuaz läse. Un hia es de Medizien fa
Dyed Iwan."

Oom Klaas sad sikj opp un laus de Breew.
Beid enthilde deeselwje Norecht. Fru Liese un
Dr. Nikitin schreewe, daut Morje de Reinjunk
von Burschuj un Kontra Rewoluzionäare en
Marinowka Staut finje sull, un daut wäda Anna
bie Babuschka Irina, noch Fru Liese un Abram

bie Dr. Nikitin secha wiere, wiels de Roode leete kjeen Hus un kjeen Winkjel on derch jesocht. Beid fruage, waut see doone sulle, wiels de Jefoa wia groot. Dr. Nikitin jeef noch aun, daut Abram fa transport fäich wia un irjent wuahan äwajefieet woare kunn.

“Ach, wia Jasch nu Hia, dee wudd aul Rot weete!” roopt Oom Klaas un stunt opp von sienem Loaga.

Dan wort de Pelz aum Engank trigj jeschowe un Jasch staupt en met Anna, dee hee aun de Haunt fieed. Oom Klaas trud sienem Uage nich. Sooboolt Anna äare Uage sikj aun daut Licht jewant haude un see äaren Voda erkjand, ield see to am, omoarmd am un roopt derch Trone ver Freid, “Papa, Papa!”

Oom Klaas dreckjt äa aun siene Brost un schlukst, “Mien Kjint, mien leewet Kjint!”

Sascha, dee aus groota Jung siene Rierung veboaje wull, dreid sikj opp, hoof de Breew, dee Oom Klaas faule jelote haud, opp un rieekjt see Jasch.

Dee äwakjikt kort äaren Enhault un säd: “Oom Klaas, wie motte äare Fru un Abram fuaz hiahäa en de Heel brinje. Ekj wia bie miene Mutta, un see vetald mie, daut Anna nich mea secha bie Babuschka Irina wia. Doarom fua ekj un Mama met däm Schläde fuaz no Marinowka. Ekj bleef bie de Pieed un Mama jinkj em Darp, Anna to hole. Daut jelunk ons, see kaume onbemoakjt utem Darp. Mama brocht ons bat hiahäa un fua dan no Hus. De Roode ploage Mama nich. Ekj gauf äa Jistre miene oole Partei Koat, un wan see daut wiest, lote de Roode äa en Ru. Schod, daut wie kjeen Schläde hia habe. Abram bat hiahäa droage, daut es too schwoa fa See.”

Sascha säd, “Ekj kom met däm Tarras batem Woolt bie Marinowka. Annie säd, Nestor haud am doa noch vondoag en däm Vestäakj jeseene un am Fooda jejäft.”

“Dan moak die opp de Been, wie gone to Foot han”, säd Jasch, muak de Medizien reed en eenen Glaus un stald dee opp de Kjist.

“Anna, wan Groospa opp wakjt, jeff am von dise Medizien un Wota, soo väl aus hee wensch. Fercht die nich, hia sent jie sechal! Oom Klaas, daut es boolt dree Ua Morjes, wie mott ons spoode, Abram un äare Fru hia to habe, ea daut dach woat. Kome See, daut mott senne!”

Oom Klaas haud gaunz dän Kopp veluare un jeef sikj Welle loos en Jasch siene Aunordnungen. Hee fercht, Fru un Kjint doa to lote, un noch mea fercht am doafäa, Abram bie feftien Grod Frost derch Schnee un Storm, dee sikj erhowe haud, en de Heel to transportiere. Daut kunn

Abram dän Doot brinje.

Oba hee sach kjeen aundren Utwajch. De Roode wudde Abram veleicht nuscht doone, wan hee en äare Henj foll, oba dan haude see een Jefangna un een Meddel, daut see benutze wudde, am selfst en äare Henj to kjreeje. Un wan see utfunge, daut Abram daut wia, dee dän ‘Millionen Koffa’ utem Hus hold, dan wudde see am to Doot kjwäle.

“En Gottes Nome go wie!” säd hee un foljd Jasch, dee met daut Droagbad verut jinkj. Aus see no eene Stund gone to dän Woolt Kruzhel bie Marinowka kjeeme, wacht Sascha fa an aul met däm Schläde. Hee haud wäda sikj noch dän Tarras jeschoont, daut hee soo schwind to Städ wia. Daut wia sea kolt, un aus see utem Woolt kaume, moakjte see ieescht, woo stoakj de Wint wia un woo sea daut schnied.

“Un bie soon Wada daut doot kranke Kjint vea Werscht to transportiere!” seft Oom Klaas.

“Kjeene Jefoa, wan bloos jenuach Dakje doa sent! Em Kjrich hab wie soone Kranke foaken wiede Strakje transportieed, un de oame Soldoten wiere hechstens met eenem, von een Dooden Kommaroden aufjenome, Mauntel bedakjt,” treest Jasch.

Sascha wort en Dr. Nikitin sien Hus jeschekjt, om to saje, daut See Abram fuaz nom Transport reed moake sulle. Wan aules reed wia, sull Sascha daut berechte un see wudde Abram dan opp dän Schläde droage.

Dr. Nikitin haud aul verhäa aules reedjemoakt. One Licht auntomoake, wiels Marinowka voll von Roode wia, wort Abram en woame Dakje vepakt un dan met daut Droagbad aufjeholt un em Schläde jelajcht. Fru Liese sad sikj biesied am un fuat jinkj et. Gaunz stell fuare see derch dän kolden, nechtlichen Winta Woolt. Sascha fieed dän Tarras aum Täajel un Oom Klaas un Jasch foljde däm Schläde to Foot.

Een truaricha Zuch, un doch streemd Oom Klaas sien Hoat äwa von Low un Dank. Woo wundaboa haud Gott daut jefieet, daut hee wada aul dee siene bie sikj habe kunn! Zwoa wiere see von Hoff un Hus vedräwe, oba de Heel gauf an sechren Schutz ver de Roode un ver Storm un Kold. Läwes Meddel kunne see sikj de Nachts emma veschaufe, wan de Väarot en de Heel utgone sulle.

Soo dichtbie aus mäajlich fuare see aun de Heel naun. Too dichtbie durwe see nich kome; Pieet un Schläde hinjaleete too dietliche Square em freschen Schnee. Jlekjlich un onbemoakjt kjeeme see en de Heel. Sascha brocht dän Tarras wada en sien Vestäakj.

Anna haud dän Samovar toom Koake

jebrocht un haud Äte reed jemoakt. Voda Toews wia bloos eenmol oppjewakjt, haud de Medizien jenome, Wota jedrunke un wia wada enjeschlope.

Abram haud dän Transport goot äwastone. Aus Fru Liese un Jasch am ut de Dakje naume, wia sien ieeschtet Wuat, "Papa?"

Oom Klaas bekjt sikj äwa am, läd am de Haunt opp dän Kopp, drekt am eenen Kuss opp dän Stiern un säd, "Mien leewa, leewa Jung!"

"Ekj hab dän Koffa; Mama haft am," haucht Abram met Klank loose Stemm, oba siene Uage strolde, un äwa sien blausset Jesecht flitst een Frintel, daut Oom Klaas nie vejäte kunn.

Hee sach un feeld doarut: sien kjliena, browa Jung wia een Helt un wia jleklich un stolt, daut hee, wan uk met Ensate von sien Läwe, sien Wuat jehoole, siene Flicht jedone haud un tru batem Doot jewast wia, dee am, *Gott sei Dank*, bloos jestreep haud.

"Ekj dank die, Abram! Ekj wist, daut ekj mie opp die velote kunn," säd Oom Klaas un drekt Abram de Haunt. "Nu oba räd nich mea, daut

du nich to meed woascht. Wan du ieescht gaunz jesunt best, räd wie mea doaräwa; dan vetalst du mie, woo daut aules kaum."

Un bie sikj selfst docht Oom Klaas: "Ekj hab Onrajcht jedone, däm Jung dän Koffa autovetruue. Haud ekj daut nich jedone, dan, jo, waut dan ...?"

Hee wull sikj selfst beschuldje un auklauge oba sien ieejnet Jewesse spruak am frie. Kjeen Mensch kaun en de Tookunft kjikje. Moakt nu de Mensch en siene Menschlichkheit een Fäla un traft en siene Kortsechtichkheit daut rajchte nich un schluach, waut hee goot meend, em Jääjendeel om, dan vebätat de Har Gott eenen Fäla un fieet aules harlich ut. Wan bloos de Mensch tru es un no siene Erkjantnis siene Flicht deit. Doamet treest sikj Oom Klaas.

Ea sikj aule en de Heel to Ru bejeewe, laus Oom Klaas utem Psalmen Buak, "Opp Gott hop wie un ferchte ons nich; waut kjenne ons de Mensche doone?" Un doaropp bäd hee un vetrud aule däm Schutz Gottes. Doa kjeem dan eene Sechaheit un Ru äwa aule, woo bloos Toovesecht un Gott Vetrue jowoare kjenne.

Beese Jeista

Daut wia om alf Ua am näakjsten Dach, aus de Mensche en de Heel derch Klaupa von Jescherr jewakjt worde. Sascha wia trigjjekome, haud dän Samovar enjestalt un dakjt nu dän Desch.

Hee haud Tarras en sien Vestääkj jebrocht, am Fooda jebrocht un wia dan em Oabeida Hus jeschlikjt, wua hee batem halen Dach enjeschlope haud. De Tscheka haude Junkvee un Schop opp Annenhof jeschlacht un toom Friere aun de Beem jehonge. Sascha kjeem daut to Pauss. Hee brocht een jeschlachtet Schop met en de Heel, doamet see freschet Fleesch haude.

Nodäm de beid Kranke behandelt wiere un aule Freestikj jejäte haude un daut Jescherr jewosche wia, bedd Anna, "Nu vetal ons, woo du Groospa frie leetst, Sascha."

Froagent sach disa Oom Klaas aun.

"Jo, Sascha, nu vetal ons diene Heldendote; lot oba nuscht ut," säd Oom Klaas.

Sascha sad sikj opp een Bonsel un vetald, "Aus ekj aum Engank am aundren Enj vom Gank aunkaum, eeljd ekj dän Mechanismus un vesocht, opp dee schauft. One Jereisch muak sikj de Steendäa op.

"Daut wia mie, aus horcht ekj Stemme. Ekj jinkj de Trap enopp enem Doom enenn un

horcht nu en eenen Kjala ludet Stäne un Fluche un Bloare von de Roode. Ekj jinkj bat aun de Däa, dee ut däm Kjala en daut Doom fieed, un muak dee een beskje op.

"De Diewels wiere jrod doabie, Groospa met Tualeide to eenen Toostone to brinje. Daut wia en däm Kjala, wua de groote Faute un Tonne met jesoltnet Fleesch un enjemoaktet Komst stone.

Ekj vesocht, de Däa em Kjala gaunz op to moake, un dit jlekjt. Ekj schlikjt enenn un sach fief Roode. Oba waut kunn ekj jääjen fief Bewaufnete aungone?

Ekj trock mie trigj un jinkj em leedschocke Kjala. De leedschocke wiere met eenen witten Loake bedakjt, om see ver Frost to schitze. Ekj naum dän Loake, hold daut gaunz von Kopp to Schoo äwa mie un schlikjt wada em Kjala, wua de Roode Groospa väahaude. See haude am opp een huaget Faut jesat; de Feet wiere toop jebunge, met de Henj wescht hee sikj daut Bloot utem Jesecht un Uage un ständ, "Un wan jie mie Dootschlone, kaun ekj junt nich saje, wua Nikolai Abramowitz es wiels ekj weet daut nich! Haft Erboarme met mie! Nämt aules waut ekj hab, bloos kjwält mie nich!"

"Trakjt am de Steewle ut!" befool de Offizia. "Wie woare dän oolen Hunt mol waut de Feet

Sole woame. Daut must met däm Diewel toogone, wan jereeschte Feet am nich to eenen Toostone brinje sulle."

"Ekj kroop, von de Tonne jedakjt, bat dicht hinja Groospa, un aus de Offizia vom Diewel spruak, stunt ekj opp un breld soo lud aus ekj kunn, "Hia es hee! Wää haft am jeroopt?"

"Ha, ha, ha!" lacht Sascha biem Vetale. "Eenen Uagenblekj gloade mie de fief met Schrakj jefelde Jesechta aun. Ekj muak eenje Schräd verwoaz, rakjt miene Henj ut un breld, "Komm no mie, wää dän Diewel jeroopt haft."

"Netschistja Siela! (De onreine Jewault - de Beesa)," schrieech de Offizia un stusd doavon, de Kjalatrape enopp, un de aundre aule am no. Jieda wull de ieeschta bowe un derch de Fauldää senne. See stusde no bowe opp de Trap, daut kjeena derch de Fauldää kjeem un oppeenst rolde see aule en eenen verschlungenem Jedronsel de Trap erauf.

Ekj erjreep eenen von de Staumpa, dee wie nom Enstaumpe vom Komst en de Faute bruke, un schluach opp dän ver de Trap sikj wrijeljen Jedronsel loos."

Sascha kunn ver Lache nich wieda vetale. Aule siene Toohierasch stemde met en; soogoa Groospa leet eenen Lud hiere, de Lache senne sull, oba daut wia mea een Stäne, wiels sien Jesecht von de Fuste -un Piston Schläaj gaunz jeschwolle wia.

"Ekj wort soo iewrich un kjeem soo en Schwunk, daut mie daut Loake vom Kopp un Schulre jlitt un ekj däm latsten, dee de Trap enopp kaum, noch bat to de Fauldää foljd un am met däm Staumpa beoabeid. Jie haude hiere sulle, woo de Kjeedel breld, un waut dee bowe noch fa eenen Loarm gauwe!

"Groospa wia opp däm Faut omgesunke un to schwak toom gone. Wiel hee oppem Faut wia, haud ekj am kunt, aus biem Hocke Pieet späle, opp dän Rigje jenome habe un enem Doom jedroacht. Vonne Flua haud ekj am nich oppnäme kunt, haud am dan schlape must. Dan ield ekj em Kjala, daut Loake un miene Metz, dee mie vom Kopp jefolle wia, aus ekj Groospa oppnaum, to hole. Aus ekj em Kjala kaum, stunde bowe aun de Fauldää woll eene Dutz Roode. Eenje fluchten, aundre lachte äwa de Hose Feet, dee aun Jeista jleewde; oba kjeene haud dän Moot, em Kjala nenn to kome un no to seene, waut met äarem Jefangna passieet wia.

"Ekj bedakjt mie wada, stieej de Trap enopp un breld, aus ekj äwa däm Boddem en de Fauldää oppdukt, 'Komm hää to mie, wää nich jleefft, daut et Jeista jefft!' De Dää en de Kjääkj wia to schmaul; twee Fenstarute jinje en

Schoawels, soo bosich haude de Helde et, eruttokome."

"Un wan dee opp dän Jeist jeschote haude?" unjabruak am Oom Klaas.

"Kjeen Russ woat opp eenen Jeist scheete, Papascha! Ekj hab em Oabeida Hus jeseene un jehieet, woo dee sikj ver Jeista ferchte. Wan Babuschka Irina mol rajcht grusliche Jeista Jeschichte vetald, dan ferchte sikj aule soo sea, daut aule en eene Stow schleepe, soogoa de Väaoabeida un siene Fru kaume to Nacht em Schloprum, wua aule Oabeida schleepe. Un dän nemt kjeene Kugel eenen Jeist, aus see jleewe, sonda sprinjt opp un brinjt äwa kort ooda lank dän Scheeta om. Miere von de Roode schmeete äare Karabine ver Schrakj wajch un rande to de Fenstre. Ekj ield trigj, veweschte aule Spuare hinja mie un schloot de Dääre. Dän hold ekj An un Jasch. Daut äwaje weete see."

"Waut wia daut ferchtaliche Jehiel un Jehoakel, daut ekj un Jasch hieede?"

"O, de langa Gank lat aules soo lud schauale. Ekj breld ver Freid, aus ekj an hole jinkj, un lacht äwa de Roode, woo dee sikj jefercht haude."

Oom Klaas velangd von Sascha, daut hee Vespräakje sull, nie wada de Roode to schrakje un bloos dän Gank to benutze, wan daut senne must. Toom ieeschten mol stieepad Sascha sikj gaunz entschieden, Papascha jehuarsom to senne.

"Nä, Papascha, daut kaun ekj nich vespräakje. Wan de Roode noch lang em Hus bliewe, vekjele un vestiere see aules, uk de oole Meebel, Wauntbekljeedunge un Plaunte. Dee mott wie doa erut grule!"

Jasch erjreep Partei fa Sascha un erkjläad, see muste vondoag Owent de Roode wada eene Jeista Oppfierunk beede; un Abram beduad, daut hee nich doobie met senne kunn.

Zwoa wia daut enj en de Heel un ommaklich, besondasch fa de Kranke, oba daut jinkj doch, un Sascha sorjd doafää, daut Lankwiel un de Diestaness nich to Harschoft jelunge.

Wäarent däm Dach neide Jasch un Sascha sikj ut daut witte Loake Kortunoatliche Kjeleeda, met Metz, muake sikj uk witte Hauntschkje un Frauze; un Anna holp an doobie.

Om acht Ua Owents bejeewe Jasch un Sascha sikj opp äaren Jeista Gank. Toiesecht drunge see sikj enne Wast Flicht, dee von de Roode nich benutz wort, un brochte aule Bieekja ut de Schaups en daut Doom. Dan jinje see fa Besuach em Väarot Kjala un de Koma un naume Väarot un Desch-un Kjääkj Jescherr met. Doaropp jinje see derch dän

Kjala, wua Groospa enjestopt jewast wia, em Meddelbu, wua de Roode sikj en däm 'Grooten Sol' opphilde. Onjefää twalf Mana saute om dän grooten Desch un spälde Koate.

En disen Sol fieede vom Korridor, dee de beid Flichte vebunk, twee Dääre un von jiedret Enj vom Sol, je eene Dää en de aunligjende Stowe. De fette Dää un vea groote Fenstre fieede opp eene Veranda, dee däm Hoff to wia un onjefää acht Schoo äwa dan Boddem lach.

To jlikje Tiet muake Jasch un Sascha, de beid Jeista, je eene von de Dääre op, dee em Korridor fieede, schoowe sikj langsam em Sol; dan säd Jasch met dreiwende Stemm, "De oola, dän jie jekjwält habe, foddad junt veret Jerecht." Un Sascha schrieech met heesche Stemm, "Veret Jerecht, veret Jerecht, komt met nom Jerecht!"

Daut es ommääjlich, rajcht to beschriewe, waut passieed un woo daut passieed. Derch de Veranda Dää un de Fensta jelunk et de Roode em Frieer to kome, un see veschwunge em Oabeida Hus, wua noch twee Dutz roode Kwatia haude. Unjaenaunda haude see sikj en daut Bemieeje, schwind erut to kome, soo beoabeit, daut kjeene heel doavon kjeeme.

Wäarent see om dän Utgank kjamfte, wiere de vemeentliche Jeista Schrett fa Schrett noda jekome. "Nu oba schwind trigj!" säd Jasch, aus de latsta Rooda äwrem Råling von de Veranda sprunk un toom Oabeida Hus ield.

"Bloos nich to schwind, Jasch! De kome dise Nacht nich mea erut. Ekj woa to Nacht em Oabeida Hus bliewe. Du blifst hia aum Fensta stone, bat ekj met de Roode utem Oabeida Hus kom un Piep. Dän stääkj mien Tracht opp dise Stang nom Fensta rut un lot see en de Loft daunze. Ekj woa de Roode veusoake, opp dän Jeist to scheete. Wan du die bekjst, kjenne see die nich trafe; de Steenane Balustrade schizt die ver de Kugle. Wan ekj wada Piep, moak die wajch un vejät nich, de Dääre em Doom un em Gank too to schlute.

Sascha haud entweschen siene gaunze Vekjleedunk aufjelajcht un siene Tracht aun eene Stang faust jemoakt. Dän kroop hee derch een Fensta, schwunk sikj äwa de Balustrade un jinkj opp daut Oabeida Hus opptoo. Opp haulwen Wajch funk hee aun to rane un breld, aus jinkj et oms Låwe, "Ratujte, halpt! Jeista, de Beesa es doa!"

Kjeena kjeem am utem Oabeida Hus entjääjen. Aus hee derch de Dää stusd, kijekte am de Roode un Oabeida met vefieede Uage aun; un waut Sascha an von de Jeista vetald, muak äaren Angst noch hecha stieeje.

Aus hee sikj eene Stootskje aun äarem

Schrakje joweit haud, lacht hee oppeenst opp un säd, "Domstich! Jeista jeft et nich! Nikolai Abramowitz un Batjuschka Philarion lieede mie, daut et kjeene Jeista jeft, un dee motte daut weete. Nä, Towarischtschi, aun Jeista jleew ekj nich. Jeemaunt spält met ons. Nämt june Karabine un scheet dän Jeist doot! Komt, brent däm Jeist mol een Poa Kugle oppem Pelz, un seet aus hee dan nich utkjnipt!"

Eene haulf Dutz Roode foljde Sascha äare Oppfodrunck un kaume met am em Frieer, de aundre drenjde sikj aun de Dää, woagde sikj oba nich äwa de Schwal.

Sascha stekjt twee Finjasch em Mul, leet eenen kjaschen Piep erteene un roopt driest, "Wies die, du onreina Jeist; wie woare die aul ..."

Langsom honk de Jeist derchet Fensta, daunzte en de Loft han un hää un roopt jniesrich, "De Kugel nemt mie nich! Ekj roop juntj nom Jerecht! Waut jie däm oolen habe jedone, daut woat jun Loon senne."

De Roode wulle aul wada utstääkje, oba Sascha roopt an to, "Scheet, scheet doch!" leescht eenselne, dan miere toop schoote de Roode opp dän Jeist.

Sascha blodd wada eenen Piepe ut. Langsom honk de Jeist derchem Fensta em Sol met de lude Dreiw, "Morje hol ekj junt nom Jerecht. Kugle näme mie nich!"

Aule sage dän Jeist, woo hee derch de Loft fluach, von jeistlichet Licht beschient (wiels Jasch haud Abram siene ellektrische Fuppe Latoarn, wuamet hee dän Jeist bedacht). Dan veschwunk hee met ferchtalichem Knaul, doa Jasch sienen Rewolwa derch een vebroaknet Fensta Glaus aufschoot.

Sascha stusd to de Dää un schrieech soo lud aus hee kunn, "Daut wia een Jeist, een werkjliche Jeist, dän kjeene Kugel nemt un de holt ons soo jewess, aus hee dän Dyed Iwan jeholt haft, wan wie noch eene Nacht hia bliewe."

De browe Roode, dee opp dän Jeist jeschote haude, kjeeme noch ver Sascha bat de Dää un drenjde dee en de Dää stonende trigj em ieeschte Aunpral bat wiet en de Stow enenn. See veflieekjte sikj selfst, Sascha un aule un aules en de Welt; wiels dee opp dän Jeist aufjeschote Kugle wudde opp de Scheetasch trigj prale un äa Schekjsol vesääjle. Daut jleewde un ferchte see aule.

Em Haren Hus woagde sikj de Roode seit dise Nacht bloos noch aum Dach un en Gruppe. Daut gauf Sascha un Jasch Jelääjenheit, aulet Väärot en daut Doom un väle en de Heel to brinje, om dän Oppenthault

doa aunjenäma to moake.

Jiedren Owent weese sikj de Jeista em Harenhus un boolt heet daut en de gaunzen Jääajent, "En Annenhof spurt et."

Em Volkj dukte oole Saje un Jeist Jeschicht ut lenjst vegone Doage wada opp. See vetalde von Jeista, dee em Schlott rom jinje un Mensche spualoos veschwinje leete un de Schuldje bie läwendje Kjarpa en de Hal schlapte. En wiedem Boages jinkj daut Volkj om Annenhof, en de Nacht leet sikj kjeena dichtbie seene. De Roode, dee en Annenhof enkwatieed worde, hilde daut doa emma bloos eene Nacht ut.

Jasch besocht siene Mutta foaken un Sascha spionieed en Marinowka, von wua hee uk de Medizien fa de Kranke hold, dānen daut aul vāl bāta jinkj. Soo wiere dee en de Heel emma weetent āwa aules, waut en de Omjāajent passieed.

De Wienachts Owent un aule Gottes Fast Deenste kunne bie de Dietsche nich aufjehoole woare, wiels bie an aule Roode enkwatieed wiere un wiels āa Prādja, Oom Klaas, met Famielje spualoos veschwunge wia.

Daut Oom Klaas noch läwd un irjentwua dichtbie senne must, wiste de Dietsche, wiels von Tiet to Tiet erhilt Jeemaunt eent von siene Haunt jeschrāwne Zadels met de Norecht, daut hee un de siene secha un wool wiere. Eenmol, aus de Dietsche eene fa an ommāajlich huage Tolunk betole sulle un met Forcht un Bekjemma dām Termin entjāajen sage, wiels see daut Jelt nich oppbrinje kunne, funk Onkel Ewert aum Owent verem Vehaundlunk Dach opp sienem Desch een aun am jeschekjtet Pakje met acht dusent Rubel un eenen Zadel von Oom Klaas, daut hee sienen Deel to de Tolunk hia bielād.

Woo daut Pakje em Hus un opp disen Desch jekome wia, wia Onkel Ewert een Rotsel. De Tscheka, dee ut de vea Matroose un onjefāa hundat un feftich Roode, meistens Growe Oabeida un loosem Jesindel ut dām Stautproletariat bestunt, veschechade dān gaunzen Wolost. See haude de Jewault aun sikj jerāte un aule Aumte em Wolispolkom un em Darp Sowjet met āare Lied besat. De einheimische Komministe, dee nich met deede, worde biesied jeschowe. Eenje, dee sikj wadajesat haude, worde erschote un vāle enjestopt. De Soldote, dee no Hus jekome wiere, wiere meist Schietstrempp un Launtverodasch, dee de Kjrachs Front kaum ooda goanich jeseene haude. De werkjliche Front Soldote wiere noch nich jekome; see wiere en Moskau un en aundre Stāde

oppjehoole worde un worde doa jedwunge, en de roode Armees entokome, om de Roode halpe de Macht to kjrieen.

Doa kaume am 31. Dezamba met eenen Zuch bie veahundat Front Soldote en Berjosowka un Dubowka aun un vestreide sikj en de Omjāajent, om āa Tus opptosieekje. Aul aum Niejoasch Dach kjeem daut tweschen an un de framde Terroriste to bloodiche Toopsteete. De Front Soldote leete sikj von de Framde nuscht befāle un vāaschriewe, un de Striede worde foakna un stoakja.

Aum 6. Jaunewoa, daut Heilich Dreekjeenich Fast, es et bie de Russe, daut Wota Ensāajne Fast, meist noch wichtja aus daut Wienachts Fast. Aun disem Dach jeit de Jeistlichkeit en vollem Tracht met Kjrieze, Flage, Ikone un heiljet Jescherr nom Fluss, un de Jleewende, groot un kjlien, Maun un Fru, folje, un met grooten Fast woat daut Wota jeweit.

Dise Karawan en Kliny to vehindre un de Relijion un de Jleewende to beschempe, haude sikj de Terroriste vāajenome un to disem Zwakj āare Krauft en Kliny toopjetrocke. De Front Soldote, dee aule schwoa bewaufnet trigj jekome wiere, haude von de Vāahabe von de 'Terroriste,' vom Volkj soo jenant, Wint jekjrāaje.

Kaum gauf et een tweedet Volkj, daut soo relijees es, aus de Russe, un daut soo opp Zerremonie henjt. De mieeschte Komministe von de Rewoluzion Tiet honge noch faust aun de oolt hāajebrochte patriarchate Sitte un Moode, aum Jleewe un Orthodox Zerremonie.

Doarom troffe de Front Soldote, dee sikj uk meist aule 'Komministe' nande, Aunstaulte, de Terroriste de Jacke to veschloage, wiels opp mea haude see daut nich aufjeseene.

Aus aum Wota Ensāajne Fast de Karawan, dee ut Kliny kaum, dicht biem Fluss kaum, gauwe de Terroriste Ordasch to dām Bischof, de Diakone, Psalm-un Kua Senjasch optohoole un sikj omdreie, un doobie beschempte noch de Ikonen un daut heiljet Jescherr.

Selfstvestentlich auntuade dise nich doaropp, sonda Schrāde jemāte wieda, aus auf de Terroriste āwahaupt nich doa wiere.

Een Tschekist pakt dām Bischof aum Hauls un hauntrieed am. Han-un hāa jeschliesat, schluach de Bischof am met dām schwoaren mettalen Kjriez, daut hee en de Haunt hilt, em Jesecht; auf met Fliet ooda toofalich, wort nie faust jestalt worde.

De Tscheka trock fluchent sienen Revolver ut un schoot dām Bischof eene Kugel derch dān Kopp. Ludloos sunk disa em Schnee. Dit

onbeschriewlich reiwet Vebräakje stekjt dän aul lang schwälenden Hauss von de Gloowende aun to dache Flaum. De Doot vom Bischof gauf daut Tieekjen toom Loosschlone.

De Merda haud nich Tiet von sienem Opfa trigjtotträde, aus hee von eenen Maun, de Een tieen Schoo huaget Kjriez druach, met disem eenen Schlach opp dän Kopp erhilt, soo daut hee bewustloos toop kjnekjt. Mana, Frues un Kjinja stusde sikj, wan see uk onbewaufnet wiere, opp de Tscheka un framde Roode.

Dise schoote un schlachte om sikj, eenalei wän see troffe, un schermetzelde de Jleewende dol, wie de Sense vom Schniedasch daut riepe Jeträajd.

De Front Soldote haude sikj em Woolt, noda nom Fluss, vesaumelt, wua see jleewde, de Terroriste de Karawan von daut Wota Ensäajne opphoole wudde, un doa sulle see dan äare Schläaj kjrieeje. Aus see daut Scheete un Bloare venaume, stormde see opp dän Kaumf Plauz, un aus see sage, woo de Terroriste äare Vodasch, Muttasch, Kjinja un Brute dolschoote, stusde see sikj opp de Terroriste un rude nich ea, bat uk de latsta von dise em Schnee sunk.

Nicht jenuach doamet, daut see de Driewasch von dit Schrakj venicht haude, muake sikj de Front Soldote nu opp, om met dee en Darpa hinja jebläwne Terroriste optporieme.

Aus de Nacht enenn bruak, läwd nich een eensja von de Terroriste mea; uk kjeena mea von dee, dee met an toop jewast wiere!

Doa worde nu fuaz niee Sowjet un Wolispolkom jewält un dan een Protokoll äwa dän gaunzen Väafaul oppjefot un von de Dusende unjaschräwe.

Twee Front Soldote brochte daut nom Gubispolkom (Gouvernements-Exekutive). De Gubispolkom naum de Sache to Kjantrnis, läd daut Protokoll to de jesazliche Bewiese, dee nie wada nom Väaschien kaume, un doamet wia de Väafaul, de tweehundat Mensche, doarunja Frues un Kjinja, daut Läwe jekost haud, fa de Sowjet Rejierunk besorcht!

Nu haude de Front Soldote en wiedem Omkjreis de Jewault en äare Henj. See bekjleede em Sowjet aule Poste un Aumte un wan auleen jelote, haude woll vom Morde un

Bloot Vejeete een Enj jemoakt. Oba de Tiet Jeist un de roode Jewault woakjt daut äaret, un daut Schekjsol von de Dietsche wia en Annowka soo aus em äwajen Russlaunt. Oba sea jemildat wort daut doch, wiels sooboolt jäajen eenen Dietschen väajegone wort ooda väajegone woare sull, funge sikj emma unja de Oamste enne Russe Darpa väl Frind, dee sikj doajäajen stalde. Besondasch de Soldote Wätfrues un Soldote Frues träde fa de Dietsche en, "Mie haft X von sienem Launt twee Desjatinen jejäft, haft dee beseit, jemät, jedrosche un mie dän vollen Somm von de Arnt jejäft, aules emsonst!"

"Ons acht Soldote Frues haft B. drie Joare no enaunda met siene Draschmaschien ons Jeträajd jedrosche, nie eenen Kopeck doafäa velangt! Jeträajd jemät, Launt jeplieecht, Kjeleeda fa drie Kjinja jekoft, Seit-un Broot Jeträajd väajestrajkt ooda jeschenjt, met Jelt ut de Noot jeholpe, de Soldote aun de Front woame Kjeleeda un Äte Pakeete jeschekjt!" Doa wia nich een Dietscha, fa dän sikj nich friewellich väl Väaminda un Birja stalde, wan hee en Jefoa kaum.

Enj Jaunewoa, aus de Wale von de Oppräajunk äwa de latst vetalde Erfoarunge sikj jelajcht haude un een mea normalet Läwe sikj wada ensad, vebreede en aule omligjende Russe Darpa "Prigowore" (Jemeent Bestemmunge). Dise worde von Mana un Frues unjaschräwe worde - un wäa vom Schriew onweetent wia, muak een Kjriez ooda sienen Dume Stempel jäajenäwa sienem Nome; fälen durf kjeena.

En dise Beschlusse rajcht de rusche Darp Jemeent aun de Wolispolkom de Bedd, dän Njemetzkij Batjuschka, daut "Dietsche Vodaschkje," trigj to roope un am Frieheit un Sechaheit to vesechre. Aum 31. Dezamba haud de Wolispolkom eene erwiedate Vesauhlunk, aun dee de Väasetta von aule Darp Sowjet sikj bedeelicht, un de Froag stunt toom berode opp de Doagesordnunk. Woo de Froag besorcht wort, wiest daut foljende Protokoll: (De Schriewa haft siene Tiet, aus hee Sekretäa en eenen Wolispolkom wia, jeneiw soon Protokoll fa eenen Oom jeschräwe.)

Sowjet Wolispolom

Sowjet Väasetta von de Wolost un Wolispolkom von Kliny aum 31. Jaunewoa 1918.

I. Aunjehieet: "De Jemeent Aufschluss von aule Darpa vom Wolost Kliny, däm Birja Nikolai Abramowitz Peters, däm leejendeema vom Goot Annenhof, siene Fru un siene Kjinja un

sienem Schwiavoda Iwan Toews to toolote, en de Wolost Kliny trigitokome un am un siene Aunjeeje von Siede vom Wolispolkom Schutz un Sechaheit to vesechre!"

1. Beschloote: "Eenstimmich beschloote, daut de Birja Nikolai Abramowitz Peters, wan uk hee eenen Chutor Vemieje un sea rikj es, doch "kjee" Burschuj es, wiels hee ver, wäarent un no däm Kjrigh un en de Rewoluzion de oame Bevelkjarunk en de Wolost Kliny un äwa äare Jrense rut väl Goodet jedone haft un nie eenen oamen beschumelt ooda schljacht behandelt haft."

2. Beschloote: "Däm jenanden Birja N. A. Peters bekaunt jäwe, daut hee jieda Tiet onjehindat no Annenhof, sienem Chutor, trigjkome durft."

3. Beschloote: "Däm jenanden Birja N. A. Peters vollet Stemmrajcht to jewoare un am nich, woo de aundre Burschuj, mea Takse un Kontribuzione opptolaje."

4. Beschloote: "Däm jenande N. A. Peters met Famielje un Aunjeeje unja dän besondren Schutz vom Wolispolkom to näme un volstendiche Frieheit un Sechaheit to vesechre."

5. Beschloote: "Dise Resolution jeit no äare Bekauntmoakunk en Krauft."

Stampel vom Wolispolkom, Unjaschrefte.

"Aules goot!" roopt de Väasetta vom Sowjet, "Oba wua es Nikolai Abramowitz un siene Famielje, daut wie am de Resoluzion metdeele kjenne?"

Nu wia gooda Rot dia. Kjeena haud am un siene Famielje, un däm Dyed Iwan seit däm Erschiene von de Terroriste jeseene un kjeena wist, wua hee senne kunn.

Dan mald Jasch Pauls sikj toom Wuat. Hee wia dän 7. Jaunewoa, nodäm de Terroriste am 6. Jaunewoa aule wajchjemoakt worde wiere, oppeenst bie siene Mutta oppjedukt.

Buta siene Mutta doaräwa Hans un Greta Friese, wiste uk de Dietsche nich, daut hee met Oom Klaas aus Moskau trigj jekjeet wia. Wua Oom Klaas met siene Famielje sikj opphilde un wua Voda Toews jebläwe wia, ooda aus de äwahaupt noch läwde, daut wiste selfst Hans un Greta nich.

No däm 6. Jaunewoa durwe de Dietsche äaren ieejnen Sowjet wäle. See haude Jasch Pauls nom Väasetta un Hans Friesen nom Sekretäa jewält. Oom Klaas haud an dit jerode un zwoa en eenen Breew aun Onkel Ewert, dee opp sondaboare Wies opp däm sien Desch jekome wia.

Kjeena haud däm stellen, saunften Jasch tojetrut, daut hee de Interesse von de Dietsche

soo woa naum un veteidje wudd, aus hee daut deed.

Hia kjeem am toostone waut hee em Deent jehieet, jeseene, jedone, erfoare un jeliect haud. En Bildunk, Weete un Erfoarunk wia hee aule Väasetta em ruschen Sowjet un em Wolispolkom wiet veropp. Hee kjrieect em Wolispolkom boolt bediedenden Einfluss dän hee to Väadeel von aule Bedrenjde, entwäda Dietsch ooda Rusch, oam ooda rikj, voll ensad. Daut brocht am Leew un Achtunk von de Sied von aule Dietsche un Russe en. Hee sad sien gaunzet kjenne en, Goodet to doone un däm lebel to wäare. Hee wull sienen Fältrett gootmoake; jane, dee doarom wiste, beweese, daut hee een aundre wia, aus hee en Moskau jewast wia.

Nodäm hee sikj opp de Vesaumlunk vom Wolispolkom to Wuat jemalt haud un daut am jewäat wort, säd hee: "Towarischtschi, irjentwua mott Nikolai Abramowitz senne un Dyed Iwan kaun sikj uk nich en een nuscht oppjeleest habe. Irjent jeemaunt woat uk weete, wua see sent. Frind habe see jenuach, daut bewiese dise Unjaschrefte enne Jemeent Meenunge, oba dise Frind woare sikj ferchte, daut Nikolai Abramowitz weete to lote, waut hia beschloote woat. Maun kunn see lota aus Aunhenja vom Burschuj bestrofe. Ekj schloag doarom väa, daut von dise Resoluzion eene Kopie en jiedret Darp Sowjet oppjehong woat. Dän woat de Norecht aul to am kome."

"Aunjenome, eenstimmich aunjenome!" schrieect de gaunze Vesaumlunk.

"Uk betwiewel ekj", fua Jasch wieda, "daut Nikolai Abramowitz en sien Hus trigjkome welle woat. Ekj jleew nich aun Jeista, oba wan ekj hia, daut de Jeista von Annenhof eene Dutz bewaufnete Terroriste, dee oba dän Diewel nich ferchte, nom Rane brochte, dän woa ekj mie bastens bedenkje, en däm Hus to wone. Maun kaun niemols weete." Bie dise Wieed trock Jasch beid Schulre huach.

"Doarom denkj ekj, sull wie de Resoluzion biestale, daut Nikolai Abramowitz en daut Hus von sien Schwia Voda, biem Dyed Iwan trakje doaf, wan hee sikj fa de Jeista fercht." "Aunjenome! Eenstimmich aunjenome!"

En daut Beschempte Hus wull kjeena von de Aunwäsende wonen, nä, fa kjeen Jelt! Too jreselje Dinja wiere doa passieet. Doawäajen kunn Maun uk nich velange, daut Nikolai Abramowitz en däm Jeista Hus wone sull.

To de Resoluzion wort de Footnoot biejeschräwe, un aum foljenden Dach honk en jiedren Sowjet eene Kopie aun sechtboare Städ aun de Waunt.

* * * * *

Vea Doag noch de Bekauntmoakunk von de Resolution kjeem Voda Toews to Foot em Darp Sowjet en Marianowka un mald sikj doa. Aus hee jefroacht wort, aus daut woa wia, daut een Jeist am ut de Henj von de Tscheka frie jelote haud, vetald hee, "De Tscheka haude mie haulf doot jeschlone un en eenen Kjala jespoat. Ekj sull erut jäwe, wua Nikolai Abramowitz wia, oba ekj wist daut nich. Doa wulle see mie de Feet Sole reesche, om mie to eenen Toostone to brinje.

"Oppeenst sprunk eene witten Jestault hinja de Tonne em Kjala verhää, vepriejeld de Tscheka un druach mie wieda. Ekj velua daut Bewust Senne un kjeem ieescht wada to mie, aus ekj aun eenen Uat unja de leed en eenen Bad lach, vebunge un woam toojedakjt.

"Doa wort ekj jesunt jefläacht un sie vondoag met vebungne Uage eene lang Strakj derch dän Woolt jefieet, un ver Marinowka aufjesat worde met de Monunk, de Binja ieescht von miene Uage to näme, nodäm ekj eenen Piepe venome haud. Ekj deed soo un sach, daut ekj ver Marinowka em Woolt stunt.

"Dän Wajch, dän de witte Jestaulte mie druage, aus see mie frie leete, weet ekj nich to beschriewe, wiels daut wia diesta un ekj wia haulf doot. Un vondoag brocht Maun mie uk met vebungne Uage hää. Ekj hab de Mensche nich jeseene un dee mie jesunt fläajde, kaun ekj nich nane."

Voda Toews haud de Woarheit jesproake. Jasch un Sascha haude am de Uage vebunge, doamet hee Woarheitsjemäss de Jeräd moake kunn, om de Heel nich to verode.

Siene Räd wort aus Aumtlich jenome un von Voda Toews unjaschräwe. De Norecht von siene Trigjreis vebreed sikj schwind en Marinowka, un sea väl kaume, om sikj von am bestädje to lote, daut eene witte Jestault am frie jemoakt haud. Daut et een Jeist jewast wia, doaraun twieweld kjeena, wiels Dyed Iwan luach nie un bloos een Jeist kunn de Tscheka, dee sonst nuscht ferchte, en de Flucht jedräwe habe.

Vom Sowjet wort hee no sienem Hoff jefoare un aus hee doa aunkaum, wachte opp am aul miere von siene Dietsche Nobasch. Wiels sien Hoff un Hus gaunz utjestole wiere, brochte de Nobasch, waut needich wia, daut Hus wada bewonboa to moake, un aus daut Owent wia, sach daut aul gaunz wonlich ut.

Oom Klaas wia too väasechtich, om fuaz no sienen trigj Roope ut sienem secharen Vestääkj erut to kome. Eene Wäakj wia verant un noch nuscht wia von am to hiere. Aul funk

Maun em Volkj aun, doavon to räde, daut hee met siene Famielje von de Tscheka omjebrocht worde wia, aus hee aum 8. Feebawoa met siene Famielje en Dubowka aunkaum.

Jasch un Hans Friesen haude am met Famielje en eene Nacht no de Stazion Wolchow jefoare, wua see em Zuch stieeje, one von Bekaunte jeseene to woare.

Nu heet et, Fru Liese met de Kjinja wiere am no jefoare no Moskau, aus see von Annenhof jedreewe worde.

En Dubowka wort hee von de Muschike hoatlich oppjenome, un mea Schlädas aus hee bedurft, worde am aunjeboot, am no Kliny to foare.

En Kliny fua hee biem Wolispolkom vää un mald siene Trigjreis. Opp frintlichesten Wuat wort hee oppjenome un aule worde met Tee besorcht, om sikj opp to woame. Wäärent see Tee drunke, vetalde de Ispolkom Lied an de jreslichste un onwoarschienlichste Jeista Jeschichte, dee en Annenhof passieet wiere.

Onjleewent scheddad Oom Klaas dän Kopp un säd: "Daut kaun oba nich woa senne! Doa haft jeemaunt rom jespost un sikj met de Tscheka eenen Ulkj erlaubt."

"Waut? Een Ulkj!" schrieje de Ispolkom Lied derchenaunda. "Haft nich Dyed Iwan em Sowjet to Marianowka to Protokoll jejäft, daut eene witte Jestault de Tscheka en de Flucht schluch un am dan utem Kjala brocht? Jleewe see däm nich? De Dyed licht nie!"

"Jo, waut dee sajcht, daut jleew ekj; dee rät kjeene Onwoarheit!"

"Na, soo!"

"Oba dan mucht ekj nich opp Annenhof wone, soolang sikj de Jeista Jeschicht nich oppjekloat es."

"Doafää hab wie aul jesorcht; see kjenne bie Dyed Iwan, äarem Schwiavoda, wone!"

Daut et aul ea aules met Jasch berät wia, wiste de Wolispolkom-Lied nich un see woakjte sikj waut doanopp togood, daut see aules verutjesajcht haude, un weese Oom Klaas met Stolt de Foot Notiz em Protokoll.

Dan worde Oom Klaas un siene Famielje opp Wolispolkom Schläde to Voda Toews jebrocht.

Von Annenhof un ut de Heel haude Jasch un Sascha Meebel, Kjleeda, Bade un Jescherr met jebrocht un doat fäld an aun nuscht.

Aus Oom Klaas aunkaum, wia de Freid von siene Jemeent groot. Kjeene wist, wua hee jewast wia, oba aule wiste, daut von Annenhof aules veschwunge wia; un doarom kjeem kjeene met ladje Henj am to bejreese. Daut Hus wia äwafelt met Gowe un de Lied brochte

emma noch mea, wiels see wiste je nich, daut Jasch un Sascha Annenhof utjeriimt haude un daut Veschwungne em Doom oppbewoat wort; un Oom Klaas kunn daut an oba nich saje.

Jieda wull am siene Leew met waut Hautjrieplichet bewiese un am halpe, woo hee aundre soo foaken jeholpe haud. Eene Aufsaj haud de Lied beleidicht; soo must hee doarom näme, danke un schwieeje!

No disem ieeschten Schlach von de Rewoluzion, unja däm aule Dietsche mea ooda weinja jeläde haude, daut oba noch kjeene Opfa aun Mensche Läwe unja de Dietsche jefoddat haud, floss daut Läwe en Annowka fa lenjre Tiet, veheltnismässich, en ruiche Bon wieda.

Aum schwoasten haud Oom Klaas jeläde. leeschtens wia Abram vewunt worde. Oppwool de Wund no Jeräd vom Oatst goot jeheelt wia un de Lung wada en Ordnunk wia, erhoold hee sikj nich rajcht; hee bleef blaus un schwak un kjenkjlich. Sien gaunza frieejoascha Läwesmoot un siene Jugentlost wiere doahan. Dan wia Annenhof uk Wirtschoftlich vedoaft: Vee, Maschienarie un Wirtschofts Jereetschoft wiere veschlapt.

Oom Klaas vekoft noch, waut noch jebläwe wia, un boot sien Launt de Muschike aun. Nu haud daut je goa kjeen Senn, de Wirtschoft wada opptobue; Maun must wachte, bat de Tiede bäta worde.

Aus däächlich daut Wieet vom Jelt foll sach Oom Klaas, daut sien Jelt boolt wieetloos senne wudd, wan hee daut behilt. Hee befoljd Jasch sien Rot, un de beid fuare noch Moskau, om daut Jelt to vewaulte.

Jasch haud de Boerse derch de Polewskaja kjane jeliheet, wua Maun utlendische Jelda kjeepe kunn. Doa koft Oom Klaas fa sikj un fa aundre, dee am äa Jelt metjejäft haude, amerikaunsche Dolasch, dee aum sechasten senne sulle. Daut wort de Radunk von am un de gaunze Aunsiedlunk, aus lota de Noot opp hechste stieech.

Haud de Jääjent onjehindat un onbeenflust von de Roode Rejierunk daut Läwe un de niee soziale Ordnunk no ieejnem Wensch un Jeschmak enrechte un forme derwe, dan wiere de Dietsche met däm bleiwen Uag doavon jekome un de Russe haude sikj uk woll boolt beruicht.

De Muschike wiere tofräd, doa see nu mea haude, aus see sikj je jedreemt haude. See haude de Groot Grunt leejendeema vedräwe un däaren Launt, Hab un Goot unja sikj vedeelt. Zwoa vekielde see sikj wäajen daut Vedeele noch emma wada mol de Kjap, oba see leete de Dietsche nu onjeschoare.

Von däm grooten Welt passiere butahaulf äaren Kulla worde de Dietsche weinich ooda nuscht en. Daut de Ukraine un de Kjrirm von Dietsche Millitää besat wia, doavon haude see kjeene Onunk. Aufjeschnäde vom Siede, hopte un wachte see opp bätre Tiede.

En de Ukraine un aun de Jrense toobd de Birjakjrirm. Moskau, Leningrad un aule Grootstäda hungaden. De roode Armee un de Fabrikj un Growe Oabeida, von woonen de Erfolg vonne Rewoluzion aufhonk, wiere opp schmaule Razions jestalt un hungaden uk.

“Broot häa! Bua, Muschik, jeff dien Broot häa!”

Un dan wort opp de Buareschoft de Hal en de Jestault von de Broot Beschauen Aufdeelunk loosjelote. De schoonde nuscht un kjeenen. Waut see aun Noarunk Meddle un Vee funge, wort en de Städa jeschekjt. Bieaun stoole dise Baunde aules von Wieet, waut see metnäme kunne. Wäa sikj an wada sad, aus Maun, Fru ooda haulf erwosnet Kjint, wort dol jemetzelt ooda erschote. Woo see met Fries un Mejales haundelde, daut to beschriewe, stiepat sikj de Fada!

Dan worde aule Dietsche en Annowka to Prachasch. De rooda Terror funk wada aun un Oom Klaas met miere aundre Dietsche Mana funge noch eenmol fa meist twee Moonate Unjakunft en de Heel.

Jasch un Sascha, dee wada aus Sän bie Oom Klaas wond, vesorjde de Flichtlinje met Läwes Meddel. Nu jinje see dän omjedreiden Wajch. Annenhof, wua sikj von Tiet to Tiet Jeista weese, wort von aule Russe jemeit. Daut ermääjlicht, onjeseene derch daut Hus un dän Gank en de Heel to gone. Oba uk dise Tiet jinkj vebie, de Broot Beschauen Aufdeelunk trock wajch un de Jefoa met äa.

* * * * *

Dan kaume de Joare 1920 un 1921 met Hunga, Tiefus, Jripp un Malaria. To Dusende naum de Schnieda Doot de oame vom Hunga schwake Russe wajch. Uk unja de Dietsche hilt de Doot rikje, äwarikje Arnt. Daut see Veheltnismässich väl weinja storwe aus unja de Russe, haude see bloos de Omstende to bedenkje, daut see de Grunträajle von de Renlichkeit kjande un strenj befoljde un met dän muckajen Noarunk Meddel spoasom omtogone vestunde.

Oom Klaas, Fru Liese un Jasch kaume Dach un Nacht nich ut äare Kjeleeda. En jiedat Hus lage miere Kranke, foaken de gaunze Famielje, to Bad. Heelkonst wia soo goot aus kjeene to kjrieje. Doa worde de dree boarmhoatich to woame Samarita aun äare Nääkjste. To de

Kjarpaliche Noot jesald sikj de Jeistische. De Lied funge aun to vezoage un to vetwiewle.

Wada kaum de Broot Beschauen Aufdeelunk un naum uk doa noch, wua meist nuscht mea to näme wia. Ver kjeene Schaund Dot un kjeenem Vebräakje schrakjte see sikj trigj; see trocke de Kranke de Dakje un Bade wajch, aus see no vestoaknet Väarot un no Schauz sochte; see trocke de Stoawende un Doode de Trurinj von de Finjasch!

Dan wull uk Oom Klaas vezoage. Hee sull opprechte, treeste un halpe un kunn sikj selfst kaum opprajcht hoole, fäld selfst aun Troost.

“Mo emma faust oppe Been stone un weete, wua eena han well.” Sien oola Wolstern wull aufsaje.

“Wajchta, es de Nacht meist äwa?” roopt hee emma wada, wan Noot, Älent un Jauma oppe Hecht stieech un kjeene Help to finje wia. Hee must äwa eenen no däm aundren von de Schop un Lama von siene Häad de Wied råde: “Von de leed best du jenome, to leed saulst du wada woare; go han en Fräd!”

Bie wundaboare Wies jinkj de Doot Enjel aun sienem Hus vebie. Wan uk hee un Fru Liese jieda Dach väl mol met Tiefus Kranke en Berierunk kaume, en sienem Hus wort kjeena krank.

De Tiefus Krankheit naum auf, oba dan kaum de Jripp un daut Malaria Feeba un raupt väl wajch. Doatoo kjeem Knapheit aun Noarunk Meddel: Hungaschnoot!

Haude de väle Frind, dee Oom Klaas unja de Russe haud, am nich met Låwes Meddel unjastett, wia hee un siene Famielje vehungat. Sooboolt bie am mea aus fa “vondoag” em Hus wia, druage hee un Fru Liese daut to de hungliche Kranke. “Fa Morje woat Gott sorje,” soo wiet jinkj äa Gott Vetrue; un see worde nich toschaund. Gott sorjd. Aute see aun väl Doag uk kjeenmol, aum foljenden Dach kjeem secha een Muschik em Hus, trock veschämt een Sakje met Hieezhgraupe unja däm grooten Schop Pelz verhåa un säd: “Erinnascht du die, du jeefst mie mol Sojjeträajd!” Un hee schlikjt doavon, om Oom Klaas sien Dank nich to hie. Ooda eene Muschitschka brocht eenje Eia un säd: “Wieescht du nich jekome, Liese Iwanowna, miene Katjenka (Kautje) wia jestorwe!”

Daut wiere de Dankboare, dee an daut Broot brochte un an näade, aus ea de Rowe aum Rie Krith dän Profeet Elias.

* * * * *

Läiba Bronstein, alias Leon Trotzky, de Veunstaulta un Haupt Harscha von de Roode Armee, haud groote Plons. Hee wull de

‘Rewoluzion’ äwa de gaunze Welt utbreede un fa siene Bausse de gaunze Welt äwanåme. Doatoo brukt hee Soldote. Väl Soldote wull hee habe; daut golt de gaunze Welt!

Un aules, waut nich Kjråpel ooda blint wia, sonst oba Mensch heet un Bekjse druach, wort en dån rooden Uniform Enjetrocke un am jeboode: “Scheet! Waut jeit daut mie aun, aus du dienen Voda, Brooda ooda Sån scheete deist, scheet!”

Un wåa nich schoot, aus am befoole wia, wort erschote! Uk de Dietsche Junges sulle en dån rooden Uniform enjetrocke woare un scheete. See stiepade sikj un sulle erschote woare!

Oom Klaas protestieed, oba de Tiet wia vebie, wua Maun opp am em Wolispolkom hieed! Oom Klaas sull uk erschote woare, wan de Junges sikj bat Morje tiedich nich jestalt haude. Relijion wia aul ‘Opium’ jeworde, wuamet daut Volkj ‘vedomt wort,’ un Oom Klaas wia aul een ‘Volkjsvedomma,’ een ‘stautsjefåadlicha Birja,’ daut venicht woare must.

Een Morje wiere Oom Klaas un sas Millitåa Flichlinje Junges spualoos veschwunge. De Jeista oba en Annenhof wachte wada opp to nieet Låwe. See worde soo frech, daut see utem Schoop-un Loagapunkt, dån de Wolispolkom (Prodkom = Noarunk, Veflåajunk Kommittee) en Spikjasch von Annenhof oppjestalt haud, nachts gaunze Sakj voll Mål, Zocka un gaunze jeschlachte Schop wieda druage.

Aus de Wach aum Spikja opp vea bat aun de Tåne bewafnete Roode vestoakjt wort un dise nich wieekje wulle, wan bloos een ooda twee Jeista an wajch joage wulle, vestoakjte uk de Jeista åare Stuks Truppe.

Aus aun eenen Morje daut Aufleese von de Wach kaum, funk see de Wach nich opp åarem Poste, de Spikja oba ladich. No langet Sieekje funge see de vea Mana met Henj un Feet jebunge em grooten Staul.

Waut de vetalde, wia soo schrakjlich, daut de Saumpunkt no Marianowka velajcht wort! “Gaunz stell kaume säwen Jeista opp ons to,” vetald de Wach Aumt. “Twintich Schråd von ons bleewe see stone un breld: “De Kugel nemt ons nich!”

“Wie jreepe to de Karabiner un schoote opp see; dise oba stade een jniesajet Jejoakel ut un kaume noda.” (Daut Sascha dån Roode wåarent see em Oabeida Hus Tee drunke, ut de Karabiner de Kugle erut jetrocke un met Papija ersat haud, wiste see nich.)

“Aus wie jieda fief Schosse auffejåft haude,

schmeete see sikj opp ons un wiere soo stoakj aus de Diewel, daut see ons em Nu jebunge un jekjnäwelt haude. Dan schlapte see ons em Staul, strakjte eenen no däm aundren äwa däm Raunt von de Koo Kjrebb un talde jiedren von ons fiefontwintich Heiws opp. Wan jie daut nich jleewe welle, seet selfst!"

Un de Aufleese sach, un jleewd aules, un Dr. Nikitin sach, un jleewd un bestädicht daut schrefftlich.

De säwen Jeista oba, dee no dise schrakjliche Deed spualoos veschwunge wiere, lachte sikj en de Heel meist krank.

Wia Oom Klaas uk en de Heel jewast, haud hee soone Sache nich toojelote; un wiere see one sien weete passieet, haud hee see secha schoap veuadeelt; oba hee wia wiet wajch un wist nich, waut tus väajinkj.

Sascha, de Aulewelt Kjieedel, haud am aum tweeden Dach von sien Oppenthault en de Heel eene Moskau Zeitunk jebrocht, dee hee 'toofalich' utem Wolispolkom metjenome haud. Aus toofalich, muak Sascha am opp de Äwaschreft von een Artikjel oppmoakjsom, un Oom Klaas laus, "Expertise von de Sowjet von de relijeese Gruppe un Jemeenschofte."

"Frielotunk vom Jewääre Deenst en de Roode Armee kjenne soojenande 'Jleewende' von aule Relijione un Sekjte von de toestendiche Jerechte bloos en eenem Faul jewäat woare. Dit es wan jieda dee ver Jerecht erschienenenda Aunfroaga von de Expertise een opp sienen Nome ludet Zeichnis väalaje kaun, daut siene relijeese Äwazeijunk un sien Gloowes Bekjantnis am vebeede deit to ombrinje, Jewääre to droage un em Kjrishshäa to deene. Zeichnisse, fa gaunze Gruppe utjestalt, un Gruppe von Aunfroagasch bliewe vom Jerecht onbeacht, usw."

En de foljende Nacht fua Oom Klaas no Berjosowka un vea Doag lota wia hee en Moskau. Hee wull fa de sas Dietsche Junges de Zeichnisse von de Expertise besorje, om see vom Deenst en de Roode Armee loos to kjree. Oba hee haud weinich Erfolg. De Expertise bewees sikj, aus aules bie de Sowjet, aus een hanfalichet Wäsent von grooten Wuat un kjlienen Dot.

Un doch wia dise Foat no Moskau nich vejäfs. Oom Klaas troff doa Dietsche utem Siede un dise råde väl von eene auljemeene Utwaundrunk von de Dietsche no Amerika, de reedjemoakt wort. Uk wort hee en, daut Maun en Moskau fa amerikaunsche Dolasch aules kjeepe kunn. Toom Jlekj haud hee eenje Twintich Dolasch Noote metjebrocht un hee kunn Heelkonst, mieschtens Chinning, fa

siene Malaria Kranke kjeepe.

Wiels hee en Moskau fa siene Junges nuscht errieekje kunn, muak hee sikj no twee Doag wada opp de Reis no Hus. Un wada, aus no dree Doag Bonfoat ver am lage, haud hee biejlukj opp de selwje Strakj dän sondaboaren Droom, wie donmols, aus hee met Jasch no Hus jefoare wia. Bat em kjanste sach hee aules wada, woo hee daut dan em Droom jeseene haud. Dan sach hee sikj aun Bord een Schepp un fruach Fru Liese, "Wua es Abram?"

"Abram? Abram es je aul lang doot!"

Un wada fua hee met ludem Bloa utem Schlop rut, un wakjt siene veschrakjte Metreisende. Un wada säd hee: "Koschmar – Feebadroom!"

Oba beruje kunn hee sikj nu nich mea. De Droom wia soowiet en Erfellunk jegone; aules wia en jetroffe! Aules, bat opp twee Dinja, haud sikj aus hee daut em Droom jeseene haud, erfelt. De latste beid muste, wudde sikj uk soo aufspäle! Un daut bedied, Abram sien Doot un dan, Utwaundrunk!

En däm von fluchende un lestrende Mensche äwafelda Fracht Woage kjamft Oom Klaas dän schwoasten Kaumf von sien Läwe, "Hast du nich selfstloos un tru diene Flicht aus Hoad, Liera, Mensch un Näakjsta aun aule Mensche jedone? Hast du nich däm Hungrichen dien latstet Stekj Broot jebroake, däm Noaktjen dienen latsten Rock jejäft, dän Darschtichen jedrenkjt un dän Frierenden jewoamt? Hast du nich de Kranke jefläacht un de Jefangne besocht, de Doljeschloagne oppjerecht un de Betriepete un Truariche jetreest? Best du nich däm veerten Schop nojegone, bat du daut jefunge hautst, un hast daut no Hus jedroacht opp diene Schulre?" Soo muake sikj de twiewelnde Froage en sienem Bennarem.

"Un waut es de Loon doafäa, dän dien Gott, dee een jerechta Gott un een Gott von Leew heet, die jejäft haft? Wua es dien Hab un Goot? Wua es dien Kjint? Donmols, aus du daut Schop sieekje jinjt, fungst du dienen eensjen Sän haulf doot. Oba nu woascht du am em Soakj finje!"

Oom Klaas stunt un seft, aus wia hee doot krank, un schrieech un prachad: "Har, ekj lot die nich, Du säajenst mie dan!" Daut wia een schwoara Kaumf, en däm daut om eene onstoafliche Seel, om de Seel von Oom Klaas jinkj. De Beläwnise von de latste Joare, Angst un Forcht ver de Tookunft, twiewel un Mootloosichkjeit wulle am äwanäme; sien jeistliche Utblekj wia aus toojedakjt, un daut wort emma dunkla un kjeela en am, aus hee en

eene Boddem loose Deep, en Twiewel un Kjlien Jleewe vesinkje wudd.

Dan roopt hee en siene Angst, soo daut siene Plauz Nobasch am Vewundat aukjijkte, "Velot mie nich, Har! Komm, mie bietostone, Har, miene Help!"

"Sie tru batem Doot, soo well ekj die de Kroon vom Läwe jäwe!" klunk eene Troostvolle Stemm aun siene Seel.

Vewundat, soo aus von eenen Schlop opp jewacht, sach hee sikj om. "Boljen, Djadia?" (Krank, Onkel?) fruach eene junge Bua Fru frintlich. Een Glauskje Tee jefalich?" Un see rieekjt Oom Klaas een Glaus Tee.

Dankent naum hee daut aun un drunk daut en eenen Zuch ladich. De latste veauntwintich Stund haud hee nuscht jejäte un weinich jedrunke. Hee wia soo von siene Jedanke un däm bebren Kaumf en Aunspruch jenome, daut hee aules aundret doaräwa vejäte haud. Nu wia de Kaumf äwa un jewonne; hee wia reed, waut emma fa am uk Tus wachte wudd, sikj em Welle Gottes to schekje un sien Kjriez opp sikj to näme. Nu muak uk de Natua äare rajchte Jeltunk; am hungad. Hee muak sienen Sak op, naum sien Väärot erut, läd daut tweschen sikj un siene frintliche Nobasche opp de Flua vom Frachtwoage. Sett Jeläajenheite gauf daut kjeene en Vee- un Frachtwoages, en dänen de Passazhiere jefoddad wiere. Hee säd to äa "Jeff du dän Tee, ekj jäw de Worscht, Broot un Zocka fa dän Tee!"

See leet sikj nich tweemol froage, wiels uk see haud seit twee Doag nuscht jejäte un bloos Tee one Zocka jedrunke.

Aus dee beid dan jejäte un Väärot un Tee Jescherr wada enjepakt haude, hilt de Zuch en Berjosowka opp un Oom Klaas stieech ut.

Eenen bekaunden, vetruden Muschik haud Oom Klaas boolt jefunge. Dise fua am bat Marianowka un sad am doa em Woolt opp. Disa vetald am uk, waut en de Omjääjent wäarent siene Foat no Moskau väajefolle wia, "De Towarischtschi hia haude de Supp äwa jesolt! Wie kunne et nich lenja uthoole! Afens wia wie oole ut däm Kjrich Tus, doa wulle see ons onse Junges näme aus Kanoone Fooda!"

"Un jääjen wän sull daut gone?"

"Jääjen onse rajcht jleewende Breeda, jääjen de Ukraine un dän Don un Kaukasus!"

"Un wää wiere et, dee en de Mobilisazion Kommission saute, om onse Junges to de Schlachtbank to fiere?"

Nechriste (Nicht Kjriste - Onjleewende!) Tartare, Kaukasia, aules Nechriste; nich een eensja Russe wia en de Kommission! Un dise Nechriste stalde ons Kjriste aun, daut wie onse

rajcht jleewende Breeda, de Chacholen (Ukraina) morde sulle. Dan woakje wie oole Front Soldote ons eenmol wada toop. Onse Feld Toobehia, Jewääre un Munition hab wie je noch."

De Maun wia stell. "Un?" holp Oom Klaas wieda.

"Un wie muake de Nechriste aule kolt un schmeete an em Borm hinja Kliny. Ut däm Ujezd Kreisstadt kaum eene Tscheka, dee unjasocht dän Faul un leet fa jiedren kolt jemoakten Nechriste twee von onse oole Front Soldote erscheete! Oba onse Junges sent nu vom Deenst en de Rooden Armee frie jelote. Onse Wolost kjemt opp de schwoaate Tofel un kjeena, dee en äa wont, es wirdich, en de roode Armee to deene un fa de Frieheit to kjamfe. De Millitää Jeflicht ut onse Wolost saul toom Strof dän nieen Bondaum oppschedde, dee von Berjosowka no Dubowka derch daut Wera Dol fiet."

"Gott sei Dank!" seifst Oom Klaas erleichtat opp.

"Dan sent onse Jungen uk frie!"

Em dichten Woolt ver Marianowka sad de Muschik Oom Klaas han. Dee wull am fa de Foat waut jäwe, oba de Muschik trock de Lienzeich aun un roopt: "Ja w dolgu (Ekj sie en äare Schult!)" un fua doavon.

* * * * *

Langsom schräd Oom Klaas derch dän Woolt, om nich ver Diestawoare to de Heel to kome. Tienen Doag wia hee fuat jewast un hee wist nich, aus de Junges noch en de Heel wiere un aus hee secha wia, wan hee sikj Tus wees.

De Heel wia velote. Aus hee de Laump aunstekjt, funk hee unja de Laump eenen Breef. Hee sad de Brell opp un laus:

Leewa Klaas!

Jefoa äwa! Dien Nome es ver un von de Tscheka goanich erwänt worde. Komm fuaz no Hus! Abram schwoa erkrankt!

Diene Liese.

One verhää de Laump to lasche ooda siene Brell auftonäme, stusd Oom Klaas ut de Heel un rand nechtlich aus vejoacht derch dän Woolt no Hus. En de Dunkelheit stusd hee äwa de Wartle un rand derch Bescha un jääjen Beem aun. Eene onheimliche Angst, daut hee sien Kjint nich wada läwendich seene wudd, haud am äwanome.

"Too lot! Too lot!" horcht hee eene Stemm roope.

Dan bäd hee em Rane, de Wied von de Aunstrenjunge vom rane lud ver hää steetent,

“Gott! Voda! Wan Du am mie aul näme welst, mucht dien Welle passieere! Oba lot am nich stoawe, ea ekj am noch eenmol jeseene un met am jesproake hab! Hab Erboarme, Voda. Lot am noch nich stoawe!”

Un Gott haut Erboarme. Aus Oom Klaas leise de Dää op muak, staupt Fru Liese am enne Väastow met de Laump entjääjen.

“Abram?” jescht hee un sunk utjespält un krauftloos opp eenen Stool.

“Abram es vondoag waut bäta, nu schlapt hee. Oba waut es met die, Klaas?” fruach Fru Liese.

“Gott sei Dank! Wota, Liese!”

Waut Wota un de Ru brochte Oom Klaas wada em Jlikjewicht. Wiels Abram schleep, kunne see sikj aules vetale, waut jieda entweschen jeläft haud, un see aute dan jemeensom äa Owentbroot.

Doano jinkj Oom Klaas noch aum Krankebad von sien Kjint un läd sikj nohää to Ru. Fru Liese wudd am wakje, wan et met Abram schljachta woare sull.

Aum foljenden Morje wacht Oom Klaas opp, aus de Sonn aul huach aum Himmel stunt. Utjespält un meed von de lange schwoare Reis un de Oppräajunk von sienen bennaren Kaumf, haud hee alf Stund one Unjabräakjunk jeschlope. Sien ieeschtet Wuat wia: “Woo es daut met Abram?”

“Nicht schljachta! Hee es waka un wacht opp die.”

Oom Klaas kjand sien Kjint meist nich. Jistre Owent bie schwaket Licht haud hee nich väl seene kunt. Nu sach hee oppem ieeschten Blekj, daut de Doag von sien Kjint jetalt wiere, “Galoppierende Schwindsicht!”

Aus daut no sas Doag om näajen Ua Owents met Abram nom Stoawe jinkj, wia hee to stoawe reed; fa am haud de Doot siene Schrakje veluare.

Siene Elre wiere jefot un ruich; see haude sikj em Welle Gottes erjåwe un jinje dån Wajch, dån hee an fieed, em Vetrue, daut hee aules wool muak.

Bloos Anna un Sascha kunne daut nich fote, daut see äaren jeeleefen Brooda aufjåwe sulle, un hielde stell ver sikj han.

Feialichet Stell harscht enne Stow; leise honk de Doot Enjel em Rum, om eene erleeste Mensche Seel no Hus to brinje, no de Häakunft von sien Senne!

Oom Klaas säd bädent, “Du latst de Mensche stoawe un sajchst: ‘Komt wada, Menschen Kjinja!’”

Abram schluach de Uage op, sach sienen Voda met vekjlåade Uage aun un fuscheld,

“Tus!”

De Stell wort von Schoo tråde un leisem Fuschle unjabroake. Oom Klaas sach derch daut opjemoakte Fensta daut Abram siene Frind un Frindine jekome wiere, om von am Aufscheet to näme.

Aus Oom Klaas wada vom Fensta trigjkaum, erscholl volstemmich, leise un feialich daut harliche Stoaweleet: “Lasst mir geh’n, lasst mir geh’n! Dass ich Jesum mucht seh’n!”

Aus daut latste Toon vom Leet en de saunfte Owent Loft jääjen Himmel vehault wia, schwunk Abram siene frie jelote Seel sikj opp toom Himmel, en de eewje Heimat.

Hee wia saunft enjeschlope, wäärent de Senja am Sien Lieblinkjseet jesunge haude.

“Wää soo stoaft, dee stoaft wool!” säd Oom Klaas, un Fru Liese drekt äarem Lieblinkj de Uage to.

Dree Doag lota gauf Oom Klaas opp däm Kjoakjhoff sienem Sån daut latste Jeleit Wuat, “Von de leed best du jenome, to de leed saulst du woare, go han en Fräd!” Doa sage met eenen mol aule, daut Oom Klaas siene Hoa en de latste Tiet grau, gaunz grau, mest witt jeworde wiere.

Un daut bewudad an uk nich; too väl wia äwa am un sien Hus en de latste Tiet enenn jebroake! Un Fru Liese, dee bat ver korten jieda Framde fa tieen Joare jinja jehoole haud, aus see wia, schiend oppeenst om tieen Joare ella jeworde senne.

Väle Wieed veluare de Mana un Frues nich un de Jugent noch weinja, de Leet Droagende äa Bieleit ut to drekje. Schwieejent drekte see an de Haunt, kjikjte an en de Uage. Waut em Uage von de Mensche to läse wia, drekt mea ut, aus Wieed ut to råde vemochte. Daut treest Oom Klaas un siene Fru un recht an opp, un gauf an Moot un Krauft, tru äare Flicht wieda to doone un de Laust vom Aumt to droage.

Abram wia daut latste Opfa von de Rewoluzion un äare Folge, de Hunga un de Pestilens en Annowka. Daut aus Moskau metjebrochte Chinin jebot de Malaria Enhault, un de Kranke erhilde sikj.

De N.E.P. (de Niece Wirtschaftliche Politik) staupt en Krauft un jewåad wada frien Haundel un perseenlichen leejendom en bejrensten Omfank. Eene auljemeene Wirtschaftliche Erhoolunk staupt en. De Jeltsort wort met däm Tscherwonetz stabiliseet un de Haundel blieejd schwind opp. Oba kunn Maun met däm Tscherwonetz no sienem ieeschten erschienen bloos \$2.50 (amerikaunsche Dolasch) kjeepe, wan uk sien bittlichet Wieet tieen Rubel senne sull.

Äwa de Halft von siene Dolasch haud Oom Klaas fa Heelkonst, Kjeleeda un Broot aul utjejäft, aus de Tscherwonetz erut kaum. Jasch Pauls un Hans Friesen wiere miere mol von am no Moskau jeschekjt worde, fa de Oame un Kranke von siene Jemeent Enkoope to moake.

Aus see daut latste mol trigj kaume, brochte see eenen Dietschen vom Siede met, dän see opp de Reise jetroffe haude. Dee vetald eene gaunze Menj Nieichkjeite, ut woone Oom Klaas nich kluak woare kunn.

Utwaundrunk

“De Utwaundrunk no Kanada woat näakjstens aunfange. De gaunze Ooltkolonie waundad ut, un dan uk de Molotschna Kolonie. Wäa utwaundre well, haft sikj bloos en eene List en to droage lote. Sooboot jenuach sent fa eenen Schalon (eenen gaunzen Zuch), woare de Utwaundrasch enjelode un äwa de Jrens jefieet. Doa wacht fa an eene Kanadische Kommission un brinjt an kostenlos, gaunz emsonst, no Kanada!”

“Wäa haft de Utwaundrunk em Gank jebrocht?”

“De beid Mutta Kolonie haude eene Kommission no Amerika jeschekjt (jemeent es USA) to de Mennonite, daut see ons ut Ruslaunt erut halpe sulle, oba dee haude aufsaje must. “Jie spotte un lacht äwa ons,” haude de Amerikauna jesajcht, “Aus wie enne zäwentich Joare om ons Gloowes Welle ut Ruslaunt utwuandade un junt woarnde, waut doa kome wudd. Nu kjenn wie junt nich halpe.” Dan fua de Kommission no Kanada, to de Mennonite doa, oba maunche säde dautselwje. Oba een Kjoakje Eltesta von de Boat Mennonite wia jlikj gaunz fa de Sach. Doa hee selbst rikj es un eenen noch rikjren Frint haft, habe de beid daut äwanome, aule Mennonite ut Ruslaunt no Kanada to brinje. Ekj well seene noch Pawlodar, en Sibirjen, derchtokome, om miene befriede Kjinja no de Molotschna to hole, un dan foa wie uk!”

“Un woo heet de mennonitische Eltesta un sien rikja Frint?”

“De Eltesta saul een Toews senne, von de Boat Mennonite; dee droage aule groote Boate un habe kjeene Kjneep en äare Kjeleeda. Un sien Frint heet Ze-Pe-Er. (Hee spruak daut dreesilbich ut, jemeent wia: C.P.R.) Von däm woat noch mea jesproake aus von däm Toews. “Ze-Pe-Er hia un Ze-Pe-Er doa!” heet et aulawäajes. Dee well jiedren Utwaundra eene Foarm jäwe. De Ze-Pe-Er haft eene gaunzet Schoof ieejnet Launt, daut es soo väl, wie bie ons eene Guberniya (eene Prowinz); doa kaun hee et schon!”

Onjleewent scheddad Oom Klaas dän Kopp; oba de Maun bleef bie sienen Wuat un jeef

väa, aules wia soo aus hee wust woa.

Jasch un Hans, dee sikj en Moskau bloos om äare Enkjeepe un Oppdrachs jekjemmat haude, wiste nuscht doavon. Soo bleef daut wiels doabie.

Onjefäa twee Moonate lota kjeem de ieeschta Breef vom Siede derch bat no Annowka. Dee brocht aul bestemde Norechte äwa de Utwaundrunk, wan uk nich jenuach Eenselheite. Boot kaume mea Breew met Oppfodrunge, schwind no däm Siede to kome, om nich trigjtobliewe, aules waundad ut!

Hauls äwa Kopp vekofte väl aules, waut see haude un reisde no däm Siede. Andre wiere noch nich fa de Utwaundrunk un bleewe noch een Joa ooda lenja opp Annowka. Oom Klaas siene Jemeent wort emma kjlandra. Maunche von dee, dee utwaundre wulle ooda no däm Siede trocke, haude too weinich Jelt un Oom Klaas strakjt daut an väa.

Wäarent de Tiet von de NEP durwe Buasch, stemberechtje Birja, dänen en de Rewoluzion un ver däm en Krauft träde von de NEP, Vee, Maschiene, Wirtschofts Jereetschoft usw. entieejnet worde wia, om trigj jäwe von äare leejendom fodre, wan see äa frieejoascha leejendom em Vernieeje von eenen aundren funge.

Wiels Oom Klaas sien bandjet leejendom vellich von Muschike von de omligjende Darpa veschlapt worde wia, funk sikj maunchet doavon wada. Meist one Utnom wiere aule Muschike reed, am eene Tolunk en Tscherwontze doaräwa to tole, doa hee nich velangd, daut dee am daut trigjbrinje sulle.

Uk de Muschike, dänen Abram, aus Oom Klaas en Moskau wia, om Jasch no Hus to - hole, Pieed, Schlädes un aules Määjliche jeliel haud un dee am Bestädjnk jejäft haud, brochte daut Jeliiede one oppfodre trigj. An äwaleet Oom Klaas aules fa dän haulwen Moakjt Pries.

Soo kjeem et, daut Oom Klaas noch emma Meddel haud, aundre to halpe. Em Jaunewoa 1924 storf Wätfru Pauls, Jasch siene Mutta. Aul foaken haud Oom Klaas Jasch, dän hee leew jewonne haud, aus sienen ieejnen Sän,

jefroacht, wuorum hee un Greta nich Kjust muake. Daut wia oba aules wada goot, un eenich wiere see sikj oba uk.

“Jo, eenich sent wie ons, oba ...” un dan wia Jasch stell jebläwe. Schlieslich haud hee dan eenmol dän Sauz gaunz utjesproake, “Oba ekj kaun Mama nich auleen lote, un Greta kunn nich to mie kome, wiels see mott äaren oolen Voda fläaje. Soo mott wie afens wachte, wiels äa Voda jeit nich doaropp en, no de Kjust no mie to trakje.”

Bloos weinje Wäakj lota storf Greta äa Voda, de oola Friesen, aus hee auljemeen jenant wort; un sien Frint Voda Toews storf eenen Moonat lota.

Medd Aprell kaume Jasch un Greta een Owent to Oom Klaas, stalde sikj aus Brutlied vää, bedde am, daut Velafnis aum näakjsten Sindach to moake un see aum ieeschten Mai to true.

Oom Klaas un Fru Liese wenschte an von Hoate Jlekj un freide sikj met an, daut de Stunde von äare Veeenjunk entlich en korte Nod jekome wia.

Äwa vea Joare haude see met de Kjust jewacht, om Kjinja Flicht aun äare Elre to erfelle.

“Oba wuorum soo boolt no de Mutta un vom Voda Doot un soo oppeenst Kjust moake?” fruach Oom Klaas waut vewundat.

“Wie welle eene Kjust Reis moake, un dee saul jrod bat Kanada gone. Om dan nich Probleme un Oppenthault wäajen de Passa to habe, mott wie boolt jetrut senne. Ekj haud Greta un miene Papiere aul ver lange Tiet enjerieekjt un hab dän Uflaunt Pauss vondoag jekjräaje. Seene see, dee sajcht Jakob un Greta Pauls!” säd Jasch un wees Oom Klaas dän Pauss.

“Dan woa ekj junt wool true mottel!” säd Oom Klaas.

“Mott nich, Oom Klaas, oba wie froage doarom,” säd Greta, “Junt hab wie ons Jlekj to bedanke, un nu wensch wie, daut see selfst onsen Bunt ver Gott un Mensche bestädje.”

Aum 1. Mai trud Oom Klaas daut Poa. Daut wia daut latste Dietsche True en de Aunsiedlunk. Toom True Text haud Oom Klaas daut ‘Huage Leet vonne Leew’ no däm Korinta Breef un besondasch dän latsten Varzh jewält: “Nu oba blift Gloowe, Hopninj, Leew, dise dree; oba de Leew es de jratste unja an.”

De weinje Dietsche, dee noch opp de Aunsiedlunk jebläwe wiere, wiere de Tru doabie, oba vestunde Oom Klaas ditmol nich soo gaunz.

Sonst wia hee oba emma soo kloa un

dietlich, daut een Kjint siene Utfiere folje kunn, un vondoag wia siene Räd onvestentlich, voll dunkle Aundiedunge. Besondasch onvestentlich, aus hee utfieed, woo woare Leew sikj nich betre lat, daut Beese nich too rääkjent, aules vedroacht, aules dult, un doch jleeft un hoft un jieren aules, uk de jratste Fälasch, vejef!

Un dan, nu jo, daut eene Brut veleicht wäarent daut True hielt, daut haude see aule wool aul jeseene. Oba daut de Briegaum daut deed, un utjesocht noch disem Jasch Pauls, dee nie wieekj wia, daut wia, toom weinichstens, oba rajcht sondaboa! Dee haud foaken sien Läwe oppet Spell jesat haud, sienen Näakjsten to rade, dee wia een gaunza Maun. Un hia, bruak hee emma wada en Trone ut, soo daut siene Brut am wäarent de Tru beschwichtent de Haunt opp de Schulla läd!

Bloos jane, dee de Jeschicht vom veerten Schopkje Jasch Pauls kjande, wia daut nich soo sondaboa. See vestunde de Jefeele vom Briegaum, wiels soone Leew, aus Oom Klaas see doa pries, haud siene Brut Greta am erwäse, haud Gott am erwäse un haud Oom Klaas un Fru Liese am erwäse.

* * * * *

No de Tru laus Oom Klaas noch eene Jerechts Bewiese, en de bestäticht wort, daut de Birja Nikolai Abramowitz Peters dän Weise Sascha OneNome adoptieet haud un uk von nu aun Alexander Nikolajewitsch Peters heete wudd.

Aum 3. Mai fuare Jasch un siene junge Fru, doaräwa siene Schwoagasch Hans un Heinrich Derksen met twee Kjinja no Moskau opptoo. Met Trone enne Uage winkte Oom Klaas un de siene an äaren latsten Aufscheetsjreess to.

Boolt wulle see an folje. Oom Klaas wull bloos ieescht seene un halpe, daut uk daut latste Jliet von siene Jemeent jlekjlich entwäda em Sieden jelunk, ooda utjewaundat wia. Dan wull uk hee de Heimat fa emma audee saje un eene niee Heimat en de Framd sieekje.

De Läwes Bedinjunge un Veheltnise unja däm rooden Regime worde fa Oom Klaas nich to uthoole. Am, aus Prädja un Burschuj, sade de Komministe besondasch hoat to. Siene Dolasch wiere bat opp eenje weiniche utjefäft. Bat opp dree Famieljes, dee gaunz Oam jeworde wiere un em Sieden kjeene Vewaunte haude, haude aule Dietsche Annowka velote, aus daut wada Mai wort.

Dan jelunk daut Oom Klaas, de Jebieda opp Annenhof un opp Voda Toews sien Hoff, dee nu Fru Liese jehieede, to vekjeepe. Kort entschlote vekoft hee, waut sonst noch to

vekjeepe wia, naum siene Famielje un de dree oame Famielje un fua met an no Moskau, om no Kanada uttowaundre.

Sien Jelt rieekjt jrod ut, de Utlaut Passa un de Foa Koate bat to de Jrens fa de gaunze Gruppe to betole. Kjrediet fa de äwafoat bat nom Bestemmunk Uat en Kanada wudd "Herr Ze-Pe-Er" bewääre.

Oba met de Passa trock daut sikj en de Lenjd. Daut Jelt wort knaup un, dan rieekjt daut nich ut. Un Passa gauf daut emma noch nich! Wada eenmol jinkj hee toom Aumt, om no to froage, aus de Passa noch nich doa wiere. "Jo, doa fäle bloos noch de Visa! En twee Wääkj jeit een Zuch auf; dan kjenne see met äare Grupp reise. Aules en Ordnunk!" heet daut een Dach.

"Aules en Ordnunk; bloos fält nu daut Jelt, om de Grupp bat de Jrens to brinje! Waut doone?" seft Oom Klaas.

Hee kijkt ver sikj han, deep en Jedanke vesunke, jinkj vom Aumt langsam däm Kwatia to, wua siene Grupp wond.

Nu, aus aul foaken em latsten Joa, wulle Moot un Gottes Vetrue em Wanke kome. Wua, von wäm daut Jelt häänäme? Hee wist daut nich!

Bäde, to Gott bäde! Jo, daut haud hee jedone. Ach, woo foaken un väl aul enne latste Doag haud hee to Gott Jebäd. Hee sull am daut Jelt jäwe. Nich väl brukt hee, vieetich Tschervontze, veahundat Rubel. Oba daut Jelt am vom Himmel enne Schoot faule lote! Un aundasch wia am nich to halpe.

Jo, hee wist, Gott kunn halpe, oba en disem Faul wudd Gott halpe welle?

Haulflud säd Oom Klaas fa sikj eenen von de Kuarn Spricha opp, dee am, wan hee schwak em Gloowe un Vetrue wia, opprecht, Treest un Krauft gauf, wan hee selfst kjeen Rot wist.

"Ihn, Ihn laß tun un wallten! / Er ist ein Weiser Fürst / un wird sikj soo verhalten, / daß du dich wundern wirst / Wenn Er, wie's ihm geführt / Mit wundabarem Rat / die Sach' hinaus geführt / die dich bekümmert hat."

Jeemaunt fua am met de Fust waut groff en de Sied, "See sent woll uk en Dietscha un uk enne Kjam?"

Veschrakjt fua Oom Klaas erom un sach dän Rädna aun. "Wää es daut? Dän kjan ekj doch?" fua et derch sien Senn.

Beid gloade sikj eene Stootskje schwieejent aun.

"Klaas! Klaas Peters!" säd de aundra, naum Oom Klaas siene Haunt, drekt un scheddad dee.

Un Oom Klaas roopt, "Hauns! Hauns Rahn!" Un de Paussande bleewe stone un kijkte to,

aus twee boatje Mana sikj om dän Hauls folle un blanke Uage kjreeje.

"Jie habe junt secha lang nich jeseene!" säd een oola Russ. "Sent woll oole Frind?"

"Woa, Vodakje, daut es woa! Veautwintich Joare hab wie ons nich jeseene un habe oba sas Joare toop opp eene Schoolbenk jesäte," säd Oom Klaas, faust sien Jugent Frint, Hans Rahn, sien Oarm un trock am utem Kulla von de Tookjikasch, däm sien Meddelpunkt see wiere.

Un dan, noch ea see daut Kwatia erreekt haude, staund Oom Klaas äwa Gott sien Rot un siene Wunda Wäaj un woo hee aules soo harlich erut fieed!"

Hans Rahn vetald am, daut hee met twee befriede Dajchta un äare Famieljes oppem Wajch no Kanada wia. Siene twee Säns wiere en de Molotschna jebläwe; see wulle nich utwaundre; hopte de Tiede wudde bäta woare. Waut Hans Rahn bedrekt, wia, woo hee vea hundat Dolasch, dee hee mea haud, aus de Sowjet Rejierunk met to näme tooleet, äwa de Jrens brinje sull. Uk daut de eena von siene Säns noch kjeen ieejnen Hoff un kjeen Hus haud; dee wia afens befriet un muste en eenem Hus wone.

"Wan du mie daut Nachtwajchta Hus, daut du von diene ieeschte Fru hast, vekjeepe wulst, wudd ekj ut de Kjam senne," schloot Rahn sien Berecht.

"Un ekj uk, wan du mie daut aufkjafst," auntuwad Oom Klaas.

"Ekj jäw die fa Hoff un Hus veahundat Dolasch. Wan daut jenuach es, es de Haundel aufjeschlote."

"Ekj lot see die doafäa, wan du miene Reise no de Molotschna un trigj betolst, wiels wie motte dän Haundel un onse Unjaschreften aun Uat un Städ bestädjen, aundasch kunn dien Sän Schwierichkjeite habe."

"Envestone! Morje tiedich foa wie, un en eene Wääkj, ea de Zuch aufjeit, sent wie wada hia en Moskau."

Nie haud Oom Klaas doaraun jedocht, daut no de Rewoluzion daut Huskje von siene ieeschte Fru am noch waut enbrinje kunn.

Aus hee nom latsten Mol en siennem Heimat Darp jewast wia, haud hee aunjeordnet, daut veschiedne Lied, dee am vom Utroop hää ooda dee siennem Voda noch kjiene Somme schulde, daut Jelt aun daut Schulten Aumt tole sulle. Daut Schulten Aumt äwa gauf hee de Vewaultunk vonne Wirtschoft, un met daut enkomende Jelt sull de Takse betolt woare un Hus un Hoff en gooden Toostaunt behoole woare.

Oom Klaas haud nich jewist, daut sikj de Somm, dee sien Voda opp Woare, one Wakjse, utjeliet haud, opp wiet äwa dusent Rubel rand. Daut Jelt wia noch un noch enjekome, un daut Schulten Aumt haud doafäa vesorjt, daut et Huskje en väabiltlichen Toostaunt behoole wort. Doa daut Huskje von de Komministe ut de Jemeent jehierich betracht wort, en woonem Darp Oame ooda oole Lied kostenlos wonde, soo wia et daut Jestäl entgone.

Oba von aul disem wist Oom Klaas nuscht, wiels seit väle Joare wia de Vebinjunk met däm Sieden unjabroake jebläwe.

Aus hee nu daut Huskje sach, wundad hee sikj nich, daut Rahn am doafäa veahundat Dolasch jebode haud. Daut wia mea Wieet, oba hee wist kjeenen aundren, dee am doafäa en dise Tiet uk bloos hundat Dolasch betole wudd. Doarom wia hee Rahn dankboa, daut dee am daut aufkott, un beid wiere jeholpe.

Un en de groote Stow un opp däm Dach Boddem vom Huskje funk hee noch välet, waut hee selfst en Kaustes un Kjiste vepakt haud, doarunja siene ieeschte Fru äare Kjeleeda un Utstia. Waut doavon naum hee met, aundret vekoft hee; un aus hee drie Doag verem Aufgank vom Zuch no Moskau kaum, haud hee sashundat Dolasch en de Fupp. Nu kunn hee de Foa Koate fa siene gaunze Grupp bat aun de Jrens betole un aule en Riga woam enkjeede, wiels daut jinkj em Winta, daut wia Septamba.

* * * * *

Aus de Frachtzuch, en woone onjefäa tweehundat Utwaundasch, dee ut aule Jäajende von Russlaunt kaume, bat de Jrens foare wudd, sikj en Bewäajunk sad, stemd Fru Liese eenen Choral aun. Aundre folle en, un ea de Zuch tieen Meeta jefoare wia, schauld ut aule Woages, väl stemmich jesunge, de harliche Choral:

“Befiehl du deine Wege! Und was dein Herze kränkt! Der allertreusten Pflege! Des, der dän Himmel lenkt: der Wolken, Luft und Winden! Gibt Wege, Lauf und Bahn! Der wird auch Wege finden, / Da dein Fuß gehen kann!”

“Jlekjliche Reis!” roopt opp däm Bonhoff Stich een Millizionäa, dee woll een Dietscha wia un naum de Metz auf, aus de Choral schauld. Aundre, dee daut sage un daut Leet hieede, oba nich de Wieed vestunde un veleicht jleewde, daut wia een Jebäd, foljde sienem Biespel. De Russ es relijees, un de Rewoluzion haft daut nich vemocht, siene Achtunk un leaforcht fa aulem, waut met Gottes Deenst en Vebinjunk steit, to venichte.

Langsom fua de Zuch ut de Bonhoff Haul un väl Lied stunde opp däm Bonwajch met bloozjen Kopp un roopte un winkjte de Utwaundasch Aufscheets Grus un Säajen Wensche to.

Aus Oom Klaas sien Woage jäajenäwa däm Millizionäa wia, neijd Oom Klaas sikj ut däm Woage un roopt am to, “Much Gott Junt beschitze un bewoare!”

En disem Uagenblekj dukt hinja däm Millizionäa een hechra Rooda Offizia opp, “Vedaumdet Rintvee!” breld hee dän Millizionäa aun. “Waut steist du hia one Metz un latst die von de Dietsche Heilje säajne! De Diewel hol see aule!”

Mea kunn Oom Klaas nich hiere. De Zuch bieejd en eene noba Jleis un vedakjt dän Bonhoff von sien Blekj. “De Diewel hole see aule!” Disen Wunsch gauf Sowjet Russlaunt siene Truhoatje Birjasch met, aus see ut de Heimat vedräwe worde.

* * * * *

Twee Wäakj lota späld sikj en Southampton daut latste Poat vom Drama opp, aus Oom Klaas daut em Droom tweemol jeseene haud. Hee, siene Fru, Anna, Sascha un drie Famieljes von siene Jemeent stunde aun Bord vom grooten Ozean Daumpa, dee langsam vom Kai aufgauf om wiet äwa daut groote Wota, en de Framde, no Kanada to brinje, daut äare niee Heimat woare sull.

Met Trone enne Uage kijkt Oom Klaas de kjiene Grupp aun, daut am von siene Hääd jebläwe wia, un Abram fäld! Am wia, aus horcht hee siene Fru saje, utem Droom, “Abram? Abram es je aul lang doot!”

“Jo, Abram dee es aul lang doot!” seft hee.

* * * * *

Meist one Unjabräakjunk road de Ziereen vom grooten Canadian Pacific Liner, aus hee derch dikjet Näwel sikj kjamft no sienem Ziel, Quebec.

No de ieeschte sea scheene un wintstelle Doag von dise Foat toobd vom dredden Dach een Storm, dee dän Atlantischa Ocean oppweeld un sien Wota han un hää schmeet, daut et groote Schepp aus eene Eiaschol opp de huage Wale schockeld.

De mieschte von de onjefäa twee hundat mennonitische Utwaundasch, dee gaunz väare unja Deck em Schepp unjabrocht worde wiere, jleewde, dit wia daut Enj. Jinkj daut Schepp nich unja, muste see aun de See Krankheit stoawe!

Toom luden Roa von de Ziereen jesald sikj daut Jedrei vonne Schepp Schruw. Wan daut Schepp äwa eene huage Wal fua un de Schruw

frie en de Loft dreid, wäarent de Bug en Boddem loose Deep schoot un wan de Schruw wada aun pakt un von vääre sikj eene Torm huage Wale opp daut Schepp schmeet, dän gauf et eenen Ruck, daut aules, waut opp däm Schepp nich aun jefaust un aun jeschrowe wia, eene verwoaz Bewääjunk gauf.

Un wää von de Mensche nich opp sea fauste Feet stunt, dee naum eenen soo dollen Schups, daut hee jääjen hoade Jääjenstende ooda Wenj jeschliesat wort.

Dree junge Mana kaume en eenen soonen Uagenblekj von de Trap oppem Väädeck enopp, un no eenje doakelne Schräd rolde äwa eenaunda. Aus see äarem Oaja met dolle Wieed Loft muake, säd een Maun berujent en frintlichen Toon, "Mo emma faust oppe Been stone un weete, wua eena han well, dan felt eena nich! Ooda wull jie aul daut Schepp veropp gone, om stoakja no Kanada to kome? De Rechtunk wudd aul rajcht senne, oba äwa daut Wota gone kjenn jie nich. Daut kunn nich eenmol de Petrus, aus de Heilaunt daut am heet un am dichtbie wia. Doarom siet bloos rajcht väasechtich, daut jie nich äwa Bord faule!" Hee nekjt an een Gruss, jinkj dan to de Spetz vom Schepp, aus wia hee een oola Seebää, däm Storm un Wale nuscht aunjinje.

De dree Mana stunde em Haulf Kulla, un hilde un stette sikj enaunda, un kjikjte däm Maun no. "Daut wia oba Oom Klaas! Seet eene von de Oole!" säd de eena.

"Dee steit un jeit soo faust opp siene Been, aus befunk hee sikj opp sechren Boddem, un sienen Witz haft hee uk noch nich veluare," auntwuad de tweede.

Lachent jeef de dredde han to, "Oom Klaas nemt et noch met de junge Lied opp; uk met ons, dee wie afens proilde, dee eensje to senne, dee nich See krank wiere. Een kjliena Näseschlach, onsen Huachmoot to daumpe, haft hee ons oba jejäft. Ha, ha, ha, aus wie veropp rane wulle! Un sikj äwa am oajre ooda goa am beese senne, daut es gaunz ommääjlich, wiels hee meent et goot met jiedren. Junk un oolt, kjlien un groot, jieda un aule gone met äare Sorje un Noot to Oom Klaas, un hee finjt Rot un Troost fa aule."

De dree bejeewe sikj schwankent un doaklent em Sol vonne dredde Klauss.

Oom Klaas stunt gaunz vääre opp däm Väädeck, wua hee han un wada eenen kolden Spretza em Jesecht kjrieech, wan eene groote Wal sikj däm Schepp entjääjen schmeet, un gload en Jedanke veluare en Storm un Wale - Gank enenn, un em Jeist kjikjt hee en eene dunkle Tookunft.

Faust un one sikj to stette ooda sikj faust to hoole, stunt hee opp siene Feet. Daut Schokle, Staumpe un Rucke brochte am nich ut de Jlikjewicht. Haud hee en de äwre Joahundade noch de See Fäichkkeit von de Siene, dee aun de Wotakaunt jeläft haud, veorwe?

Oba doa, en sienem Bennarem, en de Brost, doa stunt hee nich mea gaunz faust opp siene Gloowes Feet. Hee haud waut von sienem Seelischen Jlikjewicht veluare; daut fauste, kjintlicha Gott Vetrue wia bie am een Beskje schwaka jeworde. Hee fercht sikj ver de Tookunft em framden Launt!

Hee wia foaken mootloos un vezoagd un wia sienem oolen Wolstemm: "Mo emma faust oppe Been stone," meist aul ontru jeworde. Daut kjwäld un trubbel am; de Hopninj fa frooe Toovesecht socht hee. Too väl haud de Vegoneheit am jenome, too dunkel un schwoa lach de Tookunft ver am.

Un doa stunt hee dan un rausseld met sienem Gott, "Ekj lot die nich gone, Du säajent mie dan," un bäd, "Ekj jleew, leewa Har; halp mienem Ongloowe! Stoakj mienen Gloowe un jeff mie Toovesecht!"

Nich opp Uat un Tiet moakje, wull hee verut seene, dän Schleia von de Tookunft, de dunkel un drooent ver am lach, opphäwe.

Hee wia meed; Kjarpa un Jeist wiere meed. Bloos weinich Schlop haud hee enne latste dree Doage jefunge. Emma wort hee jeroopt, aulawääjes velangt. De Storm haud de mieeschte Utwaundasch See krank jemoakt un aul dise Kranke wulle von am beruicht, jestoakjt un jetreest woare. Un väl wulle noch bedeeent senne, wiels maunche jleewde, äa latstet Stundkje wia jekome.

Doarom wia hee oppem Deck jegone, om fresche Loft to schlucke, om en Wolkje un Wale enenn to ziele, om nom Waste to kjikje, dee niee Heimat entjääjen, dee doa irjentwua wiet auf lach met äare onbekaunde Probleeme. One Jelt, one Kjantrnis vom Launt un de Laundes Jeräd; one eenje Frind un Bekaunde! Doatoo haud hee noch dree Famieljes met äwa jebrocht un aundre jeholpe, uttowaundre. Haud hee rajcht jedone?

"Der Wolken, Luft un Winden/ Gibt Wege, Lauf und Bahn,/ Der wird auch Wege finden,/ Da dein Fuß gehen kann!"

Soo aus eenen Aunfank to jewenne, sunk hee leis ver sikj han. Dan bruak de Sonn derch de Wolkje un vom Wachtorm erscholl de Roop, "Launt en Secht!"

Jetreest un jestoakjt, met wada jewonne Toovesecht un fausten Gott Vetrue, jinkj Oom Klaas dän Wajch, dän hee jekome wia, trigj un

brocht de frooe Kund unja Deck: "Launt en Secht! Boolt sent wie doa!"

Eene groosoatische Wirkjunk haud dit lang jejankade Wuat bie väle Seekranke! Väle, de afens noch bedocht haude, Doot krank to senne, wiere en tieen Minnute opp däm Deck un gloade en de enjloose Wiede. See kunne noch kjeen Launt seene, bloos de Schwoate Boddem loose Dole, tweschen de huage Wale un de witte Kjams von de Wale. Enteischt kjeede see trigj: "Nuscht aus Wota!"

* * * * *

Aum näakjsten Morje worde de Utwaundasch derch dän Roop jewakjt: "Aun beid Siede Launt! Wie sent em St. Lorenz Strom!"

Eenje, gaunz weiniche, dee werkjlich Kranke un Leidende, kaume nich aun Deck, de aundre aule.

De Freestikj Descha wiere voll besat. Oom Klaas, de kjeene Moltiet vemist haud, hilt däm Haupt Steward, met däm hee eene groote Frintschof jeschlote haud, sien Notiz Buak han. Aus disa daut dol jeschräwe haud, laus Oom Klaas de Wieed: "The shore is the best remedy for seasick people," un äwasat sijj dän Sauz met Help von sien Fupp Wiedabuak.

"Yes, yes!" säd Oom Klaas, aus hee dän Senn von de Wieed utjefunge haud.

"You bet!" lacht de Haupt Steward; oba Oom Klaas kunn daut nich en sienem Wiedabuak finje.

* * * * *

"Quebec! Launt!"

Langsom dreid daut Schepp bie un läd aum Laundungskai aun. Eene wundascheene Secht bot daut huage Eewa met siene dusende Lichta, dee derch de Nacht schiende. Vom Schepp ut jeseene, jinje de Lichta batem Himmel enenn, wiels daut wia nich to bemoakje, wua de Lichta opphieede un de Stierns aunfunge. Von de Staut selfst wia weinich to seene.

"Gott säajen onsen Engank un Utgank!" säd Oom Klaas lud, aus de Borddäa op jemoakt wort, om de Aufreisende, wiels daut wiere see nu, opp de Ranbrigj to lote! Un väl säde, "Amen!"

Äwa eene jeschlotne Ranbrigj worde de Aufreisende von eenen Veträda von Har "Ze--Pe-Er" jefieet, bat see en eene groote Haul kaume. Doa worde see noch eenmol eene uatstliche Kontroll unjatrocke un durwe dan en de Bon Stazion gone, wua see von eenen Veträda vom Boat Mennonitische Eltesta Toews oppjenome un dan em Zuch jebrocht worde.

Opp däm Wajch to de Stazion muste see eene huage Trap met miere Hake enopp stieeje. Hinja Oom Klaas jinje twee junge, onbefriede Mana. "Well wie omdreie un jliik trigjfoare," hieed Oom Klaas dän eenen saje. "Kaum hab wie dän Foot opp Launt jesat un aul beede see ons Enwaundra Propaganda Literatua aun. See doa opp däm Plauz bie de Trap! De beid Frues jäwe jiedren een Buakje, soogoa de Kjinja. Daut es hia nich aundasch un nich bäta aus en Russlaunt. Jiedre Partei sieekjt Aunhenja to woawe."

Entweschen haud Oom Klaas de twee junge Frues, dee opp dän Plauz bie de Trap stunde un jiedren von de Enwaundrasch een Buakje aunboot, errieekjt. Hee stald sien Koffa han, naum daut aunjebode Buakje dankent en Oppnom un schmeet eenen Blekj enenn un laus, "Sieekjt en de Schreff, wiels jie meene, jie habe daut eewje Läwe doa benne; un see es et, dee von mie Zeicht."

Dan dreid hee sijj aun de beid junge Mana: "Daut es hia oba aundasch un bäta aus en Russlaunt. Nämt daut Buakje bloos! Daut es Himmels Propaganda, daut Wuat Gottes."

Daut wiere de vea Evangeline en Dietsche Sproak, dee aun de Utwaundasch, aus ieeschtenJreess en de niee Heimat vedeelt worde.

"Waut fa een groota Unjascheet!" säd Oom Klaas em wieda gone to siene Fru. "De AufscheetsJreess von de oole Heimat, 'De Diewel hol see aule!' un de WelkomJreess en de niee Heimat, daut Evangelium von Jesu Christi; een Wajch Wiesa to Gott!"

Un de Unjascheet wort emma dietlich un jrata. En Moskau opp de Stazion haud een Rooda Offizia met de Schoo noch eene kjliene Mejal jestat, aus see am biem späle em Wajch kaum, un hee haud jebrelt, "Utem Wajch, du Burschuj Brut!"

Hia, en Quebec opp de Stazion, worde de Kjinja aun kjliene Descha jesat un met Malkj, Schokolade un Käk bedeeent. De gaunz kjliene worde em Badkje jelajcht, wua see bat nom Aufgank vom Zuch ruich schlope kunne, daut uk de Muttasch sijj waut ut rue kunne.

Daut es ommäajlich to beschriewe, woo un waut de Enwaundrasch feelde; ommäajlich de Jefeete un Jedanke, dee see haude, rajcht wada to jäwe. Soon groota Wakjssel must Maun selfst erläft habe, om am to vestone un metfeete to kjenne.

Un dän jinkj et em Zuch dee fa and reed stunt un dan derch de Nacht däm wieda, onbekaunden Waste optoo. Maunche von de Enwaundrasch haude een bestemden Ziel em

Uag: Ontario, Manitoba, Saskatchewan ooda Alberta. Har Z., dee met em Zuch fua, wia emma entjääjenkoment. Hee wia met Utkunft un Rot to Haunt, un gauf dee en frintliche Wies.

Boolt wiste aule, wuahan see wulle; wua see omstieeje ooda utstieeje muste. Bloos Oom Klaas haud kjeen bestemd det Ziel. Hee haud wäda Vewaunte, noch Frind ooda Bekaunde en Kanada, to woone hee haud foare kunt. En Jedanke vesunke saut hee aum ieeschten Dach un sach nom Fensta erut, un han un wada steet eenen Seifza ut.

"Wuahan? Waut aungone?" fruach hee sikj.

Eene Haunt läd sikj opp siene Schulre, eene Stemm fruach frintlich: "Wuarom soo bedrekjt, Oom Klaas?"

Oom Klaas sach opp. Daut wia Har Z., dee sikj biesied am opp de Benkj han sad.

"Ekj weet nich, woo kort ooda woo wiet ekj foare, un wua ekj utstieeje saul. Ekj hab kjeene Mensche, aun dän ekj mie wenje kaun un hab kjeen Jelt, un sie de Enjlische Jeräd onweentent."

"O, doaräwa moake see sikj kjeene Sorje, Oom Klaas! Doa foare See afens soo wiet, aus ekj foa, daut es bat Rosthern, en Saskatchewan. Rosthern es een natet Stautje met väle Dietsche en de Staut un en de Omjääjent, daut mennonitische Zentrum en Saskatchewan. Daut haft eene groote mennonitische Kjoakj, eene mennonitische Huach School un de Canadian Mennonite Board of Colonization haft doa äaren Sett. De Väasetta von de Board un Leida von de Utwaundasch, de Eltesta David Toews, dee uk en Rosthern wont, woat aul waut fa Junt finje. Dee finjt fa jiedren waut un haft noch jiedren Enwaundra unjajebrocht."

"Waut es dis Eltesta fa een Maun? Maun haft mie soo väl von am vetalt. Kjeena kunn mie am rajcht schildre, un jieda deed daut aundasch. Eenje jäwe väa, hee wia von de Boat Mennonite, aundre, hee wia een Quäker."

Har Z. sien Lache unjabruak Oom Klaas.

"De Eltesta es een ganza Maun, Oom Klaas, mea kaun ekj Junt nich saje. Foare See met bat Rosthern un liere see am selbst kjane!"

"Aulsoo no Rosthern! Uk goot, weenichstens een bestemd det Ziel!"

* * * * *

Dan kijkte de Enwaundasch ut däm Zuch daut steenaje, wildet, met spoalichem Woolt bestunde wastlichet Ontario, aus de Zuch an en jekjrenjelde Lienje om de Groote See fieed.

Dan funk an de Moot to senkje aun, "Steen a un Wota - Wota un Steena!"

"Dit es Wast-Ontario," treest Har Z. "En de

Präarie Provinze jeft et jenuach Stap!"

De Enwaundasch leete sikj opp de Wast Prowinse treeste, oba gaunz enteischt wiere see un aule Moot un aule Hopninj veschwunge, aus see en de Jeträäjdbu Prowinse kaume. See leete de Kjap henje. Delenjd de Bon Lienje, soo wiet auf vom Zuch aus to seene wia, stunt enne Uage eene schienlich rikje Arnt, oba see wia en Schnee begroft; bloos de Spetze von de Goawes, dee en Hocke stunde, kijkte bowe verhäa.

"Waut halpt uk de rikjste Arnt, wan de Schnee see begroft?" fruage sikj de Enwaundasch.

Har Z. siene Troost Wieed wiere, daut et en Kanada nich väl to saje haud, doa Maun hia uk em Winta ooda em Farjoa drascht. Dise Wieed oba vefälde gaunz äaren Zwakj.

"Em Winta drasche?"

Kanada wia aundasch aus Russlaunt! Jo, daut sage see aule. Aus oba bäta fa dän Bua, dän Foarma, daut betwieweld uk aule.

* * * * *

De Doljeschloagenheit un Hopninjsloosichkeit von de Enwaundasch wort derch eene kjliene schaftiche Bejäwenheit, dee sikj aus eene utjedochte Jeschicht aunhieed, fa een Stootskje vejoacht.

Unja de Enwaundasch wia uk een gaunz junget mennonitischet Ehepoa von de Weichsel Läächt. Beid haude sea aun de See Krankheit jeläde un wiere noch nich wada gaunz wool. Soo een ladichet Jefeel em Moage un eenen gaunz niedatrajchtjen Jeschmak em Mul haude see; daut wia eenfach nich ut to hoole!

Een gooda jepääkjelda Häarinkj, wan see dän haude, dee wudd Moagen un Jeschmak boolt wada en Ordnunk habe un de Laune en Honeymoon Stemmunk brinje, säde see een äwa aundret Mol.

Doa kjemt de Zeitunk-Boy, bedd an siene Zeitunk un en eenen Korf Frucht, Frucht Wota, Schaklitz usw aun. Männchen, aus de junge Fru äaren Ehemaun nand, weelt, wiels hee em Enjlischen nich stoakj es, sieekjent en däm Korf erom.

De Boy leet daut passiere. Daut Männchen finjt nich, waut hee sieekjt un scheddad aufwiesent metem Kopp. Daut seete Stoff jleicht hee nich. Waut bietent mucht hee habe, dän schljachten Jeschmakj ut däm Mul to vedriewe.

De Boy rieekjt am eene Pries List un erkjläad met Tieekjens un Wieed, daut de Sir aul de doarenn jenande Sache em aundren Woage, wua hee sien Woare Loaga haft, kjeepe kaun; un Sir mucht de List derchseene.

Männchen nemt de List un studieet see. "Frauchen," roopt hee no eene Stootskje gaunz froo. Nu woa wie ons fuaz mol ordentlich utkuriere. Bie däm Boy sent Mat-ches to habe un see koste bloos fief Cents daut Stekj!"

"Nä, oba, Männchen, waut du sajchst! Dän hol bloos fuaz fa jiedren von ons twee! Preissische Mat-ches medden en Kanada, waa haud sikj daut oba jedocht? Daut es oba eefach fein!"

Nu mott Maun weete, daut en de Weichsel Läacht, en Preissen, de Buares sikj de Häarinkj no eenen besondren Rezapt enpäakjle lote, un soone Häarinkj 'Matjes' Häarinkj nane.

Männchen ielt, de vea Matjes-Häarinkj to hole, kjemt boolt wada trigj un schmitt Frukje doobie heftich schellent, vea Dooskjes Schwäwels enne Schoot.

"Waut meent dit, Männchen?" froacht Frukje hechst erstaunt. "Daut weet de D... !" schempt Männchen veojat.

"En Preise sent Matjes Häarinkj un en Kanada sent Matches Schwäwels!"

Daut Vetale von dise Eenselheite häwd uk de doljeschloagne Jemiet eene Stootskje opp.

* * * * *

Wäarent de Reis haud Har Z. eene Famielje no de aundre äare Aunkunft bie äa Bestimmungsuat jemalt un an biem Utstieeje jeholpe. En Saskatoon wiere doa bloos noch twee Dutz Enwaundrasch, dee hee von de C.P.R. Stazion no de C.N.R. Stazion brocht un en eenen besondren Woage fieede, dee aun dän Zuch no Rosthern aunjekoppelt wort. Eenje Stunde haude see doa to wachte. Herr Z. wia en de Staut jegone.

"Hia send see! Komm mau hiehää, Oom Doft!" säd oppenst dicht ver Oom Klaas eene Stemm, un een waut fellicha Har hilt Oom Klaas de Haunt toomJreess han, "Hallo! Welkom en Kanada!" Daut wia Har Gerhard Enns von Rosthern.

No eenen aundren, em Woagen komenda Har met sienem Spazia Stock wiesent, säd hee doa, "Daut es de Eltesta Toews!" Hee jinkj dan wieda to de aundre Enwaundrasch to bejreese un met leewe, frintliche Wieded Welkom to heete. Oom Klaas sach dän langsom noda komenden Eltesta Toews entjääjen.

"Oba dee haft je kjeen grooten Boat; un woo veschiede es hee von de Boat Mennonite, aus de Maun aun mie jeschildat un ekj mie am jedocht hab!" docht Oom Klaas.

Un dän rieekjt Eltesta Toews Oom Klaas de Haunt, omschloot dee met woamen Drekj, un see fausthoolent, kijkt hee Oom Klaas en de Uage un säd: "Welkom en Kanada, un de

Leewa Gott säajen Junen Engank un Utgank!"

Un aus Oom Klaas en dise frintliche Uage sach un dän jewenneden Toon von de Stemm horcht un dän woamen Drekj von de Haunt späad, dan wort am soo ieejen tomoot, un soo woam en de Brost, un siene Uage worde feicht.

Dit wia de Maun, däm sien Uage hee em Droom jeseene haud, däm sien Nome de Stemm am oba nich jenant haud; un woo hee opp siene Froag: "Waa es de eene?" de Auntwuat jekjraaje haud: "De eena heet: Leeftolichkjeit, Toovesecht, Gloowe un Hopninj!"

* * * * *

"Dit es de Maun, wiels aun siene Uage un sienem Jesecht schient de Fromm," docht Oom Klaas.

"Woo heete See?" unjabruak Eltesta Toews Oom Klaas sien Jedanke Gank, wiels dee haud äwa sien Nosenne vejäte, sikj väatostale.

"Nikolai A. Peters!"

"Soo! Nikolai Peters.? Prädja?"

"Jo! Oba wuahää weete see daut?"

"Herr Z. säd mie daut en de Staut. Un daut es äare Fru un daut sent äare Kjinja?"

Eltesta Toews bejreest an un dreid sikj wada aun Oom Klaas, "Moake see sikj bloos kjeene Sorje un schwoare Jedanke wääjen de Tookunft, Oom Klaas! Met Gottes Help finj wie uk fa See waut. Daut woat aul aules goot woare!"

Dan jinkj hee wieda, de aundre Enwaundrasch to bejreese un Welkom to heete, un fa jiedren haud hee een frintlichet un Moot toosprääkjendet Wuat.

"Liese," säd Oom Klaas to siene Fru, aus de Zuch sikj en Bewääjunk sad, "Dit wiere deeseljwe Uage, dee ekj einst em Droom sach, du weestst je! Aus ekj Oom Doft en de Uage sach, sach ekj eene Welt voll Jnod un Entjääjenkome un ut siene Wieded klunk soo väl Toovesecht un Gott Vetrue, daut mie ver de Tookunft nich mea grult. Daut woat, met Gottes Help, nu aules goot woare: *"Der Wolken Luft un Winden/ Gibt Wege, Lauf und Bahn,/ Der wird auch Wege finden,/ Da mein Fuß gehen kann."*

"Un dee doa utjefieed woare, en daut wiede Launt, wiel see tru sent, selle jesääjent woare un een Säajen senne fa däm Launt, en daut ekj see fiere well!"

"Nur treu! Nur treu!/ Nur wer in allen Proben/ Beherzt besteht,/ Ist erst mich Recht zu loben./ War keine Prob', wie würde offenbar,/ wer schwach, wer stark,/ Wer treu, wer untreu war?"

Bibliografie

Bieekja von Peter J. Klassen:

Als die Heimat zur Fremde geworden, wurde die Fremde zur Heimat: Eine Erzählung von dem seltsamen Geschichten Starkmutiger deutscher Menschen, die das Schicksal meistern. National Publishers, Winnipeg, MB, ca1933, 170 pp.

Grossmutter's Schatz und andere Geschichten, Gedichte und Fabeln. Illustrations by Arnold Dyck. Self publication, Superb, SK, 1939, 132 pp.

Heimat einmal: eine Erzählung aus Russlands jüngster Vergangenheit. Columbia Press, Yarrow, BC, ca1940, 2 vv.

Der Peet. Geschichten vom Peet und siene Kameraden. Self publication, Superb, SK, 1943-49. 4 vv.

Die Heimfahrt. Self publication, Superb, SK, 1943, 88 pp.

Fünfunddreissig Fabeln. Superb, SK: P. J. Klassen, 1944. 74 pp. The book consists of fables written by Ivan Andreevich Krylov (1768-1844), and translated by Klassen.

Die Geschichte des Ohm Klaas. Self-publication, Yarrow, BC, c1947, 130 pp. Reprinted in 1986 by Die Mennonitische Post, Steinbach, MB, 161 pp.

Verlorene Söhne: Ein Beitrag in der Frage der Wehrlosigkeit. Christian Press, Winnipeg, MB, 1951, 110 pp. The book was dramatised by Esther Neufeld, c1990.

Aundre Bieekja:

Krahn, Cornelius and Richard D. Thiessen. "Klassen, Peter J. (1889-1953)." *Global Anabaptist Mennonite Encyclopedia Online* (Gameo), June 2014.

Janzen, J. H. "The Literature of Russo-Canadian Mennonites." *Mennonite Life* 2, January 1946, 24.